

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
219

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 657

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 73 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 958/1971 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Α.Ν. 44)1967)» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 610/1971 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφαστίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 44/1967 «Κώδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Εἰσαγωγικὸς αὐτοῦ Νόμος», ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν α) Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 545/1968 «Περὶ διορθώσεων τινῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44/1967 Ἀναγκ. Νόμου «Κώδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Εἰσαγωγικὸς αὐτοῦ Νόμος», β) Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 386/1969 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 500 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας» καὶ γ) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 958/1971 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Α.Ν. 44/1967)», κωδικοποιῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὡς ἀκολουθῶς:

I

ΚΩΔΙΞ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Δικαιοδοσία τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀνήκουν α) αἱ ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφοραὶ ἐφ' ὅσον διὰ νόμου δὲν ὑπάγονται εἰς ἄλλα δικαστήρια, β) αἱ διὰ νόμου εἰς αὐτὰ ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις ἐκουσίας δικαιοδοσίας, γ) αἱ διὰ νόμου εἰς αὐτὰ ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις δημοσίου δικαίου καὶ δ) αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Α.Ν. 44)1967)

Πᾶσα ἐπέμβασις τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων εἰς διοικητι-

κὰς διαφορὰς ἢ ὑποθέσεις ὑπαγομένης εἰς διοικητικὰ δικαστήρια ἢ ἀρχάς, ὡς καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφορὰς ἢ ὑποθέσεις ἀπαγορεύεται, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐξετάσεως τῶν παρεμπιπτόντως ἀναφυομένων ζητημάτων.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποί, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀρμοδιότης ἐλληνικοῦ δικαστηρίου.

2. Τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐξαιροῦνται οἱ ἀλλοδαποὶ οἱ ἀπολαύοντες ἐτεροδικίας, πλην ἂν πρόκειται περὶ διαφορῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐλλειψις δικαιοδοσίας ἐρευνᾶται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ὡσάκις ὁ ἐναγόμενος δὲν παρίσταται κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἢ πρόκειται περὶ διαφορῶν ἀφορωσῶν ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν ἔχῃ δικαιοδοσίαν, ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή ἢ ἡ αἵτησις.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη ἐνεργείας κατ' ἰδίαν διαδικαστικῶν πράξεων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ζητήσουν ταύτην εἴτε παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν εἴτε παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ αἵτησις διαβιβάζεται διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, πλην ἂν διεθνεῖς συμβάσεις ὀρίζουν ἄλλως.

2. Ἡ παρὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐνεργηθεῖσα πράξις εἶναι ἐγκυρος, ἐφ' ὅσον εἴτε ἐξετελέσθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαίου αὐτῆς εἴτε εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἡμεδαποῦ δικαίου.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Α.Ν. 44)1967, ἀρθρον 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια ὀφείλουν τῇ αἰτῇσι ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν νὰ ἐνεργοῦν κατ' ἰδίαν διαδικαστικὰς πράξεις τῆς δικαιοδοσίας των, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζουν ἄλλως διεθνεῖς συμβάσεις ἢ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

2. Τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων ἐνεργοῦν καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐφαρμόζοντα τὰς διατάξεις τοῦ ἡμεδαποῦ δικαίου, πλὴν ἂν διεθνεῖς συνθήκαι ὀρίζουν ἄλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 7.

(*Ἀρθρον 7 Α.Ν. 44)1967)

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων ἢ ἡ διαδικασία ἢ τὸ παραδεκτὸν ἐνδίκου μέσου καθαρίζεται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, ἐφαρμόζονται αἱ ἐπόμεναι διατάξεις.

*Ἀρθρον 8.

(*Ἀρθρον 8 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, δυναμένου ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ ἀπόδειξιν.

*Ἀρθρον 9.

(*Ἀρθρον 9 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ αἶτημα τῆς ἀγωγῆς. Αἱ περὶ καρπῶν, τόκων καὶ ἐξόδων παρεπόμεναι αἰτήσεις δὲν συνυπολογίζονται. Πλείονες ἀπαιτήσεις ἐπιδιωκόμεναι διὰ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς συνυπολογίζονται. Ἐπὶ ὁμοδικίας ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διαιρετῶν δικαιωμάτων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ ἐκάστου ἐνάγοντος ἢ παρ' ἐκάστου τῶν ἐναγομένων αἰτούμενον, ἐὰν δὲ αἱ ἀπαιτήσεις ὑπάγουνται καθ' ὕλην εἰς διάφορα δικαστήρια, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ἐξ αὐτῶν ἀνωτέρων.

*Ἀρθρον 10.

(*Ἀρθρον 10 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

*Ἀρθρον 11.

(*Ἀρθρον 11 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς προσδιορίζεται :

- 1) ἐπὶ νομῆς καὶ κυριότητος, ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ἐπὶ ψιλῆς δὲ κυριότητος, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος,
- 2) ἐπὶ ἐνεχύρου, ὑποθήκης, ἐγγυήσεως καὶ πάσης ἄλλης ἀσφαλείας, ἐκ τῆς ἀξίας τῆς ἀσφαλιζομένης ἀπαιτήσεως, πλὴν ἂν τὸ πρὸς ἀσφάλειαν δοθὲν πρᾶγμα ἔχῃ μικρότεραν ἀξίαν, ὅτε λαμβάνεται αὕτη ὑπ' ὄψιν,
- 3) ἐπὶ πραγματικῆς δουλείας, ἐκ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ἡ δουλεία κέκτηται διὰ τὸ δεσπόζον κτῆμα, πλὴν ἂν τὸ ποσὸν καθ' ὃ διὰ τῆς δουλείας μειοῦται ἢ ἀξία τοῦ δουλεύοντος κτήματος εἶναι μεγαλύτερον, ὅτε λαμβάνεται τοῦτο ὑπ' ὄψιν,
- 4) ἐπὶ προσωπικῆς δουλείας, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος,
- 5) ἐπὶ διανομῆς, ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ διανεμητέου ἀντικειμένου
- 6) ἐπὶ διαφορῶν ἀφορωσῶν τὴν ὑπαρξίν, διάρκειαν, ἐκτέλεσιν ἢ ἀκυρότητα συμβάσεως μισθώσεως, ἐκ τοῦ μισθώματος ἐνὸς ἔτους, πλὴν ἂν ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως εἶναι μικρότερος, ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος τοῦ χρόνου τούτου,
- 7) ἐπὶ ἐννόμων σχέσεων ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν περιοδικαὶ παροχαί, ἐκ τῆς ἀξίας τῆς ἐτησίας παροχῆς, καὶ δι' αἰς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἐτησίας παροχῆς, ἐὰν ἡ ἐπέλευσις τοῦ γεγονότος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρτηται ἡ παῦσις αὐτῆς εἶναι βεβαία ἀβέβαιος ὅμως ὁ χρόνος ταύτης, εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον δὲ τῆς ἐτησίας παροχῆς ἐπὶ ἀπεριορίστου διαρκείας ταύτης. Ἐπὶ ὠρισμένης διαρκείας, εἰς τὸ σύνολον τῶν μελλουσῶν παροχῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὲρ τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἐτησίας παροχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Καθ' ὕλην ἀρμοδιότης.

*Ἀρθρον 12.

(*Ἀρθρον 12 Α.Ν. 44)1967)

1. Δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπάρχουν, τὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Αὐτοτελὴς αἵτησις δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς δικαστήριον κρίνον κατ' ἐφεσιν, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

*Ἀρθρον 13.

(*Ἀρθρον 13 Α.Ν. 44)1967)

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια ὑπαγομένων ὑποθέσεων κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἀρμόδια εἶναι τὰ εἰρηνοδικεῖα, τὰ μονομελῆ πρωτοδικεῖα καὶ τὰ πολυμελῆ πρωτοδικεῖα.

*Ἀρθρον 14.

(*Ἀρθρον 14 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 2 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων ὑπάγονται α) πᾶσαι αἱ εἰς χρήματα ἀποτιμηταὶ διαφοραί, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμᾶς καὶ β) αἱ διαφοραὶ περὶ παραδόσεως τοῦ μισθίου καὶ περὶ ἀποδόσεως τούτου λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἐκ δυστροπίας ἢ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐφ' ὅσον εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τὸ συμπεφωνημένον μηνιαῖον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας πεντακοσίας δραχμᾶς.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ὑπάγονται πᾶσαι αἱ εἰς χρήματα ἀποτιμηταὶ διαφοραί, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι ἀνωτέρα μὲν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ὑπερβαίνει ὅμως τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς.

*Ἀρθρον 15.

(*Ἀρθρον 15 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 2 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων ὑπάγονται ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς 1) αἱ διαφοραὶ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας αἱ ἀφορώσαι εἰς τὴν παράδοσιν ἢ τὴν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, 2) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ζημίας δένδρων, κλημάτων, καρπῶν, σπαρτῶν, ριζῶν καὶ φυτῶν ἐν γένει αἱ γενόμεναι διὰ παρανόμου βοσκῆς ζώων ἢ καθ' οἷον δῆποτε ἄλλον τρόπον, 3) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1003 ἕως 1009, 1018 ἕως 1020 καὶ 1023 ἕως 1031 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἐκ παραβάσεως τούτων προκύπτουσας ζημίας, 4) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀποστάσεων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ἢ τῶν ἐπιτοπίων συνηθειῶν διὰ τὴν φύτευσιν δένδρων ἢ φυτειῶν ἢ τὴν ἀνέγερσιν φρακτῶν ἢ τάφρων, 5) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς παρεμπόδισιν τῆς ἐλευθέρας χρήσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν καὶ εἰς τὰς ἐκ ταύτης ζημίας, 6) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ρέοντος ὕδατος ἢ εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ, 7) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 834 ἕως 839 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, 8) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐν ἄρθροις 834 καὶ 839 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος προσώπων ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, κατὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων των, 9) αἱ διαφοραὶ ἐκ συμβάσεως μεταφορᾶς προσώπων δι' οἰονδήποτε μέσου ὡς πρὸς τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσεις τῶν μεταφορέων ἢ πρακτόρων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, 10) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν σωματείων καὶ τῶν συνεται-

ρισμών κατά τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, διὰ τὴν ὀφειλομένην εἰς αὐτὰ εἰσφοράν, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μελῶν ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, πρὸς χρηματικὴν ἢ ἄλλην παροχὴν κατὰ τῶν σωματείων καὶ τῶν συνεταιρισμῶν, 11) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις τῶν δικηγόρων διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἐξόδα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς δίκας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἢ πταισματοδικείου, ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, 12) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς δικαιώματα ἢ ἀποζημιώσεις ἢ ἐξόδα τῶν ἐνώπιον οἰοῦντις δικαστηρίου ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὡς καὶ τῶν ὁπωσδήποτε διορισθέντων ἐρμηνέων, μεσεγγυούχων καὶ φυλάκων, ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων, 13) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσιν ἐκ πωλήσεως ζώων λόγῳ πραγματικῶν ἐλαττωμάτων ἢ ἐλλείψεως συμφωνηθεισῶν ιδιοτήτων, 14) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀκύρωσιν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως σωματείων ἢ συνεταιρισμῶν.

*Ἀρθρον 16.

(*Ἀρθρον 16 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 2 παρ. 3 καὶ 4 Ν.Δ. 958)1971)

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ὑπάγονται, καὶ ἂν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίῃ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς, 1) αἱ διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων, 2) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ ἐργαζομένων ἢ τῶν διαδόχων τῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς παροχῆς τῆς ἐργασίας τῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, 3) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐργαζομένων παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδότη, 4) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἐπαγγελματιῶν ἢ βιοτεχνῶν πρὸς ἀλλήλους ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ εἰδῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντων, 5) αἱ διαφοραὶ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ διατάξεων ἐξομοιούμενων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰς ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τρίτων, 6) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἡσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλίσεως, 7) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀμοιβὰς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐξόδα δικηγόρων, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 15 ἀριθ. 11, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων, ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, ὀδοντιάτρων, διπλωματούχων μαιῶν, κτηνιάτρων, διπλωματούχων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν, νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ἡ σχέση ἐκ τῆς ὁποίας αὐταὶ προκύπτουν καὶ ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 8) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις διαιτητῶν, ἐκτελεστῶν διαθηκῶν, διαχειριστῶν ἐπὶ ιδιοκτησίας κατ' ὁρόφους ἢ διαχειριστῶν διορισμένων ὑπὸ δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκκαθαριστῶν ἐταιριῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἢ κληρονομιῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων, διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἐξόδα αὐτῶν, ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 9) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ποσοστὸν ἢ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀσφαλίστρου, 10) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι τὸν καθορισμὸν, τὴν μείωσιν ἢ τὴν αὐξάνειν διατροφῆς ὀφειλομένης λόγῳ γάμου, διαζυγίου, συγγενείας ἢ ἀναγνωρίσεως τῆς πατρότητος, ὡς καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνεισφορᾶς τῆς γυναικὸς διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου, ἢ ἐν διαζυγίῳ διὰ τὴν διατροφήν τοῦ τέκνου, 11) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀμοιβὰς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξόδα τῶν ὁπωσδήποτε διορισθέντων πραγματογνωμόνων, διαιτητῶν πραγματο-

γνωμόνων καὶ ἐκτιμητῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων τούτων.

*Ἀρθρον 17.

(*Ἀρθρον 17 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ὑπάγονται 1) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τῶν τέκνων καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀνατροφήν, ἐπίβλεψιν, ἐκπαίδευσιν, προσδιορισμὸν τῆς κατοικίας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων σωφρονιστικῶν μέτρων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων τῶν, 2) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ιδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς κατ' ὁρόφον ιδιοκτησίας καὶ αἱ μεταξὺ διαχειριστῶν ιδιοκτησίας κατ' ὁρόφους καὶ ιδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων, ἀνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

*Ἀρθρον 18.

(*Ἀρθρον 18 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων ὑπάγονται 1) πᾶσαι αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἀρμόδια τὰ εἰρηνοδικεῖα ἢ τὰ μονομελῆ πρωτοδικεῖα, 2) αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων τῆς περιφέρειας αὐτῶν.

*Ἀρθρον 19.

(*Ἀρθρον 19 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 2 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετειῶν ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πολυμελῶν καὶ μονομελῶν πρωτοδικείων τῆς περιφέρειας αὐτῶν.

*Ἀρθρον 20.

(*Ἀρθρον 20 Α.Ν. 44)1967)
ἄρθρον 2 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

- Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται αἱ ἀναιρέσεις κατὰ ἀποφάσεων παντὸς πολιτικοῦ δικαστηρίου.
- Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνήκουν ὡσαύτως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς ἄλλα δικαστήρια, α) αἱ αἰτήσεις περὶ παραπομπῆς λόγῳ ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν πολυμελοῦς πολιτικοῦ δικαστηρίου, β) αἱ αἰτήσεις περὶ καθορισμοῦ δικαστηρίου, ἐὰν δὲν ὑφίσταται τὸ ἐκδόν τὴν δι' ἐνδίκου μέσου προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον.

*Ἀρθρον 21.

(*Ἀρθρον 21 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ ἐκδόν τὴν δι' ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας ἢ δι' ἀναψηλαφῆσεως προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον εἶναι ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας ἢ τῆς ἀναψηλαφῆσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κατὰ τόπον ἀρμοδιότης.

*Ἀρθρον 22.

(*Ἀρθρον 22 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τόπον ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει ὁ ἐναγόμενος τὴν κατοικίαν του, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξη.

*Ἀρθρον 23.

(*Ἀρθρον 23 Α.Ν. 44)1967)

- Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔχη κατοικίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του. Ἐὰν ὁ τόπος ἐνθα διαμένει δὲν εἶναι γνωστός, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν τελευταίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίαν του, ἐὰν δὲ δὲν εἶχε κατοικίαν, τὴν διαμονήν του.

2. Ἐάν ὁ ἐναγόμενος ἔχη εἰδικὴν κατοικίαν, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται αὕτη.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 24 Α.Ν. 44)1967)

Ἑλληνες ἀπολαύοντες ἐτεροδικίας, ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διωρισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατῴκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς των, ἐάν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἶχον κατοικίαν, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 25 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ Δημόσιον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἑδραν τῆς ἢ ἀρχῇ ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένη ὅπως ἐκπροσωπῇ τοῦτο εἰς τὰς ἐκάστοτε δίκας.

2. Τὰ μὴ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι ἱκανὰ νὰ εἶναι διάδικοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχουν τὴν ἑδραν των.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 26 Α.Ν. 44)1967)

Δικηγόροι καὶ συμβολαιογράφοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαφοραὶ ἐκ τῆς ἐταιρικῆς σχέσεως μεταξὺ ἐταιρίας καὶ ἐταίρων ἢ μεταξὺ τῶν ἐταίρων πρὸς ἀλλήλους ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἑδραν τῆς ἢ ἐταιρία.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστηρίου ὑπάγονται καὶ αἱ μετὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς ἐταιρίας διαφοραὶ, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διανομὴν τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγωγή ἀσκηθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 28 Α.Ν. 44)1967)

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι διαχείρισιν διεξαγομένην κατ' ἐντολὴν δικαστηρίου ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν ἐντολὴν, ἐάν δὲ τὴν ἐντολὴν ἔδωκεν ἄλλη δικαστικὴ ἀρχή, τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει αὕτη τὴν ἑδραν τῆς.

Ἄρθρον 29.

(Ἄρθρον 29 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων, τὴν νομὴν ἢ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, διαίρεσιν κοινοῦ, κανονισμὸν ὁρίων, ἀπαιτήσεις κατὰ παντὸς διακατόχου, ἀποζημιώσεις δι' ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν, ὡς καὶ διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως ἀκινήτου ἢ δικαιώματος συνδεομένου πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

2. Ἐάν τὸ ἀκίνητον κεῖται ἐντὸς τῶν περιφερειῶν πλειόνων δικαστηρίων, ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 30 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι ἀναγνώρισιν κληρονομικοῦ δικαιώματος ἢ διανομὴν κληρονομίας, ἀπαιτήσεις τοῦ κληρο-

νόμου κατὰ τοῦ νομέως ἢ κατόχου τῆς κληρονομίας, ἀπαιτήσεις ἐκ κληροδοτημάτων ἢ ἄλλων αἰτίᾳ θανάτου διατάξεων ἢ ἐκ νομίμου μοίρας ἢ κατὰ ἐκτελεστῶν διαθήκης περὶ ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων αὐτῆς, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχεν ὁ κληρονομούμενος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ τὴν κατοικίαν του, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας τὴν διαμονὴν του.

2. Ἀπαιτήσεις τῶν κληρονόμων κατ' ἀλλήλων μέχρι τῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας, ἀπαιτήσεις τρίτων ἕνεκα χρεῶν τοῦ κληρονομούμενου ἢ τῆς κληρονομίας, ὡς καὶ ἐμπράγματα περὶ κινητῶν μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς ἐν παρ. 1 ἀναφερομένας, ὑπάγονται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομούμενου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχεν οὗτος τὴν κατοικίαν του καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τὴν διαμονὴν του.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 31 Α.Ν. 44)1967)

1. Δίκαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας σχέσιν κυρίου καὶ παρεπομένου, ἰδίᾳ δὲ αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγαί, αἱ περὶ ἐγγυήσεως, αἱ παρεμβάσεις καὶ ἕτεραι ὁμοιοι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῆς κυρίας δίκης.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικάζοντος τὴν κυρίαν δίκην πολυμελοῦς πρωτοδικείου ὑπάγονται παρεπόμενα ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς δὲ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικάζοντος τὴν κυρίαν δίκην μονομελοῦς, παρεπόμενα ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδικείου.

3. Ἐπὶ κυρίων δικῶν συναφῶν πρὸς ἀλλήλας ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον εἶναι τὸ πρῶτον ἐπιληφθὲν δικαστήριον, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 Α.Ν. 44)1967)

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπάγονται καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των, στρατιωτικοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ μονάς, τὸ κατὰστημα ἢ ἡ ὑπηρεσία ὅπου ὑπηρετοῦν.

Ἄρθρον 33.

(Ἄρθρον 33 Α.Ν. 44)1967)

ἄρθρον 3 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ὑπαρξιν, τὸ κύρος δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτῆς δικαιώματα δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς καταρτίσεως τῆς δικαιοπραξίας ἢ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς παροχῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ αἱ διαφοραὶ περὶ ἀρνητικοῦ διαφέροντος, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀποζημιώσεως διὰ πταῖσμα περὶ τὰς διαπραγματεύσεις.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 34 Α.Ν. 44)1967)

ἄρθρον 3 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀνταγωγαὶ δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ ἀγωγή, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἢ κατωτέρου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 35 Α.Ν. 44)1967)

Διαφοραὶ ἐκ ποινικῶς κολάσιμου πράξεως δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ἡ κολάσιμος πράξις, καὶ ἂν ἡ ἀπαίτησις στρέφεται κατὰ προσώπου μὴ ὑπέχοντος ποινικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 36 Α.Ν. 44)1967)

Διαφοραὶ ἐκ διαχειρίσεως γενομένης ἄνευ δικαστικῆς ἐντολῆς δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ διαχείρισις.

Ἄρθρον 37.

(Ἄρθρον 37 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις ἐνάγονται πλείονα πρόσωπα συνδεδεμένα διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ὁμοδικίας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας τὴν διαμονὴν του, οἰοσδήποτε τῶν ὁμοδικῶν.

2. Διαφοραὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων, ἔχουσαι τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ ἀφορῶσαι ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων εἰς περιφέρειας διαφόρων δικαστηρίων, δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν εἰς ἓν τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρον 38.

(Ἄρθρον 38 Α.Ν. 44)1967)

Ἀπαιτήσεις κατὰ προσώπων ἔχοντων τὴν πρὸς τὸ παριστασθαι ἱκανότητα, τῶν ὁποίων ἡ διαμονὴ εἰς τινὰ τόπον, ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν εἶναι μακροτέρας διαρκείας καὶ ἰδίᾳ κατὰ ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν, σπουδαστῶν, μαθητῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν, δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

Ἄρθρον 39.

(Ἄρθρον 40 Α.Ν. 44)1967)

Γαμικαὶ διαφοραὶ δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς τελευταίας κοινῆς διαμονῆς τῶν συζύγων.

Ἄρθρον 40.

(Ἄρθρον 41 Α.Ν. 44)1967)

1. Δίκαι κατὰ προσώπων μὴ ἔχοντων κατοικίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν, δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει περιουσία τοῦ ἐναγομένου ἢ εὐρίσκεται τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον.

2. Ἐὰν ἡ περιουσία συνίσταται εἰς χρηματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐναγομένου κατὰ τρίτου, αὕτη θεωρεῖται εὐρισκόμενη εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου.

Ἄρθρον 41.

(Ἄρθρον 42 Α.Ν. 44)1967)

Μεταξὺ πλείονων ἀρμόδιων δικαστηρίων ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς, ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν προτεραιότης κανονίζεται ἐκ τοῦ χρόνου ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Παρέκτασις τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 42.

(Ἄρθρον 43 Α.Ν. 44)1957)

1. Διὰ ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς συμφωνίας τῶν διαδίκων ἀναρμόδιον κατὰ τόπον τακτικὸν δικαστήριον πρώτου βαθμοῦ δύνανται νὰ καταστῇ ἀρμόδιον, πλην ἂν πρόκειται περὶ διαφορῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν. Ἐπὶ διαφορῶν διὰ τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἀποκλειστικὴ ἀρμοδιότης ἡ συμφωνία πρέπει νὰ εἶναι ρητῇ.

2. Σιωπηρὰ συμφωνία θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, παριστάμενος κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, δὲν προέτεινεν ἐγκαίρως τὴν ἑνστάσιν ἀναρμοδιότητος.

Ἄρθρον 43.

(Ἄρθρον 44 Α.Ν. 44)1967)

Συμφωνία τῶν διαδίκων διὰ τῆς ὁποίας τακτικὸν δικαστήριον καθίσταται ἀρμόδιον διὰ μελλούσας διαφορὰς εἶναι ἔγκυρος μόνον ἂν εἶναι ἐγγραφὸς καὶ ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένην ἑννομον σχέσιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν αἱ διαφοραί.

Ἄρθρον 44.

(Ἄρθρον 45 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 42 καὶ 43 συμφωναί δημιουργοῦν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα, πλην ἂν ἐκ τῆς συμφωνίας προκύπτῃ τὸ ἀντίθετον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἐρευνα τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 45.

(Ἄρθρον 46 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι μέχρι πέρατος τῆς δίκης ἀρμόδιον, καὶ ἂν μεταβληθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης τὰ καθορίζοντα τὴν ἀρμοδιότητα πραγματικὰ περιστατικά.

Ἄρθρον 46.

(Ἄρθρον 47 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὸ δικαστήριον εἶναι καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀναρμόδιον, ἀποφαίνεται περὶ τούτου καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ καθορίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου, ὅταν καταστῇ τελεσίδικος, εἶναι ὑποχρεωτικὴ τόσο ὡς πρὸς τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ παραπέμπαντος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰς ὃ ἡ παραπομπὴ δικαστηρίου. Αἱ συνέπειαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς διατηροῦνται.

Ἄρθρον 47.

(Ἄρθρον 48 Α.Ν. 44)1967)

Ἀπόφασις πρωτοδικείου πολυμελοῦς ἢ μονομελοῦς δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' ἐνδίκου μέσου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδικείου. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

Ἄρθρον 48.

(Ἄρθρον 49 Α.Ν. 44)1967)

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἰσόβαθμον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον γίνεται κατ' αἵτησιν 1) ἐὰν ὁλόκληρον δικαστήριον ἢ τόσοι δικασταὶ ἐξαίρεθοῦν ὥστε οἱ λοιποὶ δὲν ἀρκοῦν διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, 2) ἐὰν δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλον τινὰ λόγον δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δικαστῶν, 3) ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ συζητήσεως ὑποθέσεως τινος προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 49.

(Ἄρθρον 50 Α.Ν. 44)1967)

Τὴν παραπομπὴν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 48 οἰοσδήποτε τῶν διαδίκων, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου μόνον ὁ παρὰ τῷ Ἀρειῷ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

*Αρθρον 50.

(*Αρθρον 51 Α.Ν. 44)1967)

*Αρμόδιον διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 48 εἶναι 1) τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ παραπομπῆς ἀπὸ εἰρηνοδικείου εἰς εἰρηνοδικεῖον, 2) τὸ ἐφετεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ παραπομπῆς ἀπὸ μονομελοῦς ἢ πολυμελοῦς πρωτοδικείου εἰς μονομελὲς ἢ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, 3) ὁ *Αρειος Πάγος εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. *Αρμόδιος διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν περίπτωσιν 3 τοῦ ἀρθρου 48 εἶναι πάντοτε ὁ *Αρειος Πάγος.

*Αρθρον 51.

(*Αρθρον 52 Α.Ν. 44)1967)

*Ἡ περὶ παραπομπῆς αἰτήσεις γίνεται ἐγγράφως, κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου καὶ διακρίνεται κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ διακρίνοντος δικαστηρίου τηρουμένην διαδικασίαν, μὴ ἀπαιτουμένης παραπομπῆς τῆς υποθέσεως εἰς εἰσηγητήν. Διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως ἀρκεῖ πιθανολογήσεις τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ παραπομπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

*Ἐξαιρέσεις δικαστῶν καὶ ὑπάλληλων τῆς γραμματείας.

*Αρθρον 52.

(*Αρθρον 53 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας, ὑπὸ οἵανδήποτε ιδιότητα ἐνεργοῦντες, δύνανται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἢ νὰ ἐξαίρεθῶν παρὰ παντὸς διαδικίῳ, α) ἐὰν εἶναι διάδικοι ἢ εὐρίσκωνται πρὸς ἓνα τῶν διαδίκων εἰς σχέσιν συνδικαιούχου, συνυποχρέου, ὑποχρέου εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ἐὰν ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμφέρον εἰς τὴν δίκην,

β) ἐὰν εἶναι μετὰ τινος διαδικίῳ κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας ἢ συνδεδεμένοι δι' υἱοθεσίας, ἐὰν εἶναι συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ μέχρι δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας, ἐὰν εἶναι ἢ ὑπῆρξαν σύζυγοι ἢ μνηστῆρες,

γ) ἐὰν εἶναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας ἢ συνδεδεμένοι δι' υἱοθεσίας ἢ εἶναι συγγενεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, προσώπου τοῦ ὁποῖον εἴτε διὰ παρεχομένης ὑπηρεσίας εἴτε ἐξ οἰουδήποτε λόγου λαμβάνει μισθὸν ἢ ἄλλης χρηματικῆς ἀξίας χορηγίαν παρὰ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ εταιρίας οἰασδήποτε μορφῆς, ἐχόντων ιδιωτικὸν συμφέρον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης,

δ) ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυρες ἢ παρέστησαν ὡς δικηγόροι ἢ ἐν γένει ὡς πληρεξούσιοι ἢ παρέστησαν ἢ δύνανται νὰ παραστοῦν ὡς νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τινὸς τῶν διαδίκων,

ε) ἐὰν διεξήγαγον τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά ἢ ἐὰν εἰς τὴν δίκην ἐνήργησαν ὡς πραγματογνώμονες ἢ σύμβουλοι ἢ διαιτηταὶ ἢ συνέταξαν τὸ προσβαλλόμενον ἐγγράφον ἢ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου κατὰ τῆς ὁποίας ἡσκήθη ἐφεσις ἢ ἀναίρεσις,

στ) ἐὰν διήγειραν ἢ διεγείρουν ὑπόνοιαν προσωποληψίας καὶ ἰδίᾳ ἐὰν ἔχουν πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, ἰδιαιτέρας σχέσεις καθηκόντων ἢ ἐξαρτήσεως, ἔριν ἢ ἔχθραν.

2. Οἱ εἰσαγγελεῖς δὲν ἐξαίρουνται ὡς αὐτοὶ ἐνεργοῦν ὡς διάδικοι.

*Αρθρον 53.

(*Αρθρον 54 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἰτήσεις ἐξαίρεσεως ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου τοῦ *Αρείου Πάγου ἢ πάντων τῶν μελῶν τῆς εἰσαγγελίας αὐτοῦ ἢ τῶσων ἀρεοπαγιτῶν, ὥστε διὰ τῶν ὑπολειπομένων ἀριθμοῦ αὐτῶν νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ νόμιμος συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου τούτου, εἶναι ἀπαράδεκτοι.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ αἰτήσις ἐξαίρεσεως ἀφορᾷ ὅλα τὰ ἐφετεῖα, πρωτοδικεῖα ἢ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους.

*Αρθρον 54.

(*Αρθρον 55 Α.Ν. 44)1967)

*Αρμόδιον νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐξαίρεσεως εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὁ ἐξαιρούμενος. *Ἐπὶ ἐξαίρεσεως δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ εἰρηνοδίκου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται τὰ δικαστήρια ταῦτα. *Ἐπὶ ἐξαίρεσεως ὑπάλληλου γραμματείας ἀρμόδιος εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ὑπηρετεῖ.

*Αρθρον 55.

(*Αρθρον 56 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικασταὶ πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν συντρέχῃ λόγος ἐξαίρεσεως αὐτῶν, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξαίρεσεως αὐτῶν, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς γραμματείας.

3. Δικασταὶ μονομελῶν πρωτοδικείων καὶ εἰρηνοδίκαι καὶ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας αὐτῶν, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξαίρεσεως τῶν, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου καὶ νὰ ἀπόσχουν τῶν καθηκόντων τῶν μέχρις οὗτο ἀποφανθῇ τοῦτο.

4. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει μὴ μετέχοντος τοῦ δηλώσαντος καὶ ἄνευ ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

*Αρθρον 56.

(*Αρθρον 57 Α.Ν. 44)1967)

Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως τῶν ἐν ἀρθρῳ 52 προσώπων δύναται νὰ ἀποφασίσῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἢ εἰσαγγελέως, δυνάμενον νὰ ἀκούσῃ καὶ τὸν ἐξαιρούμενον.

*Αρθρον 57.

(*Αρθρον 58 Α.Ν. 44)1967)

*Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται ὑπὸ τοῦ διαδικίῳ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, βραδύτερον δὲ καὶ μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως μόνον ἐφ' ὅσον πιθανολογηθῇ ὅτι ἡ περίπτωσις ἢ οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως προέκυψαν ἢ ἐγένοντο γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πενθημέρου προθεσμίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἐὰν ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ, δύνανται κατ' αἴτησιν νὰ κηρυχθῶν ἄκυροι αἱ πράξεις τῆς διαδικασίας εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαιρούμενος.

*Αρθρον 58.

(*Αρθρον 59 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 4 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. *Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις ἢ ὑποβαλλομένη μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως γίνεται ἐγγράφως καὶ κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου. Εἰς ταύτην πρέπει ἐπὶ ποινὴ ἀπαράδεκτου νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι ἐξαίρεσεως.

2. *Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις ἀνακοινοῦται ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἐξαιρούμενον διὰ νὰ ἐκφρασθῇ ἐπ' αὐτῆς, καὶ συζητεῖται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ διακρίνοντος δικαστηρίου, ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ ἐξαιρούμενου. Εἰς τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὅπως παραστοῦν οἱ διάδικοι ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. *Ὁ ἐξαιρούμενος ἀφ' ἧς ἀνεκονώθη εἰς αὐτὸν ἢ αἰτήσις ἐξαίρεσεως ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐνεργείας, πλὴν ἂν προκύπτῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

"Αρθρον 59.

("Αρθρον 60 Α.Ν. 44)1957)

Ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσις, ὑποβαλλομένη διαρκούσης τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, γίνεται διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά καὶ περιλαμβάνει τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων συζητεῖται παραχρῆμα ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ ἐξαιρουμένου. Ὁ ἐξαιρούμενος ἀφ' ἧς ἔλαβε γνώσιν τῆς αἰτήσεως ὀφείλει νὰ ἀπέχη πάσης ἐνεργείας, πλὴν ἂν προκύπτῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

"Αρθρον 60.

("Αρθρον 61 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 4 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται παραχρῆμα ἐπὶ τῇ βάσει πιθανολογήσεως τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων. Ἐπὶ αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ὑπαλλήλου γραμματείας ἢ ἀπόφασις καταχωρίζεται κάτωθι τῆς αἰτήσεως.

2. Ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως δὲν ἐπιδικάζονται ἔξοδα.

"Αρθρον 61.

("Αρθρον 62 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ αἰτήσις ἐξαιρέσεως δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ εἰρηνοδίκου γίνῃ δεκτὴ καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου, τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον διὰ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως ἀποφάσεώς του παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφέρειας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Διάδικοι

"Αρθρον 62.

("Αρθρον 63 Α.Ν. 44)1967)

Ἰκανὸς νὰ εἶναι διάδικος εἶναι ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ εἶναι ὑποκείμενον δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων. Ἐνώσεις προσώπων πρὸς ἐπιδιώξιν σκοποῦ, μὴ ἀποτελοῦσαι σωματεῖον, καὶ ἑταιρεῖαι μὴ κεκτημέναι νομικὴν προσωπικότητα, δύνανται νὰ εἶναι διάδικοι.

"Αρθρον 63.

("Αρθρον 64 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἱκανὸς δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι. Ὁ ἔχων περιορισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι εἰς ἃς περιπτώσεις ἔχει τὴν ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν.

2. Ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται νὰ παρίσταται καὶ ὁ μὴ ἱκανὸς πρὸς δικαιοπραξίαν.

"Αρθρον 64.

("Αρθρον 65 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ ἀνίκαιοι πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι παρίστανται διὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων.

2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τῶν ἐκπροσωποῦντων αὐτὰ. Ὅσάκις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἀπαιτῆται προηγουμένη ἄδεια, αὕτη ἐὰν χορηγηθῇ ἀπεριορίστως περιλαμβάνει καὶ τὴν κατ' ἔφεσιν, ἀναψηλάφησιν καὶ ἀναίρεσιν δίκην.

3. Αἱ μὴ ἀποτελοῦσαι σωματεῖον ἐνώσεις προσώπων πρὸς ἐπιδιώξιν σκοποῦ καὶ αἱ μὴ κεκτημέναι νομικὴν προσωπικότητα ἑταιρεῖαι παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τῶν προσώπων εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν.

4. Ἐλλειπούσης διατάξεως ὀριζούσης τὰ τῆς παραστάσεως ἐπὶ δικαστηρίου τῶν ἐν παρ. 1 ἕως 3 προσώπων, ταῦτα παρίστανται διὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὰ εἰς τὰς συναλλακτικὰς σχέσεις των.

"Αρθρον 65.

("Αρθρον 66 Α.Ν. 44)1967)

1. Πράξεις διὰ τὴν ἐξώδικον ἐνέργειαν τῶν ὁποίων ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ διαδίκου ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου εἰδικὴ ἐξουσιοδότησις, γινόμεναι ὡς διαδικαστικαί, εἶναι ἰσχυραὶ καὶ ἄνευ αὐτῆς, ἐὰν ἐδόθῃ γενικὴ ἐξουσιοδότησις πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

2. Συμβιβασμός, ἀναγνώρισις, παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς καὶ συμφωνία περὶ διαιτησίας εἶναι ἀνίσχυροι ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐνέργειαν τοιούτων πράξεων.

"Αρθρον 66.

("Αρθρον 67 Α.Ν. 44)1967)

Ἀλλοδαπὸν πρόσωπον στερούμενον κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἰθαγενείας του τῆς ἱκανότητος πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι, θεωρεῖται ἱκανὸν νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων, ἐὰν κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον κέκτηται τὴν ἱκανότητα ταύτην.

"Αρθρον 67.

("Αρθρον 68 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν συντρέχουν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν διαδίκων πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι, ὡς πρὸς τὴν νόμιμον ἐκπροσώπησιν των καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἄδειαν ἢ ἐξουσιοδότησιν, δυνάμεναι νὰ συμπληρωθοῦν, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν πρόδον τῆς δίκης καὶ τάσσει προθεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὰς συμφέροντα τοῦ διαδίκου, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοῦτον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του τὴν συνέχισιν τῆς δίκης ἢ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρησίμων πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου διαδικαστικῶν πράξεων, μὴ δυνάμενον νὰ προβῇ εἰς ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων ἢ πρὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς τοῦτο ταχθείσης προθεσμίας. Τὸ κύρος τῶν ἐπιτραπεισῶν πράξεων ἡρτηται ἐκ τῆς ἐμπροθέσμου συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων.

2. Ἐὰν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων εἶναι ἀδύνατος ἢ παρῆλθεν ἄπρακτος ἢ πρὸς τοῦτο ταχθεῖσα προθεσμία, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 68.

("Αρθρον 69 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 5 Ν.Δ. 958)1971)

Δικαστικὴν προστασίαν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ ἔχων ἄμεσον ἔννομον συμφέρον.

"Αρθρον 69.

("Αρθρον 70 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικαστικὴ προστασία δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ α) ἐὰν παροχὴ μὴ ἐξηρητημένη ἐξ ἀντιπαροχῆς συνδέεται πρὸς τὴν ἐπέλευσιν χρονικοῦ σημείου, πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου, β) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 378 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, γ) ἐὰν ὁ ἐνάγων ζητῇ τὴν παράδοσιν πράγματος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ παραδόσεως αὐτοῦ τὸ διαφέρον, δ) ἐὰν ἡ γένεσις ἢ ἡ ἀσκήσις τοῦ δικαιώματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ε) ἐὰν τὸ δικαίωμα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πληρώσεως αἰρέσεως ἢ τῆς ἐπελεύσεως γεγονότος, στ) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἐὰν ὑπάρχῃ βάσιμος φόβος ὅτι ὁ ὀφειλέτης θέλει ἀποφύγει τὴν ἐγκαίρως ἐκπλήρωσιν τῆς παροχῆς.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται νὰ καταβάλῃ τὰ χρήματα ἢ νὰ παραδώσῃ τὸ πρᾶγμα ἅμα τῇ ἐπελεύσει τοῦ χρονικοῦ σημείου. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ' καταδικάζεται εἰς παροχὴν τοῦ διαφέροντος ἂν δὲν εὑρεθῇ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου ε' καταδικάζεται εἰς τὴν παροχὴν ἅμα τῇ πληρώσει τῆς αἰρέσεως ἢ τῇ ἐπελεύσει τοῦ γεγονότος, διαπιστουμένη κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενα.

"Αρθρον 70.

("Αρθρον 71 Α.Ν. 44)1967)

Ο έχων έννομον συμφέρον πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως έννόμου τινὸς σχέσεως δύναται νὰ ἐγείρῃ περὶ τούτου ἀγωγὴν.

"Αρθρον 71.

("Αρθρον 72 Α.Ν. 44)1967)

Δικαστικὴν προστασίαν δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ ἐπιδιώκων τὴν σύστασιν, μεταβολὴν ἢ κατάργησιν έννόμου σχέσεως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιπτώσεις.

"Αρθρον 72.

("Αρθρον 73 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ δανεισται δικαιούνται νὰ ζητήσουν δικαστικὴν προστασίαν ἀσχοῦντες τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου των, πλὴν τῶν στενῶς συνδεομένων πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀσκεῖ ταῦτα.

"Αρθρον 73.

("Αρθρον 74 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης ἂν συντρέχουν αἱ ἐν ἀρθροῖς 62 ἕως 72 προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

"Ομοδικία.

"Αρθρον 74.

("Αρθρον 75 Α.Ν. 44)1967)

Πλείονα πρόσωπα δύνανται ὡς ὁμόδικοι νὰ ἐναγάγουν ἢ νὰ ἐναχθοῦν ἀπὸ κοινοῦ, πλὴν τῶν δι' ἄλλων διατάξεων ὀριζομένων περιπτώσεων, 1) ἐὰν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς κοινωνοῦν δικαιώματος ἢ ὑποχρεώσεως ἢ τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν βασίζονται ἐπὶ τῆς αὐτῆς πραγματικῆς καὶ νομικῆς αἰτίας ἢ 2) ἐὰν ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀπαιτήσεις ἢ ὑποχρεώσεις ὁμοειδεῖς, ἐρειδόμεναι ἐπὶ ὁμοίας κατὰ τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα ιστορικῆς καὶ νομικῆς βάσεως, συγχρόνως δὲ συντρέχῃ ἀρμοδιότης τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἐναγομένων.

"Αρθρον 75.

("Αρθρον 76 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. "Εκαστος τῶν ὁμοδίκων, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὀρίζει τὸ ἐναντίον, ἐνεργεῖ ἐν τῇ δίκῃ ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν. Αἱ πράξεις ἢ παραλείψεις ἐκάστου ὁμοδίκου δὲν βλάπτουν οὔτε ὠφελοῦν τοὺς λοιπούς.

2. "Εκαστος τῶν ὁμοδίκων δικαιούται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν δίκην. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐνιαίαν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, δικαιούται νὰ διατάξῃ τὴν κλητευσιν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τῶν ὑπὸ τούτου μὴ κληθέντων ὁμοδίκων.

"Αρθρον 76.

("Αρθρον 77 Α.Ν. 44)1967)

1. "Οταν ἡ διαφορά ἐπιδέχεται ἐνιαίαν μόνον ρύθμισιν ἢ ἡ ἰσχὺς τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἐκτείνεται ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοδίκων ἢ ὅταν οἱ ὁμόδικοι μόνον ἀπὸ κοινοῦ δύνανται νὰ ἐναγάγουν ἢ νὰ ἐναχθοῦν ἢ λόγῳ τῶν συντρέχουσων περιστάσεων δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἀντίθετοι ἀποφάσεις ἔναντι αὐτῶν, αἱ πράξεις ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ὠφελοῦν καὶ βλάπτουν τοὺς λοιπούς, οἱ δὲ νομίμως μετέχοντες τῆς δίκης ἢ προσεπικληθέντες ὁμόδικοι, ἀπολειπόμενοι, θεωροῦνται ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τῶν παρισταμένων.

2. "Η δικάσις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ συμβιβασμοῦ, ἀναγνώρισεως, παρατήσεως ἀπὸ τῆς δίκης καὶ συμφωνίας περὶ διαιτησίας.

3. Οἱ ἀπολειπόμενοι ὁμόδικοι καλοῦνται εἰς πᾶσαν μεταγενεστέραν διαδικαστικὴν πράξιν.

4. "Η ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων ὑπὸ τινος τῶν ἐν παρ. ὁμοδίκων ἐπάγεται ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τοὺς λοιπούς.

"Αρθρον 77.

("Αρθρον 78 Α.Ν. 44)1967)

"Εὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 76 οἱ ὁμόδικοι προβάλλουν ἀντιφατικούς ἰσχυρισμούς, τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς διαδικασίας καὶ ἀποφάσεως, δυνάμενον νὰ καθορίσῃ χωριστὰ ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ὁμοδίκων τὰ ἀποτελέσματά των.

"Αρθρον 78.

("Αρθρον 79 Α.Ν. 44)1967)

"Εὰν ἐλλείπουν αἱ προϋποθέσεις τῆς ὁμοδικίας, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὸν χωρισμὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Συμμετοχὴ τρίτων εἰς τὴν δίκην.

"Αρθρον 79.

("Αρθρον 80 Α.Ν. 44)1967)

1. "Εὰν τρίτος ἀντιποιῇται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἀντικείμενον δίκης μεταξύ ἄλλων ἐκκρεμοῦς, δικαιούται νὰ παρέμβῃ κυρίως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς πρωτοδίκου καὶ τῆς κατ' ἐφεσιν διαδικασίας.

2. "Ο κατὰ τὴν παρ. 1 παρεμβαίνων δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτὸς τῆς δίκης θέσιν τινὸς τῶν ἀρχικῶν διαδίκων, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ ἢ ἂν συμφωνοῦν περὶ τούτου πάντες οἱ διάδικοι.

"Αρθρον 80.

("Αρθρον 81 Α.Ν. 44)1967)

"Εὰν τρίτος εἰς δίκην μεταξύ ἄλλων ἐκκρεμῇ ἔχῃ έννομον συμφέρον νὰ ἀποβῇ ἡ δίκη ὑπὲρ τινος τῶν διαδίκων, δικαιούται μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως νὰ παρέμβῃ προσθέτως πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ διαδίκου τούτου.

"Αρθρον 81.

("Αρθρον 82 Α.Ν. 44)1967)

1. "Η κυρία ἢ ἡ πρόσθετος παρέμβασις, εἴτε ἐκουσίως γινόμενη εἴτε κατόπιν προσεπικλήσεως ἢ ἀνακοινώσεως, ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις καὶ κοινοποιεῖται εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως πρέπει ἐκτὸς τῶν στοιχείων παντὸς δικογράφου νὰ περιέχῃ α) ἀναγραφὴν τῶν διαδίκων καὶ τῆς ἐκκρεμοῦς διαφορᾶς, β) προσδιορισμὸν τοῦ έννόμου συμφέροντος τὸ ὅποιον ἔχει ὁ παρεμβαίνων εἰς τὴν ἐκκρεμῇ δίκην, ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἀντιποιεῖται τὸ ἐπιδίκον, γ) ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως, καθορισμὸν τοῦ διαδίκου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παρέμβασις.

2. "Η ἀσκήσις τῆς κυρίας παρεμβάσεως ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς.

3. "Ο παρεμβὰς καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν δίκην διαδίκου εἰς τὰς περαιτέρω διαδικαστικὰς πράξεις. Τὴν ἐλλειψιν κλητεύσεως δικαιούται νὰ προτείνῃ ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παρέμβασις διάδικος.

"Αρθρον 82.

("Αρθρον 83 Α.Ν. 44)1967)

"Ο προσθέτως παρεμβαίνων δικαιούται νὰ ἐπιχειρήσῃ πᾶσας τὰς κατὰ τὴν δίκην ἐπιτρεπομένης διαδικαστικὰς πράξεις πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη καὶ ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν δίκην εἰς τὴν θέσιν αὕτη εὐρίσκεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρεμβάσεώς του. Αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχειρούμεναι πράξεις εἶναι ἰσχυραὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰς πράξεις τοῦ διαδίκου ὑπὲρ οὗ παρενέβη. "Αποφάσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδιδόμενα εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται καὶ εἰς τὸν προσθέτως παρεμβαίνοντα.

Ἄρ ρον 83.

(Ἄρθρον 84 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ ἰσχὺς τῆς ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ ἀποφάσεως ἐκτείνεται εἰς τὰς ἐννόμους σχέσεις τοῦ προσθέτως παρεμβαίνοντος πρὸς τὸν ἀντίδικόν του, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 76 ἕως 78.

Ἄρθρον 84.

(Ἄρθρον 85 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δὲν δικαιούται ἔσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ παρενέβη διάδικον νὰ ἰσχυριθῇ ὅτι ἡ διαφορὰ, ὡς αὕτη ὑπεβλήθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκρίθη κακῶς ὑπὸ τούτου. Δικαιούται νὰ προτείνῃ ὅτι ὁ διάδικος ὑπὲρ οὗ παρενέβη διεξήγαγε πλημμελῶς τὴν δίκην, ἀλλὰ μόνον ὅταν, εἴτε ὡς ἐκ τῆς στάσεως εἰς ἣν εὐρίσκετο ἡ δίκη κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρεμβάσεώς του εἴτε ἕνεκα τῶν πράξεων τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη, ἡμποδίσθη νὰ προτείνῃ ἰσχυρισμούς ἢ ὅταν ἰσχυρισμοὶ ἄγνωστοι εἰς αὐτὸν δὲν προστάθῃσαν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας ὑπὸ τοῦ διαδίκου ὑπὲρ οὗ παρενέβη.

Ἄρθρον 85.

(Ἄρθρον 86 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δικαιούται, συμφωνούντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, νὰ μετάρχη τῆς δίκης ὡς κύριος διάδικος, ὅποτε ὑπεισέρχεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη διαδίκου, τιθεμένου τότε ἐκτὸς τῆς δίκης. Ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἔχει ἰσχὺν κατὰ τοῦ συναινέσει πάντων τῶν διαδίκων ἐκτὸς τῆς δίκης τεθέντος ἀρχικοῦ διαδίκου.

Ἄρθρον 86.

(Ἄρθρον 87 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 76, ἐὰν μόνον εἰς ἡ τινὲς τῶν ὁμοδίκων ἐνάγουν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουν μετ' αὐτῶν, δικαιοῦνται οἱ πρῶτοι νὰ προσεπικαλέσων τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος ἐὰν μόνον εἰς ἡ τινὲς τῶν ὁμοδίκων ἐνήγαγον αὐτὸν ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἓνα ἢ τινὰς τῶν ὁμοδίκων.

Ἄρθρον 87.

(Ἄρθρον 88 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὁ δι' ἐμπράγματος ἀγωγῆς ἐναγόμενος κατέχη τὸ ἐπίδικον πράγμα ἢ ἀσκή ἐμπράγματος δικαίωμα ἐν ἄλλοτρίῳ ὀνόματι, δικαιούται νὰ προσεπικαλέσῃ εἰς τὴν δίκην ἐκεῖνον ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατέχει τὸ πράγμα ἢ ἀσκεῖ τὸ ἐμπράγματος δικαίωμα.

Ἄρθρον 88.

(Ἄρθρον 89 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ κυρίως παρεμβαίνων δικαιοῦνται νὰ προσεπικαλέσων εἰς τὴν δίκην ἐκείνους παρὰ τῶν ὁποίων ἐν περιπτώσει ἡττης δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσων ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 89.

(Ἄρθρον 90 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ προσεπικλήσις ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν προσεπικαλούμενον. Ἡ ἀσκῆσις τῆς προσεπικλήσεως ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 90.

(Ἄρθρον 91 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις προσεπικλήσεως παρ' ἐνὸς τῶν διδασκῶν τρίτου τινὸς καὶ τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὴν δίκην παρέμβασίν του, δικαιούται νὰ

διατάξῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσεπικλήσιν αὐτοῦ, δι' ἀποφάσεως ὀριζούσης ἐπιμελεῖα τίνος διαδίκου θέλει γίνῃ ἡ προσεπικλήσις, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ἐνεργείας. Ἡ διαταχθεῖσα προσεπικλήσις δύναται νὰ γίνῃ ἐπιμελεῖα καὶ παντὸς ἐτέρου διαδίκου.

Ἄρθρον 91.

(Ἄρθρον 92 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ἔχων ἐννομον συμφέρον δικαιούται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τρίτους τὴν δίκην μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου.

2. Ἡ ἀνακοίνωσις γίνεται διὰ δικογράφου ἀναφέροντος καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡ ἀνακοίνωσις, ὡς καὶ τὴν στάσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ δίκη, ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν τρίτον.

3. Ἡ ἀνακοίνωσις δὲν παρέχει εἰς τὸν ἀνακοινούντα τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀναβολὴν τῆς δίκης ἢ παράτασιν τῶν προθεσμιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 92.

(Ἄρθρον 93 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ τρίτος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις δικαιούται νὰ μετάρχη τῆς δίκης κατὰ τὰς περὶ παρεμβάσεως διατάξεις. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἀνακοίνωσις δὲν μετάρχη τῆς δίκης καὶ ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο πρὸ τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς τριτανακοπῆς κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 93.

(Ἄρθρον 94 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην τρίτος ἀντιποιοῦμενος ἐπὶ δικὸν ἀπαίτησιν ἔχουσαν ἀντικείμενον δεκτικὸν καταθέσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀπαιτήσεως, παραιτούμενος τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλήψεως, τὸ δικαστήριον τῇ αἰτήσῃ του θέτει αὐτὸν ἐκτὸς τῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IB'.

Πληρεξουσιότης.

Ἄρθρον 94.

(Ἄρθρον 95 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται οἱ διάδικοι νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου.

2. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρίστανται ἄνευ πληρεξουσίου δικηγόρου α) ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, β) ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων, γ) πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 ὁ δικαστὴς δικαιούται, ἐκτιμῶν τὰς καθ' ἕκαστον περιστάσεις, νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν διάδικον εἰς πρόσληψιν δικηγόρου.

Ἄρθρον 95.

(Ἄρθρον 96 Α.Ν. 44)1967)

Πλείονες εἰς τὴν αὐτὴν δίκην πληρεξούσιοι δικηγόροι δικαιοῦνται νὰ ἐκπροσωποῦν τὸν διάδικον εἴτε ἀπὸ κοινοῦ εἴτε καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος. Ἀντίθετος ὁρος τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου δὲν ἰσχύει ἐναντὶ τοῦ ἀντιδίκου, πλην ἂν περιῇλθεν εἰς γνῶσιν τούτου διὰ κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 96.

(Ἄρθρον 97 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται εἴτε διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἴτε προφορικῶς διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν καὶ δύναται νὰ ἀφορᾷ ὀρισμένας ἢ καὶ πάσας τὰς δίκας τοῦ παρέχοντος αὐτὴν, πρέπει δὲ νὰ ἀναγράφῃ τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων.

2. Ἡ πληρεξουσιότης ἀρχῆς πρὸς τινα δικηγόρον δύ-

ναται να δοθῇ καὶ δι' ἐγγράφου αὐτῆς περιέχοντος τὰ ἐν παρ. 1 ἀναφερόμενα στοιχεία.

3. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ διαδικασίαν ἢ πληρεξουσιότητος δίδεται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου περιλαμβανόντος τὰ ἐν παρ. 1 στοιχεία καὶ βεβαιουμένης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δίδοντος τὴν πληρεξουσιότητα ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ἢ ἀστυνόμου.

*Ἀρθρον 97.

(*Ἀρθρον 98 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ πληρεξουσιότης παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾷ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας πράξεις τὰς ἀφορώσας τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, περιλαμβανομένης τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῶν, ἀνταγωγῶν, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων καὶ ἐνδίκων μέσων, ὡς καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκτέλεσιν, παριστάμενος κατὰ τὰς ἐκ τούτων πηγάζουσας δίκας.

2. Περιορισμὸς τῆς πληρεξουσιότητος ἰσχύει μόνον ἐὰν ἐδηλώθῃ ρητῶς κατὰ τὴν χορηγήσιν αὐτῆς.

3. Πληρεξουσιότης διὰ πάσας τὰς δίκας παύει ἰσχύουσα μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς χορηγήσεώς της.

*Ἀρθρον 98.

(*Ἀρθρον 99 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 96 παρεχομένη πληρεξουσιότης δὲν περιλαμβάνει, πλὴν ἂν εἰδικῶς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ α) τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς κακοδικίας, ὡς καὶ τῆς διεξαγωγῆς δικῶν ἀφορώσων γαμικᾶς διαφορᾶς ἢ σχέσεις μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, β) τὸ δικαίωμα τῆς συνομολογήσεως συμβιβασμοῦ καὶ διαιτησίας, ἀναγνωρίσεως, παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκων μέσων, ὡς καὶ τῆς προσβολῆς ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ.

*Ἀρθρον 99.

(*Ἀρθρον 100 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 7 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ διάδικος, παριστάμενος μετὰ πληρεξουσίου, δύναται νὰ προβαίνει εἰς ἄμεσον ἀνάκλησιν τῶν ὁμολογιῶν τούτου.

*Ἀρθρον 100.

(*Ἀρθρον 101 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ πληρεξουσιότης παύει 1) ὅταν ἀποβιώσῃ ὁ πληρεξούσιος ἢ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἱκανότητά αὐτοῦ, 2) ὅταν περρωθῇ ἡ δίκη ἢ ἡ πράξις διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῇ ἡ πληρεξουσιότης, 3) ὅταν ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος παραιτηθῇ, παυθῇ πλεόν τῶν τριῶν μηνῶν ἢ ἐκπέσῃ τοῦ λειτουργήματός του, 4) ὅταν ἀνακληθῇ ἡ πληρεξουσιότης, 5) ὅταν ὁ πληρεξούσιος παραιτηθῇ τῆς πληρεξουσιότητος.

*Ἀρθρον 101.

(*Ἀρθρον 102 Α.Ν. 44)1967)

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα ἢ μεταβολῆς ἐπερχομένης εἰς τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἱκανότητά αὐτοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, ἡ πληρεξουσιότης ἐξακολουθεῖ, παύει δὲ μόνον ἀφ' ἧς ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς δίκης διὰ τινὰ τῶν λόγων τούτων.

*Ἀρθρον 102.

(*Ἀρθρον 103 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ δι' ἀνακλήσεως τῆς πληρεξουσιότητος ἢ διὰ παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου ἐπερχομένη παύσις τῆς πληρεξουσιότητος πρὸς διεξαγωγὴν δίκης ἢ πρὸς ἐνέργειαν ὀρισμένων διαδικαστικῶν πράξεων, ἰσχύει ἐναντὶ τοῦ ἀντιδίκου μόνον ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀνακλήσεως ἢ τῆς παραιτήσεως ἢ ἀπὸ τῆς δηλώσεως τῆς καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, ὅπου δὲ εἶναι ἀναγκαῖος κατὰ νόμον ὁ διορισμὸς

ἐτέρου πληρεξουσίου δικηγόρου, ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου.

2. Ἡ δι' ἀνακλήσεως παύσις τῆς πληρεξουσιότητος πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν ἀνακαλούμενον πληρεξούσιον, ὡς καὶ εἰς τὸν συντάξαντα τὸ πληρεξούσιον ἐγγράφον συμβολαιογράφον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ μνητεῖον τῆς ἀνακλήσεως εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου.

*Ἀρθρον 103.

(*Ἀρθρον 104 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ ἓνα μῆνα μετὰ τὴν παύσιν τῆς πληρεξουσιότητος διὰ παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἀντικαταστάτης, ὁ παραιτηθεὶς πληρεξούσιος δικαιούται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ ἐν τῇ δίκῃ μόνον τὰς πράξεις τὰς ἀναγκαῖας πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα καὶ ἀποφυγὴν ἐπιβλαβῶν λόγῳ τῆς παραιτήσεώς του συνεπειῶν.

*Ἀρθρον 104.

(*Ἀρθρον 105 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν, ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἑλλειψιν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης, ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 105.

(*Ἀρθρον 106 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ ὡς πληρεξούσιος παριστάμενος δὲν ἀποδεικνύῃ τὴν ὑπαρξιν πληρεξουσιότητος, τὸ δικαστήριον δύναται, ὀρίζον σύντομον προθεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν μὴ ἀποδεικνύοντα τὴν πληρεξουσιότητα του, ὅπως μετὰσχῃ προσωρινῶς τῆς δίκης. Τὸ κῦρος τῶν ἐπιτραπείσων πράξεων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐμπροθέσμου συμπληρώσεως τῆς ἐλλείψεως.

2. Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐλλείψεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

3. Ἐὰν δὲν συνεπληρώθῃ ἡ ἑλλειψὶς κατὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ καταδικάζει τὸν ἄνευ πληρεξουσιότητος παρυστάντα εἰς τὰ προξενηθέντα ἐκ τῆς τοιαύτης παραστάσεώς του ἔξοδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Θεμελιώδεις δικονομικαὶ ἀρχαί.

*Ἀρθρον 106.

(*Ἀρθρον 107 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ μόνον κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῶν προτεινομένων καὶ ἀποδεικνυομένων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

*Ἀρθρον 107.

(*Ἀρθρον 108 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον διατάσσει καὶ αὐτεπαγγέλτως διεξαγωγὴν ἀποδείξεως δι' οἰοδήποτε τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένων προσφῶρων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἂν δὲν ἐπεκαλέσθησαν ταῦτα οἱ διάδικοι.

*Ἀρθρον 108.

(*Ἀρθρον 109 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις ἐνεργοῦνται πρωτοβουλία καὶ ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

“Αρθρον 109.

(“Αρθρον 110 Α.Ν. 44)1967)

1. Οὐδείς δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ἀκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

2. Τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ. Μόνον κατ’ ἰδίαν διαδικαστικαὶ πράξεις δύνανται νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς ἄλλα δικαστήρια ἢ δικαστὰς καθ’ ὅς περιπτώσεις ὁ νόμος ὀρίζει.

“Αρθρον 110.

(“Αρθρον 111 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις καὶ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅταν αὐταὶ γίνωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ πρέπει νὰ καλοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου πρὸς τοῦτο.

3. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐμφανίζωνται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅταν καλοῦνται ὑπ’ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο.

“Αρθρον 111.

(“Αρθρον 112 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία στηρίζεται εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν.

2. Οὐδεμία αἰτήσις δικαστικῆς προστασίας, κυρία ἢ παρεμπίπτουσα, δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἄνευ τήρσεως προδικασίας, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ. Ἡ ἄνευ προδικασίας εἰσαχθεῖσα αἰτήσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

“Αρθρον 112.

(“Αρθρον 113 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ προδικασία καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία δὲν εἶναι δημόσιαι, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ κατ’ αὐτὰς προσέλευσις τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν πληρεξουσίων των.

“Αρθρον 113.

(“Αρθρον 114 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ συνεδριάσεις πάντων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων γίνονται δημοσίαι. Ἡ διάσκεψις πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως γίνεται μυστικῶς.

2. Ὁ διευθύνων τὴν διαδικασίαν ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν ἀριθμὸν τῶν δυναμένων νὰ παραμείνουν εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν συνεδριάσεων προσώπων, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀνηλίκων, τῶν ὀπλοφορούντων καὶ τῶν ἐμφανιζομένων κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον καὶ ἀντικείμενον εἰς τὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν τῆς συνεδριάσεως.

“Αρθρον 114.

(“Αρθρον 115 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ἡ διεξαγωγή τῆς συζήτησεως ἤθελεν εἶσθε ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἦθῃ ἢ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, τὸ δικαστήριον δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δικαιοῦνται νὰ παρίστανται οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι αὐτῶν. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παραμονὴν ἐντεταλμένων τὴν τήρησιν τῆς τάξεως προσώπων, μαρτύρων καὶ πραγματογνομόνων, ὡς καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ κατ’ αἰτήσιν τινὸς τῶν διαδίκων τὴν ἐπ’ ἀκροατηρίου παραμονὴν μέχρι τριῶν προσώπων τῆς ἐκλογῆς του.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἄνευ προηγουμένης ἀκροάσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν οὗτος παρίσταται. Ἡ συζήτησις διεξάγεται δημοσίαι, πλὴν ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ σκόπιμον ὅπως καὶ αὕτη γίνῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτη-

σιν, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασις δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

4. Κατὰ τῆς διατασσούσης τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν ἀποφάσεως δικαιοῦται ὁ παραστάς εἰσαγγελέως καὶ οἱ διάδικοι νὰ ἀσκήσουν ἀμέσως καὶ αὐτοτελῶς τὰ ἐνδικοα μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναίρέσεως, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἀναστέλλουν τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

“Αρθρον 115.

(“Αρθρον 116 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἔγγραφος.

2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται καὶ προφορικῶς.

3. Οἱ διάδικοι ἐνώπιον μὲν τοῦ εἰρηνοδικοῦ δικαιοῦνται, ἐνώπιον δὲ τῶν ἄλλων δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλουν προτάσεις.

4. Ἐπὶ δυσχερῶν ὑποθέσεων ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς διαδίκους εἰς ὑποβολὴν προτάσεων.

“Αρθρον 116.

(“Αρθρον 117 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν ὀφείλουν νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας τῶν χρηστῶν ἠθῶν καὶ τῆς καλῆς πίστεως, νὰ ἀποφεύγουν ἐνεργείας ἀγούσας προφανῶς εἰς παρέλκυσιν τῆς δίκης, νὰ ἐκθέτουν δὲ τὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀναγόμενα πραγματικὰ γεγονότα ὡς ἀκριβῶς γνωρίζουν ταῦτα, πλήρως καὶ συμφῶνως πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀποφεύγοντες διφορούμενας καὶ ἀσφαφεῖς ἐκφράσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ’

Ἐκθέσεις.

“Αρθρον 117.

(“Αρθρον 118 Α.Ν. 44)1967)

Οὐσιώδη προαπαιτούμενα πάσης ἐκθέσεως εἶναι 1) νὰ συντάσσεται κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων, 2) νὰ ἀναφέρῃ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων προσώπων, 3) νὰ ἀναγινώσκειται εἰς τοὺς παρόντας διαδίκους καὶ εἰς τὰ λοιπὰ συμπράττοντα πρόσωπα καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦται ὑπ’ αὐτῶν, 4) νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος γραμματέως καὶ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ λοιπῶν συμπραττόντων προσώπων ἢ νὰ γίνεται μεία τῆς ἀρνήσεως ἢ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν νὰ ὑπογράψουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ’

Δικόγραφα

“Αρθρον 118.

(“Αρθρον 119 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ παρὰ τινος διαδίκου πρὸς ἕτερον ἐπιδιδόμενα ἢ εἰς τὸ δικαστήριον ὑποβαλλόμενα δικόγραφα πρέπει νὰ ἀναφέρουν 1) τὸ δικαστήριον ἢ τὸν δικαστὴν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη ἢ ἡ διαδικαστικὴ πράξις, 2) τὸ εἶδος τοῦ δικογράφου, 3) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν διαδίκων καὶ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των, ἐπὶ νομικῶν δὲ προσώπων τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν αὐτῶν, 4) τὸ ἀντικείμενον τοῦ δικογράφου κατὰ τρόπον σαφῆ, ὠρισμένον καὶ εὐσύνοπτον καὶ 5) τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου του, ὁσάκις δὲ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ διὰ δικηγόρου παράστασις, τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

“Αρθρον 119.

(“Αρθρον 120 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ δικόγραφα τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας,

τῆς ἐφέσεως, τῆς ἀναιρέσεως, τῆς ἀναψηλαφήσεως, τῆς τριτανακοπῆς, τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἐξωδίκων καὶ δικαστικῶν πράξεων, τῆς κυρίας καὶ προσθέτου παρεμβάσεως, τῆς ἀνακοινώσεως καὶ τῆς προσηλυτικῆς, πρέπει νὰ περιέχουν, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 118 ἀναφερομένων, καὶ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς διευθύνσεως καὶ ἰδίᾳ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ γραφείου ἢ τοῦ καταστήματος τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν διαδικαστικὴν πρᾶξιν διαδίκου, τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου τοῦ.

2. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸ δικόγραφον τῆς δηλώσεως περὶ ἐκουσίας ἐπαναλήψεως δίκης καὶ εἰς τὰς τὸ πρῶτον ἐνώπιον ἐκάστου δικαστηρίου ὑποβαλλομένας προτάσεις, ἐφ' ὅσον ὁ διάδικος δὲν ἐκoinοποίησε δικόγραφον ἐκ τῶν εἰς τὴν παρ. 1 ἀναφερομένων.

3. Πᾶσα μεταβολὴ τῆς διευθύνσεως πρέπει νὰ γνωστοποιεῖται διὰ τῶν διαμεμβομένων δικογράφων ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου, κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, τιθεμένου εἰς τὴν δικογραφίαν καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν ἀντίδικον.

* Ἀρθρον 120.

(* Ἀρθρον 121 Α.Ν. 44) 1967)

Ἡ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 119 ἀναφερομένην διευθύνειν τῆς κατοικίας ἢ τοῦ γραφείου ἢ τοῦ καταστήματος ἐπίδοσις ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν ἐκκρεμὴ δίκην, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἐγκυρος καὶ ἐὰν ὁ πρὸς ὃν αὕτη δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχει πλέον αὐτόθι τὴν κατοικίαν ἢ τὸ γραφεῖον ἢ τὸ κατάστημα.

* Ἀρθρον 121.

(* Ἀρθρον 122 Α.Ν. 44) 1967)

Ἐὰν δὲν τηρηθοῦν αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 119, δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν πρὸς τὸν ἀντίκλητον πᾶσαι αἱ ἐπιδόσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνωνται πρὸς τὸν διάδικον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίκλητος ἢ ὑπάρχῃ μὲν ἀλλ' εἶναι ἄγνωστος ἢ διευθύνσις αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ διαδίκου, αἱ ὡς ἄνω ἐπιδόσεις δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη. Διὰ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἀγνώστου τῆς διευθύνσεως τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ ὑπάρχοντος ἀντικλήτου ἀρκεῖ καὶ ἀπλὴ πιθανολόγησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

* Ἐπιδόσεις.

* Ἀρθρον 122.

(* Ἀρθρον 123 Α.Ν. 44) 1967.

ἄρθρον 10 παρ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 958) 1971)

1. Ἡ ἐπίδοσις παντὸς ἐγγράφου γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος διωρισμένου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατ'οικεῖ ἢ διαμένει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐπιδόσεως ὁ πρὸς ὃν αὕτη.

2. Αἱ ἐπιμελείαι τοῦ δικαστηρίου ἐπιδόσεις δύνανται νὰ γίνωνται καὶ διὰ ποινικοῦ κλητῆρος τῆς περιφέρειας ἢ ὀργάνου τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς ἢ δασοφυλακῆς ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

3. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐν ἣ ἡ ἐπίδοσις περιφέρειας, δυσχερὴς ἢ εἰς τὸν τόπον τοῦτον μετάβασις τοιούτου, ἡ ἐπίδοσις δύνανται νὰ γίνῃ καὶ διὰ ποινικοῦ κλητῆρος τῆς περιφέρειας ἢ ὀργάνου τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς ἢ δασοφυλακῆς ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὁριζομένου παρὰ τοῦ ὡς ἄνω εἰσαγγελέως ἢ εἰρηνοδίκου.

4. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δύνανται νὰ καθιερωθῇ καὶ ἡ διὰ τχυδρομείου, τηλεγραφείου ἢ τηλεφώνου ἐπίδοσις πάντων ἢ τινῶν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ὁριζομένου συνάμα τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ ἀποδείξεως τῆς ἐπιδόσεως.

* Ἀρθρον 123.

(* Ἀρθρον 124 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 10 παρ. παρ. 3 Ν.Δ. 958) 1971)

1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ διαδίκου κατόπιν παραγγελίας διδομένης ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἢ κατ' αἵτησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν.

2. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν παρέχεται ἐγγράφως κατ' οὐκ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου.

* Ἀρθρον 124.

(* Ἀρθρον 125 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ ἐπίδοσις δύνανται νὰ γίνῃ ὅπουδήποτε ἤθελεν εὔρεθῇ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη.

2. Ἐὰν τὸ πρόσωπον ἔχῃ εἰς τὸν τόπον ἐνθα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις κατοικίαν, κατάστημα, γραφεῖον ἢ ἐργαστήριον εἴτε μόνον εἴτε μετ' ἄλλου ἢ ἐργάζεται αὐτόθι ὡς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρετῆς, ἡ εἰς ἄλλο μέρος ἐπίδοσις δὲν δύνανται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν αὕτη.

3. Ἡ ἐπίδοσις δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ εἰς ἐκκλησίας κατὰ τὰς ὥρας τῶν ἱεροτελεστιῶν ἢ ἄλλων θρησκευτικῶν τελετῶν ἢ προσευχῶν ἢ ἐντὸς αἰθούσης δικαστηρίου συνεδριάζοντος.

* Ἀρθρον 125.

(* Ἀρθρον 126 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ ἐπίδοσις δὲν δύνανται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἢ καθ' ἡμέραν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτὴν νόμῳ ἐξαιρετέαν, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἢ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων, τοῦ προέδρου αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἐκκρεμοῦς δίκης ἢ ἀδεία δίδεται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἡ νύξ θεωρεῖται διαρκοῦσα ἀπὸ τῆς 7ης ἐσπερινῆς μέχρι τῆς 7ης πρωϊνῆς ὥρας.

3. Ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 παρεχόμενη ἀδεία πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς τὸ ἐπιδιδόμενον ἐγγράφον καὶ νὰ ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως.

* Ἀρθρον 126.

(* Ἀρθρον 127 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 10 παρ. 4 Ν.Δ. 958) 1971)

1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται α) προσωπικῶς εἰς ἐκείνον πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεται τὸ ἐγγράφον, β) ἐπὶ προσώπων ἀνικάνων πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, γ) ἐπὶ προσώπων πνευματικῶς ἀσθενῶν καὶ μὴ κηρυχθέντων ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, πρὸς τὸν προσωρινὸν διαχειριστὴν, ἐφ' ὅσον διωρίσθῃ τοιοῦτος, δ) ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων, πρὸς τὸν κατὰ νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἐκπρόσωπον αὐτῶν, ε) ἐπὶ τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς κατὰ νόμον ἐκπροσωποῦντας αὐτό.

2. Ἐπὶ πλειόνων νομίμων ἀντιπροσώπων ἀρκεῖ ἡ πρὸς ἓνα τούτων ἐπίδοσις.

* Ἀρθρον 127.

(* Ἀρθρον 128 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ ἐπίδοσις συνίσταται εἰς τὴν ἐγχείρισιν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ πρόσωπον πρὸς ὃ γίνεται αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις γίνεταί πρὸς νόμιμον ἀντιπρόσωπον πλειόνων ἀνικάνων προσώπων ἢ πρὸς τὸν ἀντίκλητον πλειόνων, ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὸν παράδοσις ἐνὸς μόνου ἀντιγράφου ἢ πρωτοτύπου τοῦ ἐπιδότητος ἐγγράφου.

* Ἀρθρον 128.

(* Ἀρθρον 129 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ, τὸ ἐγγράφον παραδίδεται εἰς τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐν ἐλ-

λείπει αὐτῶν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν συνοίκων, ἔχοντα συνείδησιν τῶν πραττομένων καὶ μὴ μετέχοντα τῆς δίκης ὡς ἀντίδικον τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὡς κατοικία κατὰ τὴν παρ. 1 νοεῖται ἡ οἰκία ἢ τὸ διαμέρισμα αὐτῆς τὸ ὁποῖον εἶναι προωρισμένον διὰ διημέρευσιν ἢ διανυκτέρευσιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ βραχύτατον χρονικὸν διάστημα δὲν χρησιμοποιεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

3. Ὡς σύνοικοι θεωροῦνται οἱ εἰς τὸ αὐτὸ διαμέρισμα διαμένοντες, οἱ θυρωροὶ πολυκατοικιῶν καὶ αἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦσαι οἰκογένειαι αὐτῶν, οἱ διευθύνται ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ τὸ ὑπηρετικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ἔνοικοι ἐτέρου διαμερίσματος ἢ δωματίου τῆς αὐτῆς οἰκίας.

4. Ἐὰν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 ἀναφερομένων εὐρίσκειται ἐν τῇ κατοικίᾳ, α) τὸ ἔγγραφον ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος, β) ἀντίγραφον αὐτοῦ συγτασσόμενον ἐφ' ἀπλοῦ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα ἡ κατοικία καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας ἢ ἐπὶ ἐτεροθρήσκων εἰς τὸν ἀρμόδιον θρησκευτικὸν λειτουργόν, οἱ ὅποιοι ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιήσουν τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 129.

(Ἄρθρον 130 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὐρίσκειται ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 124 παρ. 2 καταστάματι, γραφεῖω ἢ ἐργαστηρίῳ, τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστάματος, τοῦ γραφείου ἢ τοῦ ἐργαστηρίου ἢ πρὸς τινὰ τῶν συνεταίρων, συνεργατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἔχοντα συνείδησιν τῶν πραττομένων καὶ μὴ μετέχοντα τῆς δίκης ὡς ἀντίδικον τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἐὰν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 ἀναφερομένων εὐρίσκειται ἐν τῷ καταστάματι, γραφεῖω ἢ ἐργαστηρίῳ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 128 παρ. 4 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 130.

(Ἄρθρον 131 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 128 καὶ 129 ἀναφερόμενα πρόσωπα ἀρνηθοῦν τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψουν, ὁ ἐπιδίδων ἐπικολλᾷ τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας, τοῦ γραφείου, τοῦ καταστάματος ἢ τοῦ ἐργαστηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις στερεῖται κατοικίας, γραφείου, καταστάματος ἢ ἐργαστηρίου καὶ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον ἢ δὲν δύναται ἢ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως, ἢ δὲ ἀρνησῇ ἢ ἡ ἀδυναμία βεβαιουῖται καὶ ὑπὸ ἐνὸς πρὸς τοῦτο προσλαμβανομένου μάρτυρος, τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 128 παρ. 4 ἐδάφ. β' ἀναφερόμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 131.

(Ἄρθρον 132 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις νοσηλεύεται ἐν νοσοκομείῳ ἢ κρατεῖται ἐν φυλακῇ καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνία δὲν εἶναι δυνατὴ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιδόσεως σημειουμένην βεβαίωσιν τῆς διευθύνσεως τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς φυλακῆς, ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς φυλακῆς, ὁ ὅποιος ὑποχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 132.

(Ἄρθρον 133 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 10 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετῇ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον ἐλλιμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀρνήσει αὐτοῦ νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον ἢ ἀρνήσει ἢ ἀδυναμίᾳ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐκθεσιν, γίνεται πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου ἢ πρὸς τὸν ἀναπληρωτὴν του, ἐν ἀπουσίᾳ

δὲ ἢ ἀρνήσει καὶ τούτων νὰ παραλάβουν τοῦτο γίνεται εἰς τὸν λιμενάρχην, ὑποχρεούμενον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετῇ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον μὴ ἐλλιμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη γίνεται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὸν ἄρθρον 128, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐπιδόσεως εἰς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐπίδοσις γίνεται καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ γραφεῖα τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ ἄλλως τοῦ ἐν Ἑλληνικῷ λιμένι πράκτορος τοῦ πλοίου, ἐν ὑπάρξει τοιούτων.

Ἄρθρον 133.

(Ἄρθρον 134 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 10 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Προκειμένου περὶ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τινὰ τῶν ἐπομένων κατηγοριῶν, τελούντων ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίδοσις εἰς τοὺς ἰδίους ἢ τοὺς μετ' αὐτῶν συνοικούντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρετάς, αὕτη γίνεται, ἀφ' ἐνὸς μὲν κατὰ τὰς παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 128, ἀφ' ἐτέρου δὲ α) ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ξηρᾶς ἐν γένει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς μονάδος ἢ τοῦ καταστάματος ἢ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐὰν δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ μονάς, τὸ κατάστημα ἢ ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ οἰκείου κλάδου, β) ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, γ) ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ σημειτῶν τῆς Β. Ἀεροπορίας πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας, δ) ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας πόλεων, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ λιμενικοῦ σώματος, ὡς καὶ ἐπὶ ἀστυφυλάκων, χωροφυλάκων καὶ λιμενοφυλάκων, πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ε) ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν φάρων καὶ φανῶν καὶ τῶν σηματοφόρων, πρὸς τὸν λιμενάρχην τῆς περιφερείας ἐν ἣ εὐρίσκεται ὁ τόπος ἀσκήσεως τῶν ἀνηκόντων τῶν.

2. Οἱ ἐν παρ. 1α' ἕως ε' ἀναφερόμενοι, λαμβάνοντες τὸ ἔγγραφον, ὑποχρεοῦνται νὰ διαβιβάζουν τοῦτο ἀμελλητὶ διὰ τοῦ ταχύτερου καὶ ἀσφαλεστέρου μέσου πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 134.

(Ἄρθρον 135 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν τὸ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις πρόσωπον διαμένῃ ἢ ἔχῃ τὴν ἔδραν του ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ μέλλει νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη ἢ ὅπερ ἐξέδωκε τὴν ἐπιδιδόμενην ἀπόφασιν καί, ἐπὶ δικῶν ἐνώπιον τοῦ ἐιρηνοδικοῦ, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται τὸ ἐιρηνοδικεῖον. Ἐπὶ ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ἐκτέλεσιν ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ ἐξωδικῶν πράξεων πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ τῆς γνωστῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς πρωτεύουσας.

2. Κατὰ πάσας τὰς ἐν παρ. 1 περιπτώσεις, ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ τόπου καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

3. Ὁ εἰσαγγελεὺς, παραλαμβάνων τὸ ἔγγραφον, ὑποχρεοῦται νὰ πέμψῃ τοῦτο ἀμελλητὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὅποιος ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ τοῦτο περαιτέρω πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 135.

(Ἄρθρον 136 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος ἢ ἡ ἀκριβὴς διευθύνσις τῆς διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 134, συγχρόνως δὲ δημοσιεύεται διὰ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων, ἐκδιδομένων μιᾷ ἐν Ἀθῆ-

ναις και μιᾶς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως και ταύτης ἐν Ἀθῆναις, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἰσαγγελέως, περιλήψεις τοῦ κοινοποιηθέντος δικογράφου συντασσόμενη και ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος και περιέχουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν διαδίκων, τὸ εἶδος τοῦ ἐπιδιδόντος δικογράφου, τὸ αἰτητικὸν αὐτοῦ και ἐπὶ ἀποφάσεως τὸ διατακτικόν, τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ μέλλει νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη ἢ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἐκτέλεσις και, ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καλεῖται πρὸς ἐμφάνισιν ἢ ἐνέργειαν ὠρισμένης πράξεως, τὸν τόπον και χρόνον τῆς ἐμφανίσεως και τὸ εἶδος τῆς πράξεως.

2. Ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐπίδοσιν πρὸς πρόσωπον ἀγνώστου διαμονῆς, δύναται νὰ δημοσιεύσῃ εἰς ἐφημερίδας ὀριζόμενας τῇ αἰτήσῃ του ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 134 παρ. 1 ἀρμοδίου εἰσαγγελέως και, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, προσκλήσεις πρὸς πάντα γνωρίζοντα τὸν τόπον και τὴν ἀκριβῆ διευθύνσιν διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὅπως ἀνακοινώσῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐνυπογράφως μετ' ἀκριβοῦς μνείας τῆς διευθύνσεώς του πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ. Αἱ δημοσιεύσεις γίνονται εἰς ἐμφανὲς μέρος τῶν ἐφημερίδων και εἰς δύο φύλλα ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων κατὰ ὅκτῳ ἡμέρας. Εἰς τὰς οὕτω δημοσιευόμενας προσκλήσεις δὲν ἀπαιτεῖται νὰ περιέχῃται ὁ λόγος δι' ὃν ζητοῦνται τὰ στοιχεῖα. Ἐν ἡ περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως δὲν περιέλθῃ ἀνακοινώσις εἰς οὐδετέραν τῶν γραμματειῶν τούτων, ὁ τόπος ἢ ἡ ἀκριβὴς διευθύνσις διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις τεκμαίρεται ἀγνώστως, ἀποκλειομένης τῆς ἀνταποδείξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται και εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν βεβαιώσῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐγγράφου εἰς πρόσωπον διαμένον ἢ ἐδρεῦον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ἄρθρον 136.

(Ἄρθρον 137 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἐπὶ μὲν τῶν ἐν ἁρθροῖς 131 ἕως 134 ἀναφερομένων προσώπων ἅμα τῇ εἰς τὰς ἐκεῖ καθοριζόμενας ἀρχὰς ἢ πρόσωπα ἐγχειρίσει τοῦ ἐγγράφου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς περαιτέρω ἀποστολῆς και λήψεως αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἀγνώστου διαμονῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 135 παρ. 1 περιλήψεως.

Ἄρθρον 137.

(Ἄρθρον 138 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν διαμενόντων ἢ ἐχόντων τὴν ἔδραν των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ και κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀλλοδαποῦ νόμου ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένων ὀργάνων.

Ἄρθρον 138.

(Ἄρθρον 139 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 10 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 128 παρ. 4 στοιχ. β', 131, 132 και 133 γραφεῖα ἢ καταστήματα εἶναι κλειστὰ ἢ αἱ ἐν αὐτοῖς ἀρχαὶ ἢ πρόσωπα ἀρνοῦνται νὰ παραλάβουν τὸ ἐπιδιδόμενον ἐγγραφοῦν ἢ νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει σχετικὴν ἐκθεσιν και παραδίδει τὸ ἐπιδιδόμενον ἐγγραφοῦν εἰς τὸν εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ τόπος ἐπιδόσεως εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις και πέμπει τοῦτο εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν παραλαβὴν του ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 136.

Ἄρθρον 139.

(Ἄρθρον 140 Α.Ν. 44)1967)

1. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος ἐκθεσις περιέχουσα πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 117 ἀπαιτούμενων και α) τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐπίδοσιν, β) σαφῆ καθορισμὸν τοῦ ἐπιδιδόντος ἐγγράφου και τῶν προσώπων

τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ τοῦτο, γ) μνείαν τῆς ἡμέρας και τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως, δ) μνείαν τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον παρεδόθη τὸ ἐπιδιδόμενον ἐγγραφοῦν και τὸν τρόπον ἐπιδόσεως ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ τῶν ὑπὸ τῶν ἁρθρων 128 ἕως 135 και 138 ὀριζομένων προσώπων.

2. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος και ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος τὸ ἐγγραφοῦν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ ἀδυναμίας τούτου, και ὑπὸ τοῦ προσλαμβανομένου πρὸς τοῦτο μάρτυρος.

3. Ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου ὁ ἐπιδίδων σημειοῖ τὴν ἡμέραν και ὥραν τῆς ἐπιδόσεως και ὑπογράφει. Ἡ σημειώσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐὰν ὑπάρχῃ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως και τῆς σημειώσεως, κατισχύει ἡ ἐκθεσις ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 140.

(Ἄρθρον 141 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 10 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 139 ἐκθεσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν και τὸ μὲν ἐν τῶν πρωτοτύπων παραδίδεται εἰς ἐκεῖνον κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, τὸ δὲ ἕτερον, ἐφ' ἀπλοῦ, φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως γίνεται μνεία ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος.

2. Ἀντίγραφα ἐκ τοῦ φυλάσσομένου πρωτοτύπου ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ὁ κλητὴρ, τῇ αἰτήσῃ των, εἰς τὸν παραγγέλλαντα τὴν ἐπίδοσιν και τὸν πρὸς ὃν αὕτη και, μετὰ σημειομένην ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐγκρίσιν τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, εἰς πάντα ἔχοντα ἐννομον συμφέρον.

3. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐν ἁρθρῷ 122 παρ. 2 και 3 ὀργάνων, τὸ ἕτερον τῶν πρωτοτύπων κατατίθεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος ἐπιδόσεως, ὅπου φυλάσσεται εἰς ἰδιαιτέρον φάκελλον και ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται τὰ ἀντίγραφα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. Τὰ ἐν ἁρθρῷ 122 παρ. 2 και 3 ὄργανα δὲν τηροῦν τὸ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος εἰδικὸν βιβλίον.

Ἄρθρον 141.

(Ἄρθρον 142 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 10 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅσακις ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἡ παραγγελία δίδεται ὑπὸ τῆς γραμματείας ἢ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιδόσεως και νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἄρσιν τῶν τυχόν ἐλλείψεων.

2. Ὁ γραμματεὺς δύναται τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιμελεία τοῦ αἰτούντος ἐπίδοσιν, τάσσειν ὠρισμένην προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως. Ἐὰν ὁ αἰτῶν διάδικος δὲν προσαγάγῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὴν ἐκθεσιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐπιμελεία τῆς γραμματείας.

3. Ἡ ἐπίδοσις ὡς πρὸς τὸν αἰτήσαντα ταύτην διάδικον θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 142.

(Ἄρθρον 144 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 10 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶς διάδικος ἢ ἄλλος ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ διορίσῃ διὰ πάσας ἢ ὠρισμένας πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένας δικαστικὰς ἢ ἐξωδίκους ἐπιδόσεις, ἀφορώσας μίαν ἢ πλείονας ἢ πάσας αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις, ἀντίκλητον πρὸς παραλαβὴν τῶν κοινοποιουμένων ἐγγράφων, διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος ἢ τῆς πρωτευούσης, προκειμένου περὶ κατοίκου ἀλλοδαπῆς, μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας ἢ τοῦ γραφείου τοῦ ἀντικλήτου. Ἡ δῆλωσις γίνεται αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ πληρε-

ξουσίου, συντασσομένης εκθέσεως, υπογραφομένης υπό του αρμοδίου υπαλλήλου της γραμματείας και του δηλούντος και καταχωριζομένης εις αλφαβητικόν κατ' επώνυμα εύρετήριον.

2. Κατά τὸν ἐν παρ. 1 τρόπον γίνεται καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἀνάκλησις τοῦ ἀντικλήτου ἢ ὁποῖα σημειοῦται κάτωθι τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς δηλώσεως παραιτήσεως τοῦ ἀντικλήτου.

3. Ἡ ἐξουσία τοῦ ἀντικλήτου παύει α) ὅταν ἀποβιώσῃ οὗτος, β) ὅταν περατωθῇ ἡ ὑπόθεσις ἢ ἡ πρᾶξις διὰ τὴν ὁποῖαν διωρίσθῃ, γ) δύο πλήρεις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀντικλήτου ἢ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

4. Ἀντίκλητος δύναται νὰ διορισθῇ ἐγκύρως καὶ διὰ ρήτρας ἐν συμβάσει. Εἰς τὸν οὕτω διοριζόμενον ἀντίκλητον καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ συμβάσει διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐπιδίδονται, παραγγελῖα τοῦ ἀντισυμβαλλομένου ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν σύμβασιν ἐξώδικοι ἢ διαδικαστικαὶ πράξεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποφάσεων ἢ πράξεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἐνέργειαν δυνάμενην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς δὴν ἢ ἐπιδόσις, πλὴν ἂν ρητῶς ἐν τῇ συμβάσει ὀρίζεται ἄλλως. Ἐν ἀμφιβολίᾳ ἢ πρὸς τὸν συμβατικῶς διορισμένον ἀντίκλητον ἐπιδόσις εἶναι δυνητικὴ. Ἡ παρ. 3 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικλήτων τούτων, ἀλλ' ἡ ἀνάκλησις ἢ ἡ παραίτησις ἐπάγεται ἀποτελέσματα ἐναντι τοῦ ἀντισυμβαλλομένου ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτοῦ μόνον ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεώς της καὶ μόνον ἐὰν περιλαμβανῇ διορισμὸν ἑτέρου ἀντικλήτου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μετ' ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ μεταβολῆς τῆς ἐν τῇ συμβάσει ἢ ἐν μεταγενεστέρῳ διορισμῷ διευθύνσεως τοῦ διορισθέντος ἀντικλήτου.

5. Ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 δηλώσεων ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ αρμοδίου γραμματέως εἰς τὸν γραμματέα πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, ὅστις καταχωρίζει ταῦτα εἰς αλφαβητικὸν κατ' επώνυμα εύρετήριον.

Ἄρθρον 143.

(Ἄρθρον 145 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 96 διορισμένος δικαστικὸς πληρεξούσιος εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἀντίκλητος διὰ πάσας τὰς ἐπιδόσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν δίκην εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι πληρεξούσιος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀφορώσης τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

2. Ἡ ἐπιδόσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἐπιβαλλουσῶν ἐνέργειαν δυνάμενην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαιφερομένου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐπιδίδονται πρὸς αὐτόν.

3. Ἡ ἐπιδόσις τῆς κλήσεως διὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὸν ὑπογράφαντα αὐτὰ ὡς πληρεξούσιον.

4. Ἡ ἐπιδόσις πρὸς πρόσωπον διαμένον ἢ ἐδρεῦον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑποθέσεων διὰ τὰς ὁποίας τοῦτο ἔχει διορισμένον ἀντίκλητον, πρέπει νὰ γίνεται ὑποχρεωτικῶς πρὸς τὸν ἀντίκλητον καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως ἢ πράξεως ἐπιβαλλούσης ἐνέργειαν δυνάμενην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς δὴν ἢ ἐπιδόσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Προθεσμίας.

Ἄρθρον 144.

(Ἄρθρον 146 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διαδρομὴ τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἢ τῶν δικαστηρίων τεταγμένων προθεσμιῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποῖαν συνέβη τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονὸς καὶ λήγει τὴν 7ην μ.μ. ὥραν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι κατὰ νόμον ἐξαιρετέα, τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐπομένης μὴ ἐξαιρετέας ἡμέρας.

2. Αἱ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ἐγγράφου τινὸς κινούμεναι προθεσμίαι τρέχουν καὶ κατ' ἐκείνου κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ ἐπιδόσις.

Ἄρθρον 145.

(Ἄρθρον 147 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 11 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Προθεσμία προσδιορισμένη κατὰ ἔτη, λήγει ἅμα ὡς παρέλθῃ ἡ ἀντίστοιχος ἡμερομηνία τοῦ τελευταίου ἔτους.

2. Προθεσμία προσδιοριζομένη κατὰ μῆνας λήγει ἅμα ὡς παρέλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ τελευταίου μηνὸς ἢ κατ' ἀριθμὸν ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ, ἐλλειπούσης ἀντιστοίχου, ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός.

3. Προθεσμία ἡμίσεος ἔτους νοεῖται ὡς προθεσμία ἑξ μηνῶν, προθεσμία δὲ ἡμίσεος μηνός νοεῖται ὡς προθεσμία δέκα πέντε ἡμερῶν.

4. Ἐὰν προθεσμία εἶναι προσδιορισμένη καθ' ὥρας, δὲν συνυπολογίζονται αἱ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς παρεπιπτούσαι κατὰ νόμον ἐξαιρετέαι ἡμέραι.

5. Ἐὰν ἡ προσδιορισθεῖσα προθεσμία ἀποτελεῖται ἐκ μηνῶν καὶ ἡμερῶν, πρῶτον ὑπολογίζονται οἱ μῆνες καὶ κατόπιν προστίθενται αἱ ἡμέραι.

Ἄρθρον 146.

(Ἄρθρον 148 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, διακόπτεται αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ διακοπεῖσα προθεσμία ἤρξατο ἀπὸ ἐπιδόσεως ἐγγράφου, ἡ νέα προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκ νέου ἐπιδόσεως εἰς τοὺς κατὰ νόμον διαδεχθέντας τὸν θανόντα. Ἐὰν ἡ διακοπεῖσα προθεσμία ἤρξατο ἀπὸ ἄλλου τινὸς γεγονότος, ἡ νέα προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως πρὸς τὰ ἄνω πρόσωπα σχετικῆς δηλώσεως.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν προθεσμίας τινὸς ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς δίκης, διακόπτεται ἡ προθεσμία καὶ ἀρχεται νέα ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης.

Ἄρθρον 147.

(Ἄρθρον 149 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 11 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων τεταγμέναι προθεσμίαι ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν, πλὴν τῶν ἀφορώσων ὑποθέσεων ὑπαγομένας εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν. Ἐξακολουθεῖ ὁμως ἡ ἡδὴ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη διεξαγωγὴ ἀποδείξεων.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρ. 1 περιλαμβάνονται καὶ αἱ πρὸς δόσιν ὡς καὶ αἱ πρὸς δῆλωσιν ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγωγῆς ὁρκου προθεσμίαι.

Ἄρθρον 148.

(Ἄρθρον 150 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ διάδικοι δύνανται διὰ συμφωνίας νὰ παρατείνουν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστοῦ τεταγμένας προθεσμίας μόνον φωναινέσει τοῦ δικαστοῦ σταθμίζοντος τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις.

Ἄρθρον 149.

(Ἄρθρον 151 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 11 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων τεταγμέναι προθεσμίαι δύνανται, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένην προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, νὰ παραταθοῦν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὸ πολὺ δέξ, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 341 παρ. 3 εισηγητοῦ, ἡ παράτασις χορηγεῖται ὑπὸ τούτου, δι' ἀποφάσεώς του καταχωριζομένης ἐν τῇ ἐκθέσει.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται ἐνώπιον ἐντεταλμένου δικαστοῦ, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 παράτασις γίνεται κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, δι' ἀποφάσεως τοῦ διατάξαντος

τὴν ἀπόδειξιν δικαστηρίου, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ.

4. Ἡ αἴτησις περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρέπει νὰ γίνεται πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἢ τῆς παρατάσεως αὐτῆς, ὁ δὲ ζητῶν τὴν παράτασιν καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα. Ἡ παράτασις ἀρχεται, καὶ ἐὰν ἡ χορήγησις αὐτῆς ἐγένετο πρότερον, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρατεινόμενης προθεσμίας, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος.

5. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως δύναται, τῇ αἰτήσῃ διαδίκῳ ὑποβαλλομένην διὰ τῶν προτάσεων, νὰ χορηγήσῃ νέαν μέχρῃς ἑξ μηνῶν προθεσμίαν διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 150.

(Ἄρθρον 152 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 11 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, ἐφ' ὅσον πιθανολογοῦνται σπουδαῖοι λόγοι, δύναται δι' ἀποφασεῶς τῶν, κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων, δικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., νὰ συντέμνουν τὰς νομίμους προθεσμίας, ἐξαιρουμένων τῶν προθεσμιῶν τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων.

2. Οἱ διάδικοι δύνανται διὰ συμφωνίας νὰ συντέμνουν τὰς νομίμους ἢ τὰς δικαστικὰς προθεσμίας.

Ἄρθρον 151.

(Ἄρθρον 153 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ παρέλευσις νομίμου ἢ δικαστικῆς προθεσμίας ἐπάγεται ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως δι' ἣν ἔχει ταχθῇ ἡ προθεσμία, πλην ἂν ὁ νόμος ὀρίζῃ ἄλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Ἐπαναφορὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

Ἄρθρον 152.

(Ἄρθρον 154 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διάδικος συνεπέχῃ ἀνωτέρας βίας ἢ δόλου τοῦ ἀντιδίκου του δὲν ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ προθεσμίαν τινά, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν ὑφισταμένην κατάστασιν.

2. Πταῖσμα τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ αἰτοῦντος διαδίκου δὲν συνιστᾷ λόγον ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

3. Ἡ αἴτησις περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ περιστατικῶν τὰ ὅποια ὁ δικαστὴς κατὰ τὴν ἐξέτασιν αἰτήσεως περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἢ περὶ ἀναβολῆς ἔκρινεν ἀνεπαρκῆ πρὸς χορήγησιν τῆς παρατάσεως ἢ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 153.

(Ἄρθρον 155 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 12 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ ἐπαναφορὰ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἐντὸς προθεσμίας τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἄρσεως τοῦ συνιστῶντος τὴν ἀνωτέραν βίαν κωλύματος ἢ τῆς γνώσεως τοῦ δόλου.

Ἄρθρον 154.

(Ἄρθρον 156 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπαναφορὰ ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ κυρία δίκη, ἢ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη ἐκκρεμής, παρὰ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀρμοδίου νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἐμπροθέσμου τῆς πράξεως πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ὁποίας εἶχε ταχθῇ προθεσμία.

Ἄρθρον 155.

(Ἄρθρον 157 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ αἴτησις περὶ ἐπαναφορᾶς ἀσκεῖται διὰ τῶν κατὰ τὴν δίκην διαμειβομένων δικογράφων ἢ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθεμένου κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν ἀντίδικον.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 αἴτησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ τήρησις τῆς προθεσμίας καὶ τὰ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας αὐτῶν ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ νὰ περιέχῃ τὴν παραλειφθεῖσαν πρᾶξιν ἢ μνείαν ὅτι ἐνηργήθη ἡδὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον δὲ ἀπαιτεῖται δι' αὐτὴν ἰδιαιτέρος τύπος, πρέπει νὰ μνημονεύεται καὶ ὅτι ἐτηρήθη οὗτος.

Ἄρθρον 156.

(Ἄρθρον 158 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως συζήτησις γίνεται ὁμοῦ μετὰ τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας ὑποθέσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἐκκρεμής, δύναται ὁμως τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν κερωρισμένην ἐκδίκασιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 157.

(Ἄρθρον 159 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀσκήσις τῆς αἰτήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως, πλην ἂν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 154 ἀρμοδίον δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένην κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως, διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς προόδου τῆς δίκης ἢ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 158.

(Ἄρθρον 160 Α.Ν. 44)1967)

Αἴτησις ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν δὲν συγχωρεῖται ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀπαλέσθῃ ἡ ἐν ἄρθρῳ 153 προθεσμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Ἀκυρότητες

Ἄρθρον 159.

(Ἄρθρον 161 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ παράβασις διατάξεως ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν καὶ ἰδίᾳ τὸν τύπον διαδικαστικῆς τινὸς πράξεως ἐπάγεται ἀκυρότητα ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου 1) ἂν τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως διαγράψῃ ρητῶς ὁ νόμος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, 2) ἂν διὰ τὴν παράβασιν ταύτην χωρῇ ἀναίρεσις ἢ ἀναψηλάφησις, 3) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἡ παράβασις ἐπέφερῃ εἰς τὸν προτείνοντα αὐτὴν διάδικον βλάβην ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐπανορθωθῇ ἄλλως ἢ κηρυσσομένης τῆς ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 160.

(Ἄρθρον 162 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἀκυρότης δὲν δύναται νὰ ἀπαγγελλῇ ἄνευ προτάσεως τοῦ διαδίκου, πλην ἂν ὁ νόμος παρέχῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξετάσῃ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως αὐτεπαγγέλτως.

2. Τὴν ἀκυρότητα δὲν δικαιούται νὰ προτείνῃ ὁ ἐνεργήσας τὴν ὡς ἀκυρον προσβαλλομένην πρᾶξιν ἢ ἐκεῖνος ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὁποίου προήλθεν ἡ ἀκυρότης ἢ ὁ μετὰ τὴν ἀκυρον πρᾶξιν παραιτηθεὶς ρητῶς ἢ σιωπηρῶς τῆς προτάσεως τῆς ἀκυρότητος.

3. Ἡ πρότασις τῆς ἀκυρότητος εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν γίνῃ κατὰ τὴν πρώτην διαδικαστικὴν πρᾶξιν μετὰ τὴν ὡς ἀκυρον προσβαλλομένην, πλην ἂν ὁ νόμος παρέχῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξετάσῃ τὴν τήρησιν τῆς

διατάξεως αὐτεπαγγέλτως ἢ ἂν ἔνεκα τῆς ἀκυρότητος δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις.

Ἄρθρον 161.

(Ἄρθρον 163 Α.Ν. 44)1967)

Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀκυρότητος, τὸ δικαστήριον διατάσσει αὐτεπαγγέλτως τὴν ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἐπανάληψιν τῆς πράξεως, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τοῦτο εἶναι δυνατόν, πλὴν ἂν ἐπὶ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἢ ἀπαράδεκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Ἐγγυοδοσία.

Ἄρθρον 162.

(Ἄρθρον 164 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐγγυοδοσία εἰς ἃς περιπτώσεις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσσεται, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συνωμολόγησαν ἄλλο τι, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον κατ' ἐλευθερίαν ἐκτίμησιν καθορίζει τὸ μέγεθος τῆς χορηγητέας ποσότητος καὶ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παρασχεθῇ αὕτη.

Ἄρθρον 163.

(Ἄρθρον 165 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὸ γραμμάτιον τῆς καταθέσεως πρέπει νὰ κατατίθεται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 162 προθεσμίας εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τὸ ὅποιον διέταξε τὴν ἐγγυοδοσίαν.

Ἄρθρον 164.

(Ἄρθρον 166 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 13 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ δικαστήριον διατάσσει ἐγγυοδοσίαν δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑποχρέου, νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ ἐγγύησις ἀντὶ διὰ μετρητῶν χρημάτων δοθῇ 1) διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἶναι προσηρτημένα τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια ἢ αἱ μὴ ἀπαιτηταὶ μερισματαποδείξεις, 2) δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀξιοχρέου τραπεζίτης, 3) δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι. Οἱ παραστατικοὶ ἀξίας τίτλοι καὶ τὰ ἀκίνητα υπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των.

Ἄρθρον 165.

(Ἄρθρον 167 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 13 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἐγγυοδοσία διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας γίνεται διὰ καταθέσεως τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἐπὶ ἐγγυοδοσίας δι' ὀνομαστικῶν τίτλων τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀνακοινεῖ ἀμελλητὶ τὴν κατάθεσιν ταύτην εἰς τὴν ἐκδότριαν τοῦ τίτλου ἀνώνυμον ἐταιρείαν, ἢ ὁποία σημειοῖ τοῦτο παραχρῆμα εἰς τὰ βιβλία τῆς.

2. Τὸ γραμμάτιον τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων, ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀξιοχρέου τραπεζίτης καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης πρέπει νὰ κατατίθεται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 162 προθεσμίας εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τὸ ὅποιον διέταξε τὴν ἐγγυοδοσίαν. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐπὶ ἐγγυοδοσίας διαταχθείσης ὑπὸ τούτου, δύναται, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐπὶ δέκα πέντε εἰσέτι ἡμέρας.

Ἄρθρον 166.

(Ἄρθρον 168 Α.Ν. 44)1967)

Ἀπὸ τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν καταθέσεως χρημάτων ἢ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἀποκτᾷ ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἐνεχύρου ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἡ ἐγγύησις.

Ἄρθρον 167.

(Ἄρθρον 169 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 13 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἐγγυήσεως καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ προκύβουν νέα γεγονότα δικαιολογούντα τὴν ἀντικατάστασιν ταύτης, δύναται νὰ ζητηθῇ συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐπὶ ἐγγυοδοσίας διαταχθείσης ὑπὸ τούτου. Ἡ περὶ τούτου αἵτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόδον τῆς κυρίας δίκης.

Ἄρθρον 168.

(Ἄρθρον 170 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, αἴρεται αὕτη, ἐπελθούσης δὲ τῆς περιπτώσεως δι' ἣν ἐδόθη, αὕτη καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδόθη. Περὶ τούτων ἀποφαίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθείσας ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 169.

(Ἄρθρον 171 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον κατ' αἵτησιν τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡσχίθη κυρία παρέμβασις ἢ ἔνδικον μέσον, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς κυρίως παρεμβαίνοντα ἢ τὸν ἀσκήσαντα ἔνδικον μέσον εἰς ἐγγυοδοσίαν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐνώπιόν του διαδικασίας, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπάρχῃ προφανὴς κίνδυνος ὅτι ἡ ἐνδεχομένη καταδίκη αὐτοῦ εἰς τὰ ἔξοδα δὲν θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρον 170.

(Ἄρθρον 172 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 169 ἐγγυοδοσία δὲν ἐπιβάλλεται 1) ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ κυρίως παρεμβαίνων ἢ ὁ ἀσκήσας ἔνδικον μέσον ἔτυχε τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας, 2) ἐπὶ ἀνταγωγῆς, 3) ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν, ἐπὶ διαφορῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων καὶ ἐν γένει ἐπὶ μὴ περιουσιακῶν διαφορῶν, 4) ἐπὶ διαφορῶν περὶ διατροφῆς, 5) ἐπὶ διαφορῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων τίτλων εἰς διαταγὴν, 6) ἐπὶ ἐργατικῶν διαφορῶν καὶ ἐπὶ διαφορῶν ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας.

Ἄρθρον 171.

(Ἄρθρον 173 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἐναγόμενος ἢ ὁ καθ' οὗ ἡσχίθη κυρία παρέμβασις μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς διαταχθείσης ἐγγυήσεως δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν. Τὸ δικαστήριον μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς διαταχθείσης ἐγγυήσεως λόγω ἀσκήσεως ἔνδικου μέσου δὲν προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 172.

(Ἄρθρον 174 Α.Ν. 44)1967)

Μετὰ παρέλευσιν ἀπράκτου τῆς ταχθείσης πρὸς δόσιν τῆς ἐγγυήσεως προθεσμίας τὸ δικαστήριον αἰτῆσει τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἐγγύησιν ἀποφαίνεται ἀνακληθεῖσαν τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν ἢ τὸ ἔνδικον μέσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

Δικαστικά ἔξοδα.

Ἄρθρον 173.

(Ἄρθρον 175 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 14 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν δίκην προκαλῶν προκαταβάλλει τὰ τέλη τῶν κατὰ τὴν δίκην ταύτην συζητήσεων.
2. Ὁ προσβάλλων ἀπόφασιν δι' ἔνδικου μέσου προκαταβάλλει τὰ τέλη τῆς πρώτης ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

3. Ὁ προκαλὼν διαδικαστικὴν πρᾶξιν διάδικος προκαταβάλλει τὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη αὐτῆς.

4. Ἐπὶ δικῶν περὶ διατροφῆς ὁ ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ δικαιοπραξίας ὑπόχρεος πρὸς παροχὴν αὐτῆς προκαταβάλλει καὶ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἔξοδα καὶ τέλη τοῦ ἐνάγοντος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 174.

(Ἄρθρον 176 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 14 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅταν τὰ προκαταβλητέα ἔξοδα καὶ τέλη διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως δὲν εἶναι ἀκριβῶς καθωρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου, καθορίζει ταῦτα ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμεῖ ἡ δίκη καί, ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου, ὁ πρόεδρος διὰ πράξεώς του γραφομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς προκαταβολήν.

2. Ἡ ἀπόδειξις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 173 γενομένης προκαταβολῆς τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων πρέπει νὰ προσάγεται εἰς τὸν γραμματέα κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἢ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 175.

(Ἄρθρον 177 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ εἰς προκαταβολὴν τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων ὑπόχρεος, παραλείπων ταύτην, λογίζεται μὴ ἐμφανιζόμενος.

Ἄρθρον 176.

(Ἄρθρον 178 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὡς ἡττώμενος θεωρεῖται καὶ ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις κατὰ τὸ μὴ ὁμολογηθὲν ἢ ἀναγνωρισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου μέρος.

Ἄρθρον 177.

(Ἄρθρον 179 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν προεκάλεσε διὰ τῆς στάσεώς του τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀσκήσιν ἀποδέχεται ταύτην ἢ ὁμολογῇ πλήρως τὴν βάσιν αὐτῆς, τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρον 178.

(Ἄρθρον 180 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἐν μέρει νικᾷ καὶ ἐν μέρει ἡττᾶται, τὰ ἔξοδα συμψηφίζονται ἢ κατανέμονται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς νίκης ἢ τῆς ἡττης. Ἐν περιπτώσει συμψηφισμοῦ τῶν ἐξόδων τὰ προκαταβληθέντα τέλη βαρύνουν ἐξ ἴσου πάντας τοὺς διαδίκους.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων εἰς βάρος τοῦ ἐνὸς μόνον τῶν διαδίκων, ἐὰν τὸ ἀπορριφθὲν μέρος τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου διαδίκου εἶναι ἐλάχιστον καὶ δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἐπαύξηνσιν τῶν ἐξόδων ἢ ἐὰν ὁ καθορισμὸς τοῦ μεγέθους τῆς ἀπαιτήσεως ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως πραγματοποιημένων.

Ἄρθρον 179.

(Ἄρθρον 181 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 14 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμψηφισθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ συζύγων ἢ μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἢ λόγῳ εὐλόγου ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 180.

(Ἄρθρον 182 Α.Ν. 44)1967)

1. Πλείονες, ὁμόδικοι ἢ μὴ, καταδικασθέντες εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐνέχονται κατ' ἴσα μέρη. Δύνανται ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ γίνῃ κατανομή τῶν ἐξόδων

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς ἕκαστον ἀναλογουῦντος μεριδίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου.

2. Τὰ ἔξοδα τῆς κατ' αἰτήσιν ἐνὸς τῶν ὁμοδίκων ἐνεργηθείσης ἰδιαίτερης πράξεως ἢ προκληθείσης ἰδιαίτερης διαδικασίας ἐπιβάλλονται ἀποκλειστικῶς εἰς βάρος αὐτοῦ.

3. Ἐὰν πλείονες κατεδικάσθησαν ὡς εἰς ὁλόκληρον συνοφειλέται, ἐνέχονται εἰς ὁλόκληρον καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἂν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῇ ἀποφάσει, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2.

Ἄρθρον 181.

(Ἄρθρον 183 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ κυρίας παρεμβάσεως τὰ ἔξοδα τῆς κυρίας δίκης καὶ τῆς παρεμβάσεως, ἐὰν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐπιβάλλονται κατ' ἴσα μέρη εἰς βάρος τῶν ἀρχικῶν διαδίκων.

2. Ἐὰν ἡ κυρία παρέμβασις ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἄκυρος, ὁ παρεμβαίνων καταδικάζεται εἰς τὰ ἐκ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς προκληθέντα ἔξοδα τῶν ἀρχικῶν διαδίκων.

3. Ἐὰν ἡ κυρία παρέμβασις ἀπορριφθῇ κατ' οὐσίαν, τὰ ἔξοδα αὐτῆς ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ παρεμβαίνοντος, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς κυρίας δίκης ἐπιβάλλονται κατ' ἴσα μέρη εἰς βάρος τοῦ παρεμβαίνοντος καὶ τοῦ ἡττωμένου ἀρχικοῦ διαδίκου.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 178 ἕως 180 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 182.

(Ἄρθρον 184 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως τὰ ἐξ αὐτῆς προκληθέντα ἔξοδα ἐπιβάλλονται, ἐν περιπτώσει μὲν νίκης τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις διαδίκου εἰς βάρος τοῦ ἀντιδίκου, ἐν περιπτώσει δὲ ἡττης αὐτοῦ ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν εἰς βάρος τοῦ προσθέτως παρεμβαίνοντος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 178 ἕως 180 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ προσθέτως παρεμβαίνων θεωρεῖται ὡς ὁμόδικος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180.

Ἄρθρον 183.

(Ἄρθρον 185 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἐκ τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως ἐνδίκου μέσου προκληθέντα ἔξοδα ἐπιβάλλονται, ἐν περιπτώσει μὲν ἀπορρίψεως αὐτοῦ εἰς βάρος τοῦ ἀσκήσαντος τοῦτο διαδίκου, ἐν περιπτώσει δὲ παραδοχῆς αὐτοῦ εἰς βάρος τοῦ ἡττωμένου διαδίκου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 176 ἕως 182.

Ἄρθρον 184.

(Ἄρθρον 186 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἔξοδα τῆς κατ' ἐρήμην δίκης καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἢ ἐπιχειρήσεως διαδικαστικῆς πράξεως προκληθέντα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ κατ' ἐρήμην δικασθέντος ἢ ζητήσαντος τὴν ἀναβολὴν διαδίκου. Ἐὰν ἡ ἐρημοδικία θεωρηθῇ ἄκυρος ἢ ἡ ἀναβολὴ προεκλήθῃ ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀντιδίκου, τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 185.

(Ἄρθρον 187 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς βάρος τοῦ νικήσαντος διαδίκου 1) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ὁ διάδικος οὗτος παρέβῃ τὸ καθήκον ἀληθείας, 2) ἐὰν βραδέως προέβαλε μέσον ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης ἢ βραδέως προσήγαγεν ἀποδεικτικὸν μέσον, καίτοι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἡδυνάτο νὰ προβάλῃ ἢ νὰ προσαγάγῃ τοῦτο ἐνωρίτερον, 3) ἐὰν ἐγένετο ὑπαίτιος τῆς ἀκυρότητος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως.

Άρθρον 186.

(Άρθρον 188 Α.Ν. 44)1967)

1. Υπάλληλοι τὰς γραμματείας τῶν δικαστηρίων, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες, πληρεξούσιοι ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν διαδίκων, μάρτυρες καὶ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὴν πληρωμὴν πῶν ἐξόδων κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως α) ὅταν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ ἐκ δόλου ἐγένοντο ὑπαίτιοι τῆς ἀκυρότητος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως ἢ τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἢ ἐπροξένησαν περιττὰ ἐξόδα καὶ β) ὅταν ὀρίζεται τοῦτο ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἀνακοπὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 583 ἐπ.

Άρθρον 187.

(Άρθρον 189 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπιφυλασσομένης ἀντιθέτου συμφωνίας τῶν ἰδιαφερομένων, τὰ ἐξόδα τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ βαρύνουν τοὺς διαδίκους ἐξ ἡμισείας, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς δι' αὐτοῦ καταργηθείσης δίκης συμψηφίζονται.

Άρθρον 188.

(Άρθρον 190 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ ἀνακλήσεως διαδικαστικῆς πράξεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης τὰ ἐξόδα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ ἀνακαλοῦντος ἢ παραιτουμένου διαδίκου.

2. Ἐπὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου τὰ ἐξόδα τῆς διὰ τῆς ἀποδοχῆς περατουμένης δίκης ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ ἀποδεχομένου διαδίκου, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 177.

Άρθρον 189.

(Άρθρον 191 Α.Ν. 44)1967)

1. Μόνον τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διεξαγωγὴν καὶ υπεράσπισιν τῆς δίκης δικαστικά καὶ ἐξώδικα ἐξόδα ἀποδίδονται, ἰδίᾳ δὲ α) τὰ τέλη χαρτοσήμου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων, τῶν δικογράφων, τῶν δικαστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τῆς δίκης καὶ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, β) τὸ τέλος δικαστικοῦ ἐνσήμου, γ) ἢ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατιμήσεις ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων ἢ ἄλλων δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δ) τὰ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατιμήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας λόγῳ ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τοὺς πρὸς γματογνώμονας λόγῳ ἐξόδων καὶ ἀμοιβῆς καταβαλλόμενα ποσά, ε) τὰ διὰ τὴν προσαγωγὴν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων καταβληθέντα ποσά καὶ τὰ πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ διαδίκου ἐν τῇ δίκῃ γενόμενα ἐξόδα ταξειδίου, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα ἀλληλογραφίας.

2. Δὲν ἀποδίδονται τὰ ἐξόδα τὰ γενόμενα α) ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος τοῦ διαδίκου, β) ἐξ ὑπερβαλλούσης προνοίας αὐτοῦ.

Άρθρον 190.

(Άρθρον 192 Α.Ν. 44)1967)

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων ἕκαστος τῶν διαδίκων ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν δικογραφίαν μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως κατάλογον τῶν ἐξόδων καὶ νὰ φέρῃ μέχρι πέρας τῆς συζητήσεως τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὑποβαλλομένου καταλόγου ἐξόδων.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 κατάλογος δύναται νὰ περιληφθῇ καὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ὑποβαλλόμενας προτάσεις.

3. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

Άρθρον 191.

(Άρθρον 193 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 14 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον ἀποφαινόμενον ὀριστικῶς ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει ἐπὶ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης δίκης πρέπει, ἐφ' ὅσον

ὑπεβλήθη ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 190 κατάλογος, νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ ἀποφάσει διάταξιν περὶ τῆς ὑποχρέωσης πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καθορίζον καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν.

2. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ κατάλογος ἐξόδων, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν των, ἐὰν περὶ τῆς ἐπιδικασεως τούτων ὑπεβλήθη αἴτημα.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν περιέχῃ διάταξιν περὶ τῶν ἐξόδων, δύναται νὰ ὑπεβληθῇ αἴτησις περὶ τούτου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 192.

(Άρθρον 194 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 14 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐπὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀνακλήσεως διαδικαστικῆς πράξεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἐὰν ἐκδίδεται ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἁρθρῳ 191 ὀριζόμενα, ἄλλως ἢ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 679 ἐπ. ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου διὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διεξαγομένους δίκας.

Άρθρον 193.

(Άρθρον 195 Α.Ν. 44)1967)

Προσβολὴ τῆς ἀποφάσεως δι' ἐνδίκου μέσου ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα δὲν συγχωρεῖται ἐὰν δὲν περιλαμβάνῃ καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Εὐεργέτημα πενίας.

Άρθρον 194.

(Άρθρον 196 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 15 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν δύναται ἀποδεδειγμένως νὰ καταβάλῃ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης χωρὶς ἐκ τούτου νὰ περιορισθοῦν τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραίτητα μέσα.

2. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς κοινωφελῇ ἢ μὴ ἐπιδιώκοντα κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ εἰς ομάδας προσώπων ἐχούσας τὴν ἱκανότητα νὰ εἶναι διάδικοι, ἐὰν ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καθίσταται ἀδύνατος ἢ προβληματικὴ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπὶ συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τῶν ἐξόδων δὲν δύναται νὰ γίνῃ οὔτε ἐκ τοῦ ταμείου αὐτῶν οὔτε παρὰ τῶν μελῶν, ἄνευ περιορισμοῦ τῶν πρὸς διατροφὴν αὐτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των ἀπαραιτήτων μέσων.

4. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ δίκη δὲν ἐμφανίζεται ὡς προφανῶς ἀδίκος ἢ ἀσύμφορος.

Άρθρον 195.

(Άρθρον 197 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἁρθρου 194, νὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς ἄλλοδαπούς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

2. Εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα ἀποδεδειγμένως ἰθαγένειαν δύναται νὰ παρασχεθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ὑφ' οὗς ὅρους καὶ εἰς τοὺς ἡμεδαπούς.

Άρθρον 196.

(Άρθρον 198 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται, κατόπιν αἰτήσεως, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη, ἐπὶ πράξεων δὲ μὴ σχετιζομένων πρὸς δίκην τινά, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ συνοπτικῶς τὸ ἀντι-

κείμενον τῆς δίκης ἢ τῆς πράξεως, τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικά μέσα διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν καὶ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἀρθροῦ 194.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται α) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος τῆς κατοικίας ἢ μονίμου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς, οἰκονομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ βεβαιοῦν τὰ ἐν ἀρθρῷ 194 παρ. 1 ἕως 3 ὀριζόμενα, β) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς κατοικίας ἢ μονίμου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος βεβαιοῦν ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ δῆλως φοροῦ εἰσοδήματος, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἀμέσου φοροῦ καὶ τὴν συνεπεῖα ἐλέγχου ἐξακριβώσιν αὐτῆς καὶ γ) κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 195 παρ. 1 πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης βεβαιοῦν ὅτι συντρέχει ὁ ὅρος τῆς ἀμοιβαιότητος.

* Ἀρθρον 197.

(* Ἀρθρον 199 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως δὲν εἶναι ὑποχρεωτική ἡ διὰ δικηγόρου παράστασις, δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ ἀντιδίκου τοῦ αἰτούντος. Διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως ἀρκεῖ πιθανολόγησις, δύναται δὲ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ζητήσῃ καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρας, ὡς καὶ τὸν αἰτούντα, ἀνωμοτὴ ἢ ἐνόρκως, καὶ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ γνώμην δικηγόρου ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης δὲν ἐμφανίζεται ὡς προφανῶς ἄδικος ἢ ἀσύμφορος.

2. Ὁ δικάζων τὴν αἴτησιν δικαστῆς, διατάσσων τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου τοῦ αἰτούντος, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ περαιτέρω διαδικασία τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως θὰ γίνεταί ἀτελῶς.

* Ἀρθρον 198.

(* Ἀρθρον 200 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται κεχωρισμένως δι' ἐκάστην δίκην καὶ ἰσχύει εἰς πάντα βαθμὸν δικαιοδοσίας καὶ εἰς πᾶν δικαστήριον, περιλαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 199.

(* Ἀρθρον 201 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ τυχὼν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ἀπαλλάσσεται προσωρινῶς τῆς ὑποχρέσεως πρὸς καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καὶ τῆς διαδικασίας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν τελῶν χαρτοσήμου, τοῦ τέλους δικαστικοῦ ἐνσήμου, τοῦ τέλους τοῦ ἀπογράφου καὶ τῶν προσαυξήσεων αὐτῶν, τῶν δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων καὶ ἄλλων δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τῆς ὑποχρέσεως πρὸς ἐγγυοδοσίαν διὰ τὰ ἐξόδα ταῦτα.

2. Διὰ τῆς παρεχούσης τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ὁ πένης ἀπαλλάσσεται προσωρινῶς τῆς προκαταβολῆς μέρους μόνον τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων.

3. Ἡ παραχώρησις τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας δὲν ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑποχρέσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιδιαιζομένων ἐξόδων.

* Ἀρθρον 200.

(* Ἀρθρον 202 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἰτῆσαι τοῦ διαδίκου ὀρίζονται διὰ τῆς παρεχούσης τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποφάσεως ἢ διὰ μεταγενεστέρως τοιαύτης εἰς δικηγόρος ἢ δικολάβος, εἰς συμβολαιογράφος καὶ εἰς δικαστικὸς κλητῆρ ἐντεταλμένοι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ πένητος, τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ ἐπὶ δικαστηρίου καὶ τὴν παροχὴν τῆς ἀπαιτουμένης συνδρομῆς διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν διαφόρων πράξεων. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται

νὰ δεχθοῦν τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ νὰ παρέχουν τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τὸν πένητα ἄνευ ἀξιώσεως προκαταβολῆς ἀμοιβῆς ἢ δικαιωμάτων.

2. Ὁ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὀρισμὸς δικηγόρου ἢ δικολάβου ἐπέχει θέσιν παροχῆς δικαστικῆς πληρεξουσιότητος ἐκ μέρους τοῦ πένητος ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 97 καθοριζομένη ἐκτάσει, πλὴν ἂν διὰ τῆς ἀποφάσεως, αἰτήσῃ τοῦ πένητος, περιορίζεται ἢ ἐπεκτείνεται αὕτη.

* Ἀρθρον 201.

(* Ἀρθρον 203 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 15 παρ. 2 Ν. Δ. 958)1971)

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποσβέννυται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐταιρείας ἢ ἄλλης ὁμάδος προσώπων. Πράξεις μὴ ἐπιδεχόμεναι ἀναβολῆς δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν καὶ μεταγενεστέρως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρασχεθέντος εὐεργετήματος.

* Ἀρθρον 202.

(* Ἀρθρον 204 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἢ νὰ περιορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ κατόπιν προτάσεως τοῦ εισαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν συνέτρεχον, ἐξέλιπον ἢ μετεβλήθησαν αἱ προϋποθέσεις τῆς παροχῆς αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 203.

(* Ἀρθρον 205 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων τῆς δίκης γίνεται, ἐπὶ παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας κατὰ τὰ ἀρθρα 190 ἕως 193, περιλαμβανομένων καὶ τῶν προσωρινῶς κατὰ τὸ ἀρθρον 199 μὴ καταβληθέντων ἐξόδων.

2. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξόδα ἐπιβληθοῦν εἰς βάρος τοῦ ἀντιδίκου τοῦ πένητος, ἡ εἰσπραξις αὐτῶν γίνεται ὡς πρὸς μὲν τὰ τέλη χαρτοσήμου, δικαστικοῦ ἐνσήμου, ἀπογράφου καὶ ἀντιγράφου καὶ τῶν προσαυξήσεων αὐτῶν, κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὡς πρὸς δὲ τὰ εἰς τὸν πένητα, τοὺς δικηγόρους ἢ ἄλλους δικαστικούς πληρεξουσίου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενα, ταῦτα ἐπιδιαιζοῦνται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται ἡ εἰσπραξις τῶν ἐξόδων, ἐὰν ταῦτα ἐπιβληθοῦν εἰς βάρος τοῦ πένητος, εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ προϋποθέσεις τῆς παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας καὶ βεβαιωθῇ τοῦτο κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 202 ὀριζόμενον τρόπον.

* Ἀρθρον 204.

(* Ἀρθρον 206 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι ἐπέτυχον τὴν παροχὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας δι' ἀναληθῶν δηλώσεων καὶ στοιχείων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀποφαινομένου τὴν ἀνάκλησιν δικαστοῦ χρηματικὴ ποινὴ πεντακοσίων ἕως πέντε χιλιάδων δραχμῶν περιεχομένη εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ὑποχρέσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν ποσῶν τῶν ὁποίων ἀπηλλάγησαν, ὡς καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

Ποιναί.

* Ἀρθρον 205.

(* Ἀρθρον 207 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του ἐπιβάλλει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του ἢ τὸν δικαστικὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἐκάστου, χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως δέκα χιλιάδων δραχμῶν περιεχομένην εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἐὰν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς δίκης προέκυψεν ὅτι ἐν γνώσει 1) ἤσκησαν πορφανῶς ἀβάσιμον ἀγωγὴν, ἀνταγω-

γὴν, ἢ παρέμβασιν ἢ προφανῶς ἀβάσιμον ἐνδίκον μέσον ἢ 2) διεξήγαγον παρελκυστικῶς τὴν δίκην ἢ παρέβησαν τοὺς κανόνες τῶν χρηστῶν ἡθῶν ἢ τῆς καλῆς πίστεως ἢ τὸ καθήκον ἀληθείας.

* Ἀρθρον 206.

(* Ἀρθρον 208 Α.Ν. 44) 1967)

‘Ο δικαστὴς δύναται κατ’ αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάσῃ τὴν ἐκ τῶν δικογράφων ἢ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων διαγραφὴν ἐξυβριστικῶν ἢ ἄλλων ἀναρμόστων φράσεων καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ δι’ ἀσυγγνώστους παραδρομὰς καὶ παραβάσεις, γενομένας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας, συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητῆρων.

* Ἀρθρον 207.

(* Ἀρθρον 16 Ν.Δ. 958) 1971)

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἐπ’ ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐπισυμβῇ θόρυβος ἢ ἐκδηλωθῇ ἀνυπακοὴ εἰς ληφθέντα μέτρα ἢ δοθείσας διαταγὰς, ὁ δικαστής, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ δικαστηρίου ὁ πρόεδρος, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν θορυβοῦντα ἢ τὸν παραβάτην εἴτε χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα ἕως χιλίων δραχμῶν εἴτε τὴν ἀπομακρυνσίν του ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐνεργείας τῆς πράξεως εἴτε κράτησιν εἰκοσι τεσσάρων ὥρων.

2. Ἐὰν ὁ θορυβῶν ἢ παραβάτης εἶναι δικηγόρος, τὸ δικαστήριον κατὰ τὰς ἐπ’ ἀκροατηρίου συνεδριάσεις καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ ἄρθρα 70, 71 καὶ 73 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων.

3. Αἱ ἀνωτέρω πράξεις ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτας.

4. Κατὰ τὰς ἐπ’ ἀκροατηρίου συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἄρθρα 116 καὶ 117 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α’

* Ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ.

* Ἀρθρον 208.

(* Ἀρθρον 209 Α.Ν. 44) 1967)

1. ‘Ο εἰρηνοδίκης ἐπὶ τῶν ὑπ’ αὐτοῦ ἐκδικαζομένων ὑποθέσεων κατὰ τὴν πρώτην ἐπ’ ἀκροατηρίου συζήτησιν ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης συζήτησεως νὰ προσπαθῇ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαδίκους. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως προχωρεῖ μόνον ἐὰν ἀποτύχῃ ἡ ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν. Ἡ παράλειψις ταύτης δὲν ἐπιφέρει ἀπαράδεκτον ἢ ἀκυρότητα.

2. ‘Ο εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμόν παρ’ εἰρηνοδίκου ἄλλης περιφερείας, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τοῦτο ἐνδείκνυται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ.

* Ἀρθρον 209.

(* Ἀρθρον 210 Α.Ν. 44) 1967)

1. ‘Ο προτιθέμενος νὰ ἀσκήσῃ ἀγωγὴν δύναται πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς νὰ ζητήσῃ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἂν οὗτος εἶναι καθ’ ὕλην ἀναρμόδιος. Πρὸς τοῦτο ἢ ὑποβάλλεται αἵτησις πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀναγράφεται συνοπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἢ ἐμφανίζονται αὐθορμήτως οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ.

2. ‘Ο εἰρηνοδίκης, ὑποβληθείσης αἰτήσεως πρὸς συμβιβασμόν, καλεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ ταχύτερον καθ’ ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ

πρόσκλησις τοῦ εἰρηνοδίκου πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἐν συντομίᾳ τὴν διαφοράν. * Ἐὰν προσέλθουν αὐθορμήτως πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται ἀμέσως νὰ προβῇ εἰς συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν. Ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνετα δημοσίᾳ, τηροῦνται δὲ περὶ αὐτῆς πρακτικά.

3. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἵτησιν, αὕτη θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ὑποβληθεῖσα καὶ καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν κληθέντων, γίνεται περὶ τούτου μνεῖα εἰς τὰ πρακτικά καὶ ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ εἰρηνοδίκου θεωρεῖται ἀποτυχοῦσα.

* Ἀρθρον 210.

(* Ἀρθρον 211 Α.Ν. 44) 1967)

1. ‘Ο εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμόν ἢ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν ἐξετάζει μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ὁλόκληρον τὴν διαφοράν χωρὶς νὰ δεσμεύεται ἀπὸ τὸ ἰσχύον δικονομικὸν καὶ οὐσιαστικὸν δίκαιον, ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ διάφορα πραγματικὰ περιστατικά καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον συμβιβασμοῦ. Ἰδίᾳ δικαιοῦται νὰ διατάσῃ αὐτοψίαν, πραγματογνωμοσύνην, τὴν προσαγωγὴν οἰουδήποτε ἐγγράφου, τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, δύναται δὲ νὰ ἐξετάζῃ μάρτυρας καὶ ἀνωμοτι καὶ ἐν γένει νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν πρᾶξιν πρὸς διευκρίνισιν τῆς διαφορᾶς.

2. ‘Ο συμβιβασμὸς δύναται νὰ ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὴν διαφοράν ἢ καὶ μέρος αὐτῆς.

3. ‘Ο εἰρηνοδίκης δικαιοῦται ἀπαξ μόνον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ νὰ ὀρίξῃ ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ, ἂν θεωρῇ ὅτι εἶναι οὕτω δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός.

* Ἀρθρον 211.

(* Ἀρθρον 212 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἐὰν ἀμφισβητοῦνται ὠρισμένα πραγματικὰ περιστατικά, ὁ συμβιβασμὸς δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ, ἐφ’ ὅσον συμφωνοῦν εἰς τοῦτο πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐκ τῆς δόσεως ὅρκου παρὰ τινος ἐξ αὐτῶν. ‘Ο ὅρκος πρέπει νὰ δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδριάσιν, ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὀρίζεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου δικάσιμος κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος.

2. Ἐὰν δὲν δοθῇ ὁ ὅρκος, ὁ συμβιβασμὸς θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὁ μὴ δώσας τὸν ὅρκον καταδικάζεται εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα.

* Ἀρθρον 212.

(* Ἀρθρον 213 Α.Ν. 44) 1967)

1. Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸς συμβιβασμόν γίνεται ἐν συντομίᾳ μνεῖα εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις ἀποτύχουν, γίνεται περὶ τούτου μνεῖα εἰς τὰ πρακτικά καὶ σημειοῦται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ὁ λόγος τῆς ἀποτυχίας.

3. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός, ἀναγράφονται λεπτομερώς ἐν τῷ πρακτικῷ πάντες οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐγένετο οὗτος.

4. ‘Ο κατὰ τὰ ἄρθρα 208 καὶ ἐπόμενα γενόμενος συμβιβασμὸς ἔχει πάντα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ.

* Ἀρθρον 213.

(* Ἀρθρον 214 Α.Ν. 44) 1967)

Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν δὲν γίνεται καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα αἵτησις περὶ συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ὑποβληθεῖσα, σημειουμένου τούτου εἰς τὰ πρακτικά, ἐὰν δὲν συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις διὰ τὸ ἐγκυρον τοῦ συμβιβασμοῦ.

Άρθρον 214.

("Άρθρον 215 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ὑποβολή αἰτήσεως πρὸς συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν τοῦ εἰρηνοδίκου ἔχει πάσας τὰς συνεπείας τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀσκήσις τῆς ἀγωγῆς.

Άρθρον 215.

("Άρθρον 216 Α.Ν. 44)1967,

17 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἀγωγή ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως δικογράφου παρὰ τῇ γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃ ἀπευθύνεται καὶ δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ταύτης πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Κάτωθι τοῦ κατατεθέντος δικογράφου συντάσσεται ἐκθεσις, ἐν ἣ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος τῆς καταθέσεως, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέτου. Μνεῖα τοῦ κατατεθέντος δικογράφου τῆς ἀγωγῆς γίνονται ἀμελλητὶ εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαριθμητικοῦ εὐρετηρίου. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναγράφονται κατ' αὐξόνα ἀριθμὸν καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ κατατιθέμεναι ἀγωγαί, μνημονευομένων τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν διαδίκων, τῆς χρονολογίας καταθέσεως καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

2. Εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα, εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν διωρισμένοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, ἡ ἀγωγή δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, συντασσομένης ἐκθέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καὶ τὰ ἄρθρα 226 καὶ 229 ὀριζόμενα, αἱ δὲ διαδικαστικαὶ πράξεις τῶν διαδικίων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, δύνανται νὰ γίνον καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Άρθρον 216.

("Άρθρον 217 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 17 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἀγωγή, τηρουμένων τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 118 ἢ 117 ὀριζόμενων, πρέπει νὰ περιέχῃ α) σαφῇ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὅποια θεμελιῶν κατὰ νόμον τὴν ἀγωγήν καὶ δικαιολογοῦν τὴν ἀσκήσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐναγόντος κατὰ τοῦ ἐναγομένου, β) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, γ) ὀρισμένον αἴτημα.

2. Εἰς τὴν ἀγωγήν γίνεται μνεῖα α) εἰς δίκας περὶ περιουσιακῶν σχέσεων, τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου καὶ β) τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων.

Άρθρον 217.

("Άρθρον 218 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 17 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ περὶ τῆς ἀγωγῆς διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς εἰσαγωγικοῦ δίκης δικογράφου, πλην ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Άρθρον 218.

("Άρθρον 221 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 17 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πλείονες αἰτήσεις τοῦ αὐτοῦ ἐναγόντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου πηγάζουσαι ἐκ τῆς αὐτῆς ἢ διαφόρου αἰτίας, ἀφορῶσαι τὸ αὐτὸ ἢ διαφόρον ἀντικείμενον καὶ ἐρεῖδομεναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου λόγου δύνανται νὰ ἐνωθῶν εἰς τὸ αὐτὸ δικόγραφον (ἀγωγής α) ἐὰν δὲν ἀντιφάσκειν πρὸς ἀλλήλας, β) ἐὰν, ἐν συνόλῳ λαμβανόμεναι, ὑπάρχονται λόγῳ ποσοῦ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὸ ὅποιον εἰσάγονται, γ) ἐὰν ὑπάρχονται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον κατὰ

τόπον, δ) ἐὰν ὑπάρχονται εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος διαδικασίας, ε) ἐὰν ἡ σύγχρονος ἐκδίκασις αὐτῶν δὲν ἐπιφέρει σύγχυσιν.

2. Ἐὰν γίνῃ ἔνωσις πλείονων αἰτήσεων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 διατάσσεται κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὁ χωρισμός, ἐπὶ δὲ ἀναρμοδιότητος καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47.

Άρθρον 219.

("Άρθρον 222 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἀγωγή ὑπὸ αἵρεσιν δὲν ἐπιτρέπεται, δύναται ὁμῶς ὁ ἐνάγων, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπορρίψεως τῆς πρώτης βάσεως ἢ αἰτήσεως τῆς ἀγωγῆς, νὰ στηρίξῃ ταύτην ἐπὶ ἄλλης βάσεως ἢ νὰ ὑποβάλῃ ἑτέραν αἴτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης βάσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπιβοηθητικὴ ἀσκήσις ἀγωγῆς δύναται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἑτέρου δικογράφου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνταγωγῆς.

Άρθρον 220.

("Άρθρον 223 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 17 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀγωγαί, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναγνωριστικῶν, ἢ ἀνακοπαὶ ἐμπράγματα, μικταὶ ἢ περὶ νομῆς, πλην τῶν περὶ νομῆς ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ἀφορῶσαι ἀκίνητα, ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐναγόντος ἢ ἀνακόπτοντος εἰς τὰ βιβλία διεκδικήσεων τοῦ γραφείου τῆς περιφερείας ἔνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῶν, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Ἐὰν αἱ ἐγγραφεῖσαι εἰς τὰ βιβλία διεκδικήσεων ἀγωγαὶ καὶ ἀνακοπαὶ εἶναι προδήλως ἀβάσιμοι, διατάσσεται ἡ διαγραφή αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 740 ἐπ. Κατὰ τὴν συζήτησιν κλητεῦται ὑποχρεωτικῶς ὁ ἀσκήσας τὴν διαγραπτέαν ἀγωγήν ἢ ἀνακοπὴν. Παρελθούσης δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως, ἡ διαγραφή δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἄνευ κλητεύσεως, ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος εἶναι δυσχερής.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀρίζεται ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων διεκδικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Συνέπειαι ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς

Άρθρον 221.

("Άρθρον 224 Ν.Δ. 44)1967,

ἄρθρον 18 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀσκηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 215 τῆς ἀγωγῆς, ἡ μὲν κατάθεσις ταύτης συνεπάγεται α) ἐκκρεμοδικίαν, β) τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, γ) τὴν μεταξύ πλείονων ἀρμοδιῶν δικαστηρίων προτίμησιν, ἡ δὲ ἐπίδοσις ταύτης συνεπάγεται τὰ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον καθοριζόμενα ὡς ἐπερχόμενα ἐκ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀποτελέσματα.

2. Ἐκκρεμοδικίαν συνεπάγεται καὶ ἡ διαρκούσης τῆς δίκης ὑποβολὴ αἰτήσεως δι' ἧς ἐπιδιώκεται καταψήφισις, ἀναγνώρισις ἢ διάπλαισις, ὡς καὶ ἡ πρότασις ἐνστάσεως συμψηφισμοῦ.

Άρθρον 222.

("Άρθρον 225 Α.Ν. 44)1967)

1. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου νέα δίκη περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς μεταξύ τῶν αὐτῶν διαδίκων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα παρισταμένων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκρεμοδικίας ἀσκηθῇ ἑτέρα ἀγωγή, ἀνταγωγή ἢ κυρία παρέμβασις ἢ προταθῇ ἐνστάσις συμψηφισμοῦ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς, ἀναστέλλεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς μέχρι περατώσεως τῆς πρώτης δίκης.

"Αρθρον 223.

("Αρθρον 226 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 18 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Μετά την επέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας μεταβολή τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀπαράδεκτος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται ὁ ἐνάγων διὰ τῶν προτάσεων μέχρι πέρατος τῆς δίκης εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν νὰ περιορίσῃ τὸ αἶτημα τῆς ἀγωγῆς ἢ νὰ ζητήσῃ 1) τὰ παρεπόμενα τοῦ κυρίου ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς καὶ 2) ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς αἰτηθέντος, ἕτερον ἀντικείμενον ἢ τὸ διαφέρον ἕνεκα ἐπελθούσης μεταβολῆς.

"Αρθρον 224.

("Αρθρον 227 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 18 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Μεταβολή τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀπαράδεκτος. Μέχρι τῆς πρώτης συζήτησεως τῆς ἀγωγῆς δύναται ὁ ἐνάγων νὰ συμπληρώσῃ, διευκρινίσῃ καὶ διορθώσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἀρκεῖ νὰ μὴ μεταβάλλεται ἡ βάση τῆς ἀγωγῆς.

"Αρθρον 225.

("Αρθρον 228 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἐπέλευσις τῆς ἐκκρεμοδικίας δὲν στερεῖ τοὺς διαδίκους τῆς ἐξουσίας νὰ μεταβιβάσουν τὸ ἐπιδίκον πράγμα ἢ δικαίωμα ἢ συστήσουν ἐμπράγματον δικαίωμα.

2. Ἡ μεταβίβασις τοῦ ἐπιδίκου πράγματος ἢ δικαιώματος ἢ ἡ σύστασις ἐμπραγμάτου δικαιώματος οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπιφέρει εἰς τὴν δίκην. Ὁ εἰδικὸς διάδοχος δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ παρέμβασιν.

3. Ἐὰν ὁ ἐνάγων προέβῃ εἰς τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐπιδίκου πράγματος ἢ δικαιώματος ἢ εἰς σύστασιν ἐμπραγμάτου δικαιώματος, δὲν δύναται νὰ προταθῇ κατ' αὐτοῦ ἔλλειψις νομιμοποιήσεως, πλὴν ἂν ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν δεσμεύῃ τὸν εἰδικὸν διάδοχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰσαγωγή τῆς ἀγωγῆς πρὸς συζήτησιν

"Αρθρον 226.

("Αρθρον 229 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 19 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν ὁ γραμματεὺς σημειοῖ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς τὴν ὀριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ εἶτα παραχρῆμα ἐγγράφει ταύτην εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου. Ἐν διαφωνίᾳ μεταξὺ γραμματέως καὶ διαδίκου, ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς συζήτησεως, ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης.

2. Τὸ πινάκιον εἶναι βιβλίον ἡριθμημένον κατὰ σελίδα, μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς δὲ καταχωρίζονται αἱ συζητηθησόμεναι εἰς ἐκάστην δικάσιμον ὑποθέσεις. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ἐκάστην συνεδριάσιν ἐκδικασθησομένων ὑποθέσεων, ἐγγραφομένων κατὰ προτίμησιν εἰς σύντομον δικάσιμον τῶν μετ' ἀπόδειξιν εἰσαγομένων. Ὁ γραμματεὺς, ἐγγράφων τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειοῖ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων τούτων, ὡς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης.

3. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν σημειοῖ ἐπὶ τοῦ πινακίου ἂν ἐγένετο αὕτη κατ' ἀντιμαλίαν ἢ ἐρήμην ἢ ἂν ἀνεβλήθη ἢ ἐματαιώθη. Ὅσακις ἡ ὑπόθεσις πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐκ νέου, ἢ πρὸς συζήτησιν κλήσις ἐγγράφεται εἰς τὸ πινάκιον κατὰ τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους διατασσόμενα. Ἐὰν ἡ συζήτησις ἀναβληθῇ ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως νὰ μεταφέρῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειράν τῶν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον συζητητέων ὑποθέσεων. Κλήσις τοῦ διαδίκου πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται, τῆς ἐν τῷ πινακίῳ

ἀναγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐπεχούσης θέσιν κλητεύσεως διὰ πάντας τοὺς διαδίκους. Ἐὰν ματαιωθῇ ἡ συνεδρίασις δι' οἰονδήποτε λόγον, αἱ εἰς ταύτην ἐγγεγραμμέναι ὑποθέσεις μεταφέρονται ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων εἰς τὰς ἐπομένους συνεδριάσεις καὶ καθ' ὑπέρβασιν ἐτι τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ, καλουμένου πάντοτε τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐγγράφη, ἡ κλήσις καὶ ἡ ἐπίδοσις ταύτης γίνονται ἀτελῶς. Ταῦτα ἰσχύουν καὶ ὅταν καταστῇ ἀναγκαία ἡ ἀνασζήτησις τῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 227.

("Αρθρον 231 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 19 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ὑπάρχουν τυπικαὶ παραλείψεις δυνάμεναι νὰ ἀναπληρωθῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὁ δικάζων δικαστὴς δύναται καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν νὰ καλέσῃ τὸν παραλείψαντα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν.

"Αρθρον 228.

("Αρθρον 232 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 19 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ προθεσμία κλητεύσεως τῶν διαδίκων εἰς πάσαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἐὰν δὲ ὁ καλούμενος διάδικος ἢ τις τῶν ὁμοδίκων διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν.

"Αρθρον 229.

("Αρθρον 233 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 19 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς κάτωθι ταύτης πράξεως προσδιορισμοῦ δικασίμου καὶ κλήσεως πρὸς συζήτησιν διὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐπιδίδεται, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐνάγοντος, εἰς τὸν ἐναγόμενον.

"Αρθρον 230.

("Αρθρον 234 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 19 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 228 καὶ 229 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσδιορισμοῦ πάσης ἄλλης δικασίμου.

2. Δικαίωμα ἐπισπεύσεως τῆς συζήτησεως ἔχει πᾶς διάδικος.

"Αρθρον 231.

("Αρθρον 237 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου διαδικασίαν ἡ πρόσθετος παρέμβασις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν δικάσιμον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν διαδίκων.

"Αρθρον 232.

("Αρθρον 240 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 20 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ι. Ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, δύναται καὶ πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένην διὰ τῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ αὐτοτελῶς, α) νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους των ὅπως ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συζήτησιν πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων καὶ παροχὴν διασαφήσεων περὶ τῆς ὑποθέσεως, β) νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ δημοσίας ἀρχῆς τὴν προσαγωγὴν ἢ ἀποστολὴν ἐγγράφου εὐρισκομένου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς, γ) νὰ διατάξῃ τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν προσαγωγὴν ἐγγράφων.

2. Ἐὰν διάδικος κληθῇ καὶ δὲν προσαγάγῃ ἀδικαιολογήτως τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἔδαφ. γ' ἐγγράφα καταδικάζεται, πλὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἕως χιλίων περιερχομένων εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου

"Αρθρον 233.

("Αρθρον 241 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ διαδικασία ἀρχεται ἐκφωνοῦντος τοῦ δικαστοῦ τὰς ὑποθέσεις ἐκ τοῦ πινακίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ σειράν. Οὗτος διευθύνει τὴν συζήτησιν, δίδει τὸν λόγον εἰς τὰ μετέχοντα αὐτῆς πρόσωπα, ἀφαιρεῖ τοῦτον ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διεπουσῶν ταύτην διατάξεων ἢ τῶν ὁδηγιῶν του, ἐξετάζει τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους των, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας, κηρύσσει περατωθεῖσαν τὴν συζήτησιν, ὅταν κατὰ τὴν κρίσιν του ἢ ὑπόθεσις διηκρινίσθῃ προσηκόντως, καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν.

2. Τὸ δικαστήριον διαρκούσης τῆς δίκης δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο σκόπιμον, νὰ ἐπιχειρῇ συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς καὶ νὰ καλῇ πρὸς τοῦτο τοὺς διαδίκους ἐνώπιόν του.

"Αρθρον 234.

("Αρθρον 242 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶν μέλος τοῦ δικαστηρίου δικαιούται ἀδείξαι τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν νὰ ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους των, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι αὐτῶν, ἀφοῦ συζητήσουν καὶ λάβουν παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐρωτήσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτας ἐὰν κρίνῃ αὐτὰς ἀσκόπους ἢ μὴ ἐπιτρεπομένας. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων ἐὰν κρίνῃ ταύτην περιττήν.

"Αρθρον 235.

("Αρθρον 243 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων, ἐὰν διαταγῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ἀφορώσα τὴν διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ἐρώτησις ὑποβληθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἢ ἄλλου μέλους τοῦ δικαστηρίου ἀποκρούεται ὑπὸ τινος τῶν εἰς τὴν συζήτησιν μετεχόντων προσώπων ὡς μὴ ἐπιτρεπομένη, ἀποφαίνεται περὶ τούτου τὸ δικαστήριον. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως ἐρωτήσεως ἢ ἀναγνώσεως ἐγγράφου.

"Αρθρον 236.

("Αρθρον 244 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ὀφείλει νὰ φροντίζῃ, δι' ὑποβολῆς ἐρωτήσεων ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως τὰ μετέχοντα τῆς συζήτησεως πρόσωπα ἐκφράζωνται σαφῶς περὶ πάντων τῶν οὐσιωδῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὑποβάλλουν τὰς ἀναγκαίας προτάσεις καὶ αἰτήσεις καὶ ἐν γένει παρέχουν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν.

"Αρθρον 237.

("Αρθρον 245 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπαλλήλῳ τῆς γραμματείας πρὸ πέντε τοῦλάχιστον πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, βεβαιωμένης τῆς καταθέσεως δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Μετὰ τῶν προτάσεων κατατί-

θενται καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, ἅτινα πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς ταύτας.

2. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις συμπληροῦνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς προηγουμένης τῆς συζήτησεως ἐργασίμου ἡμέρας. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιούται ἐν τέλει τῶν προτάσεων δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐτέρου διαδίκου δύναται νὰ προσυπογράψῃ τὴν βεβαίωσιν ταύτην.

3. Ἐὰν ἡ μεταξὺ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προθεσμία εἶναι, δι' οἰονδήποτε λόγον, μικρότερα τῶν δέκα ἡμερῶν, ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων γίνεται ὑπὸ τῶν διαδίκων πρὸ δύο τοῦλάχιστον πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν πρὸ τῆς συζήτησεως. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις γίνονται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως.

4. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς, προσαγόμενον ἐπιμελεῖα τοῦ ἐνάγοντος, αἱ κατατεθείσαι προτάσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰ κατατεθέντα παρ' αὐτῶν ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, ἀποτελοῦν τὴν δικογραφίαν τὴν ὁποίαν προσκομίζει ὁ γραμματεὺς εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐκ τῆς δικογραφίας ἀναλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἐπὶ ἀποδείξει, ἐφ' ἀπλοῦ φυλάσσομένη ἐν αὐτῇ, τὰ παρ' ἐκάστου διαδίκου προσαχθέντα ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, πλην ἂν ὁ παρ' ᾧ ἐκκρεμῇ ἡ δίκη δικαστῆς καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὁ πρόεδρος ἐπιτρέψῃ ἐξ ἀποκρῶντος λόγου τὴν ἀπόδοσίν των καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται, δαπάνῃ τοῦ ἀναλαμβάνοντος, κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ τούτου, θεωροῦνται ἀπαραίτητα διὰ τὴν δικογραφίαν. Καὶ τὰ ἀντίγραφα ταῦτα ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης.

6. Αἱ προτάσεις φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δι' ἡν κατετέθησαν ἀποφάσεως.

"Αρθρον 238.

("Αρθρον 246 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου διαδικασίαν πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, ὡς καὶ αἱ προτάσεις κατατίθενται κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν. Κατ' αἴτησιν διαδίκου δύναται νὰ παρασχεθῇ προθεσμία μέχρι τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν πρὸς κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου.

"Αρθρον 239.

("Αρθρον 247 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἢ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν γίνῃ βραδέως, τὸ δικαστήριον, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιδίκου προφορικῶς ὑποβαλλομένης, εἴτε ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην δι' ἐπισημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ, καταδικάζον συγχρόνως τὸν βραδέως καταθέσαντα τὰς προτάσεις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 205, εἴτε παρέχει προθεσίαν μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν προτάσεων. Παρασχεθείσης τῆς προθεσμίας νέοι ἰσχυρισμοὶ δύνανται νὰ προταθοῦν μόνον πρὸς ἀντίκρουσιν ἤδη προταθέντων.

"Αρθρον 240.

("Αρθρον 248 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Προτάσεις προηγουμένων συζητήσεων ἐπαναφέρονται νομίμως εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἀνώτερον δικαστήριον διὰ προσαγωγῆς κεκυρωμένου ἀντιγράφου καὶ ἀναφορᾶς εἰς συγκεκριμένα μέρη ἢ ἰσχυρισμοὺς τῶν ἐπαναφερομένων προτάσεων.

"Αρθρον 241.

("Αρθρον 249 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

Καὶ ἂν κατετέθησαν ἐγκαίρως αἱ προτάσεις καὶ τὰ ἀπο-

δεικτικά έγγραφα, δύναται, αιτήσκει τινός των διαδίκων, να αναβληθῇ ἐκάστη συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον, ἐφ' ὅσον συντρέχει σπουδαῖος λόγος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, δι' ἀπλῆς ἐπισημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ μετὰ μνείας τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης δικάσιμου.

Ἄρθρον 242.

(Ἄρθρον 250 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ συζήτησις ἀρχεται μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀναφορὰς τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ ἐναγομένου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων εἰς τὰς προτάσεις των, δικαιουμένων καὶ εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 243.

(Ἄρθρον 252 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

Πᾶσαι αἱ ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεις γίνονται ὑποχρεωτικῶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, οἱ ὅποιοι ἐκδίδουν καὶ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κωλύεται προσκαίρως, ἢ συζήτησις ἀναβάλλεται δι' ἄλλην δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελῇ ἐν ἀδείᾳ πέραν τοῦ μηνός, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐτέραν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου συντρέχει πρὸς τοῦτο σπουδαῖος λόγος, ἡ διαδικασία χωρεῖ ἐνώπιον ἀναπληρωτοῦ.

Ἄρθρον 244.

(Ἄρθρον 253 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ ἐναγομένου ὑποβαλλομένην κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν διαφορὰς ἀφορώσης ἐνοχικὴν ἀπαίτησιν εἰς τὸ μονομελὲς ἢ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας του, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγωγὴ τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος δι' ἀπαίτησιν ἐπιδικτικὴν συμψηφισμοῦ μετὰ τῆς παραπεμπομένης.

2. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δύναται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 νὰ παραπέμψῃ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ δικάζομένης διαφορὰς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 245.

(Ἄρθρον 254 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 12 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορὰς, ἰδίᾳ δὲ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων εἰς αὐτοὺς καὶ παροχὴν διασαφήσεων περὶ τῆς ὑποθέσεως.

2. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ κλήσις ἐπιδίδεται πάντοτε πρὸς τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον προσωπικῶς καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 143 παρ. 4.

Ἄρθρον 246.

(Ἄρθρον 255 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ δικαστήριον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἔνωσιν καὶ συνεκδίκασιν πλειόνων ἐνώπιον αὐτοῦ ἐκκρεμουσῶν δικῶν μεταξύ των αὐτῶν ἢ διαφόρων διαδίκων, ἐὰν ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του

διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης ἢ ἐπέρχεται μείωσις τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 247.

(Ἄρθρον 256 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ ὅπως πλείονες διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις συζητηθῶν κεχωρισμένως.

2. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀσκήσῃ ἀνταγωγὴν, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως γίνῃ κεχωρισμένη συζήτησις τῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τῆς ἀνταγωγῆς, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης.

Ἄρθρον 248.

(Ἄρθρον 257 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ ὅπως, ἐπὶ πλειόνων αὐτοτελῶν μέσων ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης ἀφορώντων τὴν αὐτὴν αἴτησιν, ἢ συζήτησις διεξαχθῇ διαδοχικῶς ἢ περιορισθῇ εἰς ἐν ἢ τινὰ μόνον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης.

Ἄρθρον 249.

(Ἄρθρον 258 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ διάγνωσις τῆς διαφορὰς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας ἐνόμου τινός σχέσεως ἢ τῆς ἀκυρότητος ἢ τῆς διαρρηξέως δικαιοπραξίας τινός, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἐτέρας δίκης ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον πολιτικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ἐκ ζητήματος τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κριθῇ ἢ κρίνεται ὑπὸ διοικητικῆς τινός ἀρχῆς, τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρι τελεσιδίκου ἢ ἀμετακλήτου περατώσεως τῆς ἐτέρας δίκης ἢ μέχρις ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀποφάσεως μὴ δυναμένης νὰ προσβληθῇ. Ἐὰν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δὲν ἔχει εἰσέτι ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, τὸ δικαστήριον τάσσει προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ διάδικος ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ δι' αἰτήσεως τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 250.

(Ἄρθρον 259 Α.Ν. 44)1971,

ἄρθρον 21 παρ. 14 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν εἶναι ἐκκρεμῆς ποινικὴ ἀγωγὴ ἔχουσα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαγνώσεως τῆς διαφορὰς, τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινός των διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρις ἀμετακλήτου περατώσεως τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 251.

(Ἄρθρον 260 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν νὰ καθοδηγῇ, ὡς αἰεὶ ὑπάρχει ἀνάγκη, τοὺς ἄνευ δικηγόρου ἢ δικολάβου παρισταμένους διαδίκους εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν διαδικαστικῶν πράξεων καὶ νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν, ἰδίᾳ τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἄσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 252.

(Ἄρθρον 261 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 15 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν μάρτυς, πραγματογνώμων ἢ τις τῶν αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν διαδικαστικῆς πράξεως παρισταμένων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων των ἀγνοῇ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, προσλαμβάνεται ἐρμηνεύς. Προκειμένου περὶ γλώσσης ἐλάχιστα γνωστῆς, ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσληφθῇ ἐρμηνεύς τοῦ ἐρμηνεύς.

2. Ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος γράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐν μεταφράσει.

3. Οί έρμηνεΐς διορίζονται υπό του δικαστοῦ καί ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων υπό του προέδρου του δικαστηρίου καί ἐφ' ὅσον δέν ἔχουν ὁρισθῇ ὡς έρμηνεΐς ὀρκίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 408 ὅτι πιστῶς καί ἀκριβῶς θέλουν ἀσκήσει τὸ καθήκον αὐτῶν, ὑπόκεινται δέ εἰς τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 253.

(Ἄρθρον 262 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἢ τις τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν διαδικαστικῆς πράξεως παρισταμένων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν εἶναι κωφός, ἄλλος ἢ κωφάλαλος, ἢ μετ' αὐτοῦ συνεννόησις γίνεται ὡς ἐξῆς. Αἱ ἐρωτήσεις καί αἱ τυχόν παρατηρήσεις ὑποβάλλονται πρὸς τὸν κωφὸν ἐγγράφως, αἱ δὲ ἀπαντήσεις δίδονται προφορικῶς. Πρὸς τὸν ἄλλον αἱ ἐρωτήσεις καί παρατηρήσεις ὑποβάλλονται προφορικῶς, οὗτος δὲ ἀπαντᾷ ἐγγράφως. Πρὸς τὸν κωφάλαλον αἱ ἐρωτήσεις καί παρατηρήσεις ὑποβάλλονται ἐγγράφως, ἐγγράφως δὲ καί οὗτος ἀπαντᾷ. Αἱ ἐγγραφὴ ἐρωτήσεις, παρατηρήσεις καί ἀπαντήσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά ἢ εἰς τὴν ἔκθεσιν.

2. Ἐὰν ὁ κωφός, ὁ ἄλλος ἢ ὁ κωφάλαλος δέν γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν καί γραφήν, ὁ δικαστὴς διορίζει ἓνα ἢ δύο ἑρμηνεΐς ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν εἰθισμένων νὰ συνεννοοῦνται μετ' αὐτοῦ προσώπων.

Ἄρθρον 254.

(Ἄρθρον 263 Α.Ν.44)1967)

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἢ ὅποια ἔχει κηρυχθῇ περαιωμένη ὅταν κατὰ τὴν μελέτην τῆς ὑποθέσεως ἢ τὴν διάσκεψιν παρουσιάζωνται κενὰ ἢ ἀμφίβολα σημεῖα χρήζοντα συμπληρώσεως ἢ ἐπεξηγήσεως. Ἡ οὕτως ἐπαναλαμβάνομένη συζήτηση θεωρεῖται συνέχεια τῆς προηγουμένης.

Ἄρθρον 255.

(Ἄρθρον 264 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως διετάχθῃ ἢ ἀπομακρυνθῇ προσώπου μετέχοντος τῆς συζητήσεως ἢ τῆς διαδικαστικῆς πράξεως ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα διεξάγονται αὗται, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἡ ἀποχώρησις ἐγένετο ἐκούσιως.

Ἄρθρον 256.

(Ἄρθρον 265 Α.Ν. 44)1967)

1. Περὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου προφορικῆς συζητήσεως συντάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως καί ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν πρακτικά τὰ ὅποια πρέπει νὰ περιέχουν α) μνείαν τοῦ τόπου καί τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως, β) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ γραμματέως, τοῦ ἐρμηνέως, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καί τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γ) μνείαν περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς συζητήσεως ἢ τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, δ) τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν γενόμενα, ἰδίᾳ δὲ τὰς ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις καί τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεις, τοὺς ἰσχυρισμούς, τὰς αἰτήσεις καί τὰς δηλώσεις τῶν διαδίκων, πλὴν ἂν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ ὑποβολὴ προτάσεων ὅποτε ἀρκεῖ ἢ εἰς αὐτὰς ἀναφορά, τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τῶν πραγματογνώμων καί τῶν ἐξετασθέντων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι δέν ἐξητάσθησαν προηγουμένως ἢ ἀπομακρύνονται ἐκ τῆς προτέρας καταθέσεώς των, τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφ' ὅσον δέν ὑπεβλήθησαν ἐγγράφως, ὅτε ἀρκεῖ ἢ εἰς αὐτὰς ἀναφορά, τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καί ε) τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ πρακτικά δύνανται νὰ τηρηθοῦν καί στενογραφικῶς. Τὸ ἐστενογραφημένον πρωτότυπον μεταφράζεται ὑπὸ τοῦ τηρήσαντος αὐτὸ καί προσαρτᾶται εἰς τὰ πρακτικά.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ καί ἡ διὰ φωνοληψίας τήρησις τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 257.

(Ἄρθρον 266 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ πρακτικά ἀναγινώσκονται ἐν σχεδίᾳ εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν κατ' αἴτησιν των, ὑποχρεωτικῶς μὲν ἐὰν περιλαμβάνουν ἀναγνώρισιν, συμβιβασμόν, παραίτησιν ἢ ὁμολογίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Περὶ τούτου γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 258.

(Ἄρθρον 267 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 16 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ πρακτικά ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καί τοῦ γραμματέως.

2. Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν κωλύεται ἢ ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ μέλος τοῦ δικαστηρίου, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ὁ κατὰ διορισμόν ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαβόντων μέρος δικαστῶν, κωλυομένων δὲ πάντων τούτων ὑπογράφει μόνον ὁ γραμματεὺς. Περὶ τῶν κωλυμάτων γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικά.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καί ἐπὶ μονομελῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 259.

(Ἄρθρον 268 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ πρακτικά ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καί τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διευτυπώθῃ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἀντίρρησις στρεφομένη περὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διευτυπώσεως τῶν ἀναγνωρίσεων, συμβιβασμῶν, παραιτήσεων, ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων δηλώσεων, τὰ πρακτικά ἐκτιμῶνται κατὰ τὸ μέρος αὐτὸ ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ.

3. Ἡ τήρησις τῶν διὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν ὀριζομένων διευτυπώσεων δύναται νὰ ἀποδειχθῇ μόνον διὰ τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 260.

(Ἄρθρον 269 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 17 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δέν ἐμφανίζωνται πάντες οἱ διάδικοι ἢ ἐμφανίζονται μὲν, ἀλλὰ δέν μετέχουν προσηκόντως τῆς συζητήσεως, αὕτη ματαιοῦται.

Ἄρθρον 261.

(Ἄρθρον 270 Α.Ν. 44)1967)

Ἐκαστος διάδικος ὀφείλει νὰ ἀπαντᾷ σαφῶς, γενικῶς ἢ εἰδικῶς, περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου του. Ἐφ' ὅσον δέν ἡμφισβητήθῃ ἡ ἀλήθεια πραγματικοῦ τινὸς ἰσχυρισμοῦ, εἰς τὸν δικαστὴν ἀπόκειται νὰ κρίνῃ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τυχόν γενικὴν ἄρνησιν καί τὸ σύνολον τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν διαδίκων, ἐὰν συνάγεται ὁμολογία ἢ ἄρρησις.

Ἄρθρον 262.

(Ἄρθρον 271 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἐνστάσις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὠρισμένην αἴτησιν καί σαφῇ ἔκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὅποια θεμελιοῦν αὐτήν.

2. Ἐντάσεις ἐκ δικαιώματος τρίτου ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 263.

(Ἄρθρον 272 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 18 Ν.Δ. 958)1971)

Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν πρέπει νὰ προτείνωνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου α) ἡ ἀναρμοδιότης, πλὴν ἂν δέν χωρῇ παρέκτασις, β) ἡ ὑπαγωγή τῆς διαφορᾶς εἰς διαιτησίαν, γ) ἡ ἔλλειψις ἐγγυοδοσίας, δ) ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς προηγουμένης δίκης, ε) ἡ ὑπαρξίς προθεσμίας πρὸς ἀποποί-

ησιν κληρονομίας, στ) ή προσεπικήκησις όμοδίκων ή υποχρέων πρὸς άποζημίωσιν.

"Αρθρον 264.

("Αρθρον 273 Α.Ν. 44)1967)

"Εάν ή διαφορά ύπάγεται εἰς διαιτησίαν, τὸ δικαστήριον παραπέμπει τήν υπόθεσιν εἰς τήν διαιτησίαν, διατηρουμένων τῶν συνεπειῶν τῆς άσκήσεως τῆς άγωγῆς. "Εάν παύση ή ἰσχύς τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ή υπόθεσις ἐπαναφέρεται εἰς τὸ δικαστήριον διὰ κλήσεως.

"Αρθρον 265.

("Αρθρον 274 Α.Ν. 44)1967)

"Ο κληρονόμος, ἐναγόμενος δι' ἀπαίτησιν κατὰ τῆς κληρονομίας, ἐφ' ὅσον δικαιούται εἰσέτι νὰ άποποιηθῇ αὐτήν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναβολήν τῆς συζήτησεως. Τὸ δικαστήριον δεχόμενον τήν αἴτησιν ἀναβάλλει τήν συζήτησιν μέχρι τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας άποποιήσεως τῆς κληρονομίας.

"Αρθρον 266.

("Αρθρον 275 Α.Ν. 44)1967)

"Εάν ὁ ἐναγόμενος προσεπεκάλεσε τοὺς όμοδίκους ή τοὺς πρὸς άποζημίωσιν υποχρέους ή τὸν νομέα καὶ οὗτοι δὲν ἐνεφανίσθησαν κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν, δύναται νὰ ζητήσῃ τήν ἀναβολήν τῆς συζήτησεως μέχρι τῆς παρόδου τῆς εἰς τὸν προσεπικληθέντα παρεχομένης προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν. Τὸ δικαστήριον δεχόμενον τήν αἴτησιν ἀναβάλλει τήν συζήτησιν μέχρι τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας.

"Αρθρον 267.

("Αρθρον 276 Α.Ν. 44)1967)

"Επὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ άρθρου 263 τὸ δικαστήριον, ἐάν κατὰ τήν κρίσιν του διευκολύνεται ή ἐπιταχύνεται ή διεξαγωγή τῆς δίκης, δύναται νὰ προβῇ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν πρὸς τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τήν ἔλλειψιν δικαιοδοσίας, τήν ἐκκρεμοδικίαν, τήν ἱκανότητα νὰ εἶναι διάδικος ή νὰ διεξαγάγῃ δίκην ἰδίῳ ὀνόματι ή τήν νόμιμον παράστασιν ή ἐξουσιοδότησιν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου.

"Αρθρον 268.

("Αρθρον 278 Α.Ν. 44)1967)

1. Μετὰ τήν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ μέχρι τέλους τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως δύναται ὁ ἐναγόμενος νὰ άσκήσῃ ἀνταγωγήν.

2. "Επὶ ἀναγκαστικῆς όμοδικίας συγχωρεῖται ἀνταγωγή μόνον ὅταν άσκεῖται ὑπὸ πάντων ή κατὰ πάντων τῶν όμοδίκων.

3. "Υπόθεσις ὑπαγομένη εἰς εἰδικήν διαδικασίαν δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ δι' ἀνταγωγῆς κατ' άγωγῆς ή ὅποια δικάζεται κατὰ τήν γενικήν ή διάφορον εἰδικήν διαδικασίαν καὶ ἀντιστρόφως.

4. "Η ἀνταγωγή άσκεῖται εἴτε δι' ἰδιαιτέρου δικογράφου εἴτε διὰ τῶν προτάσεων ή, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑποχρεωτική ή ὑποβολή προτάσεων, προφορικῶς, γινομένης μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

5. "Ασκηθείσης τῆς ἀνταγωγῆς, ή δωσιδικία αὐτῆς ὑφίσταται καὶ ἐάν ή κυρία άγωγή ἀπορριφθῇ ή ὁ ἐνάγων ἀνακαλέσῃ ταύτην ή παραιτηθῇ αὐτῆς.

"Αρθρον 269.

("Αρθρον 279 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 20 Ν.Δ. 958)1971)

1. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ άμύνης δύνανται νὰ προβληθοῦν μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτα καὶ αὐτεπαγγέλτως, πλὴν ἂν κατὰ νόμον δύνανται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ή νὰ προταθοῦν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

2. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ άμύνης εἶναι παραδεκτὰ καὶ μετὰ τήν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐάν α) κατὰ τήν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲν προσβλήθησαν ἐγκαίρως ἐκ δεδικοιολογημένης αἰτίας ή β) προέκυψαν τὸ πρῶτον μεταγενεστέρως ή γ) ἀποδεικνύονται ἐγγράφως ή διὰ δικαστικῆς όμολογίας τοῦ ἀντιδίκου.

"Αρθρον 270.

("Αρθρον 280 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 21 Ν.Δ. 958)1971)

"Εάν κατὰ τήν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐνάγων τοῦ εἰρηνοδικείου προσαγάγουν ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των μάρτυρας, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ προβῇ εἰς τήν ἐξετάσιν τούτων καὶ ἄνευ ἐκδόσεως περὶ άποδείξεως ἀποφάσεως.

"Αρθρον 271.

("Αρθρον 281 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 22 Ν.Δ. 958)1971)

1. "Εάν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν ή ἐμφανισθεῖς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἐάν ή άγωγή καὶ ή κλήσις πρὸς συζήτησιν ἐπεδόθησαν πρὸς αὐτὸν νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως.

2. "Εάν ή άγωγή καὶ ή κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθησαν ἐμπροθέσμως, τὸ δικαστήριον διατάσσει τήν ἐκ νέου ἐπίδοσιν αὐτῶν. "Εν ἐναντία περιπτώσει προβαίνει ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου εἰς τήν συζήτησιν.

3. "Ερημοδικοῦντος τοῦ ἐναγομένου, οἱ περιεχόμενοι εἰς τήν άγωγήν πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐνάγοντος θεωροῦνται ὡμολογημένοι, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ γεγονότων διὰ τὰ ὅποια δὲν συγχωρεῖται όμολογία, ή δὲ άγωγή γίνεται δεκτὴ ἐφ' ὅσον κρίνεται νόμῳ βάσιμος, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐνστάσις ἐξεταζομένη αὐτεπαγγέλτως.

"Αρθρον 272.

("Αρθρον 282 Α.Ν. 44)1967)

1. "Εάν ή συζήτησις γίνεται ἐπιμελεία τοῦ ἐνάγοντος καὶ δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν ή ἐμφανισθεῖς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τήν συζήτησιν ἐν άπουσίᾳ αὐτοῦ καὶ ἀπορρίπτει τήν άγωγήν.

2. "Εάν ή συζήτησις γίνεται ἐπιμελεία τοῦ ἐναγομένου ή τοῦ κυρίως ή προσθέτως παρεμβαίνοντος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 271, ἐν περιπτώσει δὲ ἐρημοδικίας τοῦ ἐνάγοντος ἀπορρίπτεται ή άγωγή.

3. "Εάν ὁ ἐναγόμενος ἤσκησεν ἀνταγωγήν δι' ἰδίου δικογράφου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 271. "Εάν ή ἀνταγωγή ἤσκήθη διὰ τῶν προτάσεων, κηρύσσεται ἀπαράδεκτος ή συζήτησις αὐτῆς.

"Αρθρον 273.

("Αρθρον 283 Α.Ν. 44)1967)

"Εάν ὁ κυρίως παρεμβαίνων δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν ή ἐμφανισθεῖς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 272.

"Αρθρον 274.

("Αρθρον 284 Α.Ν. 44)1967)

1. "Εάν ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν ή ἐμφανισθεῖς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, ή διαδικασία προβαίνει ὡς ἐάν δὲν εἴχεν άσκηθῇ ή πρόσθετος παρέμβασις. "Ο προσθέτως παρεμβαίνων δύναται νὰ παρίσταται εἰς τὰς ἐπακολουθοῦσας συζητήσεις καὶ διαδικαστικὰς πράξεις καὶ πρέπει νὰ καλῆται νομίμως πρὸς τοῦτο.

2. "Εάν ὁ προσθέτως παρεμβαίνων ἐμφανισθῇ κατὰ τήν πρώτην συζήτησιν τότε α) ἐάν μὲν ἀπολείπωνται ἀμφοτέροι οἱ ἀρχικοὶ διάδικοι ή ὁ ἀντίδικος τοῦ ὑπὲρ οὗ ή παρέμβασις, τὸ δικαστήριον συζητεῖ τήν υπόθεσιν ἐρήμην τοῦ ἀντιδίκου

τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παρέμβασις, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 271 καὶ 272, β) ἐὰν ἀπολείπεται μόνον ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παρέμβασις, τὸ δικαστήριον συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν ἐρήμην τοῦτου μεταξὺ τοῦ παρεμβαίνοντος καὶ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παρέμβασις

3. Ἐὰν ὁ προσθέτως παρεμβαίνων μετὰσχῃ τῆς δίκης ὡς κύριος διάδικος καὶ δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, ἐπέρχονται ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ συνέπειαι αἱ ὀριζόμεναι ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ διαδίκου τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε.

*Ἀρθρον 275.

(*Ἀρθρον 285 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 προσεπικληθέντες δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἢ ἐὰν ἀπολειφθέντος τοῦ προσεπικαλέσαντος ἐνεφανίσθησαν οἱ προσεπικληθέντες ὁμόδικοι, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 76. Ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν οἱ προσεπικληθέντες καὶ ὁ προσεπικαλέσας, ὑπόκεινται οἱ προσεπικληθέντες ὁμόδικοι εἰς τὰς αὐτὰς ἐπιζημίους συνεπείας εἰς τὰς ὁποίας καὶ ὁ προσεπικαλέσας.

*Ἀρθρον 276.

(*Ἀρθρον 286 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 87 προσεπικληθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἢ ἐμφανιζόμενος δὲν προβῇ εἰς δήλωσιν περὶ τῆς σχέσεώς του πρὸς τὸ ἐπίδικον ἢ ἀμφισβήτησιν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προσεπικαλέσαντος ἐναγομένου, οὗτος δικαιούται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀγωγὴν.

2. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 87 προσεπικληθεὶς ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀληθεῖς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προσεπικαλέσαντος ἐναγομένου, δικιούται τῇ συναινέσει αὐτοῦ νὰ μετὰσχῃ τῆς δίκης ὡς κύριος διάδικος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐναγομένου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐναγόμενος τίθεται ἐκτὸς τῆς δίκης, ἢ δὲ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις ἔχει ἰσχὺν καὶ κατ' αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 277.

(*Ἀρθρον 287 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 23 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος ἢ ὁ κυρίως παρεμβαίνων προσεπικαλέσαν πρὸς ἀποζημίωσιν τοὺς πρὸς τοῦτο ὑποχρεούς, τότε 1) μὴ ἐμφανισθέντες οἱ προσεπικληθέντες καὶ ὁ προσεπικαλέσας, δικάζονται ἐρήμην, 2) ἐμφανισθέντων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ ἀπολειπομένων τῶν προσεπικληθέντων, συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις μεταξὺ τῶν πρώτων κατ' ἀντιμωλίαν, οἱ δὲ προσεπικληθέντες δικάζονται ἐρήμην, 3) ἐμφανισθέντων τῶν προσεπικληθέντων καὶ ἀπολειπομένου τοῦ προσεπικαλέσαντος τούτου κυρίου διαδίκου, οἱ πρώτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα εἴτε νὰ λάβουν τὴν θέσιν τοῦ κυρίου διαδίκου καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου εἴτε νὰ παρέμβουν ἀπλῶς. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν δὲν εἶχεν ἀσκηθῇ ἡ πρόσθετος παρέμβασις, τὸ δὲ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἀπολειπόμενον προσεπικαλέσαντα διάδικον, 4) ἐμφανισθέντων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ τῶν προσεπικληθέντων, ἔχουν οἱ τελευταῖοι τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῶν τὴν προσεπικλήσιν ἢ νὰ παρέμβουν ἀπλῶς ἢ νὰ λάβουν τὴν θέσιν τοῦ προσεπικαλέσαντος καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου.

*Ἀρθρον 278.

(*Ἀρθρον 288 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 277 οἱ προσεπικληθέντες λάβουν τὴν θέσιν τοῦ προσεπικαλέσαντος, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νὰ ἀμφισβήτησουν τὴν πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσιν, ἢ δὲ ὑπόθεσις συζητεῖται μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων, τιθεμένου τοῦ προσεπικαλέσαντος ἐκτὸς τῆς δίκης. Ἡ ἀπόφασις ἔχει ἰσχὺν καὶ κατὰ τοῦ ἐκτὸς τῆς δίκης τεθέντος προσεπικαλέσαντος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μετέχων τῆς δίκης ὡς προσθέτως παρεμβαίνων.

*Ἀρθρον 279.

(*Ἀρθρον 289 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 21 παρ. 24 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ἐρήμην ἢ κατ' ἀντιμωλίαν συζητήσιν εἰς ἕκαστον βαθμὸν δικαιοδοσίας δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν διαδίκων ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζητήσεως, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν παρόντες πάντες οἱ διάδικοι. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου κατὰ τὰς ἐνώπιόν του προηγουμένης συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ τὰ κατ' αὐτὰς συνταχθέντα πρακτικά, ὑποχρεομένου τοῦ γραμματέως νὰ ἐπισυνάψῃ πάντα ταῦτα εἰς τὴν δικογραφίαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν καὶ ἀντίγραφα τῶν συνταχθεισῶν ἐκθέσεων ἐξετάσεως μαρτύρων ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως, πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ ὁ παρίσταμενος διάδικος ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

2. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ἢ μὴ μετὰσχων προσηκόντως εἰς τὴν συζήτησιν διάδικος δικαιούται νὰ παρίσταται καὶ νὰ μετέχῃ εἰς πάσας τὰς μετὰ ταῦτα διεξαγομένης συζητήσεις καὶ διαδικαστικὰς πράξεις καὶ πρέπει νὰ καλῆται πάντοτε κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ προθεσμίας.

*Ἀρθρον 280.

(*Ἀρθρον 290 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διάδικος, μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως, προσέλθῃ διαρκούσης τῆς συζητήσεως καὶ μετὰσχῃ προσηκόντως ταύτης, θεωρεῖται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν συζήτησιν εἰς ὃ σημεῖον αὐτὴ εὐρίσκεται.

2. Θεωρεῖται ὡς μὴ παρίσταμενος ὁ ζητῶν μόνον ἀναβολὴν μὴ γενομένην δεκτὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διάδικος.

3. Ἐὰν διάδικος, ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως, ὑποβάλλῃ αἴτησιν ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἀπορριφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν οὐσίαν, θεωρεῖται ὡς μὴ μετέχων προσηκόντως τῆς περαιτέρω συζητήσεως.

4. Ὁ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐκουσῶς ἀποχωρῶν διάδικος θεωρεῖται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος.

*Ἀρθρον 281.

(*Ἀρθρον 291 Α.Ν. 44)1967)

Πρώτη συζήτησις θεωρεῖται ἐκείνη καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις ἐξεφωνήθη καὶ ἤρξατο ἡ ἐκδικασίς αὐτῆς, ἀδιαφόρως ἀν τὸ δικαστήριον εἰσῆλθεν ἢ ὄχι εἰς τὴν εξέτασιν τῆς οὐσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Παραεμπύπτοντα.

*Ἀρθρον 282.

(*Ἀρθρον 292 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὰ παραεμπύπτοντα ζητήματα ἀνάγεται πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐμποδίσῃ, διακόψῃ ἢ καταργήσῃ ἢ ὅπωςδήποτε ἐπηράξῃ τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκτελέσεως.

2. Τὰ παραεμπύπτοντα ζητήματα προϋποθέτουν κυρίαν διαφορὰν καὶ ἓνα τοῦλάχιστον διάδικον τὸν ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἢ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς κυρίας διαφορᾶς καὶ τοῦ παραεμπύπτοντος.

*Ἀρθρον 283.

(*Ἀρθρον 293 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ παραεμπύπτουσα ἀγωγὴ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου πρέπει νὰ περιέχῃ μεταγενεστέραν αἴτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου.

2. Αἱ παραεμπύπτουσαι ἀγωγαὶ δύναται νὰ ἀσκηθῶν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ κατ' ἐφεσιν, πλὴν ἀν περιέχουν αὐτοτελῆ αἴτησιν.

*Αρθρον 284.

(*Αρθρον 294 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον, καθ' οἷανδήποτε διαδικασίαν καὶ ἂν δικάζη, ἐξετάζει τὰ παρεμπιπτόντα ζητήματα καὶ ὅταν εἶναι ἀναρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν.

*Αρθρον 285.

(*Αρθρον 295 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ παρεμπιπτόντα ζητήματα ἢ αἱ παρεμπιπτούσαι ἀγωγαὶ συνεκδικάζονται μετὰ τῆς κυρίας δίκης. Ἐὰν ἡ κυρία δίκη εἶναι ὀριμος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ πρὸς ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δὲ παρεμπιπτόν χρήζει ἐξετάσεως, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης, παραπέμπον τὸ παρεμπιπτόν εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης.

*Αρθρον 286.

(*Αρθρον 298 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ δίκη διακόπτεται ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζήτησεως μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις α) ἀποθάνῃ τις τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὸ πρόσωπον τινὸς ἐξ αὐτῶν ἐπηρεάζουσα τὴν ἱκανότητά τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκπροσώπησιν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἀνωνύμου ἐταιρίας, ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, σωματείου, ἢ ἰδρύματος, β) ἐπέλθῃ περιπτώσις ἀποκαταστάσεως κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, γ) κηρυχθῇ τις τῶν διαδίκων εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ δίκη ἀφορᾷ τὴν πτωχευτικὴν περυσίαν, ἢ ἀποθάνῃ ἢ ἀντικατασταθῇ ὁ σύνδικος ἢ ἐκδοθῇ τελεσίδικος ἀπόφασις περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ ἢ περὶ ἀποκαταστάσεως, ἐφ' ὅσον συνεπεία αὐτῶν ἐπέρχεται ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ συμβιβασθέντος ἢ ἀποκατασταθέντος, δ) ἀποθάνῃ, ἀπολυθῇ, ἐκπέσῃ, παραιτηθῇ τοῦ λειτουργήματός του ἢ ἀπωλέσῃ ἐν γένει τὴν ἱκανότητα διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ διαδίκου ὁ δικαστικὸς πληρεξούσιος ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των, πλὴν ἂν ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχῃ εἰς τὴν δίκην πλείονας δικαστικούς πληρεξουσίου λαβόντας μέρος εἰς αὐτήν.

*Αρθρον 287.

(*Αρθρον 299 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 23 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1 Ἡ διακοπὴ ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς, δι' ἐπιδόσεως δικογράφου ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς διαδικαστικῆς πράξεως. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ὑπὸ προσώπου δικαίου-μένου νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 γνωστοποίησιν δύναται νὰ προβῇ καὶ ὁ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐπελεύσεως τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς πληρεξούσιος τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ὁ λόγος οὗτος.

*Αρθρον 288.

(*Αρθρον 300 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 23 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν ὁμοδίκων ἢ ἄλλο γεγονός ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 286 ἀναφερομένων, ἐπερχόμενον εἰς τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐπάγεται διακοπὴν τῆς δίκης ἐναντι πάντων τῶν διαδίκων.

*Αρθρον 289.

(*Αρθρον 301 Α.Ν. 44)1967)

Πᾶσα διαδικαστικὴ πράξις, πλὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς δίκης καὶ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῆς εἶναι ἄκυρος, πλὴν ἂν ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ.

*Αρθρον 290.

(*Αρθρον 302 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπανάληψις διακοπείσης δίκης δύναται νὰ γίνῃ ἐκουσίως διὰ ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς δηλώσεως τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ.

*Αρθρον 291.

(*Αρθρον 303 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 23 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ ἀντίδικος τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς δίκης καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐπανάληψιν τῆς διακοπείσης δίκης, προσκαλοῦντες αὐτὸν πρὸς τοῦτο διὰ κοινοποιήσεως δικογράφου. Οὗτοι δύναται νὰ κοινοποιήσουν τὴν πρόσκλησιν καὶ πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ἐπαγομένου τὴν διακοπὴν γεγονότος, θεωροῦντες ταύτην ἐπελθούσαν.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης χωρεῖ αὐτοδικαίως τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ μέχρις ἐξ τὸ πολὺ μηνῶν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ.

*Αρθρον 292

(*Αρθρον 304 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ κληρονόμος, ὁ κληροδόχος ἢ ὁ καταπιστευματοδόχος δὲν δύναται νὰ κληθῶν πρὸς ἐπανάληψιν διακοπείσης δίκης πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀποποίησιν προθεσμίας ἢ τῆς ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐπελθούσης ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποποίησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Κατάργησις καὶ περάτωσις τῆς δίκης.

*Αρθρον 293.

(*Αρθρον 306 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ διάδικοι δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ συμβιβάζωνται, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις. Ὁ συμβιβασμὸς γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἢ ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ ἐπάγεται αὐτοδικαίως κατάργησιν τῆς δίκης.

2. Συμβιβασμὸς γινόμενος κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἐπάγεται κατάργησιν τῆς δίκης, κρίνεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

*Αρθρον 294.

(*Αρθρον 307 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἄνευ συναινέσεως τοῦ ἐναγομένου πρὶν ἢ οὗτος εἰσέλθῃ εἰς τὴν προφορικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως. Ἡ μετὰ ταῦτα γινομένη παράττησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον ἀντιλέγει ὁ ἐναγόμενος καὶ πιθανολογεῖ ὅτι ἔχει ἔννομον συμφέρον πρὸς περάτωσιν τῆς δίκης δι' ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρον 295.

(*Αρθρον 308 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 24 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι ἡ ἀγωγή θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθεῖσα.

Ο περιορισμός του αιτήματος θεωρείται ως μερική παραίτηση από του δικογράφου.

2. Εάν η άγωγή άσκηθῇ ἐκ νέου, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγήν μέχρι τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης δίκης, πλὴν ἂν διὰ τὴν πρώτην δίκην εἶχε παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐνάγοντα τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας.

* Ἀρθρον 296.

(* Ἀρθρον 309 Α.Ν. 44) 1967)

Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀσκηθέντος δικαιώματος, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις, ἄνευ συναίνεσεως τοῦ ἐναγομένου. Ἡ παραίτησις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐφ' ὅσον ὁ ἐναγόμενος ἀντιλέγῃ καὶ πιθανολογῇ ὅτι ἔχει ἔνομον συμφέρον πρὸς περάτωσιν τῆς δίκης δι' ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 297.

(* Ἀρθρον 310 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 24 παρ. 2 Ν.Δ. 958) 1971)

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 294 καὶ 296 παραίτησις γίνεται ἡ διὰ δηλώσεως καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικά ἢ διὰ δικογράφου ἐπιτιδομένου πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ παραιτουμένου.

* Ἀρθρον 298.

(* Ἀρθρον 311 Α.Ν. 44) 1967)

Ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀγωγήν ἀναγνωρίζων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ δι' αὐτῆς ἀσκηθὲν δικαίωμα, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις. Ἡ ἀποδοχὴ γίνεται εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 297 εἴτε σιωπηρῶς διὰ ἀράξεων ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται σαφῶς αὕτη. Γενομένης ποδοχῆς ἐκδίδεται ἀπόφασις συμφώνως πρὸς αὐτήν.

* Ἀρθρον 299.

(* Ἀρθρον 312 Α.Ν. 44) 1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 294 ἕως 298 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνταγωγῆς, κυρίας καὶ προσθέτου παρεμβάσεως, προσεπωλήσεως, ἀνακοινώσεως, ἐνδίκων μέσων, ἀνακοπῆς κατ' ἐξωδίκων καὶ δικαστικῶν πράξεων, τριτανakoπῆς καὶ οἰασδήποτε ἄλλης διαδικαστικῆς πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

* Ἀπόφασις.

* Ἀρθρον 300.

(* Ἀρθρον 313 Α.Ν. 44) 1967)

Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται μόνον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ὁ ὁποῖος μετέσχε τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκδίδεται αὕτη, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων κατόπιν διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας πάντων τῶν δικαστῶν τῶν μετασχόντων τῆς συζήτησεως.

* Ἀρθρον 301.

(* Ἀρθρον 314 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ διάσκεψις γίνεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου, εἰσηγουμένου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὡς εἰσηγητοῦ ὁρισθέντος δικαστοῦ, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν εἴτε μετὰ ταῦτα καθ' ἡμέραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου.

2. Τὴν σειρὰν τῆς συζήτησεως καὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν ζητημάτων ὀρίζει ὁ πρόεδρος.

3. Ἡ ψηφοφορία γίνεται ψηφίζοντος πρώτου τοῦ νεωτέρου κατὰ διορισμὸν δικαστοῦ, κατόπιν τοῦ ἀμέσως ἀρχαιότερου καὶ τελευταίου τοῦ προέδρου.

* Ἀρθρον 302.

(* Ἀρθρον 315 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 25 παρ. 1 Ν.Δ. 958) 1971)

1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας. Αἰτήσῃ τῆς μειοψηφίας καταχωρίζεται ἡ γνώμη

αὐτῆς εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀμφιβολίας, ὡς καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως. Εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου καταχωρίζεται μόνον ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας, εἰς δὲ τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας.

2. Εάν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειοψηφίαν ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν. Εάν πλείονες ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων γνωμῶν συγκεντρῶνουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, γίνεται ψηφοφορία περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ μιᾶς ἐξ αὐτῶν ὁπότε οἱ ἀκολουθοῦντες ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν, μέχρι σχηματισμοῦ πλειοψηφίας.

3. Ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, προσλαμβάνεται ἕτερος δικαστής καὶ ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐκ νέου ἐπ' ἀκροατηρίου.

* Ἀρθρον 303.

(* Ἀρθρον 316 Α.Ν. 44) 1967)

Εάν κατὰ τὴν διάσκεψιν προκύψῃ διχοψυφία, συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν μειοψηφούντων καὶ τοῦ γραμματέως. Εάν τις ἐξ αὐτῶν ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελῇ ἐν ἀδείᾳ γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ ὑπογράφουν οἱ λοιποί.

* Ἀρθρον 304.

(* Ἀρθρον 317 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 25 παρ. 2 Ν.Δ. 958) 1971)

Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ ἐφ' ἁπλοῦ, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ αὐτοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως περιλαμβάνον τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς. Ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 341 παρ. 3 εἰσηγητοῦ, τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, τὸ σχέδιον συντάσσεται, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἀπόφασιν δικαστοῦ.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 σχεδίου δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

* Ἀρθρον 305.

(* Ἀρθρον 318 Α.Ν. 44) 1967)

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου, μνημονευομένου ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ, 2) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν δικαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γινομένης μνεῖας ἐὰν οὗτοι παρέστησαν καὶ ὑπέβαλον προτάσεις, 3) σύντομον περίληψιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς πορείας τῆς δίκης, 4) τὸ αἰτιολογικὸν καὶ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ 5) μνεῖαν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 306.

(* Ἀρθρον 319 Α.Ν. 44) 1967)

1. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Εάν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελῇ ἐν ἀδείᾳ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ὁ κατὰ διορισμὸν ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαβόντων μέρος δικαστῶν. Κωλυομένων πάντων ὑπογράφει ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου, ἐλλείψει δὲ καὶ τοῦτου μόνον ὁ γραμματεὺς.

3. Περὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 κωλυμάτων γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 307.

(* Ἀρθρον 321 Α.Ν. 44) 1967,

ἄρθρον 25 παρ. 4 Ν.Δ. 958) 1971)

Εάν ἐνεκα οἰουδήποτε λόγου προκύψαντος μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως

ή συζήτησις επαναλαμβάνεται κατόπιν όρισμού νέας δικασίμου και κοινοποιήσεως κλήσεως. Ο όρισμός δικασίμου δύναται να γίνει και ή κλήσις προς συζήτησιν δύναται να κοινοποιηθή επίμελεία είτε τινός των διαδίκων είτε τής γραμματείας του δικαστηρίου. Το αυτό εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάσση την επανάληψιν τής συζήτησεως. Είς πάσας τας άνωτέρω περιπτώσεις αί κλήσεις προς συζήτησιν και τὰ άποδεικτικά επιδόσεως συντάσσονται άτελώς.

Άρθρον 308.

(Άρθρον 322 Α.Ν. 44)1967)

1. Το δικαστήριο εκδίδει όριστικήν απόφασιν εάν κατά την κρίσιν του ή ύπόθεσις είναι ώριμος προς τοϋτο.

2. Επί σωρεύσεως άγωγών ή επί συνεκδικαζομένων ύποθέσεων το δικαστήριο δύναται είτε να εκδώση όριστικήν απόφασιν επί των ώρίμων ύποθέσεων είτε να αναβάλη να άποφανθή όριστικώς μέχρις ου καταστούν ώριμοι πᾶσαι, εάν κρίνη τοϋτο σκόπιμον προς κρείσσονα διάγνωσιν τής διαφοράς.

Άρθρον 309.

(Άρθρον 325 Α.Ν. 44)1967)

Αί αποφάσεις αί άποφαινόμεναι όριστικώς επί κυρίας ή παρεμπιπτούσης αίτήσεως δεν δύναται μετά την δημοσίευσιν αυτών να ανακαλούνται υπό του εκδόντος αυτάς δικαστηρίου. Αί μη άποφαινόμεναι όριστικώς δύναται είτε αϋτεπαγγέλτως είτε κατόπιν προτάσεως τινός των διαδίκων, ύποβαλλομένης μόνον κατά την συζήτησιν τής ύποθέσεως και ουχι αϋτοτελώς, να ανακαλούνται υπό του εκδόντος αυτάς δικαστηρίου κατά πᾶσαν στάσιν τής δίκης μέχρι τής εκδόσεως όριστικής άποφάσεως. Το δικαστήριο δεν ύποχρεούται να άπαντᾷ εἰς πρότασιν περι άνακλήσεως και όταν αϋτη παραδεκτώς ύποβάλλεται.

Άρθρον 310.

(Άρθρον 326 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 25 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αί αποφάσεις επιδίδονται επίμελεία των διαδίκων.

2. Επί μη όριστικῶν αποφάσεων ή κατά την δημοσίευσιν αυτών παρουσία των διαδίκων ή των διεξαγόντων την δίκην νομίμων αντιπροσώπων ή των πληρεξουσίων των δικηγόρων, επέχει θέσιν επιδόσεως.

Άρθρον 311.

(Άρθρον 327 Α.Ν. 44)1967)

Εάν οι διάδικοι παρίστανται άνευ δικηγόρου ή δικολάβου, ό ειρηνodίκης ύποχρεούται να ύποδεικνύη εν τή άποφάσει τὰ τακτικά ένδικα μέσα τὰ όποια δύναται να άσκήσουν κατά τής άποφάσεως. Η παράβασις τής ύποχρεώσεως ταύτης δεν άποτελεῖ λόγον προσβολής τής άποφάσεως δι' ένδίκου μέσου.

Άρθρον 312.

(Άρθρον 328 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 25 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Το περιεχόμενον τής άποφάσεως άποτελεῖ πλήρη απόδειξιν ως προς την εμφάνισιν και έκπροσώπησιν των διαδίκων, την ύπ' αυτών προφορικώς επ' άκροατηρίου προβολήν ισχυρισμών και ύποβολήν αιτήσεων και την έξενεχθείσαν γνώμην του δικαστηρίου.

2. Η κατά την παρ. 1 άποδεικτική δύναμις του περιεχομένου τής άποφάσεως δύναται να άνατραπῇ διὰ του πρακτικού τής συζήτησεως ή διὰ τής προσβολής τής άποφάσεως ως πλαστής.

Άρθρον 313.

(Άρθρον 329 Α.Ν. 44)1967)

1. Δύναται να επιδιωχθῇ δι' άγωγής ή ένστάσεως ή άναγνώρισις τής άνυπαρξίας δικαστικής άποφάσεως μόνον εἰς τὰς ακόλουθους περιπτώσεις α) εάν έξεδόθη υπό προσώπων

στερουμένων δικαστικής ιδιότητος, β) εάν πολιτικόν δικαστήριον άπεφάνθη επί άντικειμένου μη ύπαγομένου εἰς την δικαιοδοσίαν των πολιτικῶν δικαστηρίων, γ) εάν δεν έδημοσιεύθη, δ) εάν έξεδόθη επί δίκης διεξαχθείσης κατ' άνυπαρκτου φυσικοῦ ή νομικοῦ προσώπου, ε) εάν έξεδόθη κατά προσώπου άπολαύοντος έτεροδικίας.

2. Η κατά την παρ. 1 άγωγή αποκλείεται εάν κατά τής άποφάσεως ήσκήθησαν ένδικα μέσα.

3. Η κατά την παρ. 1 άγωγή ύπάγεται εἰς τὸ πολυμελές πρωτοδικεῖον τής γενικῆς δωσδικίας του έναγομένου.

Άρθρον 314.

(Άρθρον 330 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικάζον την κατά τὸ άρθρον 313 άγωγήν δικαστήριον δύναται, επί τῇ αίτήσει τινός των διαδίκων ύποβαλλομένη και διὰ των προτάσεων, να διατάξη την άναστολήν τής έκτελέσεως τής άποφάσεως εν όλῳ ή εν μέρει. Η άπόφασις αϋτη δύναται να άνακληθῇ παρὰ του δικαστηρίου μέχρι τής εκδόσεως τής όριστικῆς άποφάσεως κατόπιν αίτήσεως τινός των διαδίκων κατά τὸν αϋτὸν τρόπον ύποβαλλομένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Διαδικασία διορθώσεως και έρμηνείας άποφάσεων.

Άρθρον 315.

(Άρθρον 331 Α.Ν. 44)1967)

Εάν εκ παραδρομῆς κατά την σύνταξιν τής άποφάσεως παρεξέφρησαν λάθη γραφικά ή λογιστικά ή τὸ διατακτικόν τής άποφάσεως διευτυπώθη έλλιπῶς ή άνακριβῶς, τὸ εκδόν ταύτην δικαστήριον δύναται τῇ αίτήσει τινός των διαδίκων ή και αϋτεπαγγέλτως δι' άποφάσεως του να προβῇ εἰς διόρθωσιν αϋτῆς.

Άρθρον 316.

(Άρθρον 332 Α.Ν. 44)1967)

Εάν ή διατύπωσις άποφάσεως γεννᾷ άμφιβολίας ή εἰναι άσαφῆς, τὸ εκδόν ταύτην δικαστήριον κατόπιν αίτήσεως τινός των διαδίκων δύναται δι' άποφάσεώς του να έρμηνεύσῃ την άπόφασιν οϋτως ώστε να καταστῇ άναμφίβολος ή έννοια αϋτῆς, οϋδέποτε όμως ή έρμηνεία δύναται να μεταβάλλῃ τὸ διατακτικόν τής έρμηνευομένης άποφάσεως.

Άρθρον 317.

(Άρθρον 333 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 26 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Η αίτησις διορθώσεως ή έρμηνείας άποφάσεως πρέπει, πλην των εν άρθρῳ 118 όριζομένων, να άναφέρῃ σαφῶς και τὰ λάθη ή τὰς παραλείψεις ή τὰς άνακριβείας των όποίων ζητεῖται ή διόρθωσις ή τὰ άμφίβολα σημεῖα ή τὰς άσαφείας των όποίων ζητεῖται ή έρμηνεία.

2. Η αίτησις κατατίθεται εἰς την γραμματεῖαν του εκδόντος την άπόφασιν δικαστηρίου, συντασσομένης έκθέσεως.

3. Εάν ό πρόεδρος ή ό δικαστής του μονομελοῦς πρωτοδικείου ή ό ειρηνodίκης θεωροῦν άναγκαίαν την διόρθωσιν τής άποφάσεως, όρίζουν αϋτεπαγγέλτως δικάσιμον προς συζήτησιν.

Άρθρον 318.

(Άρθρον 334 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 26 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Η επ' άκροατηρίου συζήτησις γίνεται κατά την διαδικασίαν κατ' ήν έξεδόθη ή προς διόρθωσιν ή έρμηνείαν άπόφασις, καλουμένων οκτῶ τουλάχιστον ήμέρας πρὸ τής συζήτησεως πάντων των εν τῇ άποφάσει ταύτῃ διαδίκων. Εάν ή διόρθωσις τής άποφάσεως προκαλῆται αϋτεπαγγέλτως υπό του δικαστηρίου, ή κλήσις των διαδίκων γίνεται επίμελεία τής γραμματείας του δικαστηρίου.

2. Εάν κατά την συζήτησιν τής αίτήσεως δεν εμφανίζεται τις των διαδίκων, επ' όσον μὲν έκλητεύθη νομίμως, ή διαδικασία προχωρεῖ ως εάν πάντες οι διάδικοι ήσαν παρόντες, επ' όσον δὲ δεν έκλητεύθη νομίμως άναβάλλεται ή συζήτησις και διατάσσεται ή κλήτευσις αϋτοῦ.

"Αρθρον 319.

("Αρθρον 335 Α.Ν. 44)1967)

Κατά των αποφάσεων των εκδιδόμενων επί αιτήσεων διορθώσεως ή έρμηνείας αποφάσεως δύνανται να άσκηθουν πάντα τὰ ένδικα μέσα τὰ όποία θά ήδύναντο να άσκηθουν κατά τής αποφάσεως τής όποιας έζητήθη ή διόρθωσις ή έρμηνεία, έξαιρέσει τής άνακοπής έρμημοδικίας.

"Αρθρον 320.

("Αρθρον 336 Α.Ν. 44)1967)

Η διορθούσα ή έρμηνεύουσα απόφασις σημειούται εις το πρωτότυπον τής διορθουμένης ή έρμηνευομένης, εις δε τὰ αντίγραφα, απόγραφα ή αποσπάσματα ταύτης πρέπει να αναγράφεται ο αριθμός και ή ήμερομηνία τής διορθούσης ή έρμηνεύουσης αποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Δεδικασμένον.

"Αρθρον 321.

("Αρθρον 337 Α.Ν. 44)1967)

Αί όριστικαί αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, αί μή υποκείμεναι εις άνακοπήν έρμημοδικίας και έφесιν είναι τελεσίδικοι και άποτελουν δεδικασμένον.

"Αρθρον 322.

("Αρθρον 338 Α.Ν. 44)1967)

1. Το δεδικασμένον εκτείνεται επί του κριθέντος ουσιαστικού ζητήματος, έφ' όσον ή απόφασις έκρινεν όριστικώς επί έννόμου σχέσεως προβληθείσης δι' άγωγής, άνταγωγής, κυρίας παρεμβάσεως ή ένστάσεως συμψηφισμού. Το δεδικασμένον εκτείνεται επίσης επί του όριστικώς κριθέντος δικονομικού ζητήματος.

2. Εάν προεβλήθη ένστασις συμψηφισμού, ή απόφασις ή αποφαινομένη περί τής ύπάρξεως ή άνυπαρξίας τής προς συμψηφισμόν προβληθείσης άνταπαιτήσεως άποτελεί δεδικασμένον μόνον μέχρι του ποσού διά τὸ όποιον προεβλήθη ή ένστασις του συμψηφισμού, πλην αν έκρίθη όλόκληρον τὸ ποσὸν τής άνταπαιτήσεως οτε τὸ δεδικασμένον εκτείνεται επ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 323.

("Αρθρον 339 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 27 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Επιφυλασσομένων των υπό διεθνών συμβάσεων όριζομένων, απόφασις άλλοδαποῦ πολιτικού δικαστηρίου ισχύει και άποτελεί δεδικασμένον έν τή ήμεδαπή άνευ άλλης διαδικασίας, έφ' όσον 1) άποτελεί δεδικασμένον κατά τὸ δικαίον του τόπου τής έκδόσεώς της, 2) ή υπόθεσις υπήγето κατά τὰς διατάξεις του έλληνικού δικαίου εις την δικαιοδοσίαν των δικαστηρίων του Κράτους εις τὸ όποιον ανήκει τὸ έκδόν την απόφασιν δικαστήριον, 3) ό ήττηθείς διάδικος δέν έστερήθη του δικαιώματος τής υπερασπίσεως και τής έν γένει συμμετοχής εις την δίκην, πλην αν ή στέρησις έγένητο κατ' έφαρμογήν διατάξεως ισχύουσας και διά τούς υπηκόους του Κράτους εις τὸ όποιον ανήκει τὸ έκδόν την απόφασιν δικαστήριον, 4) δέν αντίκειται εις απόφασιν ήμεδαποῦ δικαστηρίου έκδοθείσαν επί τής αὐτῆς υποθέσεως και άποτελοῦσαν δεδικασμένον έναντι των διδίκων μεταξύ των όποιων έξεδόθη ή απόφασις του άλλοδαποῦ δικαστηρίου και 5) δέν αντίκειται εις τὰ χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν.

"Αρθρον 324.

("Αρθρον 340 Α.Ν. 44)1967)

Δεδικασμένον ύφίσταται μεταξύ των αὐτῶν προσώπων υπό την αὐτήν ιδιότητα μόνον περί του κριθέντος δικαιώματος και έφ' όσον πρόκειται περί του αὐτοῦ αντικειμένου και τής αὐτῆς ιστορικῆς και νομικῆς αιτίας.

"Αρθρον 325.

("Αρθρον 341 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δεδικασμένον ισχύει υπέρ και κατά 1) των διαδίκων, 2) των κατὰ την διάρκεια τής δίκης ή μετά τὸ πέρας αὐτῆς γενομένων διαδόχων αὐτῶν και 3) των νεμομένων ή κατεχόντων τὸ επίδικον πράγμα έν ονόματι τινός των διαδίκων ή των διαδόχων των, άδιαφόρως αν πρόκειται περί έμπραγμάτων ή ένοχικῶν σχέσεων. Το δεδικασμένον δέν ισχύει έναντι εκείνου ο όποιος έκ μεταβιβάσεως παρά μή δικαιούχου απέκτησε δικαιώματα κατά τὰς διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.

"Αρθρον 326.

("Αρθρον 342 Α.Ν. 44)1967)

1. Η υπέρ του υποχρέου εις άποκατάστασιν κληρονομίας ή κληροδοτήματος και κατὰ τρίτου έκδοθείσα απόφασις, ή άφορώσα την εις άποκατάστασιν υποκειμένην περιουσίαν ή αντικείμενον αὐτῆς, άποτελεί δεδικασμένον και υπέρ του καταπιστευματοδόχου.

2. Η κατὰ του υποχρέου εις άποκατάστασιν κληρονομίας ή κληροδοτήματος και υπέρ τρίτου έκδοθείσα απόφασις, ή άφορώσα αντικείμενον τής εις άποκατάστασιν υποκειμένης περιουσίας άποτελεί δεδικασμένον και κατὰ του καταπιστευματοδόχου μόνον έφ' όσον ο υποχρεος προς άποκατάστασιν έχει έξουσίαν διαθέσεως του επίδικου αντικειμένου άνευ τής συναινέσεως του καταπιστευματοδόχου.

"Αρθρον 327.

("Αρθρον 343 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 27 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Η μεταξύ του κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας ή του έκκαθαριστοῦ κληρονομίας ή του έκτελεστοῦ διαθήκης, του έχοντος δικαίωμα διεξαγωγῆς τής δίκης και τρίτου έκδοθείσα απόφασις, ή άφορώσα δικαιώματα ή υποχρεώσεις τής κληρονομίας άποτελεί δεδικασμένον και έναντι των κληρονόμων.

2. Η μεταξύ των κληρονόμων των έχόντων δικαίωμα διεξαγωγῆς τής δίκης και τρίτου έκδοθείσα απόφασις, ή άφορώσα εις δικαιώματα ή υποχρεώσεις τής κληρονομίας άποτελεί δεδικασμένον και έναντι του έκτελεστοῦ διαθήκης.

"Αρθρον 328.

("Αρθρον 344 Α.Ν. 44)1967)

1. Η μεταξύ του δανειστοῦ και του πρωτοφειλέτου έκδοθείσα απόφασις, ή άπορρίπτουσα την άγωγήν λόγω άνυπαρξίας του χρέους άποτελεί δεδικασμένον και υπέρ του έγγυητοῦ.

2. Η μεταξύ του δανειστοῦ και του έγγυητοῦ έκδοθείσα απόφασις, ή άπορρίπτουσα την άγωγήν λόγω άνυπαρξίας του χρέους άποτελεί δεδικασμένον και υπέρ του πρωτοφειλέτου.

"Αρθρον 329.

("Αρθρον 345 Α.Ν. 44)1967)

Η μεταξύ νομικοῦ προσώπου και τρίτου έκδοθείσα απόφασις, ή άφορώσα δικαιώματα ή υποχρεώσεις του νομικοῦ προσώπου, άποτελεί δεδικασμένον και έναντι των μελῶν αὐτοῦ ως προς τὰ δικαιώματα ή τὰς υποχρεώσεις του νομικοῦ προσώπου.

"Αρθρον 330.

("Αρθρον 346 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δεδικασμένον εκτείνεται επί των προταθεισῶν ένστάσεων, ως και επί εκείνων αί όποίαι ήδύναντο να προταθῶν άλλα δέν έπρωτάθησαν. Έκ των μη προταθεισῶν ένστάσεων έξαιρουνται εκείναι αί όποίαι στηρίζονται επί αὐτοτελοῦς δικαιώματος δυναμένου να άσκηθῇ και διά κυρίας άγωγῆς.

*Αρθρον 331.

(*Αρθρον 347 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν παρεμπιπτόντως κριθέντων ζητημάτων ἀποτελούντων ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τοῦ κυρίου ζητήματος, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον ἦτο καθ' ὕλην ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτων.

*Αρθρον 332.

(*Αρθρον 348 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δεδικασμένον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

*Αρθρον 333.

(*Αρθρον 349 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ διάδικοι καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ προσβάλουν τὴν ἀπόφασιν λόγῳ δόλου τινὸς τῶν διαδίκων ἢ τρίτου εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀναψηλάφησης.

2. Τρίτοι ἐναντὶ τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ δεδικασμένον δύνανται νὰ προσβάλουν τοῦτο μόνον λόγῳ δόλου τῶν διαδίκων.

*Αρθρον 334.

(*Αρθρον 350 Α.Ν. 44)1967.

ἀρθρον 27 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶς διάδικος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τελεσιδικίου ἢ ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν ὀφειλομένων δυνάμει τοῦ νόμου ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καὶ καθισταμένων ἀπαιτητῶν εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἀπηγγέλθη ἡ καταδίκη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν ὀφειλομένων δυνάμει δικαιοπραξίας, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν ἢ ἡ διάρκεια τῆς καταβολῆς αὐτῶν καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ τὴν διάρκειαν ταύτην.

2. Μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν οὐσιώδης ἀξιομείωσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῆς ζωῆς.

3. Ἡ μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐφ' ὅσον ἐπῆλθεν εἰς χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ζητῶν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως δὲν ἠδύνατο νὰ προβάλλῃ τὴν μεταβολὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν δίκην.

4. Ἡ μεταρρύθμισις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον δι' ἀγωγῆς εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

5. Ἡ μεταρρύθμις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ νὰ ἀπαγγελλῇ μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

*Απόδειξις.

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Αρθρον 335.

(*Αρθρον 351 Α.Ν. 44)1967)

Ἀντικείμενον ἀποδείξεως εἶναι μόνον τὰ πραγματικὰ γεγονότα τὰ ἔχοντα οὐσιώδη ἐπικροτὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης.

*Αρθρον 336.

(*Αρθρον 352 Α.Ν. 44)1967)

1. Πραγματικὰ γεγονότα τὰ ὁποία εἶναι οὕτω κοινῶς γνωστά ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ εὐλογος ἀμφισβητοῦσα περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἀποδείξεως.

2. Πραγματικὰ γεγονότα γνωστά τῷ δικαστηρίῳ ἐξ ἄλλης δικαστικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἀποδείξεως ἐφ' ὅσον ἡ ἀλήθεια αὐτῶν ἰσχύει ἐναντὶ πάντων.

3. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδεδειγμένων πραγματικῶν γεγονότων δύναται νὰ συνάγῃ συμπεράσματα περὶ ἐτέρων γεγονότων.

4. Τὰ διδάγματα τῆς κοινῆς πείρας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἄνευ ἀποδείξεως.

*Αρθρον 337.

(*Αρθρον 353 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἀποδείξεως τὸ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτεῖα ἰσχύον δίκαιον, τὰ θῆμα καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἥθη, ἐὰν δὲ ἀγνοῇ ταῦτα δύναται νὰ διατάξῃ ἀπόδειξιν ἢ νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρόσφορον μέσον, μὴ περιοριζόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαγομένους ἀποδείξεις.

*Αρθρον 338.

(*Αρθρον 354 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐκαστος διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ τὰ πραγματικὰ γεγονότα τὰ ὁποία ἀπαιτοῦνται ἀναγκαιῶς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταίτησεως αὐτοῦ.

2. Ὅταν ὁ νόμος θέτῃ τεκμήριον περὶ τῆς ὑπάρξεως πραγματικοῦ γεγονότος χωρεῖ ἀπόδειξις τοῦ ἀντιθέτου ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

*Αρθρον 339.

(*Αρθρον 355 Α.Ν. 44)1967.

ἀρθρον 28 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι ἡ ὁμολογία, ἡ αὐτοψία, ἡ πραγματογνωμοσύνη, τὰ ἔγγραφα, ἡ ἐξέτασις τῶν διαδίκων, οἱ μάρτυρες, ὁ ὄρκος τοῦ διαδίκου καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια.

*Αρθρον 340.

(*Αρθρον 356 Α.Ν. 44)1967)

Ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ νόμῳ ρητῶς ὀριζομένων περιπτώσεων, τὸ δικαστήριον κρίνει ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἀποφαίνεται κατὰ συνείδησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν. Ἐν τῇ ἀποφάνει πρέπει νὰ ἀναφέρονται οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ὠδήγησαν τὸν δικαστὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ.

*Αρθρον 341.

(*Αρθρον 357 Α.Ν. 44)1967.

ἀρθρον 28 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται, κατόπιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ ἢ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀπόδειξιν ἀπόφασις πρέπει νὰ ὀρίξῃ α) τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως περιέχον τοὺς οὐσιώδεις πραγματικοὺς ἰσχυρισμούς οἱ ὁποῖοι ἀμφισβητοῦνται καὶ δὲν ἔχουν εἰσέτι ἀποδειχθῇ, β) τὸν διάδικον ὁ ὁποῖος φέρει τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ αὕτη, γ) τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως καὶ ἐνώπιον τίνος θὰ διεξαχθῇ αὕτη, δ) τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ περατωθῇ ἡ ἀπόδειξις. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐξ ὑἱῶνας, προκειμένου δὲ περὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸ ἔτος.

3. Διὰ τῆς ὑπὸ πολυμελὺς πρωτοδικεῖον ἐκδιδομένης ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως, ἐὰν αὕτη δὲν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ὀρίζεται ἐν τῶν μελῶν του ὡς εἰσηγητής, ὅστις ἀποφαίνεται κατὰ τὴν κρίσιν του περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀποδείξιν ἀναφομένων διαδικαστικῶν ζητημάτων. Ἰδίᾳ α) διευθύνει τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως, β) ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν κατ' αὐτὴν προβαλλομένων λόγων μὴ ἐξέτασις μαρτύρων καὶ ἀμφισβήτησεως τῆς πτώσεως αὐτῶν, γ) διορίζει διαρμηνεῖς, συνταγούσης δὲ εὐλόγου αἰτίας ἀντικαθιστᾷ

τούτους, δ) όρίζει τόπον και χρόνον διεξαγωγής τής αποδείξεως, εάν παρελείφθῃ ὁ όρισμός υπό τής διαταξάσης τήν απόδειξιν απόφασεως.

4. Εάν τὸ δικαστήριον παρέλειψε νὰ διορίσῃ ἐντεταλμένον δικαστήν διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεως, ἡ πραγματογνώμονας διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαταχθείσης πραγματογνώμονης ἢ καθίσταται μεταγενεστέρως ἀναγκαῖος ὁ όρισμός ἐντεταλμένου δικαστοῦ, γίνονται ταῦτα τῇ αἰτήσεϊ τινὸς τῶν διαδίκων υπό τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου υπό τοῦ προέδρου αὐτοῦ δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 686 ἐπ. Ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου δύναται πρὸς τοῦτοις αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσεϊ τινὸς τῶν διαδίκων, δικαζομένη κατὰ τὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν, νὰ διορίσῃ εισηγητὴν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων, εάν τὸ δικαστήριον παρέλειψε νὰ διορίσῃ τοιοῦτον ἢ κατέστη μεταγενεστέρως ἀναγκαῖος ὁ όρισμός του, ὡς καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διορισθέντα ἐάν συντρέχῃ ἐπὶ τούτῳ σπουδαῖος λόγος. Ἡ ἀπόρριψις τυχόν τῆς αἰτήσεως δὲν κωλύει τὴν εἰς τὸ δικαστήριον ὑποβολὴν αὐτοτελοῦς τοιαύτης ἐκδικαζομένης κατὰ τὴν καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις διαδικασίαν.

5. Ὁ κατὰ τὰ ἄνωτέρω εισηγητὴς μετέχει τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν, πλὴν ἂν τοῦτο δὲν καθίσταται ἐφικτὸν λόγω θανάτου, μεταθέσεως, παραγωγῆς, ἀδείας ἢ ἄλλου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου λόγῳ.

6. Εάν ἡ ἀπόδειξις διατάσσεται υπό τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἐφετείου, ὡς εισηγητὴς όρίζεται πρωτοδίκης ἢ πάρεδρος.

7. Τὸ διατάξαι τὴν ἀπόδειξιν δικαστήριον ἐξετάζει ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εισηγητοῦ, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀνταλλάξῃ ἐλευθέρως.

Ἄρθρον 342.

(Ἄρθρον 358 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 28 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις συντάσσονται κατὰ τὸ ἄρθρον 305, δύνανται δὲ νὰ καταχωρίζωνται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 343.

(Ἄρθρον 359 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 28 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Οἱ διάδικοι δικαιούνται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν καὶ κληθῶνται πρὸς τοῦτο υπό τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν διαδίκου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς αἰτίας καὶ ἂν τις τῶν κληθέντων διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἢ εἶναι ἀρρώστου διαμονῆς πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν. Ἄν ὁ κληθευθεὶς δὲν παρῇ, ἡ διαδικασία διατάσσεται ἀπόντος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 344.

(Ἄρθρον 360 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιοῦται καὶ μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων νὰ διατάξῃ νέας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 345.

(Ἄρθρον 361 Α.Ν. 44)1967)

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἀποδείξεως ὁ ἀντίδικος τοῦ φέροντος τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως δικαιούται εἰς ἀνταπόδειξιν καὶ ἂν περὶ τούτου δὲν ἐγένετο μνηεὶς εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 346.

(Ἄρθρον 362 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ παρ' ἐνὸς διαδίκου προσχθέντα ἀποδεικτικὰ μέσα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν υπό τοῦ δικαστηρίου καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν ἐτέρου διαδίκου.

Ἄρθρον 347.

(Ἄρθρον 363 Α.Ν. 44)1967)

ἄρθρον 28 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅπου ὁ νόμος ἀρκεῖται εἰς πιθανολόγησιν, τὸ δικαστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὰς περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ δυνάμεως αὐτῶν διατάξεις, ἀλλὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε πρόσφορα μέσα διὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν κρίσιν του, δύναται νὰ σχηματισθῇ πιθανότης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν.

Ἄρθρον 348.

(Ἄρθρον 364 Α.Ν. 44)1967)

Εάν συμφωνοῦν οἱ διάδικοι ἡ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀπωλείας ἢ δυσχεροῦς χρήσεως ἀποδεικτικοῦ μέσου ἢ πρόκειται νὰ διαπιστωθῇ ἡ παρούσα κατάστασις πράγματος ἢ ἔργου, δύναται νὰ ζητηθῇ διεξαγωγὴ συντηρητικῆς ἀποδείξεως περὶ συγκεκριμένου ἰσχυρισμοῦ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης.

Ἄρθρον 349.

(Ἄρθρον 365 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 28 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ αἴτησις περὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης δικαστηρίου, εάν δὲ ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος καὶ ἐνώπιον παντὸς ἐτέρου δικαστηρίου δυνάμενου ν' ἀποφανθῇ τυχύτερον. Ἡ αἴτησις συζητεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 686 ἐπ., τῆς δικασίμου ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὁριζομένης υπό τοῦ προέδρου.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀντιδίκου, β) τὰ πραγματικὰ γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων θὰ ληθῇ ἡ συντηρητικὴ ἀπόδειξις, γ) τὸ ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθῇ αὕτη, δ) τὸν λόγον ἐνεκα τοῦ ὁποίου ὑφίσταται κίνδυνος ἀπωλείας ἢ δυσχεροῦς χρήσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου. Ὁ λόγος οὗτος ἀρκεῖ νὰ πιθανολογηται.

Ἄρθρον 350.

(Ἄρθρον 366 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 28 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εάν τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν συντηρητικὴν ἀπόδειξιν, όρίζει διὰ τῆς ἀποφασέως του τὰ πραγματικὰ γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ, τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ περατωθῇ αὕτη, εάν δὲ κρίνῃ δυνατόν τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὴν προθεσμίαν ταύτης.

2. Εάν ἡ αἴτησις ὑπεβλήθῃ ἐνώπιον δικαστηρίου τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, δύναται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι ἄμεσος, νὰ παραπέμψῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν κυρίαν δίκην δικαστήριον.

Ἄρθρον 351.

(Ἄρθρον 367 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν συντηρητικῶς διεξαχθείσαν ἀπόδειξιν ἀνεξαρτήτως τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου. Ἡ κατανομή τοῦ βάρους τῆς ἀποδείξεως δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς συντηρητικῆς ἀποδείξεως.

ΤΙΤΛΟΣ II.

Ὁμολογία.

Ἄρθρον 352.

(Ἄρθρον 368 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁμολογία τοῦ διαδίκου προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου

δικαστοῦ ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος.

2. Ἡ ἐξώδικος ὁμολογία ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 353.

(Ἄρθρον 369 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τῆς ὁμολογίας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐν αὐτῇ, πλὴν τοῦ ἐπιβλαβοῦς διὰ τὸν ὁμολογοῦντα πραγματικοῦ γεγονότος, περιέχεται καὶ ἔτερον πραγματικὸν γεγονός ἐπωφελὲς εἰς αὐτὸν καὶ ἀποτελοῦν αὐτοτελὴ ἰσχυρισμόν. Ἐάν τὸ ἐπωφελὲς διὰ τὸν ὁμολογοῦντα πραγματικὸν γεγονός δὲν εἶναι αὐτοτελές, ἡ ὁμολογία ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 354.

(Ἄρθρον 370 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ὁμολογία δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ὁμολογήσαντος μόνον ἐάν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ὁμολογία δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ΤΙΤΛΟΣ III.

Αὐτοψία.

Ἄρθρον 355.

(Ἄρθρον 371 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον διατάσσει αὐτοψίαν, ἐάν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν διὰ τῶν ἰδίων αἰσθήσεων ἀντίληψιν ἀντικειμένου ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 356.

(Ἄρθρον 372 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 29 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ ἀποφασίζον τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ταυτόχρονον ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἢ καὶ ἐξέτασιν μαρτύρων.

2. Ἐάν μετὰ τῆς αὐτοψίας διετάχθῃ καὶ πραγματογνωμοσύνη, ὁ διορισμός καὶ ἡ ὁρκομωσία τῶν πραγματογνωμόνων δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν αὐτοψίαν παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτῇ.

Ἄρθρον 357.

(Ἄρθρον 373 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ δικαστὴς ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεργήσῃ τὴν αὐτοψίαν ὀρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν δικαστοῦ ἢ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἢ μεταφορὰ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αὐτοψίας εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἀδύνατος ἢ δυσχερής, ὀρίζεται κατάλληλος διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μεταβαίνει ὁ ἐνεργῶν αὐτῇ.

Ἄρθρον 358.

(Ἄρθρον 374 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ διεξάγων τὴν αὐτοψίαν δύναται κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἐάν κρίνῃ σκόπιμον, νὰ καταρτίσῃ σχέδια ἢ ἰχνογραφήματα, νὰ λάβῃ φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις ἢ νὰ προβῇ εἰς ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν τίτλων ἢ τεχνικὰς ἐνεργείας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἢ διὰ τοῦ διορισθέντος ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισμένου πραγματογνώμονος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ ἀποδεικτέου γεγονότος καὶ ἐνδεχομένως εἰς φωτογράφησιν ἢ ἄλλην ἀπεικόνισιν τῆς ἀναπαραστάσεως.

Ἄρθρον 359.

(Ἄρθρον 375 Α.Ν. 44)1967)

1. Περὶ τῆς αὐτοψίας, ἐάν μὲν διεξάγεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γίνεται μνεῖα εἰς τὰ πρακτικά, ἐάν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, συντάσσεται ἐκθεσις. Εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν

ἐκθεσιν πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας, ὡς καὶ ἡ ἀντίληψις τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισε τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐκ τῆς αὐτοψίας.

2. Ἐάν διωρίσθησαν πραγματογνώμονες, πρέπει εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν νὰ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ ἂν ἐνῆργησαν οὗτοι τὴν πραγματογνωμοσύνην. Ὡσαύτως πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ ἐγγράφως, ὁπότε ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὴν ἀναφορά.

3. Ἐάν ἐξητάσθησαν μάρτυρες, αἱ καταθέσεις αὐτῶν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν.

4. Ἡ ἐγγραφοῦς γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ τὰ τυχόν σχέδια, ἰχνογραφήματα, φωτογραφίαι, ἀναπαραστάσεις καὶ ἐν γένει βοηθήματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἐπισυνάπτονται εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 360.

(Ἄρθρον 376 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 29 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐάν ἡ αὐτοψία διεξάγεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γίνεται ἀμέσως μετ' αὐτὴν συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. Ἐάν διεξάγεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἢ συντασσομένη περὶ ταύτης ἐκθεσις κατατίθεται ἢ ἀποστέλλεται, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἐπισυναπτομένων, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου.

Ἄρθρον 361.

(Ἄρθρον 377 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας καὶ νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς.

Ἄρθρον 362.

(Ἄρθρον 378 Α.Ν. 44)1967)

Ἐάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας, πλὴν ἂν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος, ἰδίᾳ δὲ ἐάν θίγεται ἡ ὑγεία ἢ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτοῦ, δὲν δύνανται ὁμοῦς νὰ ληφθοῦν ἐξαναγκαστικὰ μέτρα ἐναντίον του. Ὁ διεξάγων τὴν αὐτοψίαν πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα ἵνα ἐξασφαλίσθῃ πλήρως ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 363.

(Ἄρθρον 379 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 29 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι κινητὸν τὸ ὁποῖον κατέχει διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ καὶ ἐπιδείξῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν αὐτοψίαν.

2. Ἐάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι ἀκίνητον τὸ ὁποῖον κατέχει διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας. Ὡσαύτως ὁ κάτοχος ἀκινήτου διάδικος ἢ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν, ἐάν ἐν τῷ ἀκινήτῳ εὐρίσκεται κινητὸν τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντικείμενον αὐτοψίας καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατος ἢ δυσχερής.

Ἄρθρον 364.

(Ἄρθρον 380 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ διάδικος ἢ ὁ τρίτος ὁ ὁποῖος κατέχει τὸ ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας ἢ εἶναι ἀντικείμενον αὐτῆς πρέπει νὰ κληθῇ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοψίας ἵνα παρασθῇ κατ' αὐτὴν.

Ἄρθρον 365.

(Ἄρθρον 381 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐάν ὁ διάδικος ἢ ὁ τρίτος ἐνεκα σπουδαίου λόγου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν, ἀρνήται

τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐπιδείξιν κινητοῦ ἢ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου ἢ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς αὐτοψίαν, ματαιοῦται ἡ ἐνέργεια αὐτῆς.

2. Ἐὰν ὁ κατέχων τὸ κινητὸν ἢ ἀκίνητον διάδικος ἢ τρίτος δὲν παρίσταται κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἢ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν ἀρνήται ἀδικαιολογητῶς τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐπιδείξιν τοῦ κινητοῦ ἢ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκινήτου, δύναται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης παρατρεχῆμα νὰ διαταχθῇ ἡ διὰ βίας ἀφαίρεσις τοῦ κινητοῦ καὶ ἡ προσαγωγή τοῦτου ἐνώπιον τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν ἢ ἡ βία ἀνοιξίς τῶν θυρῶν τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας.

3. Ἡ βία ἀφαίρεσις κινητοῦ καὶ προσαγωγή αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ὁ ὁποῖος ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἀποδίδει τὸ κινητὸν εἰς τὸν κάτοχον παρὰ τοῦ ὁποίου ἀφῆρσε τοῦτο. Ἡ βία ἀνοιξίς τῶν θυρῶν ἀκινήτου γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις.

4. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἀμέσως ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κινητοῦ ἢ ἡ ἀνοιξίς τῶν θυρῶν, ὁ ἐνεργῶν τὴν αὐτοψίαν δύναται δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης παρατρεχῆμα νὰ ἀναβάλῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας δι' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦνται νὰ παρastoῦν οἱ διάδικοι ἢ ὁ τρίτος ἄνευ κλητεύσεως.

Ἄρθρον 366.

(Ἄρθρον 382 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ ἐνέργεια τῆς αὐτοψίας δὲν κατέστη δυνατὴ συνεπείᾳ ἀπουσίας διαδίκου ἢ ἀρνήσεως αὐτοῦ νὰ προσαγῇ καὶ ἐπιδείξῃ κινητὸν τὸ ὁποῖον κατέχει ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν του ἢ νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς αὐτοψίαν, τὸ ἀποφασίσαν τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας δικαστῆριον κρίνει ἐλευθέρως ἂν τὸ ἀντικείμενον ἀποδείξῃς διὰ τὸ ὁποῖον διετάχθη ἡ αὐτοψία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποδεδειγμένον.

Ἄρθρον 367.

(Ἄρθρον 383 Α.Ν. 44)1967)

Διάδικοι ἢ τρίτοι παρακωλύοντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας διὰ τῆς ἀπουσίας των κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς ἢ διὰ τῆς ἀρνήσεως των νὰ προσαγάγουν καὶ ἐπιδείξουν κινητὸν ἢ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου ἢ νὰ ὑποβάλουν ἑαυτοὺς εἰς αὐτοψίαν καταδικάζονται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 205.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Πραγματογνωμοσύνη.

Ἄρθρον 368.

(Ἄρθρον 384 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστῆριον δύναται νὰ διορίσῃ ἓνα ἢ πλείονας πραγματογνώμονας, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του πρόκειται περὶ ζητημάτων διὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

2. Τὸ δικαστῆριον ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο παρὰ τινος τῶν διαδίκων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του ἀπαιτοῦνται ἰδιάζουσαι γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

Ἄρθρον 369.

(Ἄρθρον 385 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ πραγματογνώμονες βοηθοῦν τὸ δικαστῆριον γνωμοδοτοῦντες ἐπὶ τῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ζητημάτων. Ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ δικαστῆριον διατάσσει τὴν παρῆστασιν τῶν πραγματογνώμονων κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὧλων ἢ ὠρισμένων δικαστικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 370.

(Ἄρθρον 386 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 341 παρ. 2 ὁριζομένων, πρέπει νὰ σημειοῦνται ἐπακριβῶς α) τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ β) τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ γνωμοδοτήσουν.

2. Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστῆριον δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὸν διορισμὸν τῶν πραγματογνώμονων ἢ καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς ἄλλο δικαστῆριον ἐνεργῶν κατ' αἵτησιν ἢ παραγγελίαν ἢ εἰς ἐντεταλμένον δικαστῆρ.

3. Τοὺς πραγματογνώμονας δύναται δι' εὐλογον αἰτίαν νὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 341 παρ. 3 εἰσηγητῆς ἢ ὁ διορίσας δικαστής, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ.

Ἄρθρον 371.

(Ἄρθρον 387 Α.Ν. 44)1967)

Παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ τηρεῖται κατάλογος πραγματογνώμωνων. Ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως καὶ τῆς τηρήσεως τῶν καταλόγων ὁρίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 372.

(Ἄρθρον 388 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστῆριον ὁρίζει τοὺς πραγματογνώμονας ἐκ τοῦ καταλόγου πραγματογνώμωνων, ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχῃ κατάλογος ἢ τὸ δικαστῆριον κρίνῃ σκόπιμον, διορίζει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του κατάλληλα πρὸς τοῦτο πρόσωπα.

Ἄρθρον 373.

(Ἄρθρον 389 Α.Ν. 44)1967)

Δὲν δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸν κατάλογον πραγματογνώμωνων οὔτε νὰ διορισθοῦν πραγματογνώμονες 1) οἱ καταδικασθέντες ἐνεκα κακούργηματος ἢ πλημμελήματος καὶ στερηθέντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρα 59 ἕως 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ οἱ παραπεμφθέντες διὰ βουλεύματος διὰ τοιαύτας πράξεις, 2) οἱ στερηθέντες τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὐτῇ, 3) οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῆς περιουσίας των, 4) οἱ δικασταί, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 374.

(Ἄρθρον 390 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον πραγματογνώμωνων, ὡς καὶ οἱ ἀσκοῦντες νομίμως ἐπάγγελμα εἰς τὸν κύκλον τοῦ ὁποίου ἀνάγεται τὸ θέμα τῆς πραγματογνωμοσύνης, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελέσουν τὰ εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀνατιθέμενα καθήκοντα, οἱ μὴ ἀνήκοντες δὲ εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας δύνανται νὰ ἀποποιηθοῦν τὸν διορισμὸν των, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται αὐτὸν ἢ δὲν ἔδωκαν τὸν νόμιμον ὄρκον.

Ἄρθρον 375.

(Ἄρθρον 391 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀντίγραφον τῆς διατασσούσης τὸν διορισμὸν καὶ τῆς διοριζούσης ἢ ἀντικαθιστώσης πραγματογνώμονας ἀποφάσεως κοινοποιεῖται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὴν δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ.

“Αρθρον 376.

(“Αρθρον 392 Α.Ν. 44)1967)

Οι πραγματογνώμονες δύνανται να προτείνουν την εξαίρεσιν των ή να εξααιρεθούν παρά τινος διαδίκου 1) εάν συντρέχη τις των εν τῷ άρθρῳ 52 παρ. 1 ἐδάφ. α' ἕως γ' και στ' λόγων, 2) εάν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι και ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς ἐγγράφως τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης διὰ λόγους ἀναφερομένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, 3) εάν συντρέχη ἄλλος σπουδαῖος λόγος.

“Αρθρον 377.

(“Αρθρον 393 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται ὑπὸ τοῦ πραγματογνώμονος ἢ τινὸς τῶν διαδίκων δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸ διορίσαν τοὺς πραγματογνώμονας δικαστήριον ἢ τὸν διοριστὰ αὐτοὺς ἐντεταλμένον δικαστήν. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη ἡ διορίζουσα τοὺς πραγματογνώμονας ἀπόφασις. Μετὰ ταῦτα ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, πλην ἂν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως προέκυψεν κατόπιν.

2. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως δύνανται νὰ γίνῃ και διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ διορίζοντος τοὺς πραγματογνώμονας δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ.

3. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος.

“Αρθρον 378.

(“Αρθρον 394 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ διορίσαντος τοὺς πραγματογνώμονας δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ και δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 686 ἐπ., τῆς δικασίμου ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου.

2. Ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς διορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἄλλον πραγματογνώμονα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξαιρεθέντος.

“Αρθρον 379.

(“Αρθρον 395 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον παρέχει εἰς τοὺς πραγματογνώμονας τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντά των, ὀρίζον (ἰδίᾳ α) ἐάν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ παραστοῦν εἰς διαδικαστικὰ πράξεις και ποίας, β) ἐάν ἡ διεξαγωγὴ τῆς πραγματογνωμοσύνης θὰ γίνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ ὑπὸ μόνων τῶν πραγματογνώμωνων.

2. Τὰς ἐν παρ. 1 ἐξουσίας ἔχει και τὸ κατ' αἴτησιν ἢ παραγγελίαν ἐνεργοῦν διαδικαστικὰς πράξεις ἀναφερομένας εἰς τὴν πραγματογνωμοσύνην δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς, ἐφ' ὅσον δὲν ὠρίσθη ἄλλως ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου.

“Αρθρον 380.

(“Αρθρον 396 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ χρησίμων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης στοιχείων.

2. Τὸ ἐν άρθρῳ 379 δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δύνανται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ὅπως πρὸ τῆς συντάξεως τῆς γνωμοδοτήσεως των ζητήσουν διευκρινίσεις παρὰ τῶν διαδίκων ἢ πληροφορίας παρὰ τρίτων ἢ

καταρτίσουν σχέδια ἢ ἰχνογραφήματα, λάβουν φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις ἢ προβοῦν εἰς ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν τίτλων ἢ τεχνικὰς ἐνεργείας ἢ ἐξετάσουν ἐγγράφα ἢ βιβλία ἐμπόρων ἢ ἐπαγγελματιῶν.

“Αρθρον 381.

(“Αρθρον 397 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 379 και 380 παρ. 2 ἀποφάσεις λαμβάνονται τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πραγματογνώμωνων ἢ και αὐτεπαγγέλτως ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πραγματογνώμωνων.

“Αρθρον 382.

(“Αρθρον 398 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐάν διετάχθῃ ἡ παράστασις τῶν πραγματογνώμωνων κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένων διαδικαστικῶν πράξεων, κοινοποιεῖται εἰς αὐτοὺς πρὸ τριῶν ἡμερῶν κλήσις ὅπως παραστοῦν κατ' αὐτάς.

2. Οἱ πραγματογνώμονες παριστάμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις, δικαιοῦνται ἀδείᾳ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν νὰ ἀποτείνουν ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους αὐτῶν και τοὺς μάρτυρας και νὰ ζητοῦν τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων.

“Αρθρον 383.

(“Αρθρον 400 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐάν διετάχθῃ ἐγγράφος γνωμοδότησις, τὸ δικαστήριον ὀρίζει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ὑποβάλουν αὐτήν. Ὁ δικαστὴς ἢ ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δύνανται, τῇ αἰτήσῃ τῶν πραγματογνώμωνων, ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τῶν διαδίκων, νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν, ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν ἀρχῇ αὕτη διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς γνωμοδοτήσεως.

2. Ἐάν οἱ πραγματογνώμονες εἶναι πλείονες, ἐνεργοῦν πάσας τὰς διὰ τὴν πραγματογνωμοσύνην ἀπαιτουμένας πράξεις και καταρτίζουν τὴν ἐγγράφον γνωμοδότησιν ἀπὸ κοινού. Πρὸς τοῦτο συνέρχονται καλούμενοι ὑφ' οἰουδήποτε ἐξ αὐτῶν.

3. Ἡ ἐγγράφος γνωμοδότησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἐνεργείας τῶν πραγματογνώμωνων και τὴν γνώμην ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἠτιολογημένην και νὰ ὑπογράφεται ὑπ' αὐτῶν. Ἐάν τις ἢ τινὲς τῶν πραγματογνώμωνων δὲν παρουσιάζονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἢ ἀπουσιάζουν νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐγγράφον γνωμοδότησιν, σημειοῦται τοῦτο ἐν αὐτῇ.

4. Ἡ ἐγγράφος γνωμοδότησις κατατίθεται ὑπὸ τῶν πραγματογνώμωνων ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ διορίσαντος αὐτοὺς δικαστηρίου, συντασσομένης περὶ τοῦτου ἐκθέσεως. Ἐάν ἡ γνωμοδότησις κατετέθῃ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐνεργοῦντος κατ' αἴτησιν ἢ παραγγελίαν δικαστηρίου ἢ τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς δικαστηρίου, ἀποστέλλεται αὕτη ἀμελλητὶ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τοιούτου.

“Αρθρον 384.

(“Αρθρον 401 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 30 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ ἐν άρθρῳ 379 δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δύνανται μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν πραγματογνώμωνων νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν διευκρινίσεων ἢ ἄλλων πληροφοριῶν περὶ αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν άρθρων 382 και 383.

*Άρθρον 385.

(*Άρθρον 402 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 30 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οί πραγματογνώμονες πρὸ πάσης ἐνεργείας των ὀρίζονται κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 408 διακρίσεις ὅτι θὰ ἐκτελέσουν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά των.

2. Ἡ ὀρκισις τῶν πραγματογνώμωνων γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἢ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τούτου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ, συντασσομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως.

*Άρθρον 386.

(*Άρθρον 403 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐκτελέσῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀνατιθέμενα καθήκοντα καὶ ἀδικαιολογήτως ἀρνήσῃ ἢ ἀπόσῃ ὁποτεδήποτε τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, πλὴν τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσός αὐτοῦ, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν ἢ τοῦ διορίσαντος τὸν πραγματογνώμονα δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ, τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, ἄνευ κλητεύσεως, εἰς τὰ δικαστικά ἐξοδα μὲ τὰ ὁποῖα συνεπεία τῆς ἀρνήσεως ἢ ἀποχῆς του ἐπιβαρύνεται ὁ αἰτῶν διάδικος. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 205.

*Άρθρον 387.

(*Άρθρον 404 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμωνων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 388.

(*Άρθρον 405 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχῃ πρὸς τοῦτο λόγος, δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ νέαν πραγματογνωμοσύνην ἢ ἐπανάληψιν ἢ συμπλήρωσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων πραγματογνώμωνων.

*Άρθρον 389.

(*Άρθρον 406 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 30 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος ταύτην δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ καταθέσεως ὑπὸ τῶν πραγματογνώμωνων τῆς ἐκθέσεώς των. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 370 παρ. 2 ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχει ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως τῶν πραγματογνώμωνων παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου.

*Άρθρον 390.

(*Άρθρον 407 Α.Ν. 44)1967)

Γνωμοδοτήσεις προσώπων ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων ἐκκρεμῇ δίκῃν, συνταχθεῖσαι τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων καὶ προσαγόμεναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 391.

(*Άρθρον 408 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διορισθῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμων, ἕκαστος τῶν διαδίκων δύναται νὰ διορίσῃ ἀνὰ ἓνα τεχνικὸν σύμβουλον, ἔχοντα τὴν ἱκανότητα νὰ διορισθῇ πραγματογνώμων.

2. Ὁ διοριζόμενος ὑπὸ τῶν διαδίκων τεχνικὸς σύμβουλος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῇ τὸν διορισμὸν του, ἡ δὲ ἀμοιβή του καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ διορίσαντος αὐτὸν διαδίκου.

*Άρθρον 392.

(*Άρθρον 409 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ διορισμὸς τῶν τεχνικῶν συμβούλων γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διὰ δηλώσεως εἴτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν, εἴτε ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως.

2. Οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι τῶν διαδίκων βοηθοῦν αὐτοὺς διὰ τῶν τεχνικῶν των γνώσεων, δύναται δὲ νὰ παρίστανται εἰς πάσας τὰς διαδικαστικὰς πράξεις κατὰ τὰς ὁποίας παρίστανται οἱ πραγματογνώμονες καὶ ἔχουν τὰς ἐν ἄρθροις 380 παρ. 1 καὶ 382 παρ. 2 ἐξουσίας.

3. Οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι τῶν διαδίκων δύναται, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν πραγματογνώμωνων καὶ πρὸ τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ ἀναπτύξουν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν πραγματογνώμωνων προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ νὰ υποβάλουν αὐτὰς ἐγγράφως, ὥς καὶ νὰ ἀποτείνουν ἐρωτήσεις καὶ πρὸς τοὺς πραγματογνώμονας.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μάρτυρες

*Άρθρον 393.

(*Άρθρον 410 Α.Ν. 44)1967)

1. Συμβάσεις καὶ συλλογικαὶ πράξεις δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ μαρτύρων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δικαιοπραξίας εἶναι κατωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις προσθέτων συμφώνων προγενεστέρων, συγχρόνων ἢ μεταγενεστέρων, δικαιοπραξίας συνταχθείσης ἐγγράφως, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου.

*Άρθρον 394.

(*Άρθρον 411 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἐπιτρέπεται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν α) ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως πηγάζουσα ἐξ ἐγγράφου ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν, β) ἐὰν ὑφίστατο φυσικὴ ἢ ἡθικὴ ἀδυναμία πρὸς κτήσιν ἐγγράφου, γ) ἐὰν τὸ συνταχθὲν ἐγγραφοῦ ἀποδεδειγμένως ἀπωλέσθῃ ἐκ τύχης, δ) ἐὰν ἐκ τῆς φύσεως τῆς δικαιοπραξίας ἢ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγένετο αὕτη, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, δικαιολογεῖται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις.

2. Ὅσακις ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ὑπὸ τῶν μερῶν ὀρίζεται διὰ τὴν δικαιοπραξίαν τὸ ἐγγραφοῦ εἴτε ὡς συστατικὸς εἴτε ὡς ἀποδεικτικὸς τύπος, ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τῆς δικαιοπραξίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 1 ἐδαφ. γ'.

*Άρθρον 395.

(*Άρθρον 412 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 31 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅταν ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἀποκλείεται, δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ δικαστικῶν τεκμηρίων.

*Άρθρον 396.

(*Άρθρον 413 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 31 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις διεξάγεται κατόπιν ἐκδόσεως αποφάσεως ἡ ὁποία, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 341 παρ. 2, πρέπει νὰ ὀρίξῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαρτύρων τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἕκαστος τῶν διαδίκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαρτύρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς πέντε ἐκατέρωθεν. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ ὁμοδικίας, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ πλείονας.

*Αρθρον 397.

(*Αρθρον 414 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Ο διεξάγων την διά μαρτύρων απόδειξιν διάδικος οφείλει, είκοσι τέσσαρας ώρας πρό τής όρισθείσης ήμέρας πρός εξέτασιν τών μαρτύρων, νά γνωστοποιήσῃ εἰς τόν αντίδικον τά όνόματα τών εξέτασθησομένων μαρτύρων. 'Η γνωστοποίησις πρέπει νά περιέχῃ τά ἐν άρθρῳ 118 στοιχεῖα, ὡς καί τό όνομα, τό ἐπώνυμον, τό ἐπάγγελμα, τήν κατοικίαν καί τήν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τών μαρτύρων.

2. Μετά τήν ἐναρξιν τής εξέτάσεως τών μαρτύρων δέν δύναται νά γίνῃ γνωστοποίησις μαρτύρων ὑπό οὐδενός τών διαδίκων.

*Αρθρον 398.

(*Αρθρον 415 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 31 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ μάρτυρες κλητεύονται ὑπό τών διαδίκων τρεῖς ήμέρας τουλάχιστον πρό τής όρισθείσης πρός εξέτασιν αὐτῶν ήμέρας. 'Η κλήσις τοῦ μάρτυρος πρέπει νά περιέχῃ τά ἐν άρθρῳ 118 ορίζόμενα στοιχεῖα, ὡς καί τό δικαστήριον ἤ τόν δικαστήν ἐνώπιον τοῦ οἰοῦ θά εξέτασθῇ ὁ μάρτυς, τόν τόπον, τήν ήμέραν καί τήν ὥραν τής εξέτάσεως αὐτοῦ.

2. 'Ο καλούμενος ὅπως εξέτασθῇ ὡς μάρτυς ὑποχρεοῦται νά προσέλθῃ καί καταθέσῃ περὶ τών πραγματικῶν γεγονότων τά ὅποια γνωρίζει.

3. 'Εάν ὁ κληθεὶς πρός εξέτασιν μάρτυς δέν προσέλθῃ ἀδικαιολογήτως, τό δικαστήριον ἤ ὁ δικαστής δι' ἀποφάσεώς του, καταχωρίζομένης εἰς τά πρακτικά ἤ τήν έκθεσιν, καταδικάζει αὐτόν εἰς πληρωμὴν τῶν ἐκ τής ἀπουσίας του προξενηθέντων ἐξόδων, δύναται δὲ νά καταδικάσῃ αὐτόν καί εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 205. 'Η ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ὑπό τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἤ τοῦ δικαστοῦ τῇ αἰτήσῃ τοῦ μάρτυρος, ὑποβαλλομένη ἐντός είκοσιν ήμερῶν ἀπὸ τής εἰς αὐτόν ἐπιδόσεώς της, ἐάν πιθανολογῆται τὸ δεδικοιολογημένον τής μὴ προσελεύσεώς του.

*Αρθρον 399.

(*Αρθρον 416 Α.Ν. 44)1967)

Δέν εξέτάζονται ὡς μάρτυρες 1) οἱ κληρικοὶ ὡς πρός τὰ περιελθόντα εἰς γνώσιν αὐτῶν κατὰ τήν ἐξομολόγησιν, 2) πρόσωπα τά ὅποια καθ' ὃν χρόνον συνέβη τὸ ἀποδεικτέον πραγματικὸν γεγονός ἐστεροῦντο τοῦ αἰσθητηρίου πρός ἀντίληψιν τούτου ἢ στεροῦνται τής ἱκανότητος πρός ἀνακοίνωσιν τής ἀντιλήψεως αὐτῶν, 3) πρόσωπα στεροῦμενα τοῦ λογικοῦ καθ' ὃν χρόνον συνέβη τὸ ἀποδεικτέον πραγματικὸν γεγονός ἢ καθ' ὃν χρόνον πρόκειται νά εξέτασθοῦν.

*Αρθρον 400.

(*Αρθρον 417 Α.Ν. 44)1967)

Καλούμενοι ὡς μάρτυρες δέν εξέτάζονται 1) κληρικοὶ, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἱατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι μαῖαι, βοηθοὶ αὐτῶν, ὡς καί σύμβουλοι τών διαδίκων, ὡς πρός τὰ εἰς αὐτοὺς διαπιστευθέντα ἢ ὑπ' αὐτῶν διαπιστευθέντα κατὰ τήν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των πραγματικά γεγονότα διὰ τὰ ὅποια ἔχουν καθήκον ἐχεμυθείας, πλὴν ἂν ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς τούτο ὁ ἐμπιστευθεὶς καί ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ ἀπόρρητον, 2) δημόσιοι ὑπάλληλοι καί στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ διὰ πραγματικά γεγονότα ὡς πρός τὰ ὅποια ὀφίσταται καθήκον ἐχεμυθείας, πλὴν ἂν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἤθελεν ἐπιτρέψει τήν εξέτασιν αὐτῶν, 3) πρόσωπα δυνάμενα νά ἔχουν συμφέρον ἐκ τῆς δίκης.

*Αρθρον 401.

(*Αρθρον 418 Α.Ν. 44)1967)

Δικαιοῦνται νά ἀρνηθοῦν τήν εξέτασιν αὐτῶν ὡς μαρτύρων 1) κληρικοὶ, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἱατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαῖαι, βοηθοὶ αὐτῶν, ὡς καί σύμβουλοι τών διαδίκων ὡς πρός τὰ γεγονότα τῶν ὁποίων ἔλαβον γνώ-

σιν κατὰ τήν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, 2) συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας ἢ υἱοθεσίας μέχρι καί τοῦ τρίτου βαθμοῦ κατ' εὐθείαν ἢ ἐκ πλαγίου, πλὴν ἂν τυγχάνουν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ συγγενείας πρός ἅπαντας τοὺς διαδίκους, σύζυγοι, ἔστω καί μετὰ τήν λύσιν τοῦ γάμου, ὡς καί μεμνηστευμένοι.

*Αρθρον 402.

(*Αρθρον 419 Α.Ν. 44)1967)

'Ο μάρτυς δέν ὑποχρεοῦται νά καταθέσῃ 1) περιστατικά δυνάμενα νά δικαιολογήσουν τήν ἐπὶ ἀξιοποιήσῃ πράξει διώξιν αὐτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 401 ἀριθ. 2 προσώπων ἢ θίγοντα τήν τιμὴν αὐτοῦ ἢ τήν τιμὴν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, 2) περιστατικά ἀποτελοῦντα ἐπαγγελματικὸν ἢ καλλιτεχνικὸν ἀπόρρητον.

*Αρθρον 403.

(*Αρθρον 420 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 31 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Εν τῇ περιπτώσει τοῦ άρθρου 399 ἡ ἀπαγόρευσις τής εξέτάσεως τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων.

2. 'Ο διάδικος οφείλει νά προτείνῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 400 λόγον τής μὴ εξέτάσεως τοῦ μάρτυρος πρό τής ὁρκίσεως τούτου.

3. 'Ο μάρτυς οφείλει νά προτείνῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 401 λόγον δι' ὃν δικαιῶται νά ἀρνηθῇ τήν μαρτυρίαν του καί τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 402 λόγον δι' ὃν δέν ὑποχρεοῦται νά καταθέσῃ.

4. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστής ἐνώπιον τοῦ οἰοῦ δι-εξάγεται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις ἀποφασίζει περὶ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1,2 καί 3 περιπτώσεων, πρός τοῦτο δὲ ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

5. Μετὰ τὸ πέρας τής εξέτάσεως τοῦ μάρτυρος ὁ συμφώνως τῷ άρθρῳ 400 λόγος τής μὴ εξέτάσεώς του δύναται νά προταθῇ μόνον κατὰ τήν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν τής ὑποθέσεως ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἐγγράφως.

*Αρθρον 404.

(*Αρθρον 421 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 31 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Μάρτυς ἐμφανισθεὶς καί ἀρνούμενος νά καταθέσῃ, καίτοι ὑποχρεοῦται πρός τοῦτο, δύναται νά καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ ἐνώπιον τοῦ οἰοῦ διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 205.

*Αρθρον 405.

(*Αρθρον 422 Α.Ν. 44)1967)

'Εὰν ἐνεκα εἰδικῶν λόγων ἐπιβάλλεται ἡ εξέτασις ὡς μαρτύρων προσώπων μὴ συμπληρωσάντων τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τής ἡλικίας των ἢ στερηθέντων συνεπείᾳ καταδίκης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ταῦτα εξέτάζονται ἀνωμοτί.

*Αρθρον 406.

(*Αρθρον 423 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 31 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Η ἀκρόασις τῶν μαρτύρων πρέπει νά γίνετα κατὰ κα- νόνα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὀρίζοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἀπόφασει τήν ήμέραν καί τήν ὥραν τής εξέτάσεως καί τότε μόνον δια- τάσσεται ἡ ἐνώπιον δικαστοῦ εξέτασις, ὅταν αὕτη ἀπαιτῇ πολὺν χρόνον, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν δέν δύναται νά περατωθῇ εἰς μίαν συνεδρίαν. Διαταχθείσης τής εξέτάσεως τῶν μαρτύρων ἐνώπιον δικαστοῦ, οὗτος καθορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ὠρισμένον χρόνον εξέταστέων μαρτύρων, ἐφ' ὅσον δὲ δέν ἐπῆρ- κουν ὁ χρόνος πρός εξέτασιν αὐτῶν, ὀρίζει ήμέραν καί ὥραν πρός συνέχισιν τής εξέτάσεως καί πέραν τής πρός εξέ- τασιν ταχθείσης προθεσμίας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀνα-βολῆς ἢ διακοπῆς ὁ δικαστής ὑποχρεοῦται νά ὀρίσῃ σύντομον

χρόνον πρὸς ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἢ πρὸς συνέχισιν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐμφανισθέντων.

2. Βασιλόπαιδες ἢ ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐξετάζονται κατ' οἶκον. Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισις αὐτῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ β. διατάγματος καθορίζοντος καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ προσκληθῶν καὶ ἐξετασθῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

3. Ὑπουργοί, Ἀρχιερεῖς, Πρεσβευταὶ καὶ ἄλλοι διὰ διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἐπιφορτισμένοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι ξένου κράτους ἐξετάζονται κατ' οἶκον, πλην ἂν προτιμῶν τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσέλευσιν αὐτῶν. Κατ' οἶκον ἐπίσης ἐξετάζονται οἱ ἐνεκα νόσου ἢ γήρατος κωλυόμενοι πρὸς ἐμφάνισιν μάρτυρες.

Ἄρθρον 407.

(Ἄρθρον 424 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐρωτᾶται περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς ἡλικίας, τῆς θρησκείας, τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἐρωτᾶται περὶ τῆς τυχόν συγγενείας αὐτοῦ πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ περὶ παντὸς ἐτέρου περιστατικοῦ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγον μὴ ἐξετάσεως ἢ νὰ διαφωτίσῃ περὶ τῶν σχέσεων τούτου πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ περὶ τῆς ἀξιοπιστίας του.

Ἄρθρον 408.

(Ἄρθρον 425 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ὁμολῇ θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου εἶναι : «Ὁρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ εἶπω εὐσυνειδήτως ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν χωρὶς νὰ προσθέσω οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

2. Ἐὰν ὁ μάρτυς πρεσβεύῃ γνωστὴν θρησκείαν ἢ δόγμα ὑπὸ τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἴδιος τύπος ὅρκου, ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν τύπον τοῦτον.

3. Ἐὰν ὁ μάρτυς δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ ὅτι οὐδεμίαν πρεσβεύει θρησκείαν ἢ πρεσβεύει θρησκείαν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὸν ὅρκον, ὁ ὅρκος δίδεται ὡς διαβεβαίωσις ὑπὸ τὸν ἐξῆς τύπον : «Δηλῶ ἐπικαλούμενος τὴν τιμὴν καὶ τὴν συνειδήσιν μου ὅτι θὰ εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν χωρὶς νὰ προσθέσω οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

4. Οἱ κληρικοὶ παντὸς θρησκείας ὀρκίζονται διαβεβαιῶντες ἐπὶ τῇ ἱερῶσυνῃ αὐτῶν.

5. Ἐὰν ὁ μάρτυς εἶναι ἄχειρ, ἐπαναλαμβάνει τὸν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀναγινωσκόμενον ὅρκον.

6. Κωφοί, ἄλαλοι καὶ κωφάλαιοι ὀρκίζονται ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 253.

Ἄρθρον 409.

(Ἄρθρον 426 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κεχωρισμένως, μόνον δὲ ὅταν κριθῇ τοῦτο ἀπαραίτητον δύναται νὰ ἐξετασθῶν κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς ἐτέρους μάρτυρας ἢ καὶ πρὸς τοὺς διαδίκους. Οἱ μάρτυρες καταθέτουν προφορικῶς, δύναται δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ νὰ χρησιμοποιοῦν σημείωμα πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς μνήμης των.

2. Ὁ μάρτυς ὀφείλει νὰ δηλώσῃ πῶς περιῆλθεν εἰς γνῶσιν αὐτοῦ τὰ κατατιθέμενα, προκειμένου δὲ περὶ γεγονότων τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἄμεσον ἀντίληψιν ὀφείλει νὰ δηλοῖ καὶ τὸ πρόσωπον παρ' οὗ ἐπληροφορήθη τὰ κατατιθέμενα.

Ἄρθρον 410.

(Ἄρθρον 427 Α.Ν. 44)1967)

1. Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος συντάσσεται ἔκθεσις ἢ ὁποία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ μάρτυρος, τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν διαδίκων, ὡς καὶ τῶν προσκληθέντων ἐρμηνέων.

2. Ἐὰν οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἡ κατάθεσις αὐτῶν καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά.

3. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἢ τὰ πρακτικά πρέπει νὰ ἀναφέρονται ἡ ὁρκίσις τοῦ μάρτυρος καὶ αἱ ἐνστάσεις τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 411.

(Ἄρθρον 428 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δύναται κατόπιν αἰτήσεως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν μάρτυρος, ἂν τοῦτο ἐπιβάλλεται πρὸς συμπλήρωσιν ἢ διευκρίνισιν τῆς καταθέσεως ἢ ἂν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ οὐχὶ ὀρθῶς ὁ μάρτυς ἠρνήθη μαρτυρίαν ἐπὶ ὠρισμένου θέματος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ μάρτυς δὲν ὀρκίζεται ἐκ νέου.

Ἄρθρον 412.

(Ἄρθρον 429 Α.Ν. 44)1967)

Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐξετάσεως γνωστοποιηθέντος ὑπ' αὐτοῦ μάρτυρος, ἐφ' ὅσον δὲν ἤρχισεν ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 413.

(Ἄρθρον 430 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις περὶ μαρτύρων ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν πρὸς ἀπόδειξιν παρωχημένων πραγματικῶν γεγονότων ἐξετάζονται πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀντελήφθησαν ταῦτα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰδικῶν αὐτῶν γνώσεων.

Ἄρθρον 414.

(Ἄρθρον 431 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν οἱ μάρτυρες ἐξητάσθησαν ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου, ἄρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Ἐξέτασις τῶν διαδίκων

Ἄρθρον 415.

(Ἄρθρον 432 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐφ' ὅσον τὰ πραγματικὰ γεγονότα δὲν ἀπεδείχθησαν παντάπασιν ἢ ἀπεδείχθησαν ἀτελῶς διὰ τῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἕνα ἢ πλείονας διαδίκους περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

2. Ἐὰν διάδικος εἶναι πρόσωπον ἀνίκανον πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐξετασθῇ εἴτε ὁ ὑπὸ ἐπιμέλειαν τελῶν, πλην ἂν στερῇται τῆς συνειδήσεως τῶν πραττομένων ἢ δὲν συνεπλήρωσε τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἴτε ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἢ ἄμφοτεροι.

3. Ἐὰν διάδικος εἶναι νομικὸν πρόσωπον, δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ νομικὸν πρόσωπον ἐπὶ δικαστηρίου ἢ ἄλλο πρόσωπον ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ.

4. Ἐὰν ἡ δίκη διεξάγεται ὑπὸ συνδίκου πτωχεύσεως, δύναται νὰ ἐξετασθῶν εἴτε ὁ σύνδικος εἴτε ὁ πτωχεύσας ἢ ἄμφοτεροι.

Ἄρθρον 416.

(Ἄρθρον 433 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐξέτασις τῶν διαδίκων διατάσσεται κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως καὶ διεξάγεται κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων διατάξεις.

Ἄρθρον 417.

(Ἄρθρον 434 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 32 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ διάδικοι ἐξετάζονται ἀνωμοτί, πλην ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ σκόπιμον νὰ διατάξῃ ὅπως ὁ διάδικος ἐξετασθῇ ἐνὸρκως περὶ πάντων ἢ τινῶν τῶν ἀμφισβητούμενων

γεγονότων. Τὸ δικαστήριον δύναται ὡσαύτως νὰ καλέσῃ τὸν ἄνωμοτὶ ἐξετασθέντα ἤδη διάδικον ὅπως βεβαιώσῃ ἐνὸρκως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κατάθεσίν του. Ἐπὶ τῆς δυνατότητος ταύτης ὁ δικαστὴς ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐξεταζομένου διαδίκου πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ. Ἡ ἐνὸρκος ἐξέτασις δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ γεγονότων ἀποτελούντων διὰ τὸν ὀρκιζόμενον ἀξιοποινὸν ἢ ἀνήθικον πράξιν.

2. Περὶ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῶν ἐνὸρκως οἱ ἀντιδικοῦντες διάδικοι.

Ἄρθρον 418.

(Ἄρθρον 435 Α.Ν. 44)1967)

Δὲν ἐξετάζονται ἐνὸρκως οἱ καταδικασθέντες τελεσιδικῶς ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ψευδομαρτυρίᾳ.

Ἄρθρον 419.

(Ἄρθρον 436 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ μὴ ἐμφάνισις διαδίκου τινὸς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἐξέτασιν δικάσιμον ἢ ἡ ἄρνησις τῆς καταθέσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν ἐξέτασιν ἐτέρου ἐμφανισθέντος διαδίκου.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται χρῆσις ἐξαναγκαστικῶν μέτρων ὅπως ὑποχρεωθῇ ὁ διάδικος νὰ προσέλθῃ καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 420.

(Ἄρθρον 437 Ν.Δ. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν ἀνώμοτον ἢ ἐνὸρκον κατάθεσιν τῶν διαδίκων, τὴν ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας μὴ ἐμφάνισιν τοῦ πρὸς ἀνώμοτον ἢ ἐνὸρκον ἐξέτασιν κληθέντος, τὴν ἄρνησιν αὐτοῦ νὰ καταθέσῃ ἢ νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεων, ὡς καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ἐνὸρκου ἀπὸ τῆς προηγηθείσης ἀνωμότου καταθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII.

Ὅρκος

Ἄρθρον 421.

(Ἄρθρον 438 Α.Ν. 44)1967)

1. Πᾶς διάδικος δύναται νὰ ἐπάγῃ ὅρκον πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης περὶ πραγματικοῦ γεγονότος μὴ συνιστῶντος διὰ τὸν ὀρκιζόμενον ἀξιοποινὸν ἢ ἀνήθικον πράξιν, τοῦ ὁποίου ἡ δύνατο νὰ ἔχῃ ἄμεσον ἀντίληψιν ὁ ἀντίδικος, ὁ δικαιοπάροχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

2. Ἐπαγωγὴ ὅρκου μετ' ἐπικλήσεως ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων τεκμαίρεται ὡς γενομένη ἐπικουρικῶς.

3. Τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει τὸν ὅρκον μόνον ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 422.

(Ἄρθρον 439 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπιβάλλουσα τὸν ὅρκον ἀπόφασις πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ πραγματικὸν γεγονὸς περὶ τοῦ ὁποίου ἐπάγεται ὁ ὅρκος, τὴν προθεσμίαν δηλώσεως ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγωγῆς, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς δόσεως τοῦ ἐπαγομένου ἢ ἀντεπαγομένου ὅρκου καὶ τὰς συνεπειὰς τῆς δόσεως, ἐὰν δι' αὐτῆς λύεται ἡ διαφορὰ, δύναται δὲ νὰ ὀρίζῃ καὶ τὰς συνεπειὰς τῆς μὴ δόσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 423.

(Ἄρθρον 440 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ὅρκος ἄρχεται διὰ τῶν λέξεων «Ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι...».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 408 παρ. 2 ἕως 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 424.

(Ἄρθρον 441 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταχθεῖσαν προθεσμίαν ὀφείλει ὁ εἰς ἐν ἐπεβλήθη ὁ ὅρκος νὰ δηλώσῃ ἐὰν δέχεται ἢ ἀντεπάγῃ καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς νὰ δώσῃ αὐτόν.

2. Ὁ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

Ἄρθρον 425.

(Ἄρθρον 442 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἐπαγωγὴ ἢ ἀντεπαγωγὴ τοῦ ὅρκου δύναται νὰ ἀνακληθῇ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἐκοινοποιήθῃ ἡ περὶ ἀποδοχῆς αὐτοῦ δηλώσις. Ἀνάκλησις τῆς ἀνακλήσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 426.

(Ἄρθρον 443 Α.Ν. 44)1967)

Ἀνίκαντοι πρὸς ὀρκοδοσίαν εἶναι 1) οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, 2) οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου στερούμενοι τῆς συνειδήσεως τῶν πραττομένων, 3) οἱ ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ψευδομαρτυρίᾳ καταδικασθέντες, 4) οἱ τελούντες ὑπὸ δικαστικὴν ἢ νόμιμον ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθρον 427.

(Ἄρθρον 444 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ ἀχειραφέντων ἀνηλίκων καὶ ἐπὶ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν.

2. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐπὶ δικαστηρίου. Διὰ διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ ἢ διὰ πράξεως τῆς διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου δύναται νὰ ἀνατίθεται ἡ δόσις τοῦ ὅρκου εἰς ὠρισμένον ἢ ὠρισμένα εἰδικῶς πρόσωπα.

Ἄρθρον 428.

(Ἄρθρον 445 Α.Ν. 44)1967)

Ἀποθανόντος ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη ὁ ὅρκος πρὸ τῆς δηλώσεως ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγωγῆς ἢ πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου, τάσσεται εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ καὶ ἄλλους δικαιοδόχους αὐτοῦ νέα προθεσμία.

Ἄρθρον 429.

(Ἄρθρον 446 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ ὁμνούντος αὐτοπροσώπως.
2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 252, 253, 406 καὶ 410 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.
3. Πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ὀρκιζομένου ἐπὶ τῆς σημασίας καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ὅρκου.

Ἄρθρον 430.

(Ἄρθρον 447 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 33 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ δοθεὶς ὅρκος ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν, ἀποκλειομένης τῆς ἀνταποδείξεως. Καταδικασθέντος τοῦ ὁμνούντος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἀμετακλήτως, ἀνατρέπεται ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ ὅρκου.

2. Ἡ δόσις τοῦ ὅρκου ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὁμοδίκων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς, πλὴν ἐπὶ ἀδιαιρέτων δικαίων.

3. Ἡ μὴ δῆλωσις, ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος δῆλωσις ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγωγῆς, ἡ μὴ δόσις, ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ἢ μὴ προσήκουσα δόσις τοῦ ὅρκου ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 431.

(Ἄρθρον 448 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς ἀπαιτήσεως ἀποδειχθῇ πλήρως, εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ διαπιστωθῇ τὸ μέγεθος αὐτῆς δι' ἄλλων ἀπο-

δεικτικῶν μέσων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἐκτιμητικὸν ὄρκον εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀπαιτήσεως, καθορίζον τὸ ἀνώτατον ὄριον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὁμνῶν.

2. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐπιβολῆς, δηλώσεως ἀποδοχῆς καὶ δόσεως τοῦ ἐκτιμητικοῦ ὄρκου, τὴν ἱκανότητα πρὸς ὁρκοδοσίαν καὶ τὰς συνεπείας τῆς δόσεως, μὴ δηλώσεως ἢ μὴ ἐμπροθέσμου δηλώσεως, μὴ δόσεως ἢ μὴ ἐμπροθέσμου δόσεως, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 422, 423, 424 παρ. 1 καὶ 426 ἕως 430. Ἀντεπαγωγή τοῦ ἐπιβληθέντος ἐκτιμητικοῦ ὄρκου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΤΙΤΛΟΣ VIII.

Ἔγγραφα

Ἄρθρον 432.

(Ἄρθρον 449 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἔγγραφα ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ὅταν εἶναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἔχουν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὸ κύρος αὐτῶν στοιχεῖα, δὲν εἶναι τεμαχισμένα, διατετηγμένα, διαγεγραμμένα, δὲν ἔχουν ξέσματα ἢ ἐξαλείψεις ἢ δὲν εἶναι ἄλλως εἰς οὐσιώδη μέρη μεταβεβλημένα καὶ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 433.

(Ἄρθρον 450 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ τεμαχισμὸς, ἡ διάτμησις ἢ ἡ διαγραφὴ ἐγγράφου τινὸς τεκμαίρεται ὅτι ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως αὐτοῦ, πλὴν ἂν ἀποδείχῃ τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρον 434.

(Ἄρθρον 451 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὑπάρχουν μεταβολαὶ εἰς ἔγγραφο, ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ μεταβολαὶ ἐγένοντο παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔγγραφο ἢ παρ' ἐκείνου κατὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν ἢ εἰς τὸν ὁποῖον περιῆλθεν τὸ δικαίωμα ἢ ὅτι ἐγένοντο συναινέσει αὐτῶν.

Ἄρθρον 435.

(Ἄρθρον 452 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἔγγραφο ἀπωλεσθῇ ἢ καταστῇ δυσανάγνωστον ἢ ἄχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἢ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐγγράφου νομίμως συντεταγμένου ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ ἀμφοτέρω διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, καὶ ἐὰν ἀκόμη πρόκειται περὶ σχέσεως πρὸς σύστασιν τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ τῶν μερῶν ἢ σύνταξις ἐγγράφου.

Ἄρθρον 436.

(Ἄρθρον 453 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφο ἀναφέρεται εἰς ἄλλο, προσάγεται καὶ τοῦτο, πλὴν ἂν τὸ προσαχθὲν ἀντικατέστησε τὸ ἀναφερόμενον ἢ περιλαμβάνῃ ὅλον τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον αὐτοῦ.

2. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφο διαφέρῃ κατὰ τὸ περιεχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀναφερομένου ἐγγράφου, προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

Ἄρθρον 437.

(Ἄρθρον 454 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως δι' ἐγγράφου τὸ δικαστήριον δύναται, πλὴν τῶν ἄλλων μέτρων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν λήψιν ἀντιπεφωνημένου ἀντιγράφου ἔχοντος ἰσχύν πρωτοτύπου ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τούτου ἢ νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγήν τοῦ ἐγγράφου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 438.

(Ἄρθρον 455 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 34 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Ἔγγραφα συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ λειτουργοῦ ἢ προσώπου ἀσχοῦντος δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ λειτουργίαν, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ἐναντι πάντων περὶ παντὸς βεβαιουμένου ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὡς γενομένου ὑπὸ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφο προσώπου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμόδιον διὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτην. Ἀνταποδείξεις μόνον διὰ προσβολῆς τοῦ ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ συγχωρεῖται.

Ἄρθρον 439.

(Ἄρθρον 456 Α.Ν. 44)1967)

Ἔγγραφα συντεταγμένα ὑπὸ ἀλλοδαποῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ λειτουργοῦ ἢ προσώπου ἀσχοῦντος δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ λειτουργίαν καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμοδίου, τὰ ὁποῖα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔγγραφα, ἔχουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 438 καθοριζομένην ἀποδεικτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 440.

(Ἄρθρον 457 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 438 καὶ 439 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ἐναντι πάντων καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς βεβαιούμενα τῶν ὁποίων τὴν ἀλήθειαν ὤφειλε νὰ διαπιστώσῃ ὁ συντάξας τὸ ἔγγραφο, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἄρθρον 441.

(Ἄρθρον 458 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 34 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 438 καὶ 439 πρὸς σύστασιν ἢ βεβαίωσιν δικαιοπραξίας συντασσόμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν δικαιοπρακτικῶν δηλώσεων τῶν μερῶν ἐναντι πάντων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

2. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα ἰσχύουν καὶ ὡς πρὸς τὰ διηγηματικῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. Τὰ μὴ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν θεωροῦνται ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 442.

(Ἄρθρον 459 Α.Ν. 44)1967)

Ἔγγραφο μὴ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν ἁρθρων 438 καὶ 439 στερεῖται τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως δημοσίου ἐγγράφου, δύναται ὅμως νὰ ἰσχύσῃ ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφο ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 443.

Ἄρθρον 443.

(Ἄρθρον 460 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ νὰ ἔχῃ ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἰδιωτικὸν ἔγγραφο ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ ἐκδότη ἢ ἀντ' αὐτῆς σημεῖον τεθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐπικυρωθὲν παρὰ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς βεβαιώσεως ὅτι ἐτέθη ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς καὶ ὅτι ὁ ἐκδότης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 444.

(Ἄρθρον 461 Α.Ν. 44)1967)

Ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα θεωροῦνται καὶ 1) τὰ κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον ἢ ἄλλας διατάξεις τηρούμενα ὑπὸ ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν βιβλία, 2) τὰ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τηρούμενα βιβλία ὑπὸ δικηγόρων, συμβολαιογράφων, δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ μαιῶν, 3) φωτογραφικὰ ἢ κινηματογραφικὰ ἀναπαραστάσεις, φωνοληψίαι καὶ πᾶσα ἄλλη μηχανικὴ ἀπεικόνισις.

"Αρθρον 445.

("Αρθρον 462 Α.Ν. 44)1967)

"Εγγραφα ιδιωτικά συντεταγμένα κατά τούς νομίμους τύπους, ἐφ' ὅσον ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀποδείχθη ἡ γνησιότης των, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ὅτι ἡ εἰς αὐτὰ περιεχομένη δῆλωσις προέρχεται ἐκ τοῦ ἐκδότου τοῦ ἐγγράφου, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

"Αρθρον 446.

("Αρθρον 463 Α.Ν. 44)1967)

Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τούς τρίτους λαμβάνει τὸ ιδιωτικὸν ἐγγραφοῦ μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου ἀρμοδίου κατὰ νόμον δημοσίου ὑπαλλήλου, διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν ὑπογραψάντων, διὰ τῆς μνείας εἰς δημόσιον ἐγγραφοῦ κατὰ τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ δι' ἄλλου γεγονότος τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάλογον τρόπον καθιστᾷ βεβαίαν τὴν χρονολογίαν. Ἡ θεωρήσις συνίσταται εἰς τὴν σημείωσιν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς λέξεως «θεωρήθη» καὶ τῆς χρονολογίας.

"Αρθρον 447.

("Αρθρον 464 Α.Ν. 44)1967)

Ἰδιωτικὸν ἐγγραφοῦ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου μόνον ἂν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος ἡ πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 444 ἀναφερομένων βιβλίων.

"Αρθρον 448.

("Αρθρον 465 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 444 ἐδαφ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενα βιβλία, ἐφ' ὅσον εἶναι συντεταγμένα κατὰ τούς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἢ ἄλλων προσώπων ὑποχρέων εἰς τήρησιν ὁμοίων βιβλίων πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως. Κατὰ προσώπων ὅμως μὴ ὑποχρέων πρὸς τήρησιν τῶν βιβλίων τούτων ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῆς ἀπαιτήσεως, ὅταν ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀπαιτήσεως εἶναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη καὶ μόνον ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, πλὴν ἂν ἐγένετο ἀναγνώρισις τοῦ περιεχομένου διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποχρέου.

2. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 444 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενα ἐγγραφα ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γεγονότων ἢ πραγμάτων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

"Αρθρον 449.

("Αρθρον 466 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἀντίγραφα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποίων βεβαιῶ ὁ πρὸς τοῦτο ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἴσην πρὸς τὸ πρωτότυπον.

2. Φωτογραφίαι ἢ φωτοτυπία ἐγγράφων ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἴσην πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκρίβεια αὐτῶν βεβαιουῖται ὑπὸ προσώπου ἀρμοδίου κατὰ νόμον πρὸς ἐκδοσιν ἀντιγράφων.

"Αρθρον 450.

("Αρθρον 467 Α.Ν. 44)1967)

1. Πᾶς διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἐγγραφα τὰ ὁποῖα ἐ χρησιμοποίησεν ἢ ἐπεκαλέσθη κατὰ τὴν δίκην.

2. Πᾶς διάδικος ἢ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἐγγραφα τὰ ὁποῖα κατέχει καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμεύουν πρὸς ἀπόδειξιν, πλὴν ἂν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος δικαιολογῶν τὴν μὴ ἐπιδείξιν αὐτῶν. Σπουδαῖος λόγος συντρέχει ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀρνήσις μαρτυρίας.

"Αρθρον 451.

("Αρθρον 468 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 34 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἐπιδείξις δύνανται νὰ ζητηθῇ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑπόχρεος εἶναι τρίτος, διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον δὲ

ὑπόχρεος εἶναι διάδικος, καὶ διὰ τῶν προτάσεων. Ἐὰν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ κατάθεσις προτάσεων, ἡ αἴτησις ἐπιδείξεως ὑποβάλλεται διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπόδειξις γίνονται κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

3. Ἐὰν εἶναι δυσχερὴς ἐκ σπουδαίων λόγων ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον προσαγωγή τοῦ ἐγγράφου ἢ ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος ἢ τῆς φύσεως αὐτοῦ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀπωλείας ἢ βλάβης, τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὀρίσῃ ὅπως τὸ ἐγγραφοῦν προσαχθῇ ἐνώπιον ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος ἢ ἄλλου δικαστηρίου ἢ ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐντεταλμένου δικαστοῦ μεταβαίνοντος εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται τοῦτο ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως προσαχθῇ κεκυρωμένη φωτοτυπία ἢ φωτογραφία ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφο αὐτοῦ.

"Αρθρον 452.

("Αρθρον 469 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διατασσούσης τὴν ἐπιδείξιν ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων συνισταμένων εἰς ἀπόδοσιν καὶ παράδοσιν πράγματος ἢ ἐνέργειαν πράξεως.

2. Τὸ ἄρθρον 366 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Τὰ ἄρθρα 450 καὶ 451 ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις τὸ ἐγγραφοῦν εὐρίσκεται εἰς χεῖρας δημοσίας ἀρχῆς ἢ δημοσίου ὀργάνου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς ἀπόρρητα τοῦ Κράτους σχετικὰ μὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις αὐτοῦ.

"Αρθρον 453.

("Αρθρον 470 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐγγραφοῦν ιδιωτικὸν τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ ὁ διάδικος πρὸς ἀπόδειξιν πρέπει νὰ ὑποβάλλεται ἐν πρωτότυπῳ καθ' ὅλον τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν κρίσιν του δύνανται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κεκυρωμένον ἀντίγραφο τοῦ ἐγγράφου ἢ τὸ ἐπιδοθὲν τηλεγράφημα.

2. Ἐὰν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἀπόδειξις διὰ βιβλίου ἢ ἄλλου ἐκτενοῦς ἐγγράφου περιέχοντος πλεονα θέματα, μὴ ἔχοντα συνάφειαν πρὸς τὴν δίκην, δύνανται νὰ ὑποβληθῇ κεκυρωμένον ἀπόσπασμα περιέχον τὰ ἔχοντα συνάφειαν πρὸς τὴν δίκην μέρη τοῦ ἐγγράφου.

"Αρθρον 454.

("Αρθρον 471 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὸ προσαγόμενον ἐγγραφοῦν εἶναι συντεταγμένον εἰς ξένην γλῶσσαν, συνυποβάλλεται ἐπίσημος μετάφρασις αὐτοῦ κεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλου ἀρμοδίου κατὰ νόμον προσώπου ἢ ὑπὸ τῆς πρεσβείας ἢ τοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁποίας συνετάγη τὸ ἐγγραφοῦν ἢ ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι πρεσβείας ἢ τοῦ προξενείου τῆς αὐτῆς χώρας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων μετάφρασιν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

"Αρθρον 455.

("Αρθρον 472 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ δημόσια ἐγγραφα θεωροῦνται γνήσια, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς προσβολῆς αὐτῶν ὡς πλαστῶν. Τὸ δικαστήριον δύνανται, ἂν ἔχῃ ἀμφιβολίας διὰ τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου, νὰ ζητήσῃ αὐτεπαγγέλτως ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ φερομένου ὡς ἐκδότου τοῦ ἐγγράφου.

"Αρθρον 456.

("Αρθρον 473 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δύνανται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντρεχουσῶν περιστάσεων νὰ θεωρήσῃ γνήσιον ἄνευ ἀποδείξεως ἄλλοδαπὸν δημόσιον ἐγγραφοῦν. Πρὸς τοῦτο δύνανται νὰ θεωρήσῃ

έπαρκῇ τὴν ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἢ ὑπὸ πρεσβευτοῦ ἢ προξένου τῆς Ἑλλάδος.

*Ἀρθρον 457.

(Ἀρθρον 474 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ γνησιότης ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον ἀμφισβητεῖται, πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ ἐπικαλουμένου καὶ προσάγοντος αὐτό, πλην ἂν εἶναι καταφανῶς τοσοῦτον μεταβεβλημένον ὥστε τὸ δικαστήριον νὰ δύναται ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς νὰ διαπιστώσῃ τὴν μὴ γνησιότητα αὐτοῦ.

2. Ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀμέσως ἂν ἀναγνωρίζῃ ἢ ἀρνῆται τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, ἄλλως τὸ ἐγγραφοὺν θεωρεῖται ὡς ἀνεγνωρισμένον.

3. Ἐὰν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀποδείχθῃ ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς, θεωρεῖται διαπιστωθεῖσα ἡ γνησιότης τοῦ περιεχομένου, ἐπιφυλασσομένης τῆς προσβολῆς τοῦ ὡς πλαστοῦ.

4. Ἐπὶ φωτογραφικῶν ἢ κινηματογραφικῶν ἀναπαραστάσεων, φωνοληψιῶν καὶ πάσης ἄλλης μηχανικῆς ἀπεικονίσεως, ἐφ' ὅσον ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης αὐτῶν, ὀφείλει ὁ ἐπικαλούμενος καὶ προσάγων ταύτας νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα.

*Ἀρθρον 458.

(Ἀρθρον 475 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου δύναται νὰ γίνῃ διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου.

*Ἀρθρον 459.

(Ἀρθρον 476 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ ἐγγράφων, ὁ ἀποδεικνὺν ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ παραβολὴν ὀρισμένης ἡμέρας νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰλογον τῶν ἐγγράφων πρὸς τὰ ὁποῖα θὰ γίνῃ ἡ παραβολὴ ἢ νὰ καταθέσῃ τὰ πρωτότυπα εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἢ δὲν δύναται εὐχερῶς νὰ προσαχθοῦν ἀναμφισβητήτως γνήσια ἐγγραφα, δύναται ὁ διάδικος ἢ τρίτος τοῦ ὁποίου ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς ἢ τῆς ὑπογραφῆς νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ γράψῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῶν ὀρισμένον κείμενον πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ παραβολή. Τὸ κείμενον τοῦτο ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν. Τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν ἄρνησιν τοῦ διαδίκου ἢ τρίτου νὰ γράψῃ ἢ τὴν προσπάθειαν αὐτοῦ ὅπως ἀλλοιώσῃ τὴν γραφὴν τοῦ.

3. Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν ἐγγραφα κατέχωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπίδειξις αὐτῶν. Διὰ τὴν παραβολὴν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ αὐτοψίας καὶ πραγματογνωμοσύνης διατάξεις.

*Ἀρθρον 460.

(Ἀρθρον 477 Α.Ν. 44)1967)

Πᾶν ἐγγραφοὺν δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ καὶ ὅταν διὰ παραβολῆς πρὸς ἄλλα ἀπεδείχθησαν γνήσια.

*Ἀρθρον 461.

(Ἀρθρον 478 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, δύναται νὰ προταθῇ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ καὶ προφορικῶς ὅταν ἡ ὑποβολὴ προτάσεων δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ὡς καὶ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπομένους τρόπους.

*Ἀρθρον 462.

(Ἀρθρον 479 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν γεννῶνται σοβαραὶ ὑπόνοιαι πλαστογραφίας καθ' ὀρισμένον προσώπου, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ

ὡς πλαστόν προσβαλλόμενον ἐγγραφοὺν εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οὐσιώδους διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως, εἴτε νὰ ἀναβάλῃ τὴν δίκην μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς εἴτε νὰ διατάξῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς πλαστότητος.

*Ἀρθρον 463.

(Ἀρθρον 480 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ προβάλλων ἰσχυρισμοὺς περὶ πλαστότητος ἐγγράφου ὑποχρεοῦται ταυτόχρονως ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου νὰ προσαγγίξῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς πλαστότητος ἐγγραφα καὶ νὰ ἀναφέρῃ ὀνομαστικῶς τοὺς μάρτυρας καὶ τὰ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα.

*Ἀρθρον 464.

(Ἀρθρον 481 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἐγγραφοὺν προσβάλλεται παρεμπιπτόντως ὡς πλαστόν χωρὶς νὰ ἀποδίδεται ἡ πλαστογραφία εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, τὸ δικαστήριον διατάσσει ἀποδείξεις μόνον ἐὰν ὁ προσάγων τὸ ἐγγραφοὺν ἐπιμένῃ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ καὶ εἶναι τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου οὐσιώδους διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως.

*Ἀρθρον 465.

(Ἀρθρον 482 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 34 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀντίγραφον πάσης ἀποφάσεως ἡ ὁποία κηρύσσει ἐγγραφοὺν πλαστόν ἢ ἀνακαλεῖ ἢ μεταρρυθμίζει αὐτὴν ἀποστέλλεται ἀμελλητί ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν ἐκδύσασαν τοῦτο δημοσίαν ἀρχήν.

2. Τὸ ὡς πλαστόν κηρυχθὲν ἐγγραφοὺν δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν διάδικον ἀλλὰ παραμένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ σημειοῦται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἐπὶ προσθέματος, ὅτι τοῦτο ἐκηρύχθη πλαστόν, ὡς καὶ ἡ κηρύξασα τὴν πλαστότητα ἀπόφασις.

3. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀντιγράφου περιλαμβάνεται ἐν αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σημείωσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ μικροδιαφορῶν.

*Ἀρθρον 466.

(Ἀρθρον 483 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπάγεται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ ἀφορᾷ ἀπαιτήσεις, ὡς καὶ δικαιώματα ἐπὶ κινητῶν ἢ τὴν νομὴν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀξία αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 467 ἕως 472.

2. Τὰ ἄρθρα 467 ἕως 472 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ὁ ἐνάγων δηλώσῃ ὅτι δέχεται πρὸς ἱκανοποίησίν του ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένου ἀντικειμένου χρηματικὸν ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικῶς νὰ καταβάλῃ εἴτε τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουόμενον ἀντικείμενον εἴτε τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ὀρισθησομένην ἀποτίμησιν.

*Ἀρθρον 467.

(Ἀρθρον 484 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἐνάγων ὑποχρεοῦται πάσας τὰς μὴ τελούσας ὑπὸ αἵρεσιν ἢ προθεσμίας ἀπαιτήσεις τοῦ κατὰ τοῦ ἐναγομένου νὰ ἀσκήσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. Ἐὰν ἀσκήσῃ αὐτὰς κεχωρισμένως, αἱ ἀγωγαὶ δὲν ἀπορρίπτονται ἀλλὰ αἱ ἐξ αὐτῶν δαπάναι, πλην τῶν τῆς πρώτης, βαρύνουν τὸν ἐνάγοντα.

*Αρθρον 468.

("Αρθρον 485 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 35 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Η άγωγή κατατίθεται εις την γραμματείαν του ειρηνοδικείου ή άσκειται προφορικώς ενώπιον του ειρηνοδικού, συντασσομένης έκθέσεως. Είς ταύτην αναφέρονται έκτος των έν άρθρω 216 παρ. 1 στοιχείων και τὰ διά την άπόδειξιν των μέσα.

2. Ο ειρηνοδικής αναγράφει επί της άγωγής ή της έκθέσεως ήμέραν και ώραν συζήτησεως και διατάσσει την έπίδοσιν άντιγράφου εις τον έναγόμενον δέκα τουλάχιστον ήμέρας πρό της όρισθείσης δικασίμου, εάν δε ούτος ή τις των όμοδίκων του διαμένη εις την άλλοδαπην ή είναι άγνώστου διαμονής, πρό τριάκοντα τουλάχιστον ήμερών. Έγγραφή της ύποθέσεως εις τό πινάκιον δέν άπαιτείται.

3. Οί διάδικοι κατά την συζήτησιν καταθέτουν τὰ άποδεικτικά των έγγραφα, τὰ όποια αναλαμβάνουν μετά την έκδοσιν της άποφάσεως. Ο ειρηνοδικής καλεί τους μάρτυρας του έναγοντος τρεις ήμέρας πρό της δικασίμου, εάν ούτος δηλοί ότι δέν αναλαμβάνει νά προσάγῃ αὐτούς και αίτείται την κλήτευσιν των, τη προφορικῇ δέ αίτήσει του έναγομένου καλεί πρό της αὐτῆς προθεσμίας και τους μάρτυρας τούτου.

4. Αί εις τὰς προηγουμένας παραγράφους έπίδόσεις γίνονται δια τινος των εις τό άρθρον 122 παρ. 3 όργάνων, έπιμελεία της γραμματείας και ή δαπάνη τούτων, όριζομένη δι' άποφάσεως του Έπουργού Δικαιοσύνης, προκατάβλλεται ύπό του αίτούντος την έπίδοσιν εις την γραμματείαν του ειρηνοδικείου και άποδίδεται εις τό έπιδίδον όργανον.

*Αρθρον 469.

("Αρθρον 486 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 35 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εάν κατά την έκφώνησιν της ύποθέσεως ούδεις των διαδίκων ένεφανίσθη ή συζήτησις ματαιοῦται. Εάν άπουσιάζη τις των διαδίκων ή συζήτησις χωρεί άνευ τούτου, δέν έφαρμόζονται δέ αί διατάξεις των άρθρων 271 παρ. 3 και 272 παρ. 1 και 2. Αί κατά την διαδικασίαν των άρθρων 466 έως 472 έκδιδόμεναι έρήμην τινός των διαδίκων άποφάσεις ύπόκεινται εις ανακοπήν μόνον εάν ό έρήμην δικασθείς δέν έκλητεῦθη παντάπασιν ή προσηκόντως ή έμπροθέσμως εις την συζήτησιν

2. Ο ειρηνοδικής κατά την έκδίκασιν των έν άρθρω 466 διαφορών δύναται νά αποκλινή των δικονομικών διατάξεων, νά λαμβάνη ύπ' όψιν και μη πληροῦντα τους όρους του νόμου άποδεικτικά μέσα και κατά την έλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν νά ακολουθῇ έκάστοτε την όδόν διά της όποιας άσφαλέστερον, ταχύτερον και όλιγοδαπανώτερον δύναται νά φθάσῃ εις την άνεύρεσιν της αλήθειας.

*Αρθρον 470.

("Αρθρον 487 Α.Ν. 44)1967)

Η συζήτησις μέχρι της όριστικῆς άποφάσεως θεωρεῖται ως έν όλον. Πάν ό,τι προταθῇ ή άποδειχθῇ μέχρι πέρατος της συζήτησεως θεωρεῖται έμπροθέσμως προταθέν και άποδειχθέν.

*Αρθρον 471.

("Αρθρον 488 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 35 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αί άποφάσεις δημοσιεύονται προφορικώς έν δημοσίᾳ συνεδριάσει, κατά κανόνα άμέσως μετά την συζήτησιν και διαρκούσης της συνεδριάσεως, πριν ή ό ειρηνοδικής έπιληφθῇ της εξέτάσεως άλλης ύποθέσεως.

2. Αί άποφάσεις δέν έπιδίδονται, εάν βεβαιούται έκ των πρακτικών ότι έδημοσιεύθησαν παρόντων των διαδίκων ή των διεξαχόντων την δίκην νομίμων άντιπροσώπων των ή των δικαστικών πληρεξουσίων αὐτών.

*Αρθρον 472.

("Αρθρον 489 Α.Ν. 44)1967)

1. Τόν μη παριστάμενον αὐτοπροσώπως διάδικον δύνανται νά άντιπροσωπεύσουν και ό σύζυγος, οί άνιόντες και κατιόντες, οί δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς έξ αίματος ή άγχιστείας και οί έμμισθοι αὐτοῦ ύπάλληλοι. Ο σύζυγος θεωρεῖται πάντοτε πληρεξούσιος δύναμενος νά διορίσῃ και άλλους πληρεξουσίου.

2. Εάν ό έντολεύς είναι άγράμματος, τό έγγραφον της πληρεξουσιότητος ύπογράφεται κατ' έντολήν τούτου ύπό του ιερέως ή του διδασκάλου ή του άστυνόμου ή του δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητος.

3. Οί κατά την παρ. 1 άντιπρόσωποι των διαδίκων ούδεμιᾶς δικαιοῦνται άμοιβῆς διά την έκτέλεσιν της έντολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Είδικαι διατάξεις περί λογοδοσίας.

*Αρθρον 473.

("Αρθρον 490 Α.Ν. 44)1967)

Ο άσκων άγωγήν πρός λογοδοσίαν ή πρός έγχείρησιν καταλόγου των στοιχείων ομάδος άντικειμένων δύναται νά περιλάβῃ εις αὐτήν αίτημα περί καταβολῆς του καταλοίπου του λογαριασμοῦ ή άποδόσεως των άντικειμένων της ομάδος χωρίς νά προσδιορισθοῦν ταῦτα εις τό δικόγραφον της άγωγῆς ή περί καταβολῆς ώρισμένου έλλείμματος διά την περίπτωσιν μη καταθέσεως του λογαριασμοῦ ή του καταλόγου μετά των δικαιολογητικών. Τὰ αὐτὰ αίτήματα δύνανται νά ύποβληθοῦν και διά παρεμπιπτούσης άγωγῆς.

*Αρθρον 474.

("Αρθρον 491 Α.Ν. 44)1967)

Η διατάσσουσα λογοδοσίαν ή έγχείρησιν καταλόγου των στοιχείων ομάδος άντικειμένων άπόφασις όρίζει προθεσίαν έντός της όποιας ό λογαριασμός ή ό κατάλογος πρέπει νά κατατεθῇ μετά των δικαιολογητικών εις την γραμματείαν του δικαστηρίου.

*Αρθρον 475.

("Αρθρον 492 Α.Ν. 44)1967)

1. Περί της καταθέσεως του λογαριασμοῦ ή του καταλόγου συντάσσεται έκθεσις. Τὰ έγγραφα ταῦτα και τὰ δικαιολογητικά τίθενται εις τον φάκελον της δικογραφίας.

2. Μετά την κατάθεσιν του λογαριασμοῦ ή του καταλόγου ή ύπόθεσις εισάγεται πρός συζήτησιν καθ' ήν οί διάδικοι ύποβάλλουν τὰς παρατηρήσεις των, προσδιορίζουν σαφώς τὰ κονδύλια του λογαριασμοῦ ή τὰ στοιχεία του καταλόγου τὰ όποια άμφισβητοῦν, τὰς έλλείψεις ή παραλείψεις αὐτών και έν γένει προβάλλουν πάντα τὰ μέσα έπιθέσεως και άμύνης τὰ άφορώντα τον λογαριασμόν ή τον κατάλογον.

*Αρθρον 476.

("Αρθρον 493 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 36 Ν.Δ. 958)1971)

Εάν διά του κατατεθέντος λογαριασμοῦ ή καταλόγου όμολογεῖται ύποχρέωσις καταβολῆς ώρισμένου ποσοῦ ή άποδόσεως ώρισμένων άντικειμένων, τό δικαστήριον κατόπιν αίτήσεως καταδικάζει τον έναγόμενον εις την καταβολήν του ποσοῦ ή άπόδοσιν των άντικειμένων επί τη βάσει της έν τῷ λογαριασμῷ ή τῷ καταλόγῳ όμολογίας, έπιφυλασσόμενον διά τὰ επί πλέον καταβλητέα ή άποδοτέα.

*Αρθρον 477.

("Αρθρον 494 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν δέν κατατεθοῦν έντός της ταχθείσης ύπό της άποφάσεως προθεσμίας ό λογαριασμός ή ό κατάλογος, ή άπόφασις καθίσταται όριστικῇ όσον άφορᾷ την ύποχρέωσιν πρός λογοδοσίαν ή την ύποβολήν καταλόγου.

2. 'Εάν ἐζητήθη κατὰ τὸ ἄρθρον 473 καταβολὴ ὠρισμένου ἐλλείμματος καὶ πιθανολογεῖται τοῦτο, τὸ δικαστήριον διὰ τῆς διατασσούσης τὴν λογοδοσίαν ἀποφάσεως δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐναγόμενον, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ ἐμπροθέσμου καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τοῦ καταλόγου μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλλείμματος. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ διατάξῃ ἀποδείξιν περὶ τοῦ πιθανοῦ ἐλλείμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ διανομῆς.

*Ἀρθρον 478.

(*Ἀρθρον 495 Α.Ν. 44)1967)

'Επὶ κοινωνίας ἡ ἀγωγή διανομῆς ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν κοινωνῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Ἀρθρον 479.

(*Ἀρθρον 496 Α.Ν. 44)1967)

'Επὶ ἀγωγῆς διανομῆς τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὴν μερίδα ἐκάστου τῶν κοινωνῶν, τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα καὶ τὰς ἐκ τῆς κοινωνίας, ὡς καὶ τὰς ἐκ συνεισφορᾶς ἀπαιτήσεις ἐκάστου τῶν κοινωνῶν.

*Ἀρθρον 480.

(*Ἀρθρον 497 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 37 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Επὶ ἀγωγῆς διανομῆς τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἂν εἶναι δυνατὴ ἡ αὐτοεὐχὴ διανομὴ ἐνὸς ἐκάστου τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων. Τὸ δικαστήριον, ἀποφασίζον τὴν αὐτοεὐχὴν διανομῆς, διαιρεῖ τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα εἰς τόσα ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν νὰ λάβῃ ἀνάλογον πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ ἀριθμὸν μερῶν.

2. 'Εὰν τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα εἶναι πλείονα καὶ ἡ αὐτοεὐχὴ διανομὴ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος ἢ ἀσύμφορος, εἶναι ὅμως δυνατὴ ἡ διανομὴ αὐτῶν εἰς μέρη ἄνευ διαιρέσεως ἐνὸς ἐκάστου καὶ ἄνευ μειώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, οὕτως ὥστε εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν νὰ ἀντιστοιχοῦν ἀνάλογα πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ μέρη, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον αὐτοεὐχὴν διανομῆς.

3. 'Εὰν ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 διαιρέσις τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων εἶναι ἀνέφικτος ἢ ἀσύμφορος, τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν εἴτε κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων καὶ μὴ ἀντιλεγόντων τῶν λοιπῶν, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διανομὴν διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων εἰς ἴσα μέρη καὶ τῶν κοινωνῶν εἰς ἰσάριθμους ομάδας μερίδων, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν μερῶν νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας ἕκαστην ομάδα νὰ λάβουν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν μεταξὺ τῶν δικαιούχων ἐκάστου μέρους συνιστᾶται κοινωνία ἐπὶ τοῦ λαχόντος εἰς αὐτοὺς μέρους.

*Ἀρθρον 481.

(*Ἀρθρον 498 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 480 τὸ δικαστήριον 1) δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ ἀποδείξιν ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἡ αὐτοεὐχὴ διανομῆς εἶναι προδήλως δυνατὴ, ἀδύνατος ἢ ἀσύμφορος, 2) δύναται πρὸς ἐξίσωσιν ἀνίσων μερῶν νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως οἱ λαμβάνοντες ὠρισμένα μέρη κοινωνοὶ καταβάλλουν εἰς ἄλλους κοινωνοὺς ὠρισμένον χρηματικὸν ποσὸν ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ δουλείαν ἐπὶ ὠρισμένων μερῶν ὑπὲρ ἄλλων κοινωνῶν.

*Ἀρθρον 482.

(*Ἀρθρον 499 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μερῶν πρέπει νὰ ἀποφεύγεται κατὰ τὸ δυνατόν ἡ κατάτμησις τῶν ἀκινήτων καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μερῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν ἀξία τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων. Τὸ δικαστήριον καθορίζει τὴν ἀξίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων, μὴ διατασσόμενης περὶ τούτου νέας ἀποδείξεως ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρως μεταβολῆς τῆς ἀξίας.

*Ἀρθρον 483.

(*Ἀρθρον 500 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 1 Ν.Δ. 386)1969)

1. 'Εὰν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπάρχῃ ἐμπορικὴ, βιομηχανικὴ, βιοτεχνικὴ, μεταλλευτικὴ, γεωργικὴ, κτηνοτροφικὴ ἢ ἄλλη ἐπιχειρήσις ἀποτελοῦσα οἰκονομικὸν σύνολον, τὸ δικαστήριον δύναται αἰτήσῃ τινὸς τῶν κοινωνῶν νὰ ἐπιδικάσῃ ὁλόκληρον τὴν διανεμητέαν ἐπιχείρησιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου μὲ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 482. 'Εὰν πλείονες τῶν κοινωνῶν ζητήσουν τὴν ἐπιδίκασιν εἰς αὐτοὺς τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ δικαστήριον ἐπιδικάζει αὐτὴν εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἰκανώτερον πρὸς ἐπωφελεῖ ἐξακολουθήσιν τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. 'Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ὑποβάλλεται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

3. 'Ἡ αἴτησις ἐνὸς ἢ πλείονων κοινωνῶν περὶ ἐπιδίκασιν ὁλοκληροῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς οἰκονομικοῦ συνόλου, εἴτε αὕτη ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν περιουσιακὸν στοιχεῖον τῆς κοινωνίας εἴτε ἐν ἐκ τῶν πλείονων τοιούτων, δύναται, συντρέχοντων σοβαρῶν λόγων δικαιολογούντων τὴν μὴ διανομὴν τῆς, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διανομῆς καὶ πρὸ πάσης ἐκκαθαρίσεως ἢ ἀσκήσεως τῆς περὶ διανομῆς ἀγωγῆς τῆς κοινῆς περιουσίας καὶ νὰ ἐκδικασθῇ παρ' αὐτοῦ αὐτοτελῶς. Τὸ ἄρθρον 220 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 484.

(*Ἀρθρον 501 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 37 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Εὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 480 διανομὴ εἶναι ἀνέφικτος ἢ ἀσύμφορος, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν.

2. 'Ἡ διαδικασία τοῦ πλειστηριασμοῦ ἄρχεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 954 περιγραφῆς τῶν ἐπικοινωνῶν καὶ διεξάγεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 959 ἐπ. Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 960 παρ. 1 καὶ 2 ἄρχονται ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τῆς ἐκθέσεως περιγραφῆς. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναφέρονται τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία πάντων τῶν κοινωνῶν. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀποσβέννυται ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων.

*Ἀρθρον 485.

(*Ἀρθρον 502 Α.Ν. 44)1967)

'Εὰν ἡ αὐτοεὐχὴ διανομῆς εἶναι ἐν μέρει μόνον δυνατὴ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ἐν μέρει τὴν αὐτοεὐχὴν διανομῆς καὶ ἐν μέρει τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν.

*Ἀρθρον 486.

(*Ἀρθρον 503 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Εκαστος τῶν κοινωνῶν δικαιούται, ἐκ τῶν σχηματισθέντων διὰ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοεὐχὴν διανομῆς ἀποφάσεως μερῶν, εἰς ἀριθμὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν.

2. 'Ἡ διανομὴ τῶν μερῶν γίνεται διὰ κληρώσεως.

*Άρθρον 487.

(*Άρθρον 504 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Η απόφασις τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ αὐτοουσία διανομὴ καὶ σχηματίζονται τὰ μέρη παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἐντεταλμένον δικαστὴν διὰ νὰ γίνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ κλήρωσις. 'Εὰν παρελείφθῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡ παραπομπή, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς.

2. 'Ο εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς ὁρίζει, κατ' αἰτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνώπιον αὐτοῦ, καλουμένων πάντων τῶν διαδίκων, γίνεται ἡ κλήρωσις.

3. 'Ο δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κλήρωσις ὁρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του προθεσμίαν ἢ ὁποία πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως καὶ τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως.

4. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν καταρτίζονται τόσοι κλήροι ὅσα εἶναι τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως, τίθενται δὲ οὗτοι εἰς τὴν κληρωτίδα. 'Εκ τῆς κληρωτίδος ἐξάγεται δι' ἕκαστον τῶν κοινωνῶν ὁ ἀναλογῶν πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀριθμὸς κλήρων.

5. 'Η κλήρωσις γίνεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς ἢ καὶ πάντων τῶν διαδίκων ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι νομίμως ἐκκλητεύθησαν.

6. Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως καὶ νὰ ὁρίζονται ἀκριβῶς τὰ λαχόντα εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν μέρος.

*Άρθρον 488.

(*Άρθρον 505 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Εὰν πάντες οἱ διάδικοι εἶναι σύμφωνοι, ἡ κλήρωσις δύναται νὰ γίνῃ ἐνώπιον συμβολαιογράφου. 'Ο συμβολαιογράφος συντάσσει ἔκθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ μνημονεύονται πάντες οἱ παραστάντες κατὰ τὴν κλήρωσιν, νὰ βεβαιοῦνται ἡ συμφωνία τῶν κοινωνῶν ὅπως ἐνεργηθῇ ἡ κλήρωσις ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, νὰ ἀναφέρεται ὁ τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως, ὡς καὶ τὰ λαχόντα εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν μέρος.

2. 'Εὰν πάντες οἱ διάδικοι εἶναι σύμφωνοι, ἀντὶ τῆς κληρώσεως δύναται νὰ γίνῃ διανομὴ τῶν ὑπὸ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοουσίαν διανομὴν ἀποφάσεως σχηματισθέντων μερῶν μεταξὺ τῶν κοινωνῶν ἄνευ κληρώσεως, συντασσομένης περὶ τούτου ἔκθεσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

*Άρθρον 489.

(*Άρθρον 506 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Απὸ τῆς κληρώσεως ἡ διανομῆς οἱ κρινόμενοι καθίστανται δικαιούχοι τῶν λαχόντων εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν μερῶν.

2. Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῶν διανεμηθέντων ἀκινήτων εἰς τοὺς κοινωνοὺς καὶ διὰ τὴν σύστασιν ὑπὲρ τινὸς ἐξ αὐτῶν ἢ μεταβίβασιν εἰς αὐτοὺς ἢ κατάργησιν ἐμπραγματῶν δικαιωμάτων, ἀπαιτεῖται μεταγραφὴ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοουσίαν διανομὴν τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκθέσεως κληρώσεως ἢ διανομῆς.

*Άρθρον 490.

(*Άρθρον 507 Α.Ν. 44)1967)

'Εκαστος τῶν κοινωνῶν δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν του τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν λαχόντων εἰς αὐτὸν μερῶν. 'Εὰν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀφοροῦν πλεονα μέρη, ἀνήκουν εἰς τὸν λαβόντα τὸ μεγαλύτερον ἐξ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν κοινωνῶν δι' ἐξόδων τῶν ληψιῶν ἀντιγράφων κεκυρωμένων ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς. 'Εν διαφωνίᾳ μεταξὺ τῶν κοινωνῶν ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον.

*Άρθρον 491.

(*Άρθρον 508 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Επὶ δίκης περὶ διανομῆς προσεπικαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν συζήτησιν, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ ἐπιβαλόντες συντηρητικὴν ἢ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς μερίδος τινὸς τῶν κοινωνῶν.

2. 'Εὰν δὲν ἐγένετο ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 προσεπικλήσις, τὸ δικαστήριον κατ' αἰτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν καὶ τάσσει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ προσεπικληθῇ ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας ἢ ὁ ἐπιβαλὼν συντηρητικὴν ἢ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 492.

(*Άρθρον 509 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Απὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς διατασσούσης τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 480 διανομὴν ἀποφάσεως ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον περιορίζονται ἐπὶ τῶν λαχόντων εἰς τὸν ὀφειλέτην μερῶν. Τοῦ περιορισμοῦ τῆς ὑποθήκης γίνεται σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον ὑποθηκῶν, ὡς καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐνεχύρου, ἐφ' ὅσον τηροῦνται διὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ δημόσια βιβλία.

2. 'Εὰν συνεπέα τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 περιορισμοῦ δὲν ἀσφαλίζεται ἐπαρκῶς ἡ ἀπαιτήσις τοῦ ἐνυποθηκίου ἢ ἐνεχυροῦχοι δανειστοῦ, δύναται κατόπιν αἰτήσεώς του τὸ διατάσσον τὴν διανομὴν δικαστήριον νὰ συστήσῃ ὑποθήκην ἢ ἐνέχυρον ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς διανομῆς περιέρονται εἰς τὸν ὀφειλέτην του. 'Η αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς.

3. 'Εὰν ἡ διατάσσουσα τὴν διανομὴν ἀπόφασις πρὸς ἐξίσωσιν τῶν μερῶν ὑποχρεοῖ τινὰ τῶν κοινωνῶν νὰ καταβάλλῃ χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὸν κοινωνὸν τοῦ ὁποίου ἡ μερίς βαρύνεται δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου, τὸ δικαστήριον τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ διατάσσει τὴν εἰς αὐτὸν καταβολὴν τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ἐξόφλησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς του, καὶ ἂν ἡ ἀσφαλιζομένη ἀπαιτήσις δὲν εἶναι ληξιπρόθεσμος.

*Άρθρον 493.

(*Άρθρον 510 Α.Ν. 44)1967)

'Απὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς διατασσούσης τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 480 διανομὴν ἀποφάσεως ἀντικείμενον τῆς ἐπικαρπίας καθίστανται τὰ λαχόντα εἰς τὸν ψιλὸν κύριον ἀντικείμενα.

*Άρθρον 494.

(*Άρθρον 511 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Η συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐνέργειαν δικαστικῆς διανομῆς.

2. Μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοουσίαν διανομὴν ἀποφάσεως ἢ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἐπὶ μερίδος τινὸς τῶν κοινωνῶν περιορίζεται εἰς τὰ λαχόντα εἰς αὐτοὺς μέρη.

BIBΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΠΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 495.

(*Άρθρον 512 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ ἔνδिका μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, τῆς ἐφέσεως, τῆς ἀναψηλαφάσεως καὶ τῆς ἀναίρεσεως ἀσκοῦνται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου ἐν πρωτοτύπῳ παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

2. Περί τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 496 τηρουμένῳ βιβλίῳ ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος. Ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος δικογράφου γίνεται σημείωσις τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς χρονολογίας ταύτης βεβαιουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντάσσοντος τὴν ἔκθεσιν.

3. Τὰ ἐνδίκια μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἀναψήλαφῆσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων δύνανται νὰ ἀσκηθοῦν καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 496 τηρουμένῳ βιβλίῳ.

Ἄρθρον 496.

(Ἄρθρον 513 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὑπὸ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων τηρεῖται βιβλίον ἴδιον δι' ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 495 παρ. 1 ἀναφερομένων ἐνδίκων μέσων, ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τοῦ ὁποίου καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ὁρίζονται διὰ β. διατάγματος.

2. Ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τῆς γραμματείας ἑκάστου δικαστηρίου ὑποχρεοῦται, ἅμα τῇ προσαγωγῇ δικογράφου ἐνδίκου μέσου πρὸς κατάθεσιν, νὰ προβῇ ἀμελλητί καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προσάγοντος τὸ δικόγραφον εἰς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ καταχωρίσιν ταύτης εἰς τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 βιβλίον. Ἐν περιπτώσει προσαγωγῆς πολλῶν δικογράφων ὑποχρεοῦται, τηρῶν τὴν σειρὰν τῆς προσελεύσεως τῶν αἰτούντων, νὰ συντάξῃ ἀπάσας τὰς ἐκθέσεις αὐθημερόν.

Ἄρθρον 497.

(Ἄρθρον 514 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 38 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ ἡ ἔκθεσις φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 498.

(Ἄρθρον 515 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 38 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύνανται μετὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, προσάγων ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται τοῦτο, νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου καὶ νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν τὴν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως κἀνωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου ἢ καὶ αὐτοτελῶς γινομένης καὶ ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἀντίδικον.

2. Ὁ προσδιορισμὸς δικασίμου γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 226 ὁριζόμενα, ἐφαρμοζομένου καὶ τοῦ ἄρθρου 228.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσδιορισμοῦ πάσης ἄλλης δικασίμου.

Ἄρθρον 499.

(Ἄρθρον 516 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἐνδίκια μέσα δύνανται νὰ ἀσκηθοῦν καὶ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 500.

(Ἄρθρον 517 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ἔρχονται ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας

Ἄρθρον 501.

(Ἄρθρον 518 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 39 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἅπαξ μόνον κατὰ βαθμὸν δικαιοδοσίας καὶ μόνον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν.

2. Κατ' ἐξάίρεσιν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν εἰς μεταγενεστέραν συζήτησιν, ἂν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλήτευθῃ παντάπασις ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρον 502.

(Ἄρθρον 519 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικαίωμα ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας ἔχουν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς ἐνάγων, ἐναγόμενος, ἐκαλῶν, ἐφεσίβλητος ἢ κυρίως παρεμβάς, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν.

2. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν συζήτησιν προσθέτως παρεμβάς, καὶ ὅταν θεωρεῖται ὁμόδικος τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις διαδίκου, δὲν δικαιούται εἰς ἀσκήσιν ἀνακοπῆς, πλην ἂν ἀνέλαβε τὴν δίκην.

3. Ὁ προσθέτως παρεμβάς δύνανται νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις διαδίκου.

Ἄρθρον 503.

(Ἄρθρον 520 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἢ προθεσμίᾳ τῆς ἀνακοπῆς εἶναι δεκαπενθήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ προθεσμίᾳ τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 135 παρ. 1 δημοσιεύσεων περιλήψεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περιλήψις περιλαμβάνει τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπιδόντος, τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὰς κατοικίας τῶν διαδίκων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ ἐκδόν ταύτην δικαστήριον καὶ σύντομον μνείαν τοῦ διατακτικοῦ αὐτῆς.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ἄρθρον 504.

(Ἄρθρον 521 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ὀριστικὴ ἢ μὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις. Πᾶσα πράξις ἐνεργουμένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἄκυρος, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ λήψις ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

2. Ἐπὶ ὀριστικῶν ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλην ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

Ἄρθρον 505.

(Ἄρθρον 522 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 39 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 118 ἕως 120 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα καὶ τὸν λόγον ταύτης, ὅταν ἀπαιτῆται.

2. Ὁ ἀνακόπτων ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀνακοπῆς νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀνακοπῆς τὰ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἐρήμην συζήτησεως καὶ τὸ ὀρισθὲν παράβολον. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν θύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν οὐδ' ἂν ὀλίγον τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων, τῶν δὲ δραχμῶν πεντακοσίων καὶ πέντε χιλιάδων ἀντιστοίχως ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικίων καὶ ἐφετείων. Τὸ τέλος τοῦ δικαστικοῦ ἐνσήμου δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰ προκαταβλητέα ἔξοδα καὶ τέλη.

Ἄρθρον 506.

(Ἄρθρον 523 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 39 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ

επάγεται α) άναστολήν τής εκτελέσεως τής αποφάσεως και β) νέαν συζήτησιν τής υποθέσεως ενώπιον του εκδόντος την έρήμην απόφασιν δικαστηρίου. Πάσα πράξις ένεργουμένη μετά την άσκησιν τής άνακοπής είναι άκυρος, επιτρέπεται όμως ή λήψις ασφαλιστικών μέτρων.

2. 'Επί αποφάσεων προσωρινώς εκτελεστών δέν αναστέλλεται ή εκτέλεσις, πλην άν πρόκειται νά γίνη κατά τρίτου.

3. 'Η κατ' αποφάσεων εκδοθεισών μετά την πρώτην συζήτησιν άσκουμένη άνακοπή δέν αναστέλλει τας προθεσμίας ούτε έμποδίζει την πρόδον τής δίκης, πλην άν τó δικαστήριον κατά την εκδίκασιν τής άνακοπής όρίση άλλως.

4. Τó ανασταλτικόν αποτέλεσμα διαρκεί μέχρι τής εκδόσεως τής όριστικής αποφάσεως επί τής άνακοπής ή τής κατ' άλλον τρόπον καταργήσεως τής επ' άνακοπής δίκης.

"Αρθρον 507.

("Αρθρον 524 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 1 Α.Ν. 545)1968)

1. 'Εάν ή συζήτησις τής άνακοπής γίνεται επιμελεία του άνακόπτοντος και ούτος δέν εμφανισθί κατ' αυτήν ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως ταύτης, τó δικαστήριον απορρίπτει την άνακοπήν.

2. 'Εάν ή συζήτησις τής άνακοπής γίνεται επιμελεία του καθ' ού ή άνακοπή, ό δέ άνακόπτων δέν εμφανισθί κατ' αυτήν ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως ταύτης, τó δικαστήριον πράττει τά έν άρθρω 271 και έν περιπτώσει έρημοδικίας απορρίπτει την άνακοπήν.

3. Κατά τής απορριπτούσης την άνακοπήν αποφάσεως δέν συγχωρείται νέα άνακοπή, πλην άν ό άνακόπτων δέν εκλητεύθη παντάπασιν ή εκλητεύθη άκύρως ή εκπροθέσμως.

"Αρθρον 508.

("Αρθρον 525 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 39 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Εάν ό άνακόπτων εμφανισθί κατά την συζήτησιν τής άνακοπής και μετάσχη προσηκόντως ταύτης, άναβολή τής συζητήσεως άπαγορεύεται άνευ συναινέσεως του αντιδίκου. Τό δικαστήριον, άν ή άνακοπή ήσκήθη έμπροθέσμως και κατά τας νομίμους διατυπώσεις εξαφανίζει την έρήμην απόφασιν, πλην τής περί έξόδων, τελών και παραβόλου διατάξεως και προβαίνει εις την εξέτασιν τής ούσίας τής υποθέσεως, άλλως απορρίπτει την άνακοπήν ως άπαράδεκτον. 'Εάν τó δικαστήριον επί τή βάσει των προαποδεικτικώς προοαγομένων στοιχείων κρίνη κατά πιθανολόγησιν ότι ή έρημοδικία έχώρησεν άκύρως, διατάσσει την επιστροφήν των προκαταβληθέντων έξόδων, τελών και παραβόλου εις τόν προκαταβαλόντα. 'Αλλως διατάσσει όπως τά μέν έξοδα και τέλη καταβληθούν εις τόν ύπέρ ού επεδικάσθησαν, τó δέ παράβολον εισαχθί εις τó δημόσιον ταμείον.

2. 'Εάν γίνη δεκτή ή άνακοπή, οι καθ' ών αύτη διάδικοι δύνανται νά προτείνουν και νέους πραγματικούς ισχυρισμούς.

"Αρθρον 509.

("Αρθρον 526 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 39 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

'Εάν ήσκήθη έμπροθέσμως και κατά τας νομίμους διατυπώσεις άνακοπή κατ' αποφάσεως εκδοθείσης μετά την πρώτην συζήτησιν και τó δικαστήριον κρίνη, κατά πιθανολόγησιν, βασίμους τούς προβληθέντας λόγους, εξαφανίζει την άνακοπεΐσαν απόφασιν και τας μετ' αυτήν ένεργηθείσας πράξεις, διατάσσει την επιστροφήν του παραβόλου και προβαίνει άμέσως εις την περαιτέρω εξέτασιν τής διαφορᾶς, των διαδίκων επανερχομένων εις την πρό τής εξαφανισθείσης αποφάσεως κατάστασιν. 'Αλλως απορρίπτει την άνακοπήν και διατάσσει την εισαγωγήν του παραβόλου εις τó δημόσιον ταμείον.

"Αρθρον 510.

("Αρθρον 527 Α.Ν. 44)1967)

'Εάν κατά την συζήτησιν τής άνακοπής δέν εμφανισθί ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως αυτής ό καθ' ού ή άνακοπή, ή διαδικασία προβαίνει κατά τó άρθρον 279.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

"Εφεσις.

"Αρθρον 511.

("Αρθρον 529 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Εις έφεσιν υπόκεινται αι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων.

"Αρθρον 512.

("Αρθρον 530 Α.Ν. 44)1967)

Τά ειρηνοδικεία αποφαινόνται άνεκκλήτως επί των κατά την διαδικασίαν των άρθρων 466 έως 472 εκδικαζομένων διαφορών.

"Αρθρον 513.

("Αρθρον 531 Α.Ν. 44)1967)

1. "Εφεσις συγχωρείται μόνον κατά των εις πρώτον βαθμόν εκδιδομένων αποφάσεων α) των λόγω άναρμοδιότητος παραπεμπουσών την υπόθεσιν εις τó άρμόδιον δικαστήριον, β) των περατούσων την όλην ή μόνον την είτε επί τής άγωγής είτε επί τής άνταγωγής δίκην όριστικών αποφάσεων. 'Επί έρήμην αποφάσεων έφεσις χωρεί, εάν μέν έξεδόθησαν κατά την πρώτην συζήτησιν, έφ' όσον δέν συγχωρείται πλέον άνακοπή έρημοδικίας, εάν δέ έξεδόθησαν εις μεταγενεστέρην συζήτησιν, από τής δημοσιεύσεώς των. 'Εάν ή απόφασις είναι έν μέρει όριστική, δέν χωρεί έφεσις ούτε κατά των όριστικών διατάξεων πρό τής εκδόσεως όριστικής αποφάσεως επί τής δίκης

2. 'Εκκαλουμένης τής όριστικής αποφάσεως, θεωρούνται συνεκκληθεΐσαι και αι προεκδοθεΐσαι μή όριστικάι, και άν δέν άπευθύνεται ρητώς κατ' αυτών ή έφεσις.

"Αρθρον 514.

("Αρθρον 532 Α.Ν. 44)1967)

Δευτέρα έφεσις υπό του αυτού διαδίκου κατά τής αυτής αποφάσεως ως πρός τó αυτό ή άλλο κεφάλαιον δέν επιτρέπεται.

"Αρθρον 515.

("Αρθρον 533 Α.Ν. 44)1967)

'Εάν ή άνακοπή έρημοδικίας άπερρίφθη, ή έφεσις άπευθύνεται κατά τής άπορριψάσης την άνακοπήν αποφάσεως, όποτε θεωρείται συνεκκληθεΐσα και ή καθ' ής ή άνακοπή έρήμην απόφασις, έφ' όσον δέν παρήλθεν ή προθεσμία πρός άσκησιν έφέσεως κατ' αυτής.

"Αρθρον 516.

("Αρθρον 534 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικαίωμα έφέσεως έχουν, έφ' όσον ήττήθησαν έν όλω ή έν μέρει κατά την πρωτόδικον δίκην, ό έναγων, ό έναγόμενος, οι κυρίως και προσθέτως παρεμβάντες, οι καθολικοί διάδοχοι, οι μετά την άσκησιν τής άγωγής ειδικοί διάδοχοι αυτών, ως και οι εισαγγελεΐς πρωτοδικών άν ήσαν διάδικοι.

2. "Εφεσιν δικαιούται νά άσκήση και ό νικήσας διάδικος, έφ' όσον έχει έννομον συμφέρον.

"Αρθρον 517.

("Αρθρον 535 Α.Ν. 44)1967)

'Η έφεσις άπευθύνεται κατ' εκείνων οι όποιοι ήσαν διάδικοι κατά την πρωτόδικον δίκην ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων αυτών. 'Επί άναγκαστικής όμοδικίας ή

έφεσις πρέπει να άπευθύνεται κατά πάντων τών όμοδίκων, άλλως άπορρίπτεται ως άπαράδεκτος.

Άρθρον 518.

(Άρθρον 536 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Έάν ό έκκαλών διαμένη είς την ήμεδαπήν, ή προθεσίμια τής έφέσεως είναι τριάκοντα ήμερών, εάν δε διαμένη είς την άλλοδαπην ή είναι άγνώστου διαμονής, έξήκοντα ήμερών και άρχεται είς άμφοτέρας τās περιπτώσεις από τής επιδόσεως τής περατούσης την δίκην άποφάσεως.

2. Έάν δέν έπεδόθη ή άπόφασις, ή προθεσίμια τής έφέσεως είναι τριών έτών, άρχομένη από τής δημοσιεύσεως τής περατούσης την δίκην άποφάσεως.

3. Έάν ό είς άσκησιν έφέσεως άικαιούμενος διάδικος απέθανεν, ή προθεσίμια τής έφέσεως άρχεται από τής πρός τούς καθολικούς διαδόχους ή τούς κληροδόχους επιδόσεως τής περατούσης την δίκην άποφάσεως.

Άρθρον 519.

(Άρθρον 537 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαρκούσης τής προθεσίμιας τής έφέσεως δέν δύναται να έκτελεσθ ή άπόφασις του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Πάσα πράξις ένεργουμένη κατά την διάρκειαν τής προθεσίμιας τής έφέσεως είναι άκυρος, έπιτρέπεται όμως ή λήψις ασφαλιστικών μέτρων.

2. Έπί όριστικών άποφάσεων προσωρινώς έκτελεστών δέν άναστέλλεται ή έκτέλεσις, πλην άν πρόκειται να γίνη κατά τρίτου.

Άρθρον 520.

(Άρθρον 538 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τό έγγραφον τής έφέσεως πρέπει να περιέχη τά κατά τά άρθρα 118 έως 120 άπαιτούμενα στοιχειά και τούς λόγους τής έφέσεως.

2. Πρόσθετοι λόγοι έφέσεως ως πρός τά έκκληθέντα και τά άναγκαίως μετά τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τής άποφάσεως άσκούνται μόνον δι' ιδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρά τη γραμματεία του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, συντασσομένης έκθέσεως κάτωθι αυτού και κοινοποιουμένου όκτώ ήμέρας πρδ τής συζήτησεως τής έφέσεως είς τόν έφεσίβλητον.

Άρθροι 521.

(Άρθρον 539 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Η έμπροθέσμως και προσηκόντως άσκηθεύσα έφεσις επάγεται άναστολήν τής έκτελέσεως τής άποφάσεως. Πάσα πράξις ένεργουμένη μετά την άσκησιν τής έφέσεως είναι άκυρος, έπιτρέπεται όμως ή λήψις ασφαλιστικών μέτρων.

2. Έπί άποφάσεων προσωρινώς έκτελεστών δέν άναστέλλεται ή έκτέλεσις, πλην άν πρόκειται να γίνη κατά τρίτου.

3. Τό άνασταλτικόν άποτέλεσμα διαρκεί μέχρι τής έκδόσεως τής όριστικής άποφάσεως επί τής έφέσεως ή τής κατ' άλλον τρόπον καταργήσεως τής κατ' έφεσιν δίκης.

Άρθρον 522.

(Άρθρον 540 Α.Ν. 44)1967)

Διά τής άσκήσεως τής έφέσεως ή ύπόθεσις μεταβιβάζεται είς τό δευτεροβάθμιον δικαστήριον κατά τά διά τής έφέσεως και τών προσθέτων λόγων καθοριζόμενα όρια.

Άρθρον 523.

(Άρθρον 541 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ό έφεσίβλητος δύναται και μετά την πάροδον τής προθεσίμιας τής έφέσεως να άσκήση άντέφεσιν ως πρός τά έκ-

κληθέντα και τά άναγκαίως μετά τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τής προσβαλλομένης άποφάσεως και άν άπεδέχθη την άπόφασιν ή παρητήθη τής έφέσεως.

2. Η άντέφεσις άσκειται μόνον δι' ιδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρά τη γραμματεία του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, συντασσομένης έκθέσεως κάτωθι αυτού, κοινοποιείται δε τούτο όκτώ ήμέρας πρδ τής συζήτησεως τής έφέσεως είς τόν έκκαλούντα.

3. Έάν άπορριφθ ή έφεσις ως έκπρόθεσμος ή άπαράδεκτος ή τυπικώς άκυρος άπορρίπτεται και ή άντέφεσις, πλην άν ήσκήθη διαρκούσης τής διά τόν άντεκκαλούντα προθεσίμιας τής έφέσεως, ότε ίσχύει ως αύτοτελής έφεσις. Η παραιτησις από τής έφέσεως ή ή άπόρριψις ταύτης ως άβασίμου δέν έπηρεάζει την άντέφεσιν.

Άρθρον 524.

(Άρθρον 542 Α.Ν. 44)1967)

1. Έπί τής διαδικασίας τής κατ' έφεσιν δίκης εφαρμόζονται αι διατάξεις τών άρθρων 233 έως 312.

2. Τούς παρά πρωτοδικαίς εισαγγελείς, εάν έχουν την ιδιότητα του έκκαλούντος ή του έφεσιβλήτου, εκπροσωπεύ ό παρ' έφέταις εισαγγελεύς.

Άρθρον 525.

(Άρθρον 543 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πάσα αίτησις ύποβληθεύσα πρωτοδικώς δύναται να άποτελέση άντικείμενον τής έφέσεως και τής κατ' έφεσιν δίκης, και άν δέν άπεφάνθη περι αύτης τό πρωτοβάθμιον δικαστήριον.

2. Είναι άπαράδεκτος ή ύποβολή νέας αίτήσεως, ως και ή άσκησις άνταγωγής τό πρώτον είς την κατ' έφεσιν δίκην, και άν συναιν ή ό άντίδικος. Τό άπαράδεκτον λαμβάνεται ύπ' όψιν και αύτεπαγγέλτως.

3. Έπιτρέπεται είς την κατ' έφεσιν δίκην ή διά τών προτάσεων ύποβολή αίτήσεων διά παρεπομένας άπαιτήσεις αι όποίαι έγεννήθησαν μετά την συζήτησιν καθ' ήν έξεδόθη ή προσβαλλομένη άπόφασις ή αίτήσεων περι άποκαταστάσεως τών πραγμάτων είς την πρδ τής έκτελέσεως τής άποφάσεως κατάστασιν.

Άρθρον 526.

(Άρθρον 544 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 40 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Είναι άπαράδεκτος είς την κατ' έφεσιν δίκην πάσα μεταβολή τής βάσεως του άντικειμένου και του αίτήματος τής άγωγής, και άν συναιν ή ό άντίδικος. Τό άπαράδεκτον λαμβάνεται ύπ' όψιν και αύτεπαγγέλτως. Έπιτρέπεται ένεκα γεγονότων επελθόντων μετά την έκδοσιν τής πρωτοδικου άποφάσεως ίνα, άντι του άρχικώς αίτηθέντος άντικειμένου, αίτηθ ή άλλο ή ή άξία αυτού ή τό διαφέρον.

Άρθρον 527.

(Άρθρον 545 Α.Ν. 44)1967)

Είναι άπαράδεκτος είς την κατ' έφεσιν δίκην ή προβολή πραγματικών ίσχυρισμών μη προταθέντων πρωτοδικώς πλην άν 1) προτείνωνται ύπδ του έφεσιβλήτου ενάγοντος, έναγομένου ή παρεμβάντος πρδς υπεράσπισιν κατά τής έφέσεως και δέν μεταβάλλεται δι' αύτών ή βάσις τής άγωγής ή τής παρεμβάσεως ή προτείνωνται ύπδ του τό πρώτον είς την κατ' έφεσιν δίκην κυρίως παρεμβαίνοντος ή προσθέτως μόν παρεμβαίνοντος, θεωρουμένου όμως ως άναγκαίου όμοδίκου του άρχικοϋ διαδίκου, 2) έγεννήθησαν μετά την τελευταίαν ένώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συζήτησιν, 3) συντρέχουν αι πρδϋποθέσεις του άρθρου 269. Τό άπαράδεκτον λαμβάνεται ύπ' όψιν και αύτεπαγγέλτως.

Άρθρον 528.

(Άρθρον 546 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν κατόπιν ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ἀπορριψάσης ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας ἐξηφανίσθῃ αὕτη, ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην καὶ πάντας τοὺς πραγματικοὺς ἰσχυρισμοὺς τοὺς ὁποίους ἡδύνατο νὰ προτείνῃ πρωτοδικῶς. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐφεσίβλητος.

Άρθρον 529.

(Άρθρον 547 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 40 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εἰς τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην ἐπιτρέπεται ἐπὶ κλησὶς καὶ προσαγωγὴ νέων ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐξέτασις νέων μαρτύρων περὶ ζητημάτων περὶ τῶν ὁποίων ἐξητάσθησαν μάρτυρες κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐπιτρέπεται, ἂν ἐπιβάλλεται τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καὶ μόνον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 396 ὀριζομένου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν νομίμως γνωστοποιηθέντων εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δύναται νὰ ἀποκρούσῃ τὰ τὸ πρῶτον ἐνώπιον αὐτοῦ προσαγόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα ὡς ἀπαράδεκτα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὁ διάδικος δὲν προσήγαγε ταῦτα κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐκ προθέσεως στρεψοδικίας ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας.

Άρθρον 530.

(Άρθρον 548 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐξητάσθῃ ἐνόρκως ὁ διάδικος, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην ἡ ἐνορκος ἐξέτασις τοῦ ἀντιδίκου περὶ τοῦ αὐτοῦ πραγματικοῦ γεγονότος.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην διάδικος ἡρνήθῃ νὰ ἐξετασθῇ ἐνόρκως, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀπόκειται νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ μὴ τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ κατ' ἐφεσιν.

Άρθρον 531.

(Άρθρον 549 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 40 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν αἱ περὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐνάγοντος διατάξεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐφεσιβλήτου ὡς πρὸς τὴν ἀντέφεσιν.

2. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 279. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐκκαλοῦντος ὡς πρὸς τὴν ἀντέφεσιν.

Άρθρον 532.

(Άρθρον 550 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἐλλείπῃ τις τῶν προϋποθέσεων τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἐφέσεως, ἰδίᾳ ἐὰν ἡ ἐφεσις δὲν ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει ταύτην ὡς ἀπαράδεκτον καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Άρθρον 533.

(Άρθρον 551 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 40 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν ἐφεσιν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως ἰσχύοντα νόμον.

Άρθρον 534.

(Άρθρον 552 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἀντικαθιστᾷ τὰς αἰτιολογίας καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἐφεσιν.

Άρθρον 535.

(Άρθρον 553 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 40 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ λόγος τῆς ἐφέσεως κριθῇ βάσιμος ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται καὶ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον, ἐὰν μὲν τὸ πρωτοβάθμιον ἀπεφάνθῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, κρατεῖ παρ' αὐτῷ καὶ δικάζει ταύτην κατ' οὐσίαν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει δύναται ἢ νὰ ἀναπέμψῃ ταύτην εἰς τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἢ ἄλλο ὁμοιόβαθμον δικαστήριον τῆς περιφέρειας τοῦ ἢ νὰ κρατήσῃ καὶ δικάσῃ ταύτην κατ' οὐσίαν.

2. Ἐὰν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται λόγω ἀναρμοδιότητος τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 46. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀναρμοδιότητος κατὰ τόπον καὶ κριθῇ ἀρμόδιον ἕτερον πρωτοβάθμιον δικαστήριον ὑπαγόμενον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικάζοντος δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, τοῦτο δύναται ἢ νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἢ νὰ κρατήσῃ καὶ νὰ δικάσῃ αὐτὴν κατ' οὐσίαν.

Άρθρον 536.

(Άρθρον 554 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἐπιβλαβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα ἀπόφασιν ἄνευ ἀσκήσεως ἰδίας ἐφέσεως ἢ ἀντεφέσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσιβλήτου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζονται ὅταν τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως δικάζῃ τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

Άρθρον 537.

(Άρθρον 555 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν πλείονες ἡττήθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ εἰς μόνον ἡσκήσεν ἐφεσιν, ἡ δεχομένη αὐτὴν ἀπόφασις ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων ὁμοδίκων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἀναψηλάφησις

Άρθρον 538.

(Άρθρον 556 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 41 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Εἰς ἀναψηλάφησιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν καὶ πολυμελῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ὅσον δικάζει κατ' οὐσίαν.

Άρθρον 539.

(Άρθρον 557 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἀναψηλάφησις συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν περατούσων τὴν δίκην ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας καὶ εἰς ἐφεσιν. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐν μέρει ὁριστική, δὲν χωρεῖ ἀναψηλάφησις οὔτε κατὰ τῶν ὁριστικῶν διατάξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης.

2. Ἐὰν προσβληθῇ δι' ἀναψηλάφησεως ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις θεωροῦνται προσβληθεῖσαι καὶ αἱ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικά, καὶ ἐὰν δὲν ἀπευθύνεται ρητῶς κατ' αὐτῶν ἡ ἀναψηλάφησις.

*Άρθρον 540.

(*Άρθρον 558 Α.Ν. 44)1967)

Ἐάν ἡ ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἀπερρίφθῃ, ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνεται κατὰ τῆς ἀπορριψάσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως, ὅποτε θεωρεῖται προβληθεῖσα καὶ ἡ καθ' ἧς ἡ ἀνακοπὴ ἐρήμην ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν ἀναψηλάφησεως κατ' αὐτῆς.

*Άρθρον 541.

(*Άρθρον 559 Α.Ν. 44)1957)

Δευτέρα ἀναψηλάφησις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον δὲν ἐπιτρέπεται.

*Άρθρον 542.

(*Άρθρον 560 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικαίωμα ἀναψηλάφησεως ἔχουν, ἐφ' ὅσον ἡττήθησαν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν δίκην καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσίβλητος, ὁ ἀναιρεσίβλητος, ὁ ἀναιρεσίβλητος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ἐὰν ᾖσαν διάδικοι.

2. Ἀναψηλάφησιν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ νικήσας διάδικος ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον.

*Άρθρον 543.

(*Άρθρον 561 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνεται κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ᾖσαν διάδικοι κατὰ τὴν δίκην καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ἡ ἀναψηλάφησις πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν ὁμοδικῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 544.

(*Άρθρον 562 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 41 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀναψηλάφησις συγχωρεῖται μόνον 1) ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξεδόθησαν μεταξύ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα παρισταμένων, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων δικαστηρίων ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἀποφάσεις, 2) ἐὰν διάδικος δὲν ἐξεπροσωπήθῃ νομίμως εἰς τὴν δίκην, ἐφ' ὅσον μεταγενεστέρως δὲν ἐνεκρίθῃ ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, 3) ἐὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον παρέστη ὡς διάδικος ἰδίῳ ὀνόματι ἢ ἐξεπροσώπησε διαδίκους ὑπὸ πλειονας ιδιότητας ἔχοντας ἀντιθετὰ συμφέροντα ἐν τῇ δίκῃ, 4) ἐὰν παρέστη τις ὡς πληρεξούσιος διαδίκου ἀνευ πληρεξουσιότητος ἐφ' ὅσον μεταγενεστέρως δὲν ἐνεκρίθῃ ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, 5) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι πλαστή εἴτε διότι ἀναγράφει ψευδῶς ὅτι τὸ δικαστήριον συνεκροτήθη ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δικαστῶν εἴτε διότι, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τῆς διασκέψεως, δὲν ἐξεδόθη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένης πλειονοψηφίας ἢ δὲν φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπὸ τούτων ὑπογραφή αὐτῆς, 6) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ψευδοῦς καταθέσεως μάρτυρος ἢ διαδίκου, ἐπὶ ψευδοῦς ἐκθέσεως ἢ καταθέσεως πραγματογνώμονος, ἐπὶ ψευδοῦς ὅρκου διαδίκου ἢ ἐπὶ πλαστῶν ἐγγράφων, ἐφ' ὅσον τὸ ψεῦδος ἢ ἡ πλαστότης ἀναγνωρίσθησαν δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ καταθέσεως διαδίκου καὶ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἀσκήσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ πρόοδος τῆς ποινικῆς διαδικασίας εἶναι ἀδύνατος, ἡ ἀναγνώρισις γίνεται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ἐπὶ κυρίας ἀγωγῆς, ἀσχυρμένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐπὶ ἐπιγενομένης δὲ ἀδυναμίας ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης, 7) ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν διάδικος ἀνεῦρεν ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν

κατοχὴν του μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως νέα κρίσιμα ἐγγράφα τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο νὰ προσαγάγῃ ἐγκαίρως ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ τὰ ὅποια κατεκρατήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου εὐρισκομένου ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν, ὡς καὶ τὴν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου κατοχὴν, ἡγνῶει διαρκούσης τῆς δίκης, 8) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἡ ὅποια ἀνετράπη ἀμετακλήτως μετὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, 9) ἐὰν διάδικος ἐκλήτευσεν εἰς τὴν δίκην τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, καίτοι ἐγνώριζε τὴν διαμονὴν του.

*Άρθρον 545.

(*Άρθρον 563 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 41 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν.

2. Ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως εἶναι ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν.

3. Ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως ἄρχεται α) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 1 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς νεωτέρας τῶν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, β) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 2 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως πρὸς τὸν ἱκανὸν καταστάνα διάδικον ἢ πρὸς τὸν νομίμως ἀντιπροσωπεύοντα αὐτόν, γ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 4 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προσωπικῶς πρὸς τὸν αἰτούμενον τὴν ἀναψηλάφησιν, δ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 6 ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ ψευδομαρτυρία, ψευδορκία ἢ ἡ πλαστότης, ε) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 7 ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων κρίσιμων ἐγγράφων, στ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 8 ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀνατραπέυσης ἀποφάσεως, ζ) εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 3, 5 καὶ 9 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 3 ἐδαφ. δ', ε' καὶ στ', δὲν ἄρχεται ἡ προθεσμία ἂν δὲν προηγήθῃ ἐπίδοσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἄλλως ἄρχεται ἀπὸ τῆς, μετὰ τὸ ἀμετακλήτον ἢ τὴν γνῶσιν τῶν κρίσιμων ἐγγράφων ἢ τῆς ἀνατραπέυσης ἀποφάσεως, γενομένης ἐπιδόσεως. Τὰ συνιστῶντα τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονότα τῶν ἐδαφίων τούτων πρέπει νὰ ἀποδεδυνώνται ἐγγράφως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.

5. Ἐὰν δὲν ἐπεδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως εἶναι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι τελεσίδικος ἢ ἀνεκκλητος, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν αὕτη κατέστη τελεσίδικος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τοῦ ἄρθρου 544 ἀριθ. 6, ἡ ἀναψηλάφησις εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ ἢ πολιτικοῦ δικαστηρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ἄρχεται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

6. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς ἀσκήσιν ἀναψηλάφησεως ἀπέθανεν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως ἄρχεται μόνον ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς καθολικοὺς διαδόχους ἢ κληροδόχους ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

*Άρθρον 546.

(*Άρθρον 564 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ προθεσμία ἀναψηλάφησεως ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 592 παρ. 1 γαμικῶν διαφορῶν ἢ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 614 παρ. 1 διαφορῶν ἀφορωσῶν σχέσεις γονέων καὶ τέκνων ἢ διατασσουσῶν τὴν ἐξάλειψιν ὑποθήκης,

προσημειώσεως ή κατασχέσεως ή κηρυσσουσών έγγραφον ως πλαστόν και έφ' όσον εις πάσας τας περιπτώσεις ταύτας ή προθεσμία άρχεται από τής επιδόσεως τής προσβαλλομένης απόφασεως. Δύναται όμως το δικάζον την άναψηλάφησιν δικαστήριον, επί τή αίτησει τινός των διαδίκων υποβαλλομένη δια των προτάσεων, να διατάξη επί εξαλείψεως υποθήκης, προσημειώσεως ή κατασχέσεως, την άρσιν του άνασταλτικού αποτελέσματος επί παροχή άναλόγου έγγυήσεως.

2. Το δικάζον την άναψηλάφησιν δικαστήριον δύναται, επί τή αίτησει τινός των διαδίκων υποβαλλομένη δια των προτάσεων, να διατάξη την άναστολήν τής έκτελέσεως τής προσβαλλομένης απόφασεως έν όλω ή έν μέρει επί παροχή άναλόγου έγγυήσεως ή και άνευ αὐτής. Η απόφασις αὕτη δύναται να άνακληθῇ παρά του δικαστηρίου μέχρι τής έκδόσεως τής οριστικῆς απόφασεως επί τής άναψηλάφσεως, κατόπιν αίτησεως τινός των διαδίκων κατά τον αὐτόν τρόπον υποβαλλομένης.

Άρθρον 547.

(Άρθρον 565 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 41 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Το έγγραφον τής άναψηλάφσεως πρέπει να περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ άρθρα 118 έως 120 απαιτούμενα στοιχεία, μνείαν τής προσβαλλομένης απόφασεως, τους λόγους τής άναψηλάφσεως, τὰ γεγονότα έξ ών προκύπτει ή τήρησις τής προθεσμίας, αίτησιν περι εξαφανίσεως έν όλω ή έν μέρει τής προσβαλλομένης απόφασεως, ως και αίτησιν επί τής ούσίας τής υποθέσεως.

2. Πρόσθετοι λόγοι άναψηλάφσεως ως πρὸς τὰ αὐτὰ και τὰ άναγκαίως μετά τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τής απόφασεως άσκούνται-μόνον δι' ιδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρά τῇ γραμματεία του δικαστηρίου ένώπιον του όποίου άπευθύνεται ή άναψηλάφσις, συντασσομένης έκθέσεως κάτωθι αὐτου και κοινοποιουμένου είκοσιν ήμέρας πρὸ τής συζητήσεως τής άναψηλάφσεως εις τον καθ' οὐ αὕτη.

Άρθρον 548.

(Άρθρον 566 Α.Ν. 44)1967)

Επί τής διαδικασίας τής κατ' άναψηλάφησιν δίχης εφαρμόζονται αἱ διατάξεις των άρθρων 233 έως 312, και 524 έως 534.

Άρθρον 549.

(Άρθρον 567 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν το δικαστήριο κρίνῃ ότι ή άναψηλάφσις είναι παραδεκτή και ήσκήθη έμπροθέσμως και κατὰ τας νομίμους διατυπώσεις, προβαίνει εις την εξέτασιν των λόγων τής άναψηλάφσεως, εάν δε θεωρήσῃ τινα έκ τούτων παραδεκτόν και βάσιμον, δέχεται ταύτην και εξαφανίζον την προσβαλλομένην απόφασιν, εξέτάζει την ούσίαν τής υποθέσεως έντὸς των δια τής άναψηλάφσεως καθοριζομένων ορίων, άλλως άπορρίπτει την άναψηλάφησιν.

2. Εάν ή άναψηλάφσις έγένητο δεκτή λόγω έκδόσεως άντιφατικῶν απόφασεων, το δικαστήριο εξαφανίζει την τελευταίαν απόφασιν.

Άρθρον 550.

(Άρθρον 568 Α.Ν. 44)1967)

Το δικάζον την άναψηλάφησιν δικαστήριον, υποβαλλομένης αίτησεως δια του κυρίου ή προσθέτου δικογράφου τής άναψηλάφσεως, διατάσσει δια τής δεχομένης την άναψηλάφησιν απόφασεως την επαναφοράν των πραγμάτων εις την πρὸ τής έκτελέσεως τής εξαφανισθείσης απόφασεως κατάστασιν.

Άρθρον 551.

(Άρθρον 569 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τής επί τής άναψηλάφσεως έκδιδομένης απόφασεως συγχωροῦνται ένδικα μέσα μόνον έφ' όσον ή έκδοθεῖσα εις την άρχικὴν δίχην απόφασις ήτο έπιδεκτικὴ προσβολῆς δι' ένδίκων μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Άναίρεσις

Άρθρον 552.

(Άρθρον 570 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 42 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Εἰς άναίρεσιν υπόκεινται αἱ απόφασις των εἰρηνοδικείων, των μονομελῶν και πολυμελῶν πρωτοδικείων, ως και των έφετείων.

Άρθρον 553.

(Άρθρον 571 Α.Ν. 44)1967)

1. Άναίρεσις συγχωρεῖται μόνον κατὰ των μη υποκειμένων εις άνακοπήν έρημοδικίας και εις έφεσιν απόφασεων α) των λόγω άναρμοδιότητος καθ' ύλην παραπεμπουσών την υπόθεσιν εις το άρμόδιον δικαστήριον και των κατὰ παράβασιν του άρθρου 46 έκδοθεισῶν υπό του εις δ ή παραπομπή δικαστηρίου, β) των περατουσῶν την όλην ή μόνον την εἴτε επί τής άγωγῆς εἴτε επί τής άνταγωγῆς δίχην οριστικῶν απόφασεων. Εάν ή απόφασις είναι έν μέρει οριστική, δὲν χωρεῖ άναίρεσις οὔτε κατὰ των οριστικῶν διατάξεων πρὸ τής έκδόσεως οριστικῆς απόφασεως επί τής δίχης.

2. Προσβαλλομένης δι' άναίρεσεως τής οριστικῆς απόφασεως, θεωροῦνται προσβληθεῖσαι και αἱ προεκδοθεῖσαι μη οριστικαί, και άν δὲν άπευθύνεται ρητῶς κατ' αὐτῶν ή άναίρεσις.

Άρθρον 554.

(Άρθρον 572 Α.Ν. 44)1967)

Εάν ή άνακοπή έρημοδικίας άπερρίφθῃ, ή άναίρεσις άπευθύνεται κατὰ τής άπορριψάσης την άνακοπήν απόφασεως, όπότε θεωρεῖται ότι ή άναίρεσις άπευθύνεται και κατὰ τής καθ' ής ή άνακοπή έρήμην απόφασεως, έφ' όσον δὲν παρήλθεν ή προθεσμία πρὸς άσκησιν άναίρεσεως κατ' αὐτῆς.

Άρθρον 555.

(Άρθρον 573 Α.Ν. 44)1967)

Δευτέρα άναίρεσις υπό του αὐτου διαδίκου κατὰ τής αὐτῆς απόφασεως ως πρὸς το αὐτό ή άλλο κεφάλαιον δὲν επιτρέπεται.

Άρθρον 556.

(Άρθρον 574 Α.Ν. 44)1967)

1. Δικαίωμα άναίρεσεως έχουν, έφ' όσον ήττήθησαν έν όλω ή έν μέρει κατὰ την δίχην κατὰ την όποιαν εξέδόθη ή προσβαλλομένη απόφασις, ο ένάγων, ο έναγόμενος, ο έκκαλῶν, ο έφεσίβλητος, ο αἰτῶν την άναψηλάφησιν, ο καθ' οὐ αὕτη, οἱ κυρίως και προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ μετά την άσκησιν τής άγωγῆς είδικοὶ διάδοχοι, ως και οἱ εισαγγελεῖς, μόνον εάν ήσαν διάδικοι.

2. Άναίρεσιν δικαιούται να άσκήσῃ και ο νικήσας διάδικος, έφ' όσον έχει έννομον συμφέρον.

Άρθρον 557.

(Άρθρον 575 Α.Ν. 44)1967)

Ο παρ' Αρείῳ Πάγῳ εισαγγελεύς δικαιούται να ζητήσῃ την υπέρ του νόμου άναίρεσιν πάσης απόφασεως, και μη υποκειμένης εις άναίρεσιν έκ μέρους των διαδίκων, δια πάντα λόγον και άνευ περιορισμοῦ προθεσμίας. Η επί τής άναίρεσεως ταύτης έκδιδομένη απόφασις δὲν παράγει άποτελέσματα έναντι των διαδίκων, πλην άν στηρίζεται επί υπερβάσεως δικαιοδοσίας ή έλλείψεως καθ' ύλην άρμοδιότητος.

Άρθρον 558.

(Άρθρον 576 Α.Ν. 44)1967)

Η άναίρεσις άπευθύνεται κατ' εκείνων οἱ όποιοι ήσαν διάδικοι κατὰ την δίχην καθ' ήν εξέδόθη ή προσβαλλομένη απόφασις ή των καθολικῶν διαδόχων ή των κληροδόχων αὐτῶν.

Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας, ἡ ἀναίρεσις πρέπει νὰ ἀπενθύνεται κατὰ πάντων τῶν ὁμοδικῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Ἀρθρον 559.

(*Ἀρθρον 577 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971,

ἄρθρον 1 Α.Ν. 545)1968)

Ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον 1) ἐὰν παρεβιάσθῃ κανὼν οὐσιαστικοῦ δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν κανόνων τῶν δικαιοπραξιῶν, ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ νόμου ἢ ἐθίμου ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνοῦς δικαίου. Ἡ παράβασις τῶν διδαγμάτων τῆς κοινῆς πείρας ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως μόνον ἐὰν ταῦτα ἀφορῶν τὴν ἐρμηνείαν κανόνων δικαίου ἢ τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπαγωγὴν τῶν πραγματικῶν γεγονότων, 2) ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν συνετέθη προσηκόντως ἢ μετέσχε τῆς συνθέσεως αὐτοῦ δικαστῆς τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις ἢ κατὰ τοῦ ὁποίου ἡσκήθη ἀγωγή κακοδικίας, 3) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαίρεσεως δικαστοῦ, καίτοι οὗτος κατὰ τὰ δεκτὰ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως γινόμενα πραγματικὰ περιστατικὰ ἦτο ἐξαιρετέος κατὰ νόμον, 4) ἐὰν τὸ δικαστήριον ὑπερέβῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, 5) ἐὰν τὸ δικαστήριον, ἐπὶ ἀρμοδιότητος καθ' ὕλην, ἐσφαλμένως ἐκήρυξεν ἑαυτὸ ἀρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 ἢ ἐὰν τὸ εἰς δ' ἢ παραπομπὴ δικαστήριον παρεβιάσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46, 6) ἐὰν παρὰ τὸν νόμον καὶ ἰδίᾳ παρὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις ὁ διάδικος ἐδικάσθῃ ἐρήμην, 7) ἐὰν παρανόμως ἀπεκλεισθῇ ἡ δημοσιότης τῆς διαδικασίας, 8) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πράγματα μὴ προταθέντα ἢ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πράγματα προταθέντα καὶ ἔχοντα οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης, 9) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπέδικασε μὴ αἰτηθὲν ἢ πλεόν τοῦ αἰτηθέντος ἢ ἀφῆκεν αἰτήσιν ἀδίκαστον, 10) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐδέχθῃ πράγματα ἔχοντα οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης ὡς ἀληθῆ ἂνευ ἀποδείξεως ἢ δὲν διέταξε περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν, 11) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἀποδεικτικὰ μὲσα μὴ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἀποδείξεις μὴ προσαχθείσας ἢ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἐπικληθέντα καὶ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ μὲσα, 12) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέβῃ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου ἐν σχέσει πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, 13) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου περὶ βάρους ἀποδείξεως, 14) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἀκυρότητα, ἐκπτώσιν ἀπὸ δικαιώματος ἢ ἀπαράδεκτον, 15) ἐὰν παρὰ τὸν νόμον ἀνεκλήθῃ ἀπόφασις ὁριστικὴ, 16) ἐὰν τὸ δικαστήριον κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐδέχθῃ ὅτι ὑπάρχει ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει δεδικασμένον ἢ ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως ἐξαφανισθείσης συνεπιείᾳ ἐνδίκου μέσου ἢ ἀναγνωρισθείσης ὡς ἀνυπάρχου, 17) ἐὰν ἡ αὕτη ἀπόφασις περιέχῃ ἀντιφατικὰς διατάξεις, 18) ἐὰν τὸ δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δὲν συνεμορφώθῃ πρὸς τὴν ἀναιρετικὴν ἀπόφασιν, 19) ἐὰν ἡ ἀπόφασις στερεῖται νομίμου βάσεως καὶ ἰδίᾳ ἐὰν στερεῖται παντελῶς αἰτιολογιῶν ἢ ἔχῃ ἀντιφατικὰς ἢ ἀνεπαρκεῖς αἰτιολογίας ἐπὶ ζητήματος ἀσκοῦντος οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης, 20) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρεμόρφωσεν τὸ περιεχόμενον ἐγγράφου, δεχθὲν πραγματικὰ γεγονότα καταδῆλως διάφορα τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων.

*Ἀρθρον 560.

(*Ἀρθρον 578 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικίων τῶν ἐκδιδόμενων ἐπὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων συγχωρεῖται ἀναίρεσις μόνον 1) ἐὰν παρεβιάσθῃ κανὼν οὐσιαστικοῦ δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν κανόνων τῶν δικαιοπραξιῶν ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ νόμου ἢ ἐθίμου ἡμεδαποῦ ἢ

ἀλλοδαποῦ, ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνοῦς δικαίου. Ἡ παράβασις τῶν διδαγμάτων τῆς κοινῆς πείρας ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως μόνον ἐὰν ταῦτα ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων δικαίου ἢ τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπαγωγὴν τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Ὁ λόγος οὗτος ἀναιρέσεως δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ἐπὶ μικροδιαφορῶν, 2) ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν συνετέθη προσηκόντως ἢ ἐδικάσεν εἰρηνοδικῆς τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, 3) ἐὰν τὸ δικαστήριον ὑπερέβῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ δὲν ἦτο καθ' ὕλην ἀρμόδιον, 4) ἐὰν παρανόμως ἀπεκλεισθῇ ἡ δημοσιότης τῆς διαδικασίας.

*Ἀρθρον 561.

(*Ἀρθρον 579 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἐκτίμησις πραγματικῶν γεγονότων καὶ ἰδίᾳ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφων δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, πλην ἂν παρεβιάσθῃσαν κανόνες δικαίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν ἢ ἂν συντρέχῃ λόγος ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 559 ἀρθ. 19 καὶ 20.

2. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ περιεχομένου διαδικαστικῶν ἐγγράφων τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης δίκης, ἰδίᾳ δὲ ἀγωγῶν, παρεμβάσεων, ἐνδίκων μέσων, προτάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

*Ἀρθρον 562.

(*Ἀρθρον 580 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου παραπομπῆς, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ πλήττεται ἡ ἀπόφασις καθ' ὃ μέρος αὕτη συνεμορφώθη πρὸς τὴν ἀναιρετικὴν.

2. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως ἐρειδόμενος ἐπὶ ἰσχυρισμῷ μὴ προταθέντος νομίμως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, πλην ἂν πρόκειται α) περὶ παραβάσεως μὴ δυναμένης νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, β) περὶ σφάλματος προκύπτοντος ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως, γ) περὶ ἰσχυρισμοῦ ἀφορῶντος τὴν δημοσίαν τάξιν.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ δημιουργήσῃ λόγον ἀναιρέσεως ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων ἢ ἐκ πράξεων προσώπων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἐνεργούντων, πλην ἂν πρόκειται περὶ λόγων ἀφορῶντων τὴν δημοσίαν τάξιν.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, κατὰ πρότασιν ὅμως τοῦ εισηγητοῦ ἀρεοπαγίτου, περιληφθεῖσαν εἰς τὴν ἐγγραφὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ, λόγον ἀναιρέσεως ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, 1, 4, 14, 16, 17 καὶ 19 τοῦ ἄρθρου 559.

*Ἀρθρον 563.

(*Ἀρθρον 581 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ὑπάγεται εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον ὁ ὁποῖος δικάζει ἐν ὁλομελείᾳ ἢ ἐν τμήματι.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται α) αἰτήσεις ἀναιρέσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου, β) αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων πολιτικῶν δικαστηρίων παραπεμπόμεναι πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν διὰ κοινοῦ πρακτικοῦ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικάζοντος τμήματος. Ἡ παραπομπὴ δύναται νὰ γίνῃ ὡς πρὸς πάντας ἢ τινὰς μόνον τῶν λόγων ἀναιρέσεως, ἐὰν καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων κριθῇ ὅτι γεννῶνται ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ἢ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐνότητα τῆς νομολογίας. Τὸ δικάζον τμήμα ὑποχρεοῦται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ὁλομέλειαν ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπόφασις αὐτοῦ, ἀναιρετικὴ ἢ ἀπορριπτικὴ, λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας μιᾶς ψήφου ἢ ἐὰν ἀρνήται τὴν ἐφαρμογὴν νόμου ὡς ἀντισυνταγματικοῦ.

3. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ὁλομέλειαν γίνεται διὰ πρακτικοῦ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος ὀρίζει συγχρόνως δικάσιμον τῆς ὁλομελείας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 568.

*Αρθρον 564.

(*Αρθρον 582 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Εάν ο άναίρεσειών διαμένη εις την ήμεδαπήν, ή προθεσμία τής άναίρεσεως είναι τρίακοντα ήμερών, άρχομένη από τής επιδόσεως τής αποφάσεως.

2. 'Εάν ο άναίρεσειών διαμένη εις την άλλοδαπήν ή είναι άγνώστου διαμονής, ή προθεσμία τής άναίρεσεως είναι ενενηκοντα ήμερών, άρχομένη από τής επιδόσεως τής αποφάσεως.

3. 'Εάν δέν έπεδόθη ή απόφασις, ή προθεσμία τής άναίρεσεως είναι τριών έτών, άρχομένη από τής δημοσιεύσεως τής περατούσης την δίκην αποφάσεως.

4. 'Εάν ο δικαιούμενος εις άσκησιν άναίρεσεως απέθανεν ή προθεσμία τής άναίρεσεως άρχεται μόνον από τής εις τους καθολικούς διαδόχους ή κληροδόχους επιδόσεως τής περατούσης την δίκην αποφάσεως.

*Αρθρον 565.

(*Αρθρον 583 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Η προθεσμία τής άναίρεσεως ως και ή άσκησις αυτής δέν άναστέλλει την έκτέλεσιν τής προσβαλλομένης αποφάσεως. 'Επί των κατά τὸ άρθρον 592 παρ. 1 γαμικῶν διαφορῶν, επί των κατά τὸ άρθρον 614 παρ. 1 διαφορῶν, άφορωσῶν σχέσεις γονέων και τέκνων, ως και επί δικῶν άφορωσῶν έξάλειψιν ύποθήκης, προσημειώσεως ή κατασχέσεως ή κηρυσσουσῶν έγγραφον ως πλαστόν, ή προθεσμία τής άναίρεσεως, ως και ή άσκησις αυτής, άναστέλλει την έκτέλεσιν.

2. 'Εάν εκ τής έκτελέσεως τής αποφάσεως πιθανολογῆται κίνδυνος βλάβης ή άποκατάστασις τής οποίας δέν είναι εύχερής, δύναται νά διαταχθῇ κατ' αἰτησιν τινος τῶν διαδίκων ή έν όλῳ ή έν μέρει άναστολή τής έκτελέσεως τής προσβαλλομένης αποφάσεως υπό τὸν ὅρον παροχῆς αναλόγου έγγυήσεως ή και άνευ έγγυήσεως ή νά έξαρτηθῇ ή έκτέλεσις τής αποφάσεως εκ τής παροχῆς έγγυήσεως υπό τοῦ νικήσαντος διαδίκου. 'Επί τής αἰτήσεως άποφαίνεται έν συμβουλίῳ άνευ ύποχρεωτικῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων τὸ άρμόδιον πολιτικὸν τμήμα, συντιθέμενον εκ τριῶν μελῶν, περιλαμβανομένου ύποχρεωτικῶς τοῦ εισηγητοῦ τής ύποθέσεως. 'Η περι άναστολῆς απόφασις δύναται κατά τὸν αὐτὸν τρόπον νά άνακληθῇ κατ' αἰτησιν τινος τῶν διαδίκων μέχρι τής πρώτης συζητήσεως τής άναίρεσεως, μετὰ ταῦτα δέ μόνον κατά την συζήτησιν αὐτῆς.

*Αρθρον 566.

(*Αρθρον 584 Α.Ν. 44)1967).

1. Τὸ έγγραφον τής άναίρεσεως πρέπει νά περιέχῃ τὰ κατά τὰ άρθρα 118 έως 120 άπαιτούμενα στοιχεία, μνείαν τής προσβαλλομένης αποφάσεως, τοὺς λόγους τής άναίρεσεως, αἴτησιν περι άναίρεσεως έν όλῳ ή έν μέρει τής προσβαλλομένης αποφάσεως και αἴτησιν επί τής οὐσίας τής ύποθέσεως.

2. 'Εάν διὰ τοῦ αὐτοῦ άνααιρετηρίου προσβάλλωνται δύο ή πλείονες αποφάσεις πρωτοβαθμίου και δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ή κατάθεσις πρέπει νά γίνεται εις έκαστον τῶν δικαστηρίων.

*Αρθρον 567.

(*Αρθρον 585 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Όταν άσχοῦν άναίρεσιν οἱ εἰσαγγελεῖς, προσθέτους λόγους δύναται νά άσκήσῃ και ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου.

2. 'Η παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ 'Αρείου Πάγου άσκουμένη άναίρεσις διαβιβάζεται εις την γραμματείαν τοῦ 'Αρείου Πάγου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον και άνευ περιορισμοῦ προθεσμίας άσχοῦνται και οἱ πρόσθετοι λόγοι άναίρεσεως.

*Αρθρον 568.

(*Αρθρον 586 Α.Ν. 44)1967)

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου ὁ έπισπεύδων την συζήτησιν διάδικος προσάγει εις την γραμματείαν τοῦ 'Αρείου

Πάγου κεκυρωμένον αντίγραφον τής άναίρεσεως, τῶν προσβαλλομένων αποφάσεων, τῶν εἰσαγωγικῶν εγγράφων τής κυρίας δίκης ή τῶν παρεμπιπτουσῶν δικῶν και τῶν προτάσεων αὐτοῦ και τῶν λοιπῶν διαδίκων, εάν αὐται είναι άπαραίτητοι πρὸς διάγνωσιν τοῦ βασίμου τῶν εις τὸ κύριον δικόγραφον ή εις πρόσθετον άνααιρετηρίον περιεχομένων λόγων άναίρεσεως. Τῶν εγγράφων τούτων κατατίθενται και δύο αντίγραφα ατελῶς.

2. 'Η γραμματεία τοῦ 'Αρείου Πάγου ύποβάλλει άμελλητὶ τὰ κατατεθέντα έγγραφα εις τὸν πρόεδρον τοῦ 'Αρείου Πάγου ὁ ὁποῖος καθορίζει τὸ άρμόδιον τμήμα, ὁ δέ πρόεδρος τοῦ τμήματος δι' άπλῆς σημειώσεως επί τοῦ κατατεθέντος αντιγράφου τής άναίρεσεως α) δικάσιμον τής ύποθέσεως, β) την προθεσμίαν έντός τής οποίας πρέπει νά γίνη ή επίδοσις τής κλήσεως πρὸς συζήτησιν, γ) εἰσηγητὴν άρεοπαγίτην πρὸς τὸν ὁποῖον διαβιβάζεται ὁ φάκελος τής δικογραφίας.

3. 'Η δικάσιμος ὁρίζεται εις χρόνον παρέχοντα έπαρκῇ προθεσμίαν διὰ την επίδοσιν και προπαρασκευῇ τής συζητήσεως τής ύποθέσεως.

4. 'Εάν την συζήτησιν έπισπεύδῃ ὁ άναίρεσειών, ή κλήσις συντάσσεται κάτωθι αντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου και επιδίδεται έπιμελεία αὐτοῦ πρὸς τοὺς αντιδίκους έξήκοντα τοῦλάχιστον ήμέρας πρὸ τής δικασίμου άν πάντες οἱ καλούμενοι διάδικοι διαμένουν έν τῇ ήμεδαπῇ, ενενηκοντα δέ τοῦλάχιστον ήμέρας άν τις τούτων διαμένη έν τῇ άλλοδαπῇ ή είναι άγνώστου διαμονής. 'Εάν την συζήτησιν έπισπεύδῃ ὁ άνααιρεσίβλητος ή διάδικος άλλος πλὴν τοῦ άναίρεσειόντος, ή κλήσις επιδίδεται έντός τής αὐτῆς προθεσμίας έπιμελεία τοῦ έπισπεύδοντος πρὸς τὸν άναίρεσειόντα και τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

*Αρθρον 569.

(*Αρθρον 587 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 42 παρ. 5 Ν.Δ. 985)1971)

1. Πρόσθετοι λόγοι άναίρεσεως είναι παραδεκτοὶ και άν ή αἴτησις άναίρεσεως δέν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν και ὠρισμένον.

2. Οἱ πρόσθετοι λόγοι άναίρεσεως ως πρὸς τὰ αὐτὰ και τὰ αναγκαιῶς μετὰ τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τής προσβληθείσης αποφάσεως άσχοῦνται μόνον διὰ δικογράφου κατατιθέμενου εις την γραμματείαν τοῦ 'Αρείου Πάγου, τοῦλάχιστον τρίακοντα πλήρεις ήμέρας πρὸ τής συζητήσεως τής άναίρεσεως, συντασσομένης κάτωθι αὐτοῦ έκθέσεως. 'Αντίγραφον τοῦ δικογράφου τῶν προσθέτων λόγων επιδίδεται πρὸ τής αὐτῆς προθεσμίας εις τὸν άναηρεσίβλητον και λοιποὺς διαδίκους. 'Η επίδοσις δύναται νά γίνη και εις τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον τοῦ άναηρεσίβλητου, εάν ή συζήτησις έπισπεύδεται υπό τούτου. 'Αντίγραφα ατελῆ τῶν προσθέτων λόγων, κατατιθέμενα υπό τοῦ άναίρεσειόντος, παραδίδονται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ 'Αρείου Πάγου ανά έν εις τὸν εἰσηγητὴν τής ύποθέσεως και τὸν εἰσαγγελέα τοῦ 'Αρείου Πάγου έντός τής άνωτέρω τριακονθήμερου προθεσμίας. Τὰ άνωτέρω εφαρμόζονται και εάν την συζήτησιν έπισπεύδῃ ὁ άναηρεσίβλητος ή άλλος διάδικος πλὴν τοῦ άναίρεσειόντος.

*Αρθρον 570.

(*Αρθρον 588 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ διάδικοι δέν ύποχρεοῦνται εις κατάθεσιν προτάσεων, πλὴν άν προβάλλωνται ένστάσεις κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ και τοῦ έμπροθέσμου τής αἰτήσεως άναίρεσεως και τῶν προσθέτων λόγων. Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται εἴκοσι τοῦλάχιστον ήμέρας πρὸ τής δικασίμου.

2. Νέοι ισχυρισμοὶ τῶν διαδίκων και νέα άποδεικτικὰ μέσα διὰ την μετ' άναίρεσιν κατ' οὐσίαν έκδικασιν τής ύποθέσεως υπό τοῦ 'Αρείου Πάγου ύποβάλλονται κατὰ τὰ ισχύοντα επί τῶν δικαστηρίων τής οὐσίας.

3. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1 ὀφείλουν πάντες οἱ διάδικοι νὰ καταθέσουν παρὰ τῇ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ἀπόκρουσιν τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῶν προσθέτων λόγων χρησιμεύοντα ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 παραδεκτῶς ὑποβαλλόμενα. Ἡ κατάθεσις καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτῆς βεβαιοῦται διὰ σημειώσεως ἐπὶ τοῦ φακέλου τῆς δικογραφίας.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαγόμενα ἀντίγραφα διαδικαστικῶν ἐγγράφων τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν ἢ ἄλλων διαδίκων ὑποβάλλονται ἀτελῶς δεόντως κεκυρωμένα.

*Ἀρθρον 571.

(*Ἀρθρον 589 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐμπεριστατωμένην ἐκθεσιν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀναιρέσεως καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ καὶ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς καὶ νὰ καταθέσῃ ταύτην εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβουν γνῶσιν ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι.

*Ἀρθρον 572.

(*Ἀρθρον 590 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 568 ἕως 571 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ συζήτησις ἐπισπεύδεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τῶν παρ' ἐφέταις ἢ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέων.

2. Ἐπὶ ἀναιρέσεως ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἑλλειψίς κλητεύσεως τῶν διαδίκων δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἐξαίρεσι μόνον τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀναιρέσις παράγει ἀποτελέσματα καὶ ἔναντι αὐτῶν.

*Ἀρθρον 573.

(*Ἀρθρον 591 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς κατ' ἀναιρέσιν δίκης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 233 ἕως 236, 245, 246, 252 ἕως 261, 286 ἕως 308, 310 καὶ 312 ἕως 334.

2. Τοὺς εἰσαγγελεῖς ἔχοντας τὴν ιδιότητα τοῦ διαδίκου ἐκπροσωπεῖ ὁ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

*Ἀρθρον 574.

(*Ἀρθρον 592 Α.Ν. 44)1967)

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως ἄρχεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ. Μετὰ ταῦτα ἀγορεύουν οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἀναιρεσιοντος, τοῦ ἀναιρεσιβλήτου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων. Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει τελευταῖος, πλὴν ἂν εἶναι διάδικος ἢ ἐκπροσωπῇ ἀναιρεσιόντα εἰσαγγελέα.

*Ἀρθρον 575.

(*Ἀρθρον 593 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

Αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενεστέραν δικασίμον ἀμέσως ὀριζομένην δι' ἐπισημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ. Τὰ ἐδαφ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 226 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ. Περαιτέρω ἀναβολὴ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ.

*Ἀρθρον 576.

(*Ἀρθρον 594 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ διάδικος ἐπιμελεῖα τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συζήτησις δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἀρειος Πάγος προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἂν ἦσαν παρόντες οἱ διάδικοι.

2. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς συζήτησεως διαδίκου δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετάσχῃ προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἂν οὗτος ἐκλητεύθῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως. Ἐὰν ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθῃ παντάπασιν ἢ νομίμως ἢ ἐμπροθέσμως, ὁ Ἀρειος Πάγος κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐπαναφέρεται πρὸς συζήτησιν διὰ νέας κλητεύσεως. Ἐν ἐναντία περιπτώσει προβαίνει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλητευθέντος εἰς τὴν συζήτησιν.

3. Ἐὰν πλείονες μετέχουν τῆς κατ' ἀναιρέσιν δίκης καὶ δὲν ἐκλητεύθῃ τις ἐξ αὐτῶν, ἡ συζήτησις κηρύσσεται ἀπαράδεκτος ὡς πρὸς πάντας.

4. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς παρ. 1 ἕως 3 δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας.

*Ἀρθρον 577.

(*Ἀρθρον 595 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον συζητεῖ πρῶτον περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀναιρέσεως.

2. Ἐὰν ἡ ἀναιρέσις δὲν ἡσκήθῃ νομίμως ἢ ἂν ἐλλείπῃ προϋπόθεσις τις τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῆς, ὁ Ἀρειος Πάγος ἀπορρίπτει ταύτην καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος κρίνῃ νόμιμον καὶ παραδεκτὴν τὴν ἀναιρέσιν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς.

*Ἀρθρον 578.

(*Ἀρθρον 596 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, ὁ Ἀρειος Πάγος ἀπορρίπτει τὴν ἀναιρέσιν, πλὴν ἂν ὑπάρχῃ ἔννομον συμφέρον πρὸς ἀποτροπὴν δεδικασμένου, ὅτε ἀναιρεῖται ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἐσφαλμένην μόνον αἰτιολογίαν τῆς.

*Ἀρθρον 579.

(*Ἀρθρον 597 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ἀναιρεθῇ ἡ ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἐπανερχονται εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς διαδικασία ἀκυροῦται μόνον ἐφ' ὅσον στηρίζεται ἐπὶ τῆς παραβάσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναιρέσις. Πᾶσα ἀπόφασις στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀναιρεθείσης ἀναιρεῖται, ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι ἀναιρέσεως ἀναφέρονται καὶ εἰς αὐτὴν.

2. Ἐὰν ἀποδεικνύεται προαποδεικτικῶς ἐκούσια ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως, ὁ Ἀρειος Πάγος, ὑποβαλλομένης αἰτήσεως διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Ἀρείου Πάγου μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς συζήτησεως, διατάσσει διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως κατάστασιν.

*Ἀρθρον 580.

(*Ἀρθρον 598 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν λόγῳ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπιληφθοῦν περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως. Κατὰ τὴν

περίπτωσιν ταύτην ἀναιρείται καὶ ἡ τυχὸν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ἐπικυρωθεῖσα πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον καὶ αὕτη ἐνέχει ὑπερβάσιν δικαιοδοσίας.

2. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεων, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρινόμενον ἀρμόδιον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, πλὴν τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἀναφερομένων, δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς ἰδίᾳ ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δὲν χρήζῃ περαιτέρω διευκρινίσεως. Ἐν ἐναντία περιπτώσει παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενον τμήμα.

4. Τὸ τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀνηρέθη διὰ τοὺς ὑπ' ἀριθ. 1, 13, 16, 19 καὶ 20 τοῦ ἄρθρου 559 λόγους, ὡς καὶ διότι τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἐκπτώσιν ἀπὸ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ πρὸς τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παραπέμψαντος τμήματος γνώμην, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας καὶ τῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου δεσμεύουν τὰ ἐπιλαμβανόμενα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικαστήρια ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιλυθέντα νομικὰ ζητήματα, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 4.

6. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος δικάζων ἐν ὁλομέλειᾳ ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀπορρίψῃ τοὺς εἰς τὴν ὁλομέλειαν παραπεμφθέντας λόγους ἀναιρέσεως ἢ λύσῃ κατὰ τὴν παρ. 4 τὴν διαφωνίαν, ὑπάρχουν δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι ἀναιρέσεως μὴ παραπεμφθέντες εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἡ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς τὸ τμήμα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συζητεῖται κατόπιν κλήσεως, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 568 ὀριζόμενα. Τὸ οὕτω δικάζον τμήμα, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, ἀποφαίνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 581.

(Ἄρθρον 599 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 42 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται καὶ συζητεῖται διὰ κλήσεως. Ἐπίδοσις τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

2. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐντὸς τῶν διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως διαγραφόμενων ὁρίων, κατατιθεμένων προτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 237.

3. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 579 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς.

Ἄρθρον 582.

(Ἄρθρον 600 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀναιρετικὴ ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως. Πρὸς τοῦτο ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμελλητί τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἢ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν σημείωσιν ταύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἀνακοπὴ καὶ τριτανakoπὴ.

Ἄρθρον 583.

(Ἄρθρον 601 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τις δὲν συμμετέσχεν ἢ δὲν προσεκληθῇ εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξώδικον πράξιν φέρουσαν βλάβην εἰς αὐτὸν ἢ θέτουσαν εἰς κίνδυνον τὰ ἔννομα συμφέροντά του, δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴν.

Ἄρθρον 584.

(Ἄρθρον 602 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς γενικῆς δωσιδικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ εἰδικῶν δωσιδικιῶν.

Ἄρθρον 585.

(Ἄρθρον 603 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 43 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971).

1. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς πρὸς συζήτησιν καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

2. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθροισι 118 ἕως 120 στοιχείων καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. Νέοι λόγοι δύναται νὰ προταθοῦν μόνον διὰ προσθέτου δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ ἀνακοπὴ, συστασομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ καὶ κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 586.

(Ἄρθρον 604 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 583 δύναται νὰ ἀσκηθῇ τριτανakoπὴ κατὰ τῆς μεταξύ ἄλλων ἐκδοθείσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Τριτανakoπὴν δύναται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ δεσμευόμενος ἐκ τοῦ δειδικασμένου τρίτος, ἐφ' ὅσον ἐπικαλεῖται δόλον ἢ συμπαιγνίαν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 587.

(Ἄρθρον 605 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ τριτανakoπὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, παρεμπιπτόντως δὲ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐκκρεμεῖ ἡ κυρία δίκη, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἰσόβαθμον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 588.

(Ἄρθρον 606 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ τριτανakoπὴ ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν διαδίκων μεταξύ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, πλὴν ἂν ἀσκήται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὅποτε δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ κατὰ μόνου τοῦ νικήσαντος διαδίκου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 585 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τριτανakoπῆς.

Ἄρθρον 589.

(Ἄρθρον 607 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀσκήσις τῆς τριτανakoπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Τὸ δικάζον τὴν τριτανakoπὴν δικαστήριον δύναται κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης κατὰ τὴν ἐκδικασιν τῆς τριτανakoπῆς νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τὸν ὅρον ἐγγυοδοσίας ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς ἐὰν πιθανολογῇται ὅτι ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἤθελεν ἐπέλθῃ οὐσιώδης βλάβη εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τριτανakoπτοντος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἐπὶ τῆς τριτανakoπῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 590.

(Ἄρθρον 608 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 43 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ τὴν τριτανakoπὴν παραδεκτὴν καὶ βάσιμον, ἀκυροῖ ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀποφαίνεται ἀνεργὸν ὡς πρὸς τὸν τριτανakoπτοντα τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. Ἡ ἀπόφασις διατηρεῖ τὴν ἰσχύϊν αὐτῆς μεταξύ τῶν ἀρχικῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀδιαιρέτου δικαίου.

BIBAION TETARTON
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαί διατάξεις

*Άρθρον 591.

(*Άρθρον 609 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 44 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ άρθρα 1 ἕως 590 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν διαδικασιῶν, πλὴν ἂν ἀντίκεινται εἰς εἰδικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

2. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσῆχθη, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τοῦτου αὐτεπαγγέλτως καὶ διατάσσει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν δικάζεται αὕτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Γαμικαί διαφοραί

*Άρθρον 592.

(*Άρθρον 610 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 593 ἕως 612 δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι α) τὸ διαζύγιον, β) τὴν ἀκύρωσιν γάμου, γ) τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ γάμου, δ) τὰς ἐκ τοῦ γάμου μεταξὺ τῶν συζύγων σχέσεις τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι περιουσιακόν.

2. Μετὰ τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν καὶ κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 593 ἕως 612 δύνανται νὰ ἐνωθοῦν ἢ νὰ συνεκδικασθοῦν διαφοραὶ ἀφορῶσαι παροχὴν διατροφῆς τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἕτερον ἢ ἐν περιπτώσει διαζυγίου ἀπαίτησιν τοῦ ἀναιτίου συζύγου λόγῳ ἡθικῆς βλάβης.

*Άρθρον 593.

(*Άρθρον 611 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 45 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀγωγή διαζυγίου δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἄνευ προηγουμένης προσπάθειας συνδιαλλαγῆς τῶν διίσταμένων συζύγων, ἄλλως ἀπορρίπτεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτος.

2. Ἀρμόδιος διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς εἶναι α) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τῆς τελευταίας κοινῆς μονίμου διαμονῆς τῶν συζύγων ἔὰν ὁ εἰς τούτων εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος, β) ὁ κατὰ τὸ δόγμα ἢ τὴν θρησκείαν ἀμφοτέρων τῶν συζύγων ἀρμόδιος θρησκευτικὸς λειτουργὸς τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τῆς τελευταίας κοινῆς μονίμου διαμονῆς τῶν συζύγων ἔὰν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι εἶναι ἑτερόδοξοι χριστιανοὶ ἢ ἑτερόθρησκοι, γ) ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τῆς τελευταίας κοινῆς μονίμου διαμονῆς τῶν συζύγων εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

3. Περὶ πάσης ἀμφισβήτησεως ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν ἢ τὴν ἀρμοδιότητα πρὸς συνδιαλλαγὴν ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τῆς τελευταίας κοινῆς μονίμου διαμονῆς τῶν συζύγων, κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν συζύγων. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ὀρίζει δικάσιμον κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιμελεία τοῦ αἰτούντος καλεῖται πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτῆς καὶ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων. Μὴ ἐμφανιζομένου τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐκτακτὸν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται.

*Άρθρον 594.

(*Άρθρον 612 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ προσπάθεια συνδιαλλαγῆς γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προτιθεμένου νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀγῶγην. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν συζύγων καὶ τοῦ

πατρὸς ἐκάστου αὐτῶν καὶ ἡ κατοικία καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις αὐτῶν μετὰ μνείας τῆς ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ τῆς κατοικίας. Εἰς τὴν αἴτησιν περαιτέρω γίνεται μνεία πάντων ἢ τινῶν ἐκ τῶν λόγων τῆς διαστάσεως, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς λεπτομεροῦς ἀναπτύξεως αὐτῶν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 593 παρ. 2 ἀρμόδιον διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὁ ὁποῖος σημειοῖ ἐπ' αὐτῆς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς καὶ ὑπογράφει.

2. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἰδιαιτέρα βιβλία εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται χρονολογικῶς αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν.

*Άρθρον 595.

(*Άρθρον 613 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ καλοῦν τοὺς διίσταμένους συζύγους ὅπως ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον αὐτῶν, μεταχειρίζονται δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πρόσφορα μέσα πρὸς συνδιαλλαγὴν.

2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποφανθοῦν συντάσσοντες πράξιν. Ἡ πράξις δύναται νὰ γίνῃ καὶ κάτωθι τῆς αἰτήσεως, πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν πρὸς συνδιαλλαγὴν, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοὺς λόγους εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται αὕτη καὶ νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς.

3. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἡ προσπάθεια συνδιαλλαγῆς θεωρεῖται ἀποτυχοῦσα καὶ ἂν δὲν συνταχθῇ ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 πράξις.

4. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχουν εἰς τοὺς συζύγους πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

*Άρθρον 596.

(*Άρθρον 614 Α.Ν. 44)1967)

1. Προσπάθεια συνδιαλλαγῆς δὲν ἀπαιτεῖται ὅταν τὸ διαζύγιον ζητεῖται δι' ἀφάνειαν ἢ διὰ φρενοβλάβειαν ἢ διὰ λέπραν τινὸς τῶν συζύγων.

2. Προσπάθεια συνδιαλλαγῆς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀσκήσιν ἀνταγωγῆς.

*Άρθρον 597.

(*Άρθρον 615 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἀγωγή διαζυγίου ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ αὐτεπαγγέλτως ἔὰν δὲν συνετάχθῃ πράξις περὶ ἀποτυχίας τῆς προσπάθειας συνδιαλλαγῆς ἢ δὲν παρῆλθεν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 595 παρ. 3 προθεσμία.

2. Τὰ δικαστήρια δὲν ἐλέγχουν τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς.

*Άρθρον 598.

(*Άρθρον 616 Α.Ν. 44)1967,

άρθρον 45 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Οἱ χειράφετοι ἀνήλικοι καὶ οἱ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν δύνανται νὰ ἀσκοῦν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 592 παρ. 1 ἀγωγὰς καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, ἄνευ συναινέσεως τοῦ κηδεμόνος ἢ τοῦ ἀντιλήπτορος.

*Άρθρον 599.

(*Άρθρον 618 Α.Ν. 44)1967)

1. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης δύνανται νὰ προβληθοῦν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν πρῶτον βαθμὸν δικάζοντος δικαστηρίου.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτα μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης προ-

βαλλόμενα μετά την πρώτην συζήτησιν, εάν κατά την κρίσιν του ταῦτα προβάλλωνται ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ παρελκύσεως τῆς δίκης.

Ἄρθρον 600.

(Ἄρθρον 619 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν ἡ μὴ προσέλευσις, ἡ παράλειψις ἢ ἡ ἄρνησις διαδίκου νὰ καταθέσῃ ἢ νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεων ἢ νὰ δηλώσῃ περὶ τῆς ἀληθείας πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ περὶ γνησιότητος ἐγγράφου, ὡς καὶ ἡ ὁμολογία λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως.

2. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν ἀπαγορεύεται ἡ ἐπαγωγή ἔρκου.

Ἄρθρον 601.

(Ἄρθρον 620 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν δὲν δύνανται 1) νὰ ἐξετασθοῦν ἐνὸρκως οἱ διάδικοι, 2) νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες τὰ γνήσια, νομιμοποιημένα, θετὰ καὶ ἀνεγνωρισμένα τέκνα τῶν διαδίκων, τὰ ἐξώγαμα τέκνα τῆς γυναικός, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι καὶ κατιόντες αὐτῶν, 3) νὰ παραιτηθοῦν οἱ διάδικοι ἀπὸ τῆς ὀρκοδοσίας μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Ἄρθρον 602.

(Ἄρθρον 621 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν ἀγωγῆς διαζυγίου πείθεται ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συνδιαλλαχὴ τῶν διίσταμένων συζύγων, δύνανται κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν συνδιαλλαγὴν ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἅπαξ μόνον καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 603.

(Ἄρθρον 622 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 45 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐρημοδικοῦντος τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἐὰν οὗτοι ἦσαν παρόντες. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται, ἐρημοδικοῦντος μὲν τοῦ ἐνάγοντος, ὡς πρὸς τὴν δι' ἰδίου δικηγράφου ἀσκηθεῖσαν ἀνταγωγὴν, ἐρημοδικοῦντος δὲ τοῦ ἐκκαλοῦντος, ὡς πρὸς τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀντέφεσιν.

Ἄρθρον 604.

(Ἄρθρον 623 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν, θανόντος τινὸς τῶν συζύγων πρὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως, ἡ δίκη καταργεῖται ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον, αὐτῆς. Ἐπὶ δικῶν περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρώσεως γάμου, ἐὰν οἱ κληρονόμοι δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσουν τὴν ἀγωγὴν, ἡ δίκη διακόπτεται.

Ἄρθρον 605.

(Ἄρθρον 624 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 545 παρ. 3 ἐδάφ. δ', ε', στ' προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως εἶναι ἐξ μηνῶν καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 606.

(Ἄρθρον 625 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παραιτηθοῦν τῶν ἐνδίκων μέσων μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ παραίτησις γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

Ἄρθρον 607.

(Ἄρθρον 626 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν περὶ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου ἀγωγὴν δικαιούται, καὶ ἂν ἐτι δὲν ἤσκησε ταύτην, νὰ συμμετέχῃ τῆς δίκης, ἔχων πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ διαδίκου.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελέα τὰς δικασίμους ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν ἀκυρώσεως γάμου, ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις. Ἡ παράλειψις τῆς γνωστοποιήσεως δὲν ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 608.

(Ἄρθρον 627 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ περὶ ἀκυρώσεως γάμου ἀσκουμένη παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ἐτέρου καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινὸς ἔχοντος συμφέρον ἀπευθύνεται κατ' ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 609.

(Ἄρθρον 628 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 45 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως γάμου, ὡς καὶ ἡ ἀκύρωσις τοῦ γάμου κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἐπιδιώκεται μόνον διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 610.

(Ἄρθρον 629 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ διάγνωσις διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἐκ τῆς ἀκυρώσεως γάμου, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει κατ' αἵτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν συζήτησιν μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου. Ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἀσκηθῇ ἡ ἀγωγή, τάσσει προθεσμίαν πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ἀπράκτου δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητας τοῦ γάμου ἰσχυρισμὸς θεωρεῖται μὴ ὑποβληθείς.

Ἄρθρον 611.

(Ἄρθρον 631 Α.Ν. 44)1967).

1. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια δὲν ἔχουν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀλλοδαποὶ καὶ ἐὰν κατὰ τὰ δίκαια τῆς ἰθαγενείας ἀμφοτέρων τῶν συζύγων δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς αὐτὰ δικαιοδοσία πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν ὁμῶς δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν διαζυγίου ὅταν ὁ γάμος εἶναι μὲν ἔγκυρος κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον, ἀνυπόστατος δὲ ἢ ἄκυρος κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἰθαγενείας τοῦ συζύγου.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας, ἐφесιν, ἀναψηλαφῆσιν καὶ ἀναίρεσιν ἀποφάσεων τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι παρεβιάσθη ἡ διάταξις τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 612.

(Ἄρθρον 632 Α.Ν. 44)1967).

1. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν πῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ὁ εἰς τῶν συζύγων εἶναι Ἕλλην καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχῃ οὔτε εἶχε κατοικίαν ἢ διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐὰν ἡ σύζυγος ἦτο κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου Ἕλλην.

2. Ἐν ἐλλείψει ἀρμοδίου κατὰ τόπον δικαστηρίου πρὸς ἐκδικασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν, ἀρμόδια εἶναι τὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 613.

(Ἄρθρον 634 Α.Ν. 44)1967).

Ἀποφάσεις ἀπαγγέλλουσαι ἀκύρωσιν γάμου ἢ διαζύγιον ἢ ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ἐγκύρου γάμου, ὡς καὶ αἱ ἀπορρίπτουσαι τοιαύτας ἀγωγάς, ἀποτελοῦν δεδικασμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται οὐδὲ εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διαφοραὶ ἀναφερόμεναι εἰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.

Ἄρθρον 614.

(Ἄρθρον 635 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 46 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 958)1971).

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 615 ἕως 622, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἄρθρα 598, 600, 601, 603, 605, καὶ 606 δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι α) τὴν ἀποκήρυξιν τέκνου, β) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, γ) τὴν ἀναγνώρισιν πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, δ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ τῆς ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου ἢ τὴν προσβολὴν ἐκουσίας ἀναγνώσεως, ε) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἱοθεσίας ἢ τὴν λύσιν αὐτῆς, στ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ζ) τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου ἢ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν γονέων του.

2. Μετὰ τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν καὶ κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 615 ἕως 622 δύνανται νὰ ἐνωθοῦν ἢ συνεκδικασθοῦν διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν παροχὴν διατροφῆς τέκνου.

3. Αἱ ἐν παρ. 1 καὶ 2 διαφοραὶ δύνανται νὰ ἐνωθοῦν ἢ συνεκδικασθοῦν κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 593 ἕως 612 μετὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 592 παρ. 1 ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 615

(Ἄρθρον 636 Α.Ν. 44)1967).

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου ἢ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν γονέων του δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, ἐὰν ἐνωθοῦν μετὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 614 παρ. 1 διαφορῶν.

Ἄρθρον 616.

(Ἄρθρον 637 Α.Ν. 44)1967).

Ἀγωγή περὶ ἀναγνώσεως πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου δύνανται νὰ ἀσκηθῇ καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 617.

(Ἄρθρον 638 Α.Ν. 44)1967).

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 614 παρ. 1 διαφορῶν, θανόντος τινὸς τῶν διαδίκων πρὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως, ἡ δίκη καταργεῖται ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῆς. Ἐὰν οἱ κληρονόμοι δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσουν τὴν ἀγωγὴν, ἡ δίκη διακόπτεται.

Ἄρθρον 618.

(Ἄρθρον 639 Α.Ν. 44)1967).

Ἀποφάσεις δεχόμεναι ἢ ἀπορρίπτουσαι α) τὴν ἀποκήρυξιν τέκνου, β) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, γ) τὴν ἀναγνώρισιν πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, δ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος τῆς ἐκου-

σίας ἀναγνώσεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου, ἢ τὴν προσβολὴν ἐκουσίας ἀναγνώσεως, ε) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἱοθεσίας ἢ λύσιν αὐτῆς, στ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας ἀνηλίκου, ἀποτελοῦν δεδικασμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται οὐδὲ εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν. Τὸ δεδικασμένον δὲν ἰσχύει διὰ τὸν μὴ μετασχόντα τῆς δίκης τρίτον ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται ὑπὲρ ἐαυτοῦ σχέσιν γονέως ἢ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 619.

(Ἄρθρον 640 Α.Ν. 44)1967).

1. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀποκήρυξεως τέκνου ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ τέκνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τῆς μητρὸς, κατὰ τῶν κληρονόμων τῆς, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

2. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώσεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου, πατρικῆς ἐξουσίας, ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου ἢ ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἢ νομιμοποιήσεως ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τινος τῶν γονέων, κατὰ τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ τέκνου, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ τέκνου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ τοῦ τέκνου καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναγνώσεως παρὰ τοῦ πάππου, καὶ κατ' αὐτοῦ, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

3. Ἡ ἀγωγή περὶ προσβολῆς ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ τέκνου, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ τοῦ τέκνου καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναγνώσεως παρὰ τοῦ πάππου, καὶ κατ' αὐτοῦ, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

4. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώσεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος ἢ λύσεως υἱοθεσίας ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ υἱοθετήσαντος κατὰ τοῦ υἱοθετηθέντος, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ υἱοθετηθέντος, κατὰ τοῦ υἱοθετήσαντος, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατὰ τοῦ υἱοθετήσαντος καὶ τοῦ υἱοθετηθέντος καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

5. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώσεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνου, κατὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ἀσκουμένη δὲ παρὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν ἢ παρὰ τρίτου, κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνου, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 620.

(Ἄρθρον 641 Α.Ν. 44)1967).

Ἡ ἀποκήρυξις τέκνου, ἢ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, ἢ ἀναγνώρισις πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, ἢ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου, ἢ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἱοθεσίας, ἢ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ἢ προσβολὴ ἐκουσίας ἀναγνώσεως ἢ ἡ λύσις υἱοθεσίας ἐπιδιώκονται μόνον διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 621.

(Ἄρθρον 642 Α.Ν. 44)1967).

Ἐὰν ἡ διάγνωσις διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 620 διαφορῶν, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει κατ' αἵτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν συζήτησιν μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ. Ἐὰν δὲν ἔχη ἀσκηθῇ ἡ ἀγωγή, τάσσει προθεσμίαν πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ἀπράκτου

δύναται νά συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμὸς θεωρεῖται μὴ ὑποβληθεὶς.

*Άρθρον 622.

(*Άρθρον 643 Α.Ν. 44)1967).

Τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 614 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ τὸ τέκνον εἶναι ἑλληνες, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχουν οὐτε εἶχον κατοικίαν ἢ διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἐν ἐλλείψει ἀρμοδίου κατὰ τόπον δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν, ἀρμόδια εἶναι τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Εκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς.

*Άρθρον 623.

(*Άρθρον 644 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 624 ἕως 634 δύναται νά ζητηθῇ ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων παροχῆς χρεογράφων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαιτήσις καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἀποδεικνύονται διὰ δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ ἐγγράφου.

*Άρθρον 624.

(*Άρθρον 645 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971).

1. Ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς δύναται νά ζητηθῇ μόνον ἐὰν ἡ ἀπαιτήσις δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ αἰρέσεως, προθεσμίας, ὅρου ἢ ἀντιπαροχῆς καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν χρημάτων ἢ χρεογράφων εἶναι ὠρισμένον.

2. Δὲν δύναται νά ἐκδοθῇ διαταγὴ πληρωμῆς καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς πρέπει νά γίνῃ εἰς πρόσωπα διαμένοντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς.

*Άρθρον 625.

(*Άρθρον 646 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971).

Ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς εἶναι, ἐπὶ ἀπαιτήσεως μὲν ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδικοῦ ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πάσης ἄλλης δὲ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. Διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς δὲν γίνεται συζήτησις ἐπ' ἀκρόατηρίου.

*Άρθρον 626.

(*Άρθρον 647 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971).

1. Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἐκδίδεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτῆς. Ἡ αἴτησις δύναται νά ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 215 παρ. 2 μόνον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιπτώσεις.

2. Ἡ αἴτησις ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νά περιέχῃ α) τὰ ἐν ἄρθροισι 118 ἢ 117 ὡς καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 119 παρ. 1 ὀριζόμενα, β) αἴτησιν ἐκδόσεως διαταγῆς πληρωμῆς καὶ γ) τὴν ἀπαίτησιν καὶ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῶν χρημάτων ἢ χρεογράφων μετὰ τῶν τυχόν ὀφειλομένων τόκων τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ καταβολή.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νά ἐπισυνάπτονται καὶ πάντα τὰ ἐγγράφα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἀπαίτησις καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς.

*Άρθρον 627.

(*Άρθρον 648 Α.Ν. 44)1967).

Ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει τὸ ταχύτερον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἄνευ κλήσεως τοῦ ὀφειλέτου, δικαιούται δὲ α) νά καλῇ τὸν

αἰτοῦντα νά παράσχῃ εἰς αὐτὸν διασαφήσεις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, β) νά ὑποδεικνύῃ εἰς τὸν αἰτοῦντα τὰς ἀναγκαῖας συμπληρώσεις ἢ διορθώσεις τῆς αἰτήσεως, γ) ἐὰν ὁ αἰτῶν ἐπικαλῆται ἰδιωτικὰ ἐγγράφα, νά ζητῇ βεβαιώσιν τῆς ὑπογραφῆς παρὰ συμβολαιογράφου ἢ μαρτύρων ἐξεταζομένων ἐνώπιον αὐτοῦ.

*Άρθρον 628.

(*Άρθρον 649 Α.Ν. 44)1967).

1. Ὁ δικαστὴς ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν α) ἐὰν δὲν συντρέχουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς, β) ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν παρέχῃ τὰς ζητηθείσας διασαφήσεις ἢ ἀρνῆται νά συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις συμπληρώσεως ἢ διορθώσεως τῆς αἰτήσεώς του ἢ βεβαιώσεως τῶν ὑπογραφῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

2. Ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως σημειοῦται κάτωθι αὐτῆς ἀναφερομένου συντόμως τοῦ λόγου τῆς ἀπορρίψεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως δὲν ἀποκλείεται ἡ ἄσκησις ἀγωγῆς ἢ ἡ ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως.

*Άρθρον 629.

(*Άρθρον 650 Α.Ν. 44)1967).

Ὁ δικαστὴς δέχεται τὴν αἴτησιν καθ' ὃ μέρος αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν του εἶναι νόμῳ καὶ πράγματι βάσιμος, διατάσσει τὸν ὀφειλέτην νά καταβάλλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην. Κατὰ τὸ ἀπορριφθὲν μέρος ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 628.

*Άρθρον 630.

(*Άρθρον 651 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971).

Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς καταρτίζεται ἐγγράφως καὶ πρέπει νά περιέχῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκδίδοντος τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστοῦ, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, γ) τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, δ) τὸ καταβλητέον ποσὸν χρημάτων ἢ χρεογράφων, ε) διαταγὴν πληρωμῆς, στ) ὑπόμνησιν εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη ὅτι δικαιούται νά ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς καὶ ζ) ὑπογραφήν τοῦ δικαστοῦ.

*Άρθρον 631.

(*Άρθρον 652 Α.Ν. 44)1967).

Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν.

*Άρθρον 632.

(*Άρθρον 653 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 47 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971).

1. Ὁ καθ' οὗ ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ὀφειλέτης δικαιούται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς νά ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ καθ' ὕλην ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιδίδεται ἐγκύρως εἰς τὴν ἐν τῇ διαταγῇ πληρωμῆς ἀναφερομένην διεύθυνσιν τοῦ καθ' οὗ αὕτη, πλην ἂν ἐγνηστοποιήθῃ διὰ δικηγράφου ἢ ἐπελεθούσα τυχὸν μεταβολή.

2. Ἡ ἄσκησις τῆς ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς πληρωμῆς. Τὸ ἐκδόσαν ὁμῶς τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. νά χορηγήσῃ ἀναστολὴν μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

3. Ἐὰν ἡ διαφορὰ ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὑπόλοιαν ἐξεδόθῃ ἡ διαταγὴ πληρωμῆς δικάζεται κατ' εἰδικὴν διαδικασίαν, ἡ ἐκδίκασις τῆς ἀνακοπῆς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς εἰδικῆς ταύτης διαδικασίας.

*Αρθρον 633.

("Αρθρον 654 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 47 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971).

1. 'Εάν ή άνακοπή ήσκήθη έμπροθέσμως και νομίμως και οι λόγοι αὐτῆς εἶναι νόμιμοι και βάσιμοι, τὸ δικαστήριον άκυροί τήν διαταγήν πληρωμῆς, άλλως άπορρίπτει τήν άνακοπήν και έπικυροί τήν διαταγήν πληρωμῆς.

2. 'Εάν δέν ήσκήθη άνακοπή έμπροθέσμως ὁ ύπέρ οὗ ή διαταγή πληρωμῆς δύναται νά επιδώσῃ εκ νέου ταύτην εἰς τὸν ὀφειλέτην, δικαιούμενον νά άσκήσῃ τήν άνακοπήν έντός προθεσμίας δέκα ήμερῶν από τῆς νέας επιδόσεως. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέν χορηγεῖται ή κατά τήν παράγραφον 2 τοῦ προηγούμενου άρθρου άναστολή εκτελέσεως. Παρελθούσης άπράκτου και τῆς ὡς άνω προθεσμίας ή διαταγή πληρωμῆς άποκτᾷ ισχύν δεδικασμένου, ύποκειμένη μόνον εἰς άναψηλάφησιν.

*Αρθρον 634.

("Αρθρον 655 Α.Ν. 44)1967).

1. 'Η επίδοσις διαταγῆς πληρωμῆς διακόπτει τήν παραγραφὴν και τήν άποσβεστικήν προθεσμίαν.

2. 'Εάν άκυρωθῇ ή διαταγή πληρωμῆς, ή παραγραφὴ ή ή άποσβεστική προθεσμία θεωρεῖται έν άναστολή από τῆς επιδόσεως τῆς διαταγῆς πληρωμῆς μέχρι τῆς εκδόσεως τελεσιδίκου άποφάσεως επί τῆς άνακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Διαφοραὶ εκ πιστωτικῶν τίτλων.

*Αρθρον 635.

("Αρθρον 656 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τήν ειδικήν διαδικασίαν τῶν άρθρων 637 έως 646 δύνανται νά δικασθοῦν διαφοραὶ εκ συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγήν, έπιταγῶν, άνωνύμων ὁμολογιῶν και τοκομεριδίων, ὁμολογιακῶν δανείων, άποθετηρίων, ένεχυρογράφων και έν γένει πιστωτικῶν τίτλων περι πληρωμῆς ύποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι προκύπτουν άμέσως εκ τοῦ τίτλου και άφοροῦν τοὺς δικαιούχους και τοὺς ύποχρέους ή τοὺς καθολικοὺς διαδόχους αὐτῶν.

*Αρθρον 636.

("Αρθρον 657 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ έν άρθρῳ 635 διαφοραὶ υπάγονται εἰς τήν άρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων εάν ή αξία τοῦ άντικειμένου τῆς διαφορᾶς δέν ύπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμάς, εἰς τήν άρμοδιότητα δὲ τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων εάν εἶναι άνωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου.

*Αρθρον 637.

("Αρθρον 658 Α.Ν. 44)1967)

'Ο ενάγων δικαιούται μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' άκροατηρίου συζήτησεως και άνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ενάγομένου νά ζητήσῃ ὅπως ή συζήτησις εξακολουθήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εάν τὸ δικαστήριον εἶναι άναρμόδιον παραπέμπει τήν ύπόθεσιν εἰς τὸ άρμόδιον, εάν δὲ εἶναι άρμόδιον εφαρμόζει ἐφεξῆς τὰς διατάξεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας.

*Αρθρον 638.

("Αρθρον 659 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Η άγωγή πρέπει νά περιλαμβάνῃ δήλωσιν ὅπως δικασθῇ κατὰ τήν ειδικήν διαδικασίαν τῶν άρθρων 637 έως 646.

2. 'Ο δικαστῆς ύποχρεοῦται νά ὀρίσῃ δικάσιμον, εἰς τρόπον ὥστε, τηρουμένων τῶν έν άρθρῳ 639 προθεσμιῶν, νά εκδικασθῇ τὸ ταχύτερον ή ύπόθεσις.

*Αρθρον 639.

("Αρθρον 660 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ κλήσεις πρὸς συζήτησιν πρέπει νά επιδίδωνται, εάν ὁ καλούμενος διάδικος διαμένῃ έν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, τρεῖς τοῦλάχιστον ήμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως, εάν διαμένῃ έν τῇ ήμεδαπῇ εκτός τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου, τοῦλάχιστον ὀκτῶ ήμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως, εάν δὲ διαμένῃ έν τῇ άλλοδαπῇ ή εἶναι άγνώστου διαμονῆς, τοῦλάχιστον ἐξήκοντα ήμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως.

2. Αἱ ύπὸ τῆς παρ. 1 ὀριζόμεναι προθεσμίαι εφαρμόζονται και ἐπὶ τῶν κλήσεων πρὸς συζήτησιν ένδίκων μέσων, πλην τῆς άναίρεσεως.

*Αρθρον 640.

("Αρθρον 661 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' άκροατηρίου συζήτησεως πρέπει νά προσάγωνται ύποχρεωτικῶς οἱ πιστωτικοὶ τίτλοι, άλλως ή άγωγή άπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὡς άπαράδεκτος.

*Αρθρον 641.

("Αρθρον 662 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' άκροατηρίου συζήτησεως ὀφείλει ὁ ενάγόμενος νά προβάλῃ πάντας τοὺς εκ τοῦ διέποντος τὸν πιστωτικὸν τίτλον ή τοῦ κοινοῦ δικαίου ισχυρισμοὺς του. Δέν επιτρέπεται ή άσκησις άνταγωγῆς, ή δὲ άσκηθεῖσα άπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὡς άπαράδεκτος.

*Αρθρον 642.

("Αρθρον 663 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 208, 226, 244, 266, 267 και 466 έως 472 δέν εφαρμόζονται κατὰ τήν διαδικασίαν τῶν άρθρων 637 έως 646.

*Αρθρον 643.

("Αρθρον 664 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Ο δικαστῆς άποφαίνεται ὀριστικῶς παραχρῆμα δεχόμενος ή άπορρίπτων τήν άγωγήν. 'Εν άποδοχῇ τῆς άγωγῆς δύναται νά ύποχρεώσῃ τὸν ενάγοντα εἰς έγγυοδοσίαν.

2. 'Εάν οἱ προβαλλόμενοι ισχυρισμοὶ δέν άποδεικνύονται παραχρῆμα ή ἔχουν άνάγκην περαιτέρω έρεύνης, ὁ δικαστῆς δεχόμενος ή άπορρίπτων τήν άγωγήν παραπέμπει τοὺς ισχυρισμοὺς εἰς ιδιαιτέραν συζήτησιν.

*Αρθρον 644.

("Αρθρον 665 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Η δεχομένη ή άπορρίπτουσα τήν άγωγήν άπόφασις ύπόκειται εἰς ένδικα μέσα, πλην τῆς άνακοπῆς έρημοδικίας.

2. 'Εάν παραπεμπεφθοῦν οἱ ισχυρισμοὶ εἰς ιδιαιτέραν συζήτησιν, ή άπόφασις εἰς οὐδέν ένδικον μέσον ύπόκειται, τὸ εκδόσαν ὅμως τήν άπόφασιν δικαστήριον δύναται κατὰ τήν διαδικασίαν τῶν άρθρων 686 ἐπ. νά χορηγήσῃ άναστολήν εκτελέσεως μετὰ ή άνευ έγγυήσεως μέχρις εκδόσεως τελεσιδίκου άποφάσεως ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων εἰς ιδιαιτέραν συζήτησιν ισχυρισμῶν.

*Αρθρον 645.

("Αρθρον 666 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 48 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πάντες οἱ προβληθέντες ισχυρισμοὶ εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν έπιμελεία τινὸς τῶν διαδίκων διὰ κλήσεως κοινοποιουμένης έντός προθεσμίας τριάκοντα μὲν ήμερῶν από τῆς επιδόσεως τῆς άποφάσεως εάν οἱ καθ' ὧν άπευθύνεται

ή κλησίαι κατοικοῦν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἐντὸς δὲ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἐὰν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Παρελθούσης τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας ἀπράκτου οἱ ἰσχυρισμοὶ θεωροῦνται ὡς μὴ προβληθέντες.

Ἄρθρον 646.

(Ἄρθρον 667 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 48 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προβληθέντων ἰσχυρισμῶν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ προβολὴ νέων.

2. Ἐὰν κριθοῦν βάσιμοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ ἰσχυρισμοὶ τὸ δικαστήριον μεταρρυθμίζει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἡ δεχομένη ἢ ἀπορρίπτουσα τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἀποφασίς ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Διαφοραὶ παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως μισθίου.

Ἄρθρον 647.

(Ἄρθρον 668 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 648 ἕως 661 δικάζονται διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δι' οἰονδήποτε λόγον παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 648.

(Ἄρθρον 669 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δι' ἐπισημειώσεώς του ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ἀγωγῆς ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ ἡμέραν καὶ ὥραν συζήτησεως καὶ προθεσμίαν κλητεύσεως, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν οὐδὲ μικροτέρα τῶν ὀκτώ. Ἐγγραφή τῆς ὑποθέσεως εἰς πινάκιον δὲν γίνεται.

Ἄρθρον 649.

(Ἄρθρον 671 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ διάδικοι μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προσάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν μέσα. Ἀποφασίς περὶ ἀποδείξεως δὲν ἐκδίδεται. Οἱ διάδικοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς κατάθεσιν προτάσεων, πλην ἂν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τοῦτο. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις τερματίζεται εἰς μίαν δικασίμω, τὸ δὲ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἀπόφασιν.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθῇ καὶ δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς τίς τῶν διαδίκων, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν πάντες οἱ διάδικοι παρόντες.

Ἄρθρον 650.

(Ἄρθρον 672 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικὰ μέσα. Ἐνορκίαι βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας, τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ αὐτὴν ὀρίζον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς μὴ προσαπαιτουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων

νὰ ἐμφανισθοῦν κατ' αὐτήν. Τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκηπραγματογνωμοσύνης τὸ δικαστήριον ὀρίζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ θέμα, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μείζων τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Οἱ πραγματογνώμονες δύναται νὰ ἐκθέσουν τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ, μὴ προσαπαιτουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὐδὲ τῆς ἀναγνώσεως τούτου εἰς αὐτοὺς ἐὰν παρίστανται.

4. Ἐπαχθεῖς ὅρκος ἐπιβάλλεται μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἐπιβολὴ αὐτοῦ πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ ὁμῶσων εἶναι παρὼν, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

Ἄρθρον 651.

(Ἄρθρον 673 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ τελεσίδικοι ἀποφάσεις ἀποτελοῦν δεδικασμένον μόνον ὡς πρὸς τὸ κριθέν ζήτημα τῆς παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου οὐχὶ δὲ ὡς πρὸς τὰ παρεμπιπτόντως κριθέντα.

Ἄρθρον 652.

(Ἄρθρον 674 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ προθεσμία ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας εἶναι ὀκτῶ ἡμερῶν, τῆς δὲ ἐφέσεως, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀναιρέσεως δέκα πέντε ἡμερῶν ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς τὴν ἄσκησιν αὐτῶν διαμῆνῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, τριάκοντα δὲ ἡμερῶν, ἐὰν διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἡ προθεσμία τῆς αἰτήσεως ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν εἶναι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἄρσεως τοῦ συνιστῶντος τὴν ἀνωτέραν βίαν καλύματος ἢ τῆς γνώσεως τοῦ δόλου.

3. Ἡ δικασίμω διὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν τῶν ἐνδίκων μέσων, πλην τῆς ἀναιρέσεως, πρέπει νὰ ὀρίζεται οὕτως ὥστε μετὰ τῆς κλήσεως καὶ τῆς συζήτησεως νὰ μεσολαβῇ προθεσμία ὀκτῶ ἡμερῶν ἐὰν ὁ καλούμενος διαμῆνῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ τριάκοντα ἡμερῶν ἐὰν διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐὰν ἐπὶ πλειόνων ὁμοδικῶν τινὲς διαμῆνουν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, πρέπει νὰ τηρῇται ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 653.

(Ἄρθρον 675 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν αὕτη κριθῇ παραδεκτὴ καὶ βάσιμος, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει ἀμέσως τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδον μίαν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 654.

(Ἄρθρον 676 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσχοῦνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 226, 649 ἕως 651 καὶ 653 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

3. Ἡ ἐνέργεια αὐτοψίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

*Αρθρον 655.

(*Αρθρον 677 Α.Ν. 44)1967).

Τὰ άρθρα 648 έως 654 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφάσεως.

*Αρθρον 656.

(*Αρθρον 678 Α.Ν. 44)1967).

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναίρεσις, τὸ ἀναιροῦν τὴν ἀπόφασιν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου κρατεῖ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὴν ὑπόθεσιν.

*Αρθρον 657.

(*Αρθρον 679 Α.Ν. 44)1967).

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, τὸ δικαστήριον προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν ἔρευναν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἐκδιδομένης πάντοτε μιᾶς ἀποφάσεως.

*Αρθρον 658.

(*Αρθρον 680 Α.Ν. 44)1967).

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ τάξῃ προθεσμίαν διὰ τὴν παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου μέχρι τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρον 659.

(*Αρθρον 681 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971).

Ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως μισθίου ἀκινήτου ἐκτελοῦνται καὶ κατὰ τῶν ὑπομισθωτῶν, ὡς καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ μισθωτοῦ ἢ κατέχοντος τὸ μίσθιον δι' αὐτόν.

*Αρθρον 660.

(*Αρθρον 682 Α.Ν. 44)1967).

1. Ἐὰν ἐξαφανισθῇ ἀπόφασις διατάσσουσα παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν χρήσεως μισθίου καὶ ἔχῃ ἐκτελεσθῇ αὕτη, ὁ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸ μίσθιον.

2. Ἡ ἐπανεγκατάστασις δύναται νὰ ζητηθῇ δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης καὶ διὰ τῶν προτάσεων ἐνώπιον τοῦ ἐξαφανισάντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἢ δι' ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου δικαζομένης κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην διαδικασίαν, ἢ ἀπόφασις ὅμως τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἐπανεγκατάστασιν ἀπόφασις ἐκτελεῖται καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ καθ' οὗ διετάχθη ἡ ἐπανεγκατάστασις.

*Αρθρον 661.

(*Αρθρον 683 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 49 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971).

Ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου μέχρι τέλους τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως καταβολὴ ὧλων τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ὀφειλομένων ληξιπροθέσμων μισθωμάτων καὶ τῶν παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ δικάζοντος ὀριζομένων δικαστικῶν ἐξόδων, ἐπάγεται κατάργησιν τῆς δίκης περὶ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου διὰ καθυστέρησιν μισθωμάτων ἐκ δυστροπίας. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐπανειλημμένης ἐκ δυστροπίας καθυστερήσεως.

*Αρθρον 662.

(*Αρθρον 684 Α.Ν. 44)1967).

Ἡ ἄσκησις ἀγωγῆς ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου ἰσχύει ὡς καταγγελία τῆς συμβάσεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

*Εργατικαὶ διαφοραί.

*Αρθρον 663.

(*Αρθρον 691 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971).

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 664 ἕως 676 δικάζονται 1) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ ἐργαζομένων ἢ τῶν διαδόχων τῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς παροχῆς τῆς ἐργασίας τῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, 2) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐργαζομένων παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδότη, 3) αἱ διαφοραὶ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ διατάξεων ἐξομοιουμένων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτάς ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τρίτων, 4) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἐπαγγελματιῶν ἢ βιοτεχνῶν πρὸς ἀλλήλους ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ εἰδῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντων, 5) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἡσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλίσεως.

*Αρθρον 664.

(*Αρθρον 692 Α.Ν. 44)1967).

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 663 διαφοραὶ δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ἐργαζόμενος παρέχει ἢ, ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς σχέσεως, παρέσχε κατὰ τὸν ἀμέσως πρὸ τῆς λύσεως χρόνον τὴν ἐργασίαν του.

*Αρθρον 665.

(*Αρθρον 693 Α.Ν. 44)1967).

1. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου αὐτοπροσώπως ἢ μετὰ ἢ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου ἢ οἱ μὲν ἐργαζόμενοι δι' ἑτέρου ἐργαζομένου ἀσκοῦντος τὸ αὐτὸ κατ' εἶδος ἐπάγγελμα, οἱ δὲ ἐργοδοταὶ δι' ὑπαλλήλου αὐτῶν.

2. Ἡ πληρεξουσίου δύναται νὰ δοθῇ καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ διὰ σημειώσεως κάτωθι τοῦ κοινοποιηθέντος δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

*Αρθρον 666.

(*Αρθρον 694 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971).

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ ἐναγομένου, ὑποβαλλομένην κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, δικαιούται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας του, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγωγὴ τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος δι' ἀπαίτησιν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 663 ἀναφερομένων ἐπιδεκτικῶν συμψηφισμοῦ μετὰ τῆς παραπεμπομένης.

3. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 663 διαφορῶν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 466 ἕως 472.

*Αρθρον 667.

(*Αρθρον 707 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971).

Τὸ δικαστήριον δέον νὰ πρᾶσπαθήσῃ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαδίκους κατὰ τὴν πρώτην ἀπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν. Ἡ παράλειψις τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ δὲν ἐπιφέρει ἀπαράδεκτον ἢ ἀκυρότητα.

ἄρθρον 668.

(ἄρθρον 708 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971).

Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 664 ἕως 676 δύνανται νὰ ἐναγάγουν ἢ νὰ ἐναχθοῦν ἀπὸ κοινοῦ πλείονες ἐργαζόμενοι καὶ ὅταν τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν προέρχονται μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς νομικῆς αἰτίας.

ἄρθρον 669.

(ἄρθρον 709 Α.Ν. 44)1967).

Ἀνεγνωρισμένα ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα ἐργαζομένων ἢ ἐργοδοτῶν, ἀνεγνωρισμένοι ἐνώσεις αὐτῶν ἢ ἐπιμελητήρια δικαιούνται 1) νὰ ἀσκοῦν τὰ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἢ ἄλλων διατάξεων ἐξομοιουμένων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως δικαιώματα ὑπὲρ τῶν μελῶν αὐτῶν, πλην ἂν ταῦτα ἀντιτίθενται ρητῶς, δικαιούμενα πάντως νὰ παρέμβουν, 2) νὰ παρέμβουν ὑπὲρ τινος τῶν διαδίκων, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι μέλος αὐτῶν ἢ μέλος τινὸς τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἑνωσιν ὀργανώσεων, 3) νὰ παρέμβουν εἰς πᾶσαν δίκην ἀφορῶσαν τὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας τῆς ὁποίας μετέχουν ἢ διατάξεως ἐξομοιουμένης πρὸς διατάξεις τοιαύτης συλλογικῆς συμβάσεως πρὸς προστασίαν τοῦ συλλογικοῦ συμφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἡ ἐκβασίς τῆς δίκης.

ἄρθρον 670.

(ἄρθρον 710 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971).

Οἱ διάδικοι μέχρι πέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προσάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν μέσα. Ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως δὲν ἐκδίδεται. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ τερματίζεται εἰς μίαν δικάσιμον.

ἄρθρον 671.

(ἄρθρον 711 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971,
ἄρθρον 1 Α.Ν. 545)1968).

1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικὰ μέσα. Ἐνορκιοὶ βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας, τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ αὐτὴν, ὀρίζον κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπ' ἀκροατηρίου διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς, μὴ προσταπειτούμενης προσκλήσεως τῶν διαδίκων νὰ ἐμφανισθοῦν κατ' αὐτήν. Τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικαστήριον ὀρίζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ θέμα, τὸν χρόνον, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μείζων τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐκθέσουν τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ. Δὲν ἀπαιτεῖται πρόσκλησις τῶν διαδίκων ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὐδὲ ἡ ἀνῆλθωσις τούτου εἰς αὐτοὺς ἐὰν παρίστανται.

4. Ἐπαχθεῖς ὁρκος ἐπιβάλλεται μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἐπιβολὴ αὐτοῦ πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ ὁμολῶν εἶναι παρῶν, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

ἄρθρον 672.

(ἄρθρον 712 Α.Ν. 44)1967).

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθῇ καὶ δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς τις τῶν διαδίκων, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν πάντες οἱ διάδικοι παρόντες.

ἄρθρον 673.

(ἄρθρον 713 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 51 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971).

1. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν αὕτη κριθῇ παραδεκτὴ καὶ βάσιμος τὸ δικαστήριον ἐξετάζει ἀμέσως τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδον μίαν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασιν.

ἄρθρον 674.

(ἄρθρον 714 Α.Ν. 44)1967).

1. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσκοῦνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 668 ἕως 673 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

ἄρθρον 675.

(ἄρθρον 715 Α.Ν. 44)1967).

Τὰ ἄρθρα 668 ἕως 674 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφήσεως.

ἄρθρον 676.

(ἄρθρον 716 Α.Ν. 44)1967).

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐρευναν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Διαφοραὶ ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας.

ἄρθρον 677.

(ἄρθρον 721 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 52 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971).

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 678 ἕως 681 δικάζονται : 1) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων, ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, ὀδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαίων, διπλωματούχων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν, νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν πελατῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ὅπωςδήποτε καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ἡ μεταξὺ αὐτῶν σχέσις καὶ ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 2) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελεστῶν διαθηκῶν, διαχειριστῶν ἐπὶ ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους ἢ διαχειριστῶν διοριζομένων ὑπὸ δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκκαθαριστῶν ἐταιρειῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἢ κληρονομιῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας καθορισμοῦ ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς αὐτῆς, 3) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐνώπιον οἰουδῆποτε δικαστηρίου ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὡς καὶ τῶν ὅπωςδήποτε διορισθέντων πραγματογνώμων, διαιτητῶν πραγματογνώμων, ἐκτιμητῶν, ἐρμηνέων, μεσεγγυούχων καὶ φυλάκων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν.

*Άρθρον 678.

(*Άρθρον 722 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 52 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971).

1. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων καὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα εἶναι διωρισμένοι.

2. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα ιατρῶν, ὁδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν καὶ νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα ἀσχοῦν τὸ ἐπάγγελμα των.

3. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα διαιτητῶν καὶ διαιτητῶν πραγματογνωμόνων δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα διεξήχθη ἡ διαιτησία ἢ ἡ διαιτητικὴ πραγματογνωμοσύνη.

4. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα ἐκτελεστῶν διαθήκης καὶ ἐκκαθαριστῶν κληρονομίας δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας.

5. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα τῶν ὑπὸ δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων καὶ διορισθέντων ἐρμηνέων ὑπάγονται καὶ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξητάσθησαν ἢ διορίσθησαν οὗτοι ἢ εἰς τὸ ὁποῖον κατετέθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

6. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξοδα τῶν ὑπὸ δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν διορισθέντων πραγματογνωμόνων ὑπάγονται καὶ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον ἢ τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποῖου διωρίσθησαν οὗτοι ἢ εἰς τὸ ὁποῖον κατετέθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

*Άρθρον 679.

(*Άρθρον 723 Α.Ν. 44)1967).

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἵτησιν τοῦ ἐναγομένου, ὑποβάλλομένην κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀρροατηρίου συζήτησιν, δικαιούται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας του, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγωγή τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος δι' ἀπαίτησιν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένων ἐπιδεκτικῶν συμψηφισμοῦ μετὰ τῆς παραπεμπομένης.

*Άρθρον 680.

(*Άρθρον 724 Α.Ν. 44)1967).

Τὸ δικαστήριον τῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 216 ὀριζομένων καὶ πίνακα ἀναγράφοντα λεπτομερῶς τὰς αἰτουμένας ἀμοιβάς ἢ ἀποζημιώσεις καὶ ἐξοδα. Ἐκάστη ἐργασία ἢ πράξις πρέπει νὰ ἀναγράφεται κεχωρισμένως καὶ ἐναντι αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἡ ἀμοιβὴ ἢ ἡ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ καταβληθέντα ἐξοδα, μετὰ δὲ τὴν ἀπαρίθμησην αὐτῶν πρέπει νὰ ἀναγράφεται τὸ ἄθροισμα τῶν ἀμοιβῶν ἢ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Ἐὰν ἐγένετο προκαταβολὴ ποσοῦ τινός, πρέπει νὰ ἀναγράφεται τοῦτο κάτωθι τοῦ ἀθροίσματος, νὰ ἀφαιρῆται καὶ νὰ σημειοῦται τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ ὁποῖου ἐπιδίδωκεται ἢ πληρωμὴ διὰ τῆς ἀγωγῆς.

*Άρθρον 681.

(*Άρθρον 725 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 52 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971).

Τὰ ἄρθρα 670 ἕως 673 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς βαθμούς, ὡς καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφήσεως, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 666 παρ. 3, 674 παρ. 1 καὶ 676.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 682.

(*Άρθρον 726 Α.Ν. 44)1967).

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 683 ἕως 703 τὰ δικαστήρια εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἢ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου δύνανται νὰ διατάσσουν ἀσφαλιστικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν δικαιώματος ἢ ρύθμισιν κραταστάσεως καὶ νὰ μεταρρυθμίζουσιν ἢ νὰ ἀνακαλοῦν αὐτά. Τὸ δικαίωμα δύνανται νὰ εἶναι ὑπὸ αἵρεσιν ἢ προθεσίαν.

2. Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα δύνανται νὰ διαταχθοῦν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀφορώσης τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δίκης.

*Άρθρον 683.

(*Άρθρον 727 Α.Ν. 44)1967).

1. Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα διατάσσονται ὑπὸ τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων.

2. Ἐὰν εἶναι καθ' ὕλην ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως τὰ εἰρηνοδικεῖα, τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα διατάσσονται ὑπ' αὐτῶν.

3. Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα διατάσσονται καὶ ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν τόπον ἔνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν αὐτὰ καθ' ὕλην ἀρμοδίου δικαστηρίου.

*Άρθρον 684.

(*Άρθρον 728 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 53 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971).

Ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα διατάσσονται καὶ ὑπὸ τούτου.

*Άρθρον 685.

(*Άρθρον 729 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 53 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971).

Συμφωνία περὶ διαιτησίας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορώσων ἀσφαλιστικὰ μέτρα δὲν ἰσχύει.

*Άρθρον 686.

(*Άρθρον 730 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 53 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971).

1. Ἡ αἵτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον δὲ εἰρηνοδικείων ὑποβάλλεται καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου ὑποβάλλει παραχρῆμα τὴν αἵτησιν εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ὁποῖος ὀρίζει τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν συζήτησεως αὐτῆς, διατάσσει τὴν κλήσιν τῶν καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ αἵτησις, ὀρίζει τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γνωστοποιηθῇ ἡ κλήσις εἰς αὐτοὺς, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν του χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μεσολαβήσῃ μετὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς συζήτησεως.

3. Ὡς τόπος συζήτησεως δύνανται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ κατοικία τοῦ διδάζοντος ἢ ἄλλος κατὰ τὴν κρίσιν του κατάλληλος διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ συζήτησις δύνανται νὰ ὀρισθῇ καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς.

4. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συζήτησεως ἢ διὰ τηλεγραφικῆς ἢ τηλεφωνικῆς προσκλήσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, δαπάναις τοῦ αἰτούντος. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται συγχρόνως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς αἵτησεως.

5. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἢ αἵτησις δύνανται νὰ ὑποβληθῇ καὶ διὰ τῶν προτάσεων, ἐπὶ δὲ εἰρηνοδικείων καὶ προφορικῶς. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον δικάζει ἐπὶ αἰτήσεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

6. Ἡ παρέμβασις εἰς τὴν περὶ ασφαλιστικῶν μέτρων διαδικασίαν δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρον 687.

(Ἄρθρον 731 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 53 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις ἢ ἐπικειμένον ἀμέσου κινδύνου, τὸ δικαστήριον δικαιούται ἄνευ κλήσεως τοῦ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν καὶ οἱ καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ἐμφανισθοῦν ἐκουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικίου, προβαίνει οὗτος παρὰ-χρῆμα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 688.

(Ἄρθρον 732 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὴν αἴτησιν διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται νὰ διαταχθοῦν ασφαλιστικὰ μέτρα πρέπει νὰ ὀρίζεται τὸ αἰτούμενον μέτρον καὶ νὰ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ πραγματικὰ περιστατικά τὰ πιθανολογοῦντα τὸ δικαίωμα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ ὁποίου ζητεῖται τοῦτο ἢ τὴν κατάστασιν τῆς ὁποίας ζητεῖται δι' αὐτοῦ ἡ ρύθμισις, ὡς καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἢ τὴν ἐπείγουσαν περίπτωσιν. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὀφειλόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἢ ἡ χρηματικὴ ἀξία τοῦ ὀφειλόμενου ἀντικειμένου.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν μεταρρυθμίσεως ἢ ἀνακλήσεως ασφαλιστικοῦ μέτρου, πρέπει νὰ ἀναφέρονται οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ μεταρρυθμίσις ἢ ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 689.

(Ἄρθρον 733 Α.Ν. 44)1967)

Αἴτησις λήψεως ασφαλιστικῶν μέτρων κατ' ἄλλοδαποῦ Δημοσίου εἶναι ἀπαράδεκτος ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 690.

(Ἄρθρον 734 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 53 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971

1. Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν ασφαλιστικὰ μέτρα εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ προαπόδειξις καὶ ἀρκεῖ ἡ πιθανολόγησις τῶν ἰσχυρισμῶν.

2. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐκδικασιν τῆς αἰτήσεως καὶ ἄνευ συμπράξεως γραμματέως, ἐκτὸς ἂν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 691.

(Ἄρθρον 735 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 53 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ προβῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν συλλογὴν πάντων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεως τοῦ στοιχείου καὶ δι' ἀποφάσεώς του δέχεται ἢ ἀπορρίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν αἴτησιν.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον, δικαιούται ἅμα τῇ καταθέσει τῆς αἰτήσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐκδώσῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως προσωρινὴν διαταγὴν, καταχωρίζομένην κάτωθι τῆς αἰτήσεως ἢ εἰς τὰ πρακτικά, περὶ τῶν ληπτέων ἀμέσως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ μέτρου πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ δικαιώματος ἢ ρύθμισιν τῆς καταστάσεως.

3. Ἡ διατάσσουσα ασφαλιστικὰ μέτρα ἀπόφασις πρέπει νὰ ὀρίζῃ τὸ ασφαλιστικὸν μέτρον, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ ὁποίου ἀποβλέπει τοῦτο ἢ τὴν κατάστασιν ἢ ὁποία ρυθμίζεται δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 692.

(Ἄρθρον 736 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον διατάσσει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνδεδειγμένα ἐκάστοτε ασφαλιστικὰ μέτρα καὶ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὸ αἰτούμενον.

2. Πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος δύναται νὰ διαταχθοῦν πλεονα ασφαλιστικὰ μέτρα, ἐὰν εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον.

3. Περισσότερα ασφαλιστικὰ μέτρα ἀπὸ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου ἢ διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ἐπείγουσας περιπτώσεως δὲν πρέπει νὰ διατάσσωνται καὶ μεταξὺ πλείονων πρέπει νὰ προτιμᾶται τὸ ὀλιγώτερον ἐπαχθές.

4. Τὰ ασφαλιστικὰ μέτρα δὲν πρέπει νὰ συνίστανται εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἢ ἐξασφάλισις ἢ ἡ διατήρησις.

5. Τὰ ασφαλιστικὰ μέτρα δὲν πρέπει νὰ προσβάλλουν δικαιώματα τρίτων, ἰδίως ἂν τὸ ασφαλιζόμενον δικαίωμα εἶναι ὑπὸ αἵρεσιν ἢ προθεσίαν.

Ἄρθρον 693.

(Ἄρθρον 737 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 53 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν τὸ ασφαλιστικὸν μέτρον διετάχθῃ πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ὁ διατάσσων αὐτὸ δύναται νὰ ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του προθεσίαν ἀσκήσεως ταύτης, οὐχὶ ὁμως ἐλάσσονα τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

2. Παρελθούσης τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ὀρισθείσης προθεσμίας ἀπράκτου, αἶρεται αὐτοδικαίως τὸ ασφαλιστικὸν μέτρον, πλὴν ἂν ὁ αἰτῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπέτυχῃ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 694.

(Ἄρθρον 738 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον διατάσσει ασφαλιστικὰ μέτρα δικαιούται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν αἰτοῦντα εἰς ἐγγυοδοσίαν.

2. Ἐὰν δὲν παρασχεθῇ ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγγυοδοσία ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθείσης προθεσμίας, αἶρεται αὐτοδικαίως τὸ ασφαλιστικὸν μέτρον.

Ἄρθρον 695.

(Ἄρθρον 739 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ ασφαλιστικῶν μέτρων ἡ ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν ἰσχὺν καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 696.

(Ἄρθρον 740 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 53 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν τις δὲν συμμετέσχῃ ἢ δὲν ἐκλήθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν αἰτήσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἀπόφασις διατάσσουσα ασφαλιστικὰ μέτρα ἢ μεταρρυθμίζουσα ἢ ἀνακαλοῦσα ἀπόφασιν περὶ αὐτῶν καὶ ἔχῃ ἔννομον συμφέρον, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν ἢ μεταρρυθμίσιν τῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν δικαστηρίου.

2. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν ἀνακλήσεως ἢ δεχόμενον αὐτὴν νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασίν του.

3. Τὸ διατάξαν ασφαλιστικὰ μέτρα δικαστήριον μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως δικαιούται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασίν του ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε μεταβολὴ τῶν πραγμάτων δικαιολογούσα τὴν ἀνάκλησιν ἢ μεταρρυθμίσιν αὐτῆς.

*Άρθρον 697.

(*Άρθρον 741 Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 53 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον διαρκούσης τῆς ἐκκρεμοδικίας δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον διαδίκου, ὑποβαλλομένη καὶ αὐτοτελῶς, νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν διατάσσουσαν ἀσφαλιστικά μέτρα ἀπόφασιν. Ὁ δικαστὴς καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ὁ πρόεδρος ὁρίζει τὴν δικάσιμον καὶ τὴν προθεσμίαν κλητεύσεως.

*Άρθρον 698.

(*Άρθρον 742 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διατάσσουσα ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἀποφασίς ἀνακαλεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει α) ἐὰν ἐκδοθῇ ἐπὶ τῆς δίκης περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ὁριστικὴ ἀπόφασιν κατὰ τοῦ ζητήσαντος τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ καταστῇ τελεσιδικία, β) ἐὰν ἐκδοθῇ ὁριστικὴ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ ἐκτελεσθῇ, γ) ἐὰν συνομολογηθῇ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως συμβιβασμός, δ) ἐὰν παρέλθουν τριάκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως ἢ περατώσεως τῆς δίκης.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀνάκλησις γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐὰν μὲν ἐκκρεμῇ ἡ κυρία ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ αὕτη, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ διατάξαντος τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον δικαστηρίου.

*Άρθρον 699.

(*Άρθρον 743 Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 53 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀποφάσεις δεχόμεναι ἢ ἀπορρίπτουσαι αἰτήσεις περὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἢ αἰτήσεις ἀνακλήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως ἀποφάσεων περὶ αὐτῶν, εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται ἐνδίκον μέσον, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζεται.

*Άρθρον 700.

(*Άρθρον 744 Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 53 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ διατάσσουσα ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἀπόφασιν ἐκτελεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διαταχθέντος μέτρου γίνεται ἄνευ ἐκδόσεως ἀπογράφου ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος τῆς διατασσούσης αὐτὸ ἀποφάσεως, μὴ ἀπαιτουμένης προηγουμένης κοινοποιήσεως ἀντιγράφου αὐτῆς. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἀρθρῶν 728 καὶ 731 ἕως 735 ἀπαιτεῖται ἡ ἐπίδοσις ἐπιταγῆς καὶ περαιτέρω πράξεις ἐκτελέσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ ταύτης.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 691 παρ. 2 προσωριναὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται ἅμα τῇ καταχωρίσει των κάτωθι τῆς αἰτήσεως ἢ εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεως τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὰς δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ δικαστικῶν ἐξόδων διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν αἰτήσεις περὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἀποφάσεων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου αὐτῶν καὶ κατόπιν κοινοποιήσεως, εἴκοσι τέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ αἰτήσις.

*Άρθρον 701.

(*Άρθρον 745 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν διετάχθησαν ἀσφαλιστικά μέτρα ὑπὸ τὸν δρον ἐγγυοδοσίας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις τῆς διατασσούσης αὐτὰ ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἐγγυοδοσίας.

*Άρθρον 702.

(*Άρθρον 746 Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 53 παρ. 12 Ν.Δ. 958)1971)

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως διατασσούσης ἀσφαλιστικά μέτρα ἢ ἀνακαλούσης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπόφασιν περὶ αὐτῶν, δικάζονται ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ.

2. Εἰς λίαν ἐπείγουσας περιπτώσεις τὰς κατὰ τὴν παρ. 1 διαφορὰς δικάζει τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἔνθα γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει μονομελὲς πρωτοδικεῖον τὸ εἰρηνοδικεῖον, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 686 ἕως 688, 690 ἕως 692, 695 καὶ 699.

Τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου δύναται νὰ ζητηθῇ ἀνάκλησις δι' οἰονδήποτε λόγον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστηρίου.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατασσουσῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρα ἀποφάσεων δύναται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, νὰ περιορισθῇ ἐπὶ ὠρισμένων περιουσιακῶν στοιχείων, ἐὰν τὸ δικαστήριον πεῖθεται ὅτι ταῦτα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ δικαιώματος.

*Άρθρον 703.

(*Άρθρον 747 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἀπορριφθῇ τελεσιδικίως ὡς ἀβάσιμος ἡ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀγωγὴ, ὁ ζητήσας νὰ διαταχθῶν τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατασσούσης αὐτὰ ἀποφάσεως ἢ ἐκ τῆς παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ζημίαν, μόνον ἐὰν οὗτος ἐγνώριζεν ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας ἠγνόη τὴν μὴ ὑπαρξιν τοῦ δικαιώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐγγυοδοσία.

*Άρθρον 704.

(*Άρθρον 748 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἐγγυοδοσίαν τοῦ ὀφειλέτου ὑπὲρ τοῦ αἰτούντος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν χρηματικῆς ἢ δυναμένης νὰ μετατραπῇ εἰς χρήματα ἀπαιτήσεως ἢ ἄλλου δικαιώματος.

*Άρθρον 705.

(*Άρθρον 749 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διετάχθησαν ἀσφαλιστικά μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν χρηματικῆς ἢ δυναμένης νὰ μετατραπῇ εἰς χρήματα ἀπαιτήσεως, τὸ διατάξαν αὐτὰ ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ὑποχρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ διαταχθέντα ἀσφαλιστικά μέτρα δι' ἐγγυοδοσίας ὑπὲρ τοῦ ζητήσαντος αὐτὰ.

2. Ἐὰν διετάχθησαν ἀσφαλιστικά μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἄλλου δικαιώματος, τὸ διατάξαν αὐτὰ ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον δικαιούται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, μεταρρυθμίζον τὴν περὶ αὐτῶν ἀπόφασιν, νὰ διατάξῃ ἐγγυοδοσίαν ὑπὲρ τοῦ ζητήσαντος ταῦτα μόνον ἐὰν κατὰ τὰς περιστάσεις ἐξασφαλίζεται πλήρως τὸ δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἐγγραφὴ προσημειώσεως ὑποθήκης.

*Άρθρον 706.

(*Άρθρον 750 Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 54 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν ἐγγραφὴν προσημειώσεως ὑποθήκης.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἐγγραφὴν προσημειώσεως ὑποθήκης ἀπόφασιν πρέπει νὰ ὁρίξῃ τὸ δι' αὐτῆς ἀσφαλιζόμενον ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Συντηρητική κατάσχεσις.

"Αρθρον 707.

("Αρθρον 751 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν κινητῶν, ἀκινήτων, ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν, ἀπαιτήσεων καὶ ἐν γένει πάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου εἴτε ταῦτα εὐρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ εἴτε εἰς χεῖρας τρίτου.

"Αρθρον 708.

("Αρθρον 752 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ διατάσσουσα συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀποφάσις πρέπει νὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον διατάσσεται αὕτη.

"Αρθρον 709.

("Αρθρον 753 Α.Ν. 44)1967)

Συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου ἢ ἀεροσκάφους δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναφέρεται εἰδικῶς τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἀεροσκάφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ.

"Αρθρον 710.

("Αρθρον 755 Α.Ν. 44)1967)

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασχεθῶν συντηρητικῶς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀκατάσχετα, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον φθορὰν πράγματα.

"Αρθρον 711.

("Αρθρον 756 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 55 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις κινητῶν ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεις ἄνευ προηγουμένης ἐπιδόσεως τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως. Ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη, ἐὰν δὲν ἦτο παρὼν κατ' αὐτὴν τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως, ἄλλως ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου ταύτης, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν ταύτης εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαβητικῶν τῶν καθ' ὧν ἡ κατάσχεσις εὐρετηρίου.

"Αρθρον 712.

("Αρθρον 757 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 55 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως εἰς τὸν τρίτον μετ' ἐπιταγῆς νὰ μὴ ἐξοφλήσῃ τὴν ἀπαίτησιν ἢ νὰ μὴ παραδώσῃ τὰ κινητὰ καὶ δι' ἐπιδόσεως ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη ἐγγράφου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἢ εἰς χεῖρας τρίτου κατάσχεσις. Ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου.

2. Ὁ τρίτος, ὁ κατασχὼν καὶ ὁ ὀφειλέτης ἔχουν πάσας τὰς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀπαιτήσεις ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα, ἐφαρμοζομένης τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτῶν διαδικασίας διὰ τὴν ἀσκήσιν ἢ διαφύλαξιν αὐτῶν.

"Αρθρον 713.

("Αρθρον 758 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 55 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου, ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγμάτων δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην. Προκειμένου περὶ κατασχέσεως πλοίων νηολογημένων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀεροσκαφῶν ἐγγεγραμμένων εἰς μητρώον τηρούμενον ἐν Ἑλλάδι, ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ἀρχῇ. Ἐὰν ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις γίνεται εἰς χεῖρας τρίτου, ἀντίγραφον τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸν τρίτον.

2. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ πλοῖον, τὸ ἀεροσκάφος ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα τὸ ὁποῖον κατάσχεταί καὶ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις.

3. Ἡ τηροῦσα τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ἀεροσκαφῶν ἀρχὴ ἐγγράφει τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς τὸ νηολόγιον ἢ εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀεροσκαφῶν, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐγγραφήν, ἐξάλειψιν καὶ σειρὰν τῶν ἐγγραφῶν τῶν περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεων.

"Αρθρον 714.

("Αρθρον 759 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτων δικαιώματος ἐπ' αὐτοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ βιβλίον κατασχέσεων τῆς περιφερείας τοῦ τόπου εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται τὸ ἀκίνητον ἀρμοδίαν ἀρχῇ.

2. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα τὸ ὁποῖον κατάσχεταί καὶ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις.

3. Ἡ τηροῦσα τὸ βιβλίον κατασχέσεων ἀρχὴ ἐγγράφει ἀμελλητί τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐγγραφήν, ἐξάλειψιν καὶ σειρὰν τῶν ἐγγραφῶν τῶν περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεων.

"Αρθρον 715.

("Αρθρον 760 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 55 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἢ διαθέσις τῶν κατασχεθέντων ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἀπαγόρευσις ἰσχύει μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως ἄρχονται α) ἐπὶ κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐὰν οὗτος ἦτο παρὼν κατ' αὐτὴν, ἄλλως ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδόσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 711, β) ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀνακοινούντος τὴν κατάσχεσιν ἐγγράφου εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρον 712, γ) ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτου, πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγμάτων δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως.

3. Ἐπὶ τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου, πλοίου, ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγμάτων δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀκυρότης ἰσχύει ἐναντὶ τῶν τρίτων μόνον ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθέσεως εἴχε γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ἀεροσκαφῶν.

4. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις ἀπαιτήσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἢ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξόφλησις τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως ἢ ὁ συμψηφισμὸς αὐτῆς πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαιτήσιν. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου, ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἢ ἀπόδοσις ἢ ἡ διάθεσις τῶν κατασχεθέντων.

5. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ περὶ τῆς κατασχέσεως ἐγγράφου, ὁ δανειστὴς ὀφείλει νὰ ἀσκήσῃ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως ἀπειθυνομένην ἐνώπιον τοῦ καθ' ὕλην ἀρμοδίου δικαστηρίου. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης αἴρεται αὐτοδικαίως τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀσκήσις ἀγωγῆς ἐὰν ἔχῃ ἀσκηθῇ τοιαύτη ἢ ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐγένετο βάσει διαταγῆς πληρωμῆς ἢ ἐπιδόθῃ διαταγὴ πληρωμῆς ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

Ἄρθρον 716.

(Ἄρθρον 761 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου κινητῶν, μένουν ταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος αὐτὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως, καθισταμένου μεσεγγυούχου.

2. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων δεκτικῶν κατὰ νόμον καταθέσεως, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφαιρεῖ ταῦτα καὶ προβαίνει ἀμελλητί εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

3. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων δεκτικῶν κατὰ νόμον καταθέσεως, ὑποχρεοῦται ὁ τρίτος ἐφ' ὅσον εἶναι ὀφειλέτης νὰ προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν, ἀμέσως μὲν μετὰ τὴν κατάσχεσιν ἐὰν ἢ κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσις εἶναι ληξιπρόθεσμος, ἄλλως εὐθὺς ὡς λήξῃ ἡ προθεσμία.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ τρίτος εἶναι τὸ Δημόσιον, νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἢ τράπεζα.

Ἄρθρον 717.

(Ἄρθρον 762 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεώς του ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον, εἰς ἐπείγουσας δὲ περιπτώσεις καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου ἐνθα κεῖνται τὰ κατασχεθέντα ἢ τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου ἐπὶ ἀπαιτήσεων, δικαιούται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ διορίσῃ μεσεγγυούχον ἄλλο πρόσωπον πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 716 ἀναφερομένων καὶ νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν τῶν πραγμάτων ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὀφειλομένου εἰς αὐτόν.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δικαιούται νὰ διατάξῃ καὶ πᾶν κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ τὴν μεσεγγύησιν πρόσφορον μέτρον.

3. Αἱ ἐν παρ. 1 καὶ 2 αἰτήσεις δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 702 καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἂνευ προηγουμένης ἐπιδόσεως αὐτῶν.

4. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μεσεγγυούχος ὁ ζητήσας νὰ διαταχθῇ ἢ ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἢ πρόσωπον συνδεδεμένον μετ' αὐτοῦ διὰ συμβάσεως ἐργασίας, πλὴν ἂν συναινῇ εἰς τοῦτο ὁ ὀφειλέτης.

Ἄρθρον 718.

(Ἄρθρον 763 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις περὶ μεσεγγυούχου ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 716 καὶ 717 μεσεγγυούχων.

Ἄρθρον 719.

(Ἄρθρον 764 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου κινητὰ ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν εἶναι ἐν

σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν των δαπανηρά, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 717 δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐκποίησην αὐτῶν. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποίησης τίμημα εἶναι κατεσχημένον καὶ κατατίθεται δημοσίως.

Ἄρθρον 720.

(Ἄρθρον 765 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου καλύπτει τὸν ἀπόπλου αὐτοῦ, ἀεροσκάφους δὲ τὴν ἀπογείωσιν αὐτοῦ.

2. Ὁ λιμενάρχης ἢ ὁ ἀερολιμενάρχης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν ἀπόπλου ἢ τὴν ἀπογείωσιν.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 702 ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνδὸς ἢ περισσοτέρων πλῶν τοῦ συντηρητικῶς κατεσχημένου πλοίου ἢ μιᾶς ἢ περισσοτέρων πτήσεων τοῦ συντηρητικῶς κατεσχημένου ἀεροσκάφους, ὅφ' οὗς ὁρους ἤθελε κρίνει τοῦτο εὐλογον, πάντως δὲ ἐπὶ ἀσφαλίσῃ τοῦ σκάφους δι' ἀνάλογον ποσόν.

Ἄρθρον 721.

(Ἄρθρον 766 Α.Ν. 44)1967)

Συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ συντηρητικῶς ἤδη κατασχεθέντων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 722.

(Ἄρθρον 767 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς κινητὰ ἢ ἀκίνητα ἢ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν ἡ ἀγωγὴ ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως γίνῃ δεκτὴ καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἐκτελεστή, δικαιούται ἐπὶ τῇ βάσει ἀπογράφου τῆς ἀποφάσεως νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἄνευ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως αὐτῶν.

2. Ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς ἀπαιτήσιν εἰς χεῖρας τρίτου καθίσταται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς δεχομένης τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀποφάσεως, δικαιούχος τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 702 ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀρμόδιου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 723.

(Ἄρθρον 768 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων, ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς μετέχει προσωρινῶς τῆς διανομῆς, κατατασσόμενος τυχαίως κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις.

Ἄρθρον 724.

(Ἄρθρον 769 Α.Ν. 44)1971)

1. Ὁ δανειστὴς δύναται ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς πληρωμῆς χρηματικῶν ἀπαιτήσεων νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν προσημειώσεως ὑποθήκης, ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὀριζόμενον ὡς καταβλητέον ποσόν.

2. Τὸ ἐκδόν τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστήριον δύναται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ καθ' οὗ αὕτη καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 702 παρ. 1, νὰ ἀναστείλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ἐὰν πιθανολογῇται ἡ ἐξόφλησις ἢ ἡ μὴ ὑπαρξίς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἢ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ ὀρισμένων περιουσιακῶν στοιχείων, ἐὰν πείθεται ὅτι ταῦτα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Δικαστική μεσεγγύησις.

"Αρθρον 725.

("Αρθρον 770 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἢ ὁμάδος πραγμάτων ἢ ἐπιχειρήσεως, ἐὰν ὑπάρχῃ διαφορά περὶ τῆς κυριότητος, νομῆς ἢ κατοχῆς ἢ οἰαδήποτε ἄλλῃ διαφορᾷ περὶ αὐτῶν ἢ ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ μεσεγγύησις.

2. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἐμπορικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν βιβλίων, ἐγγράφων, δειγμάτων καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος, ἐὰν ὁ αἰτῶν ἔχῃ δικαίωμα ἐπιδείξεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

"Αρθρον 726.

("Αρθρον 771 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διατάσσουσα δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἀπόφασις πρέπει νὰ καθορίζῃ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ μεσεγγύησιν, νὰ διορίζῃ μεσεγγυοῦχον καὶ νὰ διατάσῃ τὴν παράδοσιν τῶν εἰς αὐτόν, ἐὰν δὲ τὰ πράγματα εἶναι δεκτικὰ κατὰ νόμον καταθέσεως, διατάσσει τὴν δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

2. Τὸ διατάξαν τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ μεσεγγυοῦχου, ὡς καὶ πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διὰ τὴν μεσεγγύησιν πρόσφορον μέτρον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 702.

3. Μεσεγγυοῦχος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ νεμόμενος ἢ κατέχων τὰ πράγματα καὶ ὁ ζητήσας τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν. Ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγυήσεως ἐπιχειρήσεως, μεσεγγυοῦχος διορίζεται ὁ ὀφειλέτης. Ἐὰν συντρέχουν σπουδαῖοι λόγοι, τὸ δικαστήριον διορίζει ἄλλον μεσεγγυοῦχον.

4. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἀνευ προηγουμένης ἐπιδόσεως αὐτῶν.

5. Αἱ διατάξεις περὶ μεσεγγυοῦχου ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγυήσεως.

"Αρθρον 727.

("Αρθρον 772 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 56 Ν.Δ. 958)1971)

Τὰ ἀρθρα 709, 711, 715, 720, 721 καὶ 722 παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγυήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Προσωρινὴ ἐπιδίκασις ἀπαιτήσεων.

"Αρθρον 728.

("Αρθρον 773 Α.Ν. 44)1957)

ἀρθρον 57 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971).

1. Τὸ δικαστήριον δύναται ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον νὰ ἐπιδικάσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προσωρινῶς ἀπαιτήσεις α) διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου, ἐκ συμβάσεως ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, β) καθυστερουμένων συντάξεων, γ) καθυστερουμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἀποδοχῶν ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ἢ ἀμοιβῶν ἢ ἀποζημιώσεων ὀφειλομένων ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ ἐξόδων γενομένων ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, δ) ἀποζημιώσεως ἐνεκα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐργατικοῦ αὐτοκλήματος ἢ ὀφειλομένης ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ παραβάσεως αὐτῆς, ε) ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ ἀπωλείας τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ἐκ τραυματισμοῦ ἢ ὁπωσδήποτε προσβολῆς τῆς υγείας προσώπου τινὸς ἐξ οἰανδήποτε νόσου, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων θεραπείας καὶ ἀναρρώσεως, στ) ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει θανατώσεως προσώπου τινὸς ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ὁποίων

ἦτο ὁ ἀποβιώσας ὑπόχρεος εἰς διατροφήν ἐκ τοῦ νόμου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ζ) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὀρίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

2. Ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις μεταρρυθμίσεως τελεσιδικίου ἢ ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν διακοπὴν τῆς καταβολῆς, τὴν αὔξησιν ἢ τὴν μείωσιν τοῦ ποσοῦ ἐκάστης παροχῆς.

"Αρθρον 729.

("Αρθρον 775 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 57 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ προσωρινὴ ἐπιδίκασις ἀπαιτήσεως περιοδικῶν παροχῶν γίνεται κατὰ παροχὰς πληρωτέας κατὰ μῆνα.

2. Τὸ προσωρινῶς ἐπιδικάζομενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ ἥμισυ τῆς πιθανολογούμενης ἀπαιτήσεως, οὐδὲ τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμᾶς, πλὴν ἐν πρόκειται περὶ διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου, ἐκ συμβάσεως ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως ἢ περὶ ἐξόδων θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως ἢ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις, ὁ συμψηφισμὸς καὶ ἡ ἐκχώρησις τοῦ προσωρινῶς ἐπιδικάζομένου ποσοῦ.

4. Τὰ ἀρθρα 694 καὶ 705 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσωρινῆς ἐπιδικάσεως ἀπαιτήσεως.

5. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς προσωρινῆς ἐπιδικάσεως ἀπαιτήσεως ἢ περὶ τῆς προσωρινῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 728 παρ. 2 μεταρρυθμίσεως ἀποφάσεως ὀφείλει ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ προσωρινὴ ἐπιδίκασις ἢ μεταρρυθμίσις νὰ ἀσκήσῃ ἀγωγὴν περὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀπαιτήσεως ἢ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου παύει αὐτοδικαίως ἡ ἰσχὺς τῆς ἀποφάσεως. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀσκήσις ἀγωγῆς ἐὰν ἔχῃ ἀσκηθῇ τοιαύτη.

"Αρθρον 730.

("Αρθρον 776 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν δημοσιευθῇ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς κυρίας ὑποθέσεως, παύει αὐτοδικαίως ἡ ἰσχὺς τῆς ἐπιδικάσεως προσωρινῶς τὴν ἀπαίτησιν ἀποφάσεως.

2. Τὸν δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν ἢ τὸ διατάξαν τὴν προσωρινὴν ἐπιδίκασιν ἀπαιτήσεως δικαστήριον διατάσσει κατόπιν αἰτήσεως τὴν ἀπόδοσιν τῶν καταβληθέντων, ἐὰν ἀπορριφθῇ τελεσιδικίως κατ' οὐσίαν ἢ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀγωγῇ.

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον διὰ τὴν ἀπόδοσιν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ κατάσχεσιν ἀκατασχέτων, ἐν ᾧ μέρει χωρεῖ αὕτη δι' ἀπαιτήσεις διατροφῆς συζύγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Προσωρινὴ ρύθμισις καταστάσεως.

"Αρθρον 731.

("Αρθρον 777 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἐνέργειαν ἢ παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν ὠρισμένης πράξεως.

"Αρθρον 732.

("Αρθρον 778 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ πᾶν ἐκ τῶν περιστάσεων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρόσφορον μέτρον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξασφαλίζεται ἡ διατηρεῖται τὸ δικαίωμα ἢ ρυθμίζεται ἡ κατάστασις.

"Αρθρον 733.

("Αρθρον 779 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 58 παρ. 1 Ν.Δ. 968)1971)

Ἀσφαλιστικά μέτρα εἰς παντός εἶδους περὶ νομῆς ἢ κατο-
χῆς ὑποθέσεις διατάσσονται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου.

"Αρθρον 734.

("Αρθρον 780 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 58 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιδι-
δεται πάντοτε ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς
πράξεως ὁρίσμου τύπου καὶ χρόνου συζητήσεως εἰς τὸν καθ'
οὗ αὕτη.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον διὰ τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῆς
νομῆς ἢ κατοχῆς δικαιούται νὰ διατάξῃ οἰονδήποτε κρίνει
πρόσφορον ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ ἰδίᾳ νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ
ἀπαγορεύσῃ πράξεις νομῆς ἢ κατοχῆς ἢ νὰ ἐπιδιῇ τὴν
νομὴν ἢ κατοχὴν εἰς τινα τῶν διαδίκων ἐπὶ παροχῇ ἢ μὴ
ἐγγυήσεως.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου συγχωρεῖται
τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
ἐπιδόσεως αὐτῆς. Ἡ ἐφεσις δικάζεται κατὰ τὴν αὐτὴν δια-
δικασίαν, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ἄρθρων 226 καὶ 652
παρ. 3.

4. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις ταύτης
δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνο-
δικείου, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀναστολὴ διαταχθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 912.

5. Ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων περὶ τῆς νομῆς ἢ
κατοχῆς δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 696 παρ. 3, ὁ δὲ εἰρη-
νοδίκης δικάζει ταῦτα τῇ συμπράξει γραμματέως τηροῦντος
πρακτικά.

"Αρθρον 735.

("Αρθρον 781 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ πᾶν ἐκ τῶν περι-
στάσεων ἐνδεικνόμενον ὡς πρόσφορον ἀσφαλιστικὸν μέ-
τρον διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν προσωπικῶν σχέσεων με-
ταξὺ τῶν συζύγων ἢ τῶν προσωπικῶν σχέσεων μεταξὺ γο-
νέων καὶ τέκνων καὶ ἰδίᾳ νὰ διατάξῃ τὴν μετοίκησιν τοῦ ἐνὸς
τῶν συζύγων, νὰ ὀρίσῃ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δικαιούται
νὰ παραλάβῃ ὁ μετοικῶν πρὸς χωριστὴν ἐγκατάστασιν,
νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως παρ' ἐκάστου τῆς οἰ-
κίας ἢ τοῦ διαμερίσματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ κοινοῦ διαμέ-
νουν ἢ τῶν ἐπιπλυν καὶ σκευῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ χρη-
σιμοποιοῦν, ὡς καὶ νὰ ρυθμίσῃ τὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν τέ-
κνων καὶ ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων τῶν.

"Αρθρον 736.

("Αρθρον 58 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ εἰρηνοδίκης δικαιούται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν
ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελύσεως σωματείων ἢ συνε-
ταιρισμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Σφράγισις, ἀποσφράγισις, ἀπογραφή
καὶ δημοσία κατάθεσις.

"Αρθρον 737.

("Αρθρον 782 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν
μέτρον τὴν σφράγισιν, τὴν ἀποσφράγισιν, τὴν ἀπογραφήν
ἢ τὴν δημοσίαν κατάθεσιν.

"Αρθρον 738.

("Αρθρον 783 Α.Ν. 44)1967)

1. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν,
ἀπογραφήν ἢ δημοσίαν κατάθεσιν, ἐφ' ὅσον αὗται διετά-
χθησαν ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον, δικάζεται ὑπὸ τοῦ διατά-

ξαντος αὐτὰς δικαστηρίου, ἐὰν δὲ τοῦτο εἶναι πολυμελές,
ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τοῦ τόπου ἐνθα γίνονται
αὗται.

2. Ὁ ἐνεργῶν τὴν διαταχθεῖσαν σφράγισιν, ἀποσφράγι-
σιν ἢ ἀπογραφήν ἀποφαίνεται προσωρινῶς παραχρῆμα περὶ
τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν διαφορῶν ἢ
διενέξεων καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐκτελεῖται παραχρῆμα.
Πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνά-
κλησιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐνερ-
γηθεισῶν πράξεων κατὰ τὴν παρ. 1.

BIBLION EKTON

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 739.

("Αρθρον 784 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἕως 781
ὑπάρχονται πᾶσαι αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 782 ἕως 866 ἀναφερόμεναι
ὑποθέσεις καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπόθεσις ὑπαγομένη διὰ διατά-
ξεως νόμου εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην.

"Αρθρον 740.

("Αρθρον 785 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων
ὑπάρχονται αἱ ἐν ἄρθρῳ 739 ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένων α) τῶν
ἀφορώσων τὴν υἱοθεσίαν, τὴν κήρυξιν προσώπου ὑπὸ δι-
καστικὴν ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν, τὴν νομι-
μοποίησιν ἐξωγάμου τέκνου, τὴν αἴτησιν ἐγγραφῆς ἢ τρο-
ποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ καὶ τὴν διάλυσιν σωματείου,
αἵτινες ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολυμελῶν πρω-
τοδικείων, β) τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρ-
μοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων.

2. Παρέκτασις ἀρμοδιότητος δὲν χωρεῖ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρ-
θρῳ 739 ὑποθέσεων.

"Αρθρον 741.

("Αρθρον 786 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἄρθρα 1 ἕως 590 ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὴν διαδι-
κασίαν τῶν ἄρθρων 743 ἕως 781, πλην ἂν ἀντίκεινται εἰς
εἰδικὰς διατάξεις ἢ δὲν προσαρμόζονται εἰς τὴν διαδικα-
σίαν ταύτην.

"Αρθρον 742.

("Αρθρον 787 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ ἀνήλικοι οἱ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος
τῆς ἡλικίας τῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστη-
ρίῳ εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν προσωπικὴν τῶν κατὰ-
στασιν καὶ νὰ ἀσκοῦν κατὰ τῆς ἐκτιδομένης ἀποφάσεως
ἐνδίκᾳ μέσα καὶ τριτανακοπήν. Παρισταμένου τοῦ ἀνη-
λίκου πρέπει νὰ καλῇται ὁ νομίμως ἐκπροσωπῶν αὐτόν.

"Αρθρον 743.

("Αρθρον 788 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου
κατὰ τὸ ἄρθρον 96 παρ. 1 καὶ 3.

"Αρθρον 744.

("Αρθρον 789 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 59 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ δικαστήριον δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάσ-
σῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ τὴν διακρίβωσιν καὶ μὴ προ-
ταθέντων πραγματικῶν γεγονότων, ἰδίᾳ δὲ γεγονότων
συντελούντων εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐνδιαφερομένων

ή τῆς ἐννόμου σχέσεως ἢ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος.

Ἄρθρον 745.

(Ἄρθρον 790 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ προβολή πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν ἐπιτρέπεται μέχρι πέρατος καὶ τῆς τελευταίας ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συζήτησεως.

Ἄρθρον 746.

(Ἄρθρον 792 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ὑπεβλήθη πρὸς τὸ συμφέρον του, ἄλλως εἰς βάρος ἐκείνου πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς βάρος τοῦ ὑπαίτιου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 747.

(Ἄρθρον 793 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὅποῖον ἀπευθύνεται. Ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἡ αἴτησις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως.

2. Τὸ δικόγραφο τῆς αἰτήσεως ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 118 ἢ 117 ὀριζομένων α) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ὑποθέσεως, β) ὠρισμένον αἶτημα, γ) σαφεῖς ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦν τὸ αἶτημα κατὰ τὸ κύριον ἀντικείμενον καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐξουσίαν πρὸς ὑποβολὴν αὐτοῦ. Περαιτέρω εἰς τὴν αἴτησιν γίνεται μνηεῖα τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων.

3. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἐκθεσις ἀτάκτως τοῦ κατατιθεμένου πρωτοτύπου τῆς αἰτήσεως ἀναφέρουσα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως καὶ τὸ ὄνομα τεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

4. Ὅσακις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν ὑποθέσεως πρὸς συζήτησιν διὰ πράξεώς του, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ δικαστηρίου διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτοῦ. Ἡ πρᾶξις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος αὐτῇ, μνηεῖα δὲ ταύτης γίνεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον.

Ἄρθρον 748.

(Ἄρθρον 794 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 59 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἀμελλητί ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν δικαστὴν καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς πρωτοδικεῖου εἰς τὸν πρόεδρον, ἵνα ὀρίσῃ δικάσιμον. Τὸ ἄρθρον 226 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς σημειώσεως προσδιορισμοῦ δικασίμου πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 782, 783, 784, 796, 797, 799, 800 καὶ 801 ἢ ἐὰν ἤθελε διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 δικαστοῦ.

3. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμόδιος δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τρίτων ἐχόντων ἔννομον συμφέρον εἰς τὴν δίκην. Ἡ κλήτευσις γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ σημειώσεως προσδιορισμοῦ δικασίμου.

4. Ὁ δικαστὴς ὀρίζει τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀπαιτούμενην προθεσμίαν διὰ τὰς ἐν παρ. 2 καὶ 3 κοινοποιήσεις.

5. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 747 εἰσαγομένων ὑποθέσεων, ὁ ἐκδῶσας τὴν πρᾶξιν ὀρίζει δικάσιμον. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως κοινοποιεῖ εἰς τὸν εἰσαγγελέα, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν εἰς τὴν δίκην παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 749.

(Ἄρθρον 795 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 59 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ διατάξεις περὶ ἀποπείρας συμβιβασμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται.

Ἄρθρον 750.

(Ἄρθρον 796 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δικαιούται νὰ παρίσταται ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου.

Ἄρθρον 751.

(Ἄρθρον 797 Α.Ν. 44)1967)

Μεταβολὴ τῆς αἰτήσεως ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ δικαστοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν βλάπτονται συμφέροντα τῶν μετεχόντων τῆς δίκης ἢ τρίτων. Μνηεῖα τῆς μεταβολῆς ταύτης γίνεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον.

Ἄρθρον 752.

(Ἄρθρον 798 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ κυρία παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἄρθρα 747, 748 καὶ 751.

2. Ἡ πρόσθετος παρέμβασις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἄνευ προδικασίας.

Ἄρθρον 753.

(Ἄρθρον 799 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 59 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται νὰ προσεπικαλῇ τρίτον ἔχοντα ἔννομον συμφέρον ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν δίκην. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πράξῃ καὶ τὸ δικαστήριον αὐτεπαγγέλτως.

2. Ἡ προσεπικλήσις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἄρθρα 747, 748 καὶ 751. Ἐὰν ἡ προσεπικλήσις διετάχθῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου αὕτη γίνεται ἐπιμελεῖα τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζομένου διαδίκου.

Ἄρθρον 754.

(Ἄρθρον 800 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ὠρισμένην δικάσιμον ὁ αἰτῶν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζήτησεως, ματαιοῦται ἡ συζήτησις, ἔστω καὶ ἂν παρίσταται ὁ κλητευθεὶς ἢ αὐτοκλήτως παρεμβὰς τρίτος, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 746.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ὠρισμένην δικάσιμον ἐμφανισθῇ καὶ μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζήτησεως ὁ αἰτῶν, δὲν ἐμφανισθῇ δὲ ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζήτησεως ὁ κλητευθεὶς ἢ παρεμβὰς τρίτος, ἡ συζήτησις προβαίνει ὡς ἐὰν οὗτος εἶχεν ἐμφανισθῇ. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 271 παρ. 3 τεκμήριον δὲν ἰσχύει ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 755.

(Ἄρθρον 801 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ πρακτικὰ συντάσσονται συνοπτικῶς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 257.

Ἄρθρον 756.

(Ἄρθρον 802 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 59 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἂν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, τὸ συντομώτερον.

Άρθρον 757.

(Άρθρον 803 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 59 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως παρουσία τοῦ πρὸς ὃν δέον αὕτη νὰ ἐπιδοθῇ ἢ τοῦ διεξάγοντος τὴν δίκην νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου ἐπέχει τόπον ἐπιδόσεως.

Άρθρον 758.

(Άρθρον 804 Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ ὀριστικῶς ἀποφαινόμεναι ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως, δύνανται τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν νὰ ἀνακληθῶν ἢ νὰ μεταρρυθμισθῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὰς δικαστηρίου ἐὰν προκύψουν νέα πραγματικὰ περιστατικὰ ἢ μεταβληθῶν αἱ συνθήκαι βάσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν. Ἡ ἀνάκλησις ἢ μεταρρυθμίσις γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 741 ἕως 781, καλουμένων τῶν διαδίκων τῆς ἀρχικῆς δίκης καὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια εἶχον διορισθῇ ἢ εἶχον ἀντικατασταθῇ ἢ παυθῇ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀσκήσιν λειτουργήματος.

2. Ἡ ἀνακαλοῦσα ἢ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν, πλὴν ἂν ὀρισθῇ τοῦτο εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ ἀνακαλοῦσα ἢ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις σημειοῦται ἀμελλητί εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀνακαλουμένης ἢ μεταρρυθμιζομένης ἀποφάσεως ἐπιμελεῖται τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 759.

(Άρθρον 805 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 59 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διατασσομένη ἀπόδειξις διεξάγεται ἐπιμελεῖα τινὸς τῶν διαδίκων.

2. Ἡ διεξαγωγὴ αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης δύνανται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 650.

3. Τὸ δικαστήριον καὶ κατ' ἀπόκλινιν τῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων διατάσσει αὐτεπαγγέλτως πᾶν ὅ,τι κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

4. Οἱ διάδικοι προσάγουν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπ' ἀκροατηρίου ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιήσουν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των.

Άρθρον 760.

(Άρθρον 806 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 59 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ ἄρθρον 748 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐνδίκων μέσων. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου τούτου εἰσαγγελέως καλεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ δικάζοντος τὸ ἐνδίκον μέσον δικαστηρίου.

Άρθρον 761.

(Άρθρον 807 Α.Ν. 44)1967)

Ἐφесιν δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσουν, καὶ ἂν ἐνίκησαν, ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν.

Άρθρον 762.

(Άρθρον 808 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην μετέσχον πλείονες, ἢ ὑπὸ τινος ἐξ αὐτῶν ἀσκουμένη ἔφεσις ἀπευθύνεται κατὰ τῶν λοιπῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληροδόχων αὐτῶν.

Άρθρον 763.

(Άρθρον 809 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἰσχύν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

2. Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον δύνανται καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἰσχύν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς μέχρις οὗ καταστῇ ἀπρόσβλητος δι' ἐφέσεως.

3. Ἐὰν ἀσκηθῇ ἔφεσις, τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἢ ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ὁ πρόεδρος αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ δικάζον τὴν ἔφεσιν δικαστήριον ἢ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν των, τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν μετασχόντων τῆς πρωτοδικίου δίκης, νὰ ἀναστείλουν τὴν ἰσχύν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Ἡ διατάσσουσα ἀναστολὴν ἀποφάσεως σημειοῦται ἀμελλητί εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἐκτέλεσις.

Άρθρον 764.

(Άρθρον 810 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 59 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971,
άρθρον 1 Α.Ν. 545)1968)

1. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσκοῦνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως οὐδεὶς τῶν διαδίκων ἐνεφανίσθῃ ἢ συζήτησις ματαιοῦται. Ἐὰν ἐνεφανίσθῃ τις τῶν διαδίκων τὸ δικαστήριον ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

3. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρῆμην δικασθεὶς δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασιν ἢ ἐμπροθέσμῳ ἢ προσηκόντως.

Άρθρον 765.

(Άρθρον 811 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην δύνανται νὰ ὑποβληθῶν νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ ἐπὶ κλήσις καὶ προσαγωγὴ νέων ἀποδεικτικῶν μέσων.

Άρθρον 766.

(Άρθρον 812 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἔφεσις καὶ ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, ἢ γραμματεία τοῦ δικάσαντος τὴν ἔφεσιν δικαστηρίου εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἀμελλητί τὴν γραμματείαν τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἐξαφανισθεῖσαν ἢ μεταρρυθμισθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἢ ὁποία σημειοῖ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατ' ἔφεσιν δικάσαντος δικαστηρίου.

Άρθρον 767.

(Άρθρον 813 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναψηλάφησιν δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσίβλητος, ὁ ἀναιρεσεῖων, ὁ ἀναιρεσίβλητος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 762.

Άρθρον 768.

(Άρθρον 814 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναψηλάφησις καὶ ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις, ἢ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου σημειοῖ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως τὴν ἐπὶ τῆς ἀναψηλάφησεως ἀπόφασιν.

ἄρθρον 769.

(ἄρθρον 815 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναίρεσιν δικαιούνται νὰ ἀσκήσουν, καὶ ἂν ἐνίκησαν, ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἵτησις, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσίβλητος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες καὶ οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοί διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ ἀποφάσεως εἰρηνοδικείου καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 762.

ἄρθρον 770.

(ἄρθρον 816 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 565 παρ. 2 τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ διατάξῃ, πλὴν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως.

ἄρθρον 771.

(ἄρθρον 817 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 770, ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰδοποιεῖ ἀμελλητὶ τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τοῦ ὁποίου ἀνεστάλη ἡ ἀπόφασις, ὡς καὶ τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον, εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου.

ἄρθρον 772.

(ἄρθρον 818 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀναιρετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου σημειοῦται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Πρὸς τοῦτο ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰδοποιεῖ ἀμελλητὶ τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἡ ὁποία προβαίνει εἰς τὴν σημείωσιν.

ἄρθρον 773.

(ἄρθρον 819 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ τριτανακοπὴ ἀσκεῖται καὶ δικάζεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 743 ἕως 759.
2. Νέοι λόγοι τριτανακοπῆς δύναται νὰ προστεθοῦν καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

ἄρθρον 774.

(ἄρθρον 820 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικάζον τὴν τριτανακοπὴν δικαστήριον δικαιούται κατὰ τὸ ἄρθρον 589 νὰ διατάξῃ, πλὴν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως.

ἄρθρον 775.

(ἄρθρον 821 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἀσκηθῇ τριτανακοπὴ καὶ γίνῃ αὕτη δεκτὴ, ἡ δεχομένη τὴν τριτανακοπὴν ἀπόφασις σημειοῦται ἀμελλητὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 776 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀκυρουμένης ἀποφάσεως ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

ἄρθρον 776.

(ἄρθρον 822 Α.Ν. 44)1967)

1. Παρ' ἐκάστῳ πρωτοβαθμίῳ δικαστηρίῳ τηροῦνται βιβλία εἰς τὰ ὁποῖα καταχωρίζονται ἐν περιλήψει α) αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 740 ἕως 781 ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, β) αἱ αἰτήσεις ἀνακλήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῶν ἀποφάσεων, τὰ κατ' αὐτῶν ἀσκούμενα ἔνδικο μὲσα, αἱ τριτανακοπαὶ καὶ αἱ ἐπὶ τούτων ἀποφάσεις, γ) αἱ ἀποφάσεις διὰ τῶν ὁ-

ποίων ἀναστέλλεται ἡ ἰσχύς ἢ ἡ ἐκτέλεσις οἰασδήποτε ἀποφάσεως.

2. Τὰ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων, τὰ τῆς τηρήσεως ἀλφαβητικῶν εὑρετηρίων, τὰ τῆς ἐκδόσεως βάσει αὐτῶν πιστοποιητικῶν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῶν ὀρίζονται διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

ἄρθρον 777.

(ἄρθρον 823 Α.Ν. 44)1967)

Πᾶν ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα ἀποφάσεως εἰς τὸ περιθώριον τῆς ὁποίας σημειοῦται ἡ ἐξαφάνισις, ἡ μεταρρυθμισις ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος ἢ ἐκτελέσεως αὐτῆς πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὴν σημείωσιν.

ἄρθρον 778.

(ἄρθρον 824 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 739 ὑποθέσεων δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἀπερρίφθη αἵτησις, δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ νέα αἵτησις τῶν διαδίκων περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἕως 781.

ἄρθρον 779.

(ἄρθρον 825 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἀνακληθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἢ ἐξαφανισθῇ ἢ ἀνασταλῇ ἡ ἰσχύς ἀποφάσεως, εἶναι ἰσχυραὶ αἱ καλῇ τῇ πίστει γινόμεναι καταβολαὶ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ τρίτου καὶ δὲν θίγονται τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν, ὡς καὶ αἱ δικαιοπραξίαι, τὰς ὁποίας ἐνήργησαν τρίτοι καλῇ τῇ πίστει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ἢ ὁποῖα ἀνακαλεῖ, μεταρρυθμίζει, ἐξαφανίζει ἢ ἀναστέλλει τὴν ἰσχὺν προηγουμένης.

ἄρθρον 780.

(ἄρθρον 826 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 59 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων ἀποφάσεων ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου ἔχει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἄνευ ἄλλης διαδικασίας τὴν ἰσχὺν τὴν ὁποῖαν ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὴν τὸ δίκαιον τοῦ κράτους τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις 1) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐφήρμοσε τὸν κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον ἐφαρμοστέον οὐσιαστικὸν νόμον καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ δικαστηρίου ἔχοντος δικαιοδοσίαν κατὰ τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας τῆς ὁποίας τὸν οὐσιαστικὸν νόμον ἐφήρμοσε καὶ 2) ἐὰν δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

ἄρθρον 781.

(ἄρθρον 827 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικάζον δικαστήριον δύναται καθ' οἷονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας κατόπιν αἰτήσεως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐκδώσῃ προσωρινὴν διαταγὴν καταχωριζομένην εἰς τὰ πρακτικά, διὰ τῆς ὁποίας μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς του νὰ διατάσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἀσφαλιστικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν δικαιώματος ἢ ρύθμισιν καταστάσεως.

2. Ἡ προσωρινὴ διαταγὴ ἀνακαλεῖται ὅποτεδήποτε ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Εἰδικαὶ διατάξεις.

ἄρθρον 782.

(ἄρθρον 828 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται δικαστικὴ ἀπόφασις πρὸς βεβαίωσιν γεγονότος ἐπὶ τῷ τέλει συντάξεως ληξιαρ-

χικῆς πράξεως, ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς περιφέρειας τοῦ ληξιάρχου ὁ ὁποῖος θέλει προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ βεβαιουῖται καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον τὸ ὁποῖον κατὰ νόμον πρέπει νὰ περιλαμβανῇ ἡ ληξιαρχικὴ πράξις, πλὴν ἂν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 783.

(Ἄρθρον 829 Α.Ν. 44)1967)

Ἀρμόδιον κατὰ νόμον διὰ τὴν κήρυξιν καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἀφανείας, ὡς καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμονῆς τοῦ ἐξαφανισθέντος, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ ταύτης τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 784.

(Ἄρθρον 830 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ ἄρσις τῆς καταστάσεως τῆς ἀφανείας ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ζητῆται ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 758, ἔαν δὲ ὑπὸ τρίτου, τῶν ἄρθρων 773 ἕως 775.

Ἄρθρον 785.

(Ἄρθρον 831 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ κηρύττουσα τὴν ἀφάνειαν ἀπόφασις ἢ ἡ μεταβάλλουσα τὸν χρόνον ἐνάρξεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν, ἰσχύει καὶ παράγει ἀποτελέσματα ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, τηρουμένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

2. Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν τοῦ ἀφάντου περὶ ἄρσεως τῆς καταστάσεως τῆς ἀφανείας αὐτοῦ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν, ἀναψηλάφησιν ἢ ἀναίρεσιν.

Ἄρθρον 786.

(Ἄρθρον 832 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ γίνῃ διορισμὸς προσωρινῆς διοικήσεως νομικοῦ προσώπου ἢ ἐκκαθαριστῶν νομικοῦ προσώπου ἢ ἐταιρείας μὴ κεκτημένης νομικὴν προσωπικότητα, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ἐνθα ἔχει τὴν ἑδραν τοῦ τὸ νομικὸν πρόσωπον ἢ ἡ ἐταιρεία.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν τὰ συμφέροντα τῶν ἀποτελούντων τὴν διοίκησιν προσώπων συγκρούονται πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ νομικοῦ προσώπου, καλοῦνται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

3. Τὸ δικαστήριον δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν ἢ τοὺς ἐκκαθαριστὰς ἕνεκα σπουδαίων λόγων. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

Ἄρθρον 787.

(Ἄρθρον 833 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 60 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφή σωματείου εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἢ ἡ τροποποιήσις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ ἢ ἐξουσιοδότησις πρὸς σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως σωματείου καὶ ρύθμισιν τῆς προεδρίας αὐτῆς ἢ ἡ διάλυσις σωματείου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ἐνθα ἔχει τὴν ἑδραν τοῦ τὸ σωματεῖον.

2. Δικαίωμα ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως δεχομένης αἴτησιν ἐγγραφῆς σωματείου ἢ τροποποιήσεως καταστατικοῦ ἔχει καὶ ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχή.

Ἄρθρον 788.

(Ἄρθρον 834 Α.Ν. 44)1967)

Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐλεγχος ἀωνύμου ἐταιρείας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ἐνθα ἡ ἑδρα τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 789.

(Ἄρθρον 835 Α.Ν. 44)1967)

Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ σύγκλησις, ἡ ἀναγραφὴ ἢ ἡ ἀναγγελία τῶν θεμάτων συνελεύσεως συνεταιρισμοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφέρειας ἐνθα ἐδρεύει ὁ συνεταιρισμός, τῇ αἰτήσῃ τῶν συνεταίρων, χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ συγκαλέσουν τὴν συνέλευσιν καὶ νὰ γνωστοποιήσουν τὰ θέματα αὐτῆς. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 790.

(Ἄρθρον 836 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται ὁ διορισμὸς ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐκκαθαριστῶν συνεταιρισμοῦ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφέρειας ἐνθα ἐδρεύει ὁ συνεταιρισμός.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰρηνοδικεῖον δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἐκκαθαριστὰς τοὺς διορισθέντας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἕνεκα σπουδαίων λόγων. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται καὶ οἱ ἐκκαθαρισταί.

Ἄρθρον 791.

(Ἄρθρον 852 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶς τηρῶν δημόσια βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωρίζονται πράξεις ἢ ἀποφάσεις σχεσίαν ἔχουσαι πρὸς τὴν σύστασιν, μεταβίβασιν ἢ κατάργησιν δικαιωμάτων ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἐγγράφονται ἢ ἐξαλειφονται κατασχέσεις ἢ ἐγγράφονται ἀγωγαὶ ἢ ἀνακοπαὶ ἢ γίνονται σημειώσεις περὶ αὐτῶν, ἀρνούμενος νὰ προβῇ εἰς τὴν αἰτουμένην ἐνέργειαν, ὀφείλει τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως νὰ σημειώσῃ περιληπτικῶς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τὴν ἄρνησιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς.

2. Ἡ ἐκ τῆς ἀρνήσεως ἐκκρεμότης αἰρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ἐδρεύει ὁ τηρῶν τὰ βιβλία, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

3. Ἡ ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας εἰς τὸν τηροῦντα τὰ βιβλία, ὑποχρεούμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν διατασσομένην ἐνέργειαν, ἐν ἀπορρίψει δὲ τῆς αἰτήσεως εἰς σημειώσεις εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον.

4. Ἡ συνεπεῖα ἀποφάσεως ἐνεργουμένη ἐγγραφῇ, σημειώσεις ἢ ἐξάλειψις λογίζεται γινομένη ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἢ περὶ ταύτης αἰτήσεως εἰς τὸν τηροῦντα τὰ δημόσια βιβλία.

5. Ἐὰν ὁ ἐν παρ. 1 ὑπάλληλος ἀρνήται τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου, περιλήψεως ἢ πιστοποιητικοῦ, τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως.

Ἄρθρον 792.

(Ἄρθρον 853 Α.Ν. 44)1967)

Ὅσακις κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται ἄδεια δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκποίησην τοῦ ἐνεχύρου ἢ διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ παροχῇ ἄλλης ἀσφαλείας ἢ διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ, παρέχεται αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς περιφέρειας ἐνθα εὐρίσκεται τὸ ἐνέχυρον.

Ἄρθρον 793.

(Ἄρθρον 854 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν κατὰ νόμον δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν μεσεγγυούχου ἢ φύλακος, ὁ διορισμός, ἢ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παῖσις αὐτῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς περιφέρειας ἐνθα κείνται τὰ πρὸς φύλαξιν πράγματα.

Άρθρον 794.

(Άρθρον 855 Α.Ν. 44)1967)

Εάν κατά νόμον δικαιούται τις να ζητήσει τον διορισμόν πραγματογνωμόνων, ο διορισμός, ή αντικατάστασις και ή παύσις αὐτῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα πρόκειται να διεξαχθῇ ή πραγματογνωμοσύνη.

Άρθρον 795.

(Άρθρον 856 Α.Ν. 44)1967)

Εάν ὑπάρχη δικαίωμα ἐπικαρπίας και ὁ κύριος τοῦ πράγματος δικαιούται κατά νόμον να ζητήσει να διαταχθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ή ἐκμίσθωσις αὐτοῦ ή ή ἀνάθεσις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπικαρπίας εἰς διαχειριστήν, αὐτά, ὡς και ή ἄρσις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπικαρπίας, διατάσσονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας ἐνθα κεῖται τὸ πρᾶγμα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν και ἐπὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως ή παύσεως τοῦ διαχειριστοῦ.

Άρθρον 796.

(Άρθρον 857 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις κατά νόμον ζητεῖται ὁ διορισμός, ή ἀντικατάστασις ή ή παύσις συμβούλου εἰς τὴν ἐπίτροπον μητέρα ή ἐμβρυωροῦ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν της και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονήν της ή μήτηρ. Ὅσακις κατά νόμον ζητεῖται ὁ διορισμός, ή ἀντικατάστασις ή ή παύσις ἐπιτρόπου, παρεπιτρόπου, εἰδικοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος ή δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν του και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονήν του ὁ ὑπὸ ἐπιμέλειαν.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1591 παρ. 3 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος πρὸς ὑποβολήν τῆς αἰτήσεως νομιμοποιούνται ή ἐπίτροπος μήτηρ, οἱ συγγενεῖς οἱ ὅποιοι δύνανται να εἶναι μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου και πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

Άρθρον 797.

(Άρθρον 858 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 60 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅσακις κατά νόμον ζητεῖται πρὸς ἐνέργειαν πράξεως ή παροχή ἀδείας εἰς τὸν ἀνήλικον, τὸν ἀσκοῦντα τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, τὸν ἐπίτροπον, τὸν ἐμβρυωρόν, τὸν σύζυγον, τὸν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμον, τὸν κηδεμόνα σχολαζούσης κληρονομίας, τὸν ἐκκαθαριστὴν κληρονομίας και τὸν ἐκτελεστὴν διαθήκης, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀνήλικου ή τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν ή τοῦ συζύγου ή τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας.

Άρθρον 798.

(Άρθρον 859 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 60 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅσακις κατά νόμον ζητεῖται ή παροχή ἀδείας πρὸς ἐνέργειαν πράξεως, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροισ 792 και 797 ἀναφερομένων, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἐκποιήσεως πραγμάτων, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ πράγματα.

Άρθρον 799.

(Άρθρον 860 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις ζητεῖται ή διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως νομιμοποίησις ἐξωγάμου τέκνου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἔχει ὁ αἰτῶν τὴν κατοικίαν του και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονήν του.

2. Εάν ή αἴτησις περὶ νομιμοποιήσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ πατρός, δικαιούνται να παρέμβουν εἰς τὴν δίκην τὸ τέκνον, ή μήτηρ αὐτοῦ και ή σύζυγος τοῦ πατρός.

3. Εάν ή αἴτησις περὶ νομιμοποιήσεως ὑποβάλλεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός, δικαιούνται να παρέμβουν εἰς τὴν δίκην και ή σύζυγος τοῦ πατρός, ὡς και οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ.

Άρθρον 800.

(Άρθρον 861 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὅσακις ζητεῖται ή τέλεσις υἰοθεσίας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ υἰοθετούντος ή τοῦ υἰοθετουμένου και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

2. Η συναίνεσις πρὸς υἰοθεσίαν δύναται να δηλωθῇ και ἐνώπιον πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένου δικαστηρίου ή δικαστοῦ.

Άρθρον 801.

(Άρθρον 862 Α.Ν. 44)1967)

Ὅσακις ζητεῖται ή θέσις προσώπου εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ή δικαστικῆς ἀντιλήψεως ή ή ἄρσις αὐτῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ καθ' οὗ ή αἴτησις και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Άρθρον 802.

(Άρθρον 863 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 60 παρ. 6 Ν.Δ. 968)1971)

1. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως περὶ θέσεως προσώπου εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως δύναται να διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστήν.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως αἰτήσεως δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον να διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστήν.

3. Ὁ προσωρινὸς διαχειριστής, πλὴν τῆς κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἐξουσίας, ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ περιουσιακῶν δικῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον διωρίσθη και ἐνεργεῖ πᾶσαν διαδικαστικὴν πράξιν δι' αὐτόν. Ὁ ὑπὲρ οὗ διωρίσθη προσωρινὸς διαχειριστής δύναται να παρίσταται κατὰ τὴν δίκην, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ προσθέτου παρεμβάσεως.

4. Εἰς τὴν δίκην περὶ ἀπαγορεύσεως, ὡς και εἰς πᾶσαν ἄλλην δίκην μὴ περιουσιακὴν εἴτε τῆς ἀμφισβητουμένης εἴτε τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας, ὁ καθ' οὗ ή αἴτησις περὶ ἀπαγορεύσεως εἶναι ἱκανὸς να παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου και δύναται να ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐνδικα μέσα.

5. Εάν διωρίσθη προσωρινὸς διαχειριστής, πᾶσαι αἱ ἐπιδόσεις πρέπει να γίνωνται πρὸς αὐτόν και πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ διωρίσθη.

6. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 2 προσωρινὸς διαχειριστής ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του να ἀσκήσῃ αἴτησιν περὶ θέσεως τοῦ προσώπου ὑπὲρ οὗ διωρίσθη εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως.

Άρθρον 803.

(Άρθρον 864 Α.Ν. 44)1967)

Εάν ὁ ἡμεδαπὸς κατοικῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ή αἴτησις περὶ θέσεως αὐτοῦ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ή δικαστικῆς ἀντιλήψεως δύναται να ἀσκηθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς τελευταίας ἐν Ἑλλάδι κατοικίας του και, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ δικαστηρίου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

Άρθρον 804.

(Άρθρον 865 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν, διατάσσει τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τοῦ καθ' οὗ αὕτη, ἐπὶ σκοπῷ ἐξετάσεως ἐνώπιόν του ή ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου ή δικαστοῦ ή προξενικῆς ἀρχῆς, ὡς και τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης.

2. Η ἐξέτασις τοῦ καθ' οὗ ή αἴτησις δύναται να παραλειφθῇ, ἐὰν ἐκ ταύτης ἐνδέχεται να προκύψῃ κίνδυνος βλάβης τῆς υγείας αὐτοῦ ή ὑφίστανται ἐξαιρετικαὶ πρὸς τοῦτο δυσχέρειαι.

Ἄρθρον 805.

(Ἄρθρον 866 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν ἀπαγόρευσιν ἀποφάσεως διορίζεται προσωρινὸς διαχειριστής, ἐὰν δὲ ἔχῃ ἤδη διορισθῇ, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ διατηρήσεως ἢ ἀντικατάστασεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 806.

(Ἄρθρον 867 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 763 δὲν ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 807.

(Ἄρθρον 868 Α.Ν. 44)1967)

1. Διὰ τὴν δημοσίευσιν δημοσίας ἢ μυστικῆς ἢ ἐκτάκτου διαθήκης ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐδρεύει ὁ συμβολαιογράφος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συνετάγη αὕτη ἢ εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κατατεθειμένη, διὰ τὴν δημοσίευσιν δὲ ἰδιογράφου διαθήκης καὶ κήρυξιν αὐτῆς κυρίας, τὸ δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον προσάγεται αὕτη πρὸς δημοσίευσιν. Ἐπὶ μυστικῆς ἢ ἐκτάκτου διαθήκης εὐρισκομένης εἰς συμβολαιογράφον ἐδρεύοντα ἐκτὸς ἑδρας μονομελοῦς πρωτοδικείου, ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἑδραν τοῦ ὁ συμβολαιογράφος.

2. Ἐὰν ἡ δημοσία διαθήκη συνετάγη ἐνώπιον προξενικῆς ἀρχῆς ἢ κατετέθη εἰς αὐτὴν μυστικῇ ἢ ἐκτακτῇ διαθήκῃ, ἀρμόδια διὰ τὴν δημοσίευσιν εἶναι ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἐνώπιον τῆς ὁποίας συνετάχθη ἢ κατετέθη. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ἀρμόδιαι καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἰδιογράφων διαθηκῶν αἱ ὁποῖαι προσάγονται εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 808.

(Ἄρθρον 869 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ δημοσίευσιν διαθήκης γίνεται διὰ καταχωρίσεως αὐτῆς ὁλοκλήρου εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὰ ὁποῖα βεβαιοῦνται καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἐξωτερικὰ ἐλαττώματα αὐτῆς.

2. Ἡ δημοσίευσιν διαθήκης ὑπὸ προξενικῆς ἀρχῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ προξένου ὁ ὁποῖος συντάσσει πρακτικὸν τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἰδιογράφου διαθήκης καὶ ὑπὸ τοῦ παραδόσαντος τὴν διαθήκην.

3. Ἡ κήρυξις ἰδιογράφου διαθήκης ὡς κυρίας, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πιθανολογηθῇ ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς καὶ ὑπογραφῆς τοῦ διαθέτου. Ὅσακις ἡ διαθήκη ἐδημοσιεύθη παρὰ προξενικῆς ἀρχῆς ἀρμόδιον δικαστήριον ὅπως κηρύξῃ ταύτην κυρίαν εἶναι τὸ τῆς κληρονομίας. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης, ἀφοῦ ἐκδόσῃ κεχωρημένον φωτοτυπικὸν ἀντίγραφον αὐτῆς, ὅπερ τηρεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς.

4. Τὰ ἀντίγραφα τῶν δημοσιευμένων δημοσίων διαθηκῶν, ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν δημοσιευμένων μυστικῶν ἢ ἐκτάκτων ἢ ἰδιογράφων διαθηκῶν μετὰ τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν χρονολογοῦνται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ προξένου καὶ φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προξενείου.

5. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης ἀποστέλλονται ἀμελλητὶ ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προξενείου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ διαθέτου, φυλάσσονται δὲ ταῦτα εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῶν.

Ἄρθρον 809.

(Ἄρθρον 870 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ γραμματεῖαι τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τηροῦν βιβλία τῶν δημοσιευμένων διαθηκῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν φυλασσόμενων ἀντιγράφων αὐτῶν, ἡ δὲ γραμματεῖα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τηρεῖ βιβλία τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευμένων διαθηκῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων δικαστηρίων καὶ προξενικῶν ἀρχῶν δημοσιευμένων.

Ἄρθρον 810.

(Ἄρθρον 871 Α.Ν. 44)1967)

Δικαστήριον κληρονομίας εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὁ κληρονομούμενος εἶχε κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ τὴν κατοικίαν του, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας τὴν διαμονὴν του καὶ ἐλλείψει καὶ διαμονῆς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 811.

(Ἄρθρον 872 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας αἰτῆσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως δύναται νὰ διατάξῃ τὸν κατέχοντα διαθήκην νὰ καταθέσῃ αὐτήν. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν δυστροποῦντα κάτοχον τῆς διαθήκης τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 205 ποινάς.

2. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας αἰτῆσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ὅτι κατέχει τις διαθήκην, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὸν εἰς δόσιν βεβαιωτικοῦ ὁρκου.

Ἄρθρον 812.

(Ἄρθρον 873 Α.Ν. 44)1957)

Ἡ δήλωσις ἀποποιήσεως κληρονομίας ἢ ἀποδοχῆς κληρονομίας ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἐκτελεστοῦ ἢ παραιτήσεως ἀπὸ τούτου καὶ ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας ἢ παραιτήσεως αὐτοῦ γίνεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 813.

(Ἄρθρον 874 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅσακις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διορίσῃ κηδεμόνα σχολαζούσης κληρονομίας ἢ εἰδικὸν κηδεμόνα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης, ὁ διορισμός, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παῦσις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου γίνεται καὶ ἡ βεβαίωσις ὅτι πλὴν τοῦ δημοσίου δὲν ὑπάρχει ἕτερος κληρονόμος, ὡς καὶ ὁ καθορισμός τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῶν κηδεμόνων τῆς σχολαζούσης κληρονομίας. Ἡ συζήτησις τῆς περὶ καθορισμοῦ ἀμοιβῆς καὶ ἐξόδων αἰτήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν ἐπεδόθῃ αὕτη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 814.

(Ἄρθρον 875 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅσακις κατὰ νόμον δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν κληρονομίας καὶ τὸν διορισμὸν ἐκκαθαριστοῦ αὐτῆς, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας διατάσσεται καὶ ὁ διορισμός, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παῦσις τοῦ ἐκκαθαριστοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου γίνεται ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας συντάξεως ἀπογραφῆς τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ ἐκκαθαριστοῦ καὶ ὁ καλονισμὸς συμμέτρου πληρωμῆς τῶν δανειστών.

2. Ἐὰν ὁ ἀποβιώσας ἔχῃ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ δικαστικὴ ἐκκαθάρισις

της κληρονομίας του, παύει δὲ αὐτὴ ἐὰν κηρυχθῇ οὗτος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 815.

(Ἄρθρον 876 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁσάκις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παύσῃ ἐκτελεστὴν διαθήκης, ἢ παύσις γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τάσσεται προθεσμία δηλώσεως ἀποδοχῆς τοῦ ἐκτελεστοῦ, ἐκδίδεται δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ἀπόφασις ἐν περιπτώσει πλειόνων ἐκτελεστών καὶ ἰσοψηφίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 816.

(Ἄρθρον 877 Α.Ν. 44)1967)

Ὁσάκις κατὰ νόμον εἶναι δυνατόν νὰ ταχθῇ δικαστικὴ προθεσμία ἵνα προβῇ εἰς δῆλωσιν ἐπιλογῆς ὁ βεβαρημένος διὰ κληροδοτήματος ἢ ὁ κληροδόχος ἢ τρίτος ὀριζόμενος διὰ τῆς διαθήκης, ἢ προθεσμία τάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 817.

(Ἄρθρον 878 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁσάκις κατὰ νόμον ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος δικαιούται νὰ προβῇ εἰς παραχώρησιν τῆς κληρονομικῆς περιουσίας πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς κληρονομίας καὶ τοὺς κληροδόχους, τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας διατάσσει τὴν δικαστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιερχομένης εἰς τὸν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμον κληρονομικῆς περιουσίας καὶ διορίζει ἐκκαθαριστὴν τῆς κληρονομίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστικὴ ἐκκαθάρισις διατάσσεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κληρονομίας, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 814.

Ἄρθρον 818.

(Ἄρθρον 879 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ βεβαρημένου διὰ κληρονομικοῦ καταπιστευμάτος, ἐὰν κατὰ νόμον ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν κανόνων τῆς τακτικῆς διαχειρίσεως ἢ ὑπ' αὐτοῦ διάθεσις ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ διάθεσις δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους αὐτὴ πρέπει νὰ γίνῃ. Ἡ ἀνευ τηρήσεως τῶν ὁρῶν διάθεσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς κληρονομίας εἶναι ἄκυρος, πλὴν ἂν οἱ ἀποκτώντες δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς προστατεύονται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 819.

(Ἄρθρον 880 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 12 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας, αἰτῆσει τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ καταπιστευματοδόχου ἢ τοῦ κληροδόχου ἢ τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, διατάσσει τὴν παροχὴν εἰς τὸν αἰτούντα πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ δικαιώματός του. Τὸ πιστοποιητικὸν (κληρονομητήριο) ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐγγεγίρεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς αὐτοῦ, ἢ ὅποια φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Ἐὰν τὴν ἐκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ διατάσῃ τὸ κατ' ἐφεσιν δικαστήριον, τὸ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, εἰς ὃν ἀποστέλλεται ἀμελλητί ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 820.

(Ἄρθρον 881 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κληρονο-

μουμένου, β) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν κληρονόμων ἢ καταπιστευματοδόχων ἢ κληροδόχων ὑπὲρ τῶν ὁποίων παρέχεται τοῦτο, γ) τὰς μερίδας τῆς κληρονομίας ἐκάστου ἢ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, δ) τοὺς ὁρους ἢ περιορισμούς ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ κληρονομία, τὸ καταπίστευμα ἢ ἡ κληροδοσία περιέχεται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ προκειμένου περὶ κληρονόμου τὰ βαρύνοντα τὴν κληρονομίαν καταπιστεύματα καὶ κληροδοτήματα καὶ ε) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐκτελεστών διαθήκης καὶ τὰς παρεχομένας εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς διαθήκης ἐξουσίας.

2. Ἐὰν διατάσσεται ἡ παροχὴ πιστοποιητικοῦ εἰς ἐκτελεστὴν διαθήκης, ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ μόνον α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κληρονομουμένου καὶ β) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης καὶ τὰς παρεχομένας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς διαθήκης ἐξουσίας.

3. Τὰ ἐν παρ. 1 καὶ 2 στοιχεῖα πρέπει νὰ περιλαμβάνηται καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ παρέχοντος αὐτὸ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 821.

(Ἄρθρον 882 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ κατονομαζόμενος κληρονόμος ἢ καταπιστευματοδόχος ἢ κληροδόχος ἢ ἐκτελεστὴς διαθήκης τεκμαίρεται ὅτι ἔχει τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα δικαιώματα καὶ ὅτι δὲν περιορίζεται δι' ἄλλων διατάξεων πλὴν τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ ἀναγεγραμμένων.

Ἄρθρον 822.

(Ἄρθρον 883 Α.Ν. 44)1967)

Πᾶσα δικαιοπραξία ἢ δικαστικὴ πράξις τοῦ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ κατονομαζομένου κληρονόμου ἢ καταπιστευματοδόχου ἢ κληροδόχου ἢ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, μετὰ ἢ ἐναντι τρίτου ἢ τοῦ τρίτου ἐναντι αὐτῶν, εἶναι ἰσχυρὰ ὑπὲρ τοῦ τρίτου, ἐφ' ὅσον ἐκτείνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 821 τεκμήριον, πλὴν ἂν ὁ τρίτος ᾔτῃ ἐν γνώσει τῆς ἀνακριβείας τοῦ πιστοποιητικοῦ ἢ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ ἀφαιρέσεως ἢ κηρύξεως ὡς ἀνισχύρου ἢ τῆς ἀνακλήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 823.

(Ἄρθρον 884 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἀρμόδιον νὰ διατάσῃ κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀφαίρεσιν, κηρύξιν ἀνισχύρου, τροποποίησιν ἢ ἀνάκλησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ εἶναι τὸ διατάξαν τὴν παροχὴν αὐτοῦ δικαστήριον.

2. Αἱ ἀπαιτούμεναι κατὰ νόμον δημοσιεύσεις ἐπὶ κηρύξεως τοῦ πιστοποιητικοῦ ὡς ἀνισχύρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνακλήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 824.

(Ἄρθρον 885 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 14 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκῆσις αὐτῆς ἀναστέλλουν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναψηλάφησιν, ἀναίρεσιν ἢ τριτανakoπήν.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀφαίρεσιν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις ἢ ἡ κηρύσσουσα αὐτὸ ἀνίσχυρον ἢ ἡ τροποποιούσα ἢ ἀνακαλοῦσα αὐτὸ ὑπόκειται μόνον εἰς τριτανakoπήν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1965 Α.Κ. ὀριζόμενης προθεσμίας.

Ἄρθρον 825.

(Ἄρθρον 886 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 15 Ν.Δ. 958)1971)

Πᾶσα ἀμφιβολία ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἐρμηνείαν διαθήκης ἢ ἄλλης πράξεως διὰ τῆς ὁποίας διατίθενται περιου-

σιακά στοιχεία δια κληρονομίας, κληροδοσίας ή δωρεάς υπέρ του Κράτους ή κοινοφελών σκοπών, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῆς διατεθείσης υπὲρ τοῦ Κράτους ἢ τοῦ κοινοφελούς σκοποῦ περιουσίας υπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητά τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 826.

(Ἄρθρον 887 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἴτησιν παντός ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου νὰ διατάξῃ τὴν σφράγισιν πραγμάτων καὶ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν ἢ νὰ ὀρίσῃ πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον ἢ υπάλληλον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου. Ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης εἶναι ὁ τῆς περιφερείας ὅπου εὐρίσκονται τὰ πράγματα. Ἐὰν ἡ σφράγισις πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ εἰρηνοδικείου, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σταθμοῦ χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 827.

(Ἄρθρον 888 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ διατάσσων τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σφράγισις. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ σφράγισις γίνῃ καὶ κατὰ τὴν νύκτα.

2. Δὲν δύναται νὰ σφραγισθοῦν ὑπνοδωμάτια τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκούντων εἰς τὸ διαμέρισμα εἰς τὸ ὅποιον γίνεται ἡ σφράγισις.

3. Ἀντικείμενα τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν οἰκούντων εἰς τὸ διαμέρισμα εἰς τὸ ὅποιον γίνεται ἡ σφράγισις δὲν σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς αὐτοὺς.

4. Ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ σφράγισις εἶναι ἀδύνατος ἢ ὡς ἐκ τοῦ εἶδους αὐτῶν ἐπιβλαβὴς δὲν σφραγίζονται καὶ παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς μεσεγγυοῦχον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν σφράγισιν. Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ὁ διατάξας τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποίησης τῶν εἰς φθοράν ὑποκειμένων πραγμάτων.

Ἄρθρον 828.

(Ἄρθρον 889 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 16 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν τις ἐκ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν σφράγισιν ἰσχυρίζεται ὅτι ὑπάρχει διαθήκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφο, ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ ἂν ὑπάρχῃ. Ἐὰν τὴν σφράγισιν ἐνεργῇ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ εὐρεθῇ ἡ διαθήκη, παραλαμβάνει οὗτος αὐτὴν καὶ τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστηρίου, ἐὰν δὲ τὴν σφράγισιν ἐνεργῇ συμβολαιογράφος, υπάλληλος τῆς γραμματείας, διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος, παραλαμβάνει καὶ παραδίδει αὐτὴν ἀμελλητί εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ὅποιος τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστηρίου. Ἐὰν εὐρεθῇ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφο, παραλαμβάνει αὐτὸ ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιούμενον νὰ κατέχῃ αὐτὸ ἢ, μέχρις οὗ ἐξακριβωθῇ ὁ δικαιούμενος τὴν φύλαξιν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρον 829.

(Ἄρθρον 890 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ διατάσσων τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης ὀρίζει μεσεγγυοῦχον τῶν ἀντικειμένων τὰ ὅποια σφραγίζονται, κατὰ προτίμησιν δὲ ὀρίζεται ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν.

2. Τὰς κλειδας τῶν σφραγιζόμενων ἀντικειμένων παραλαμβάνει ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν καὶ παραδίδει ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδικείου.

3. Ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ ἐὰν μέχρι τῆς σφραγίσεως ὑπεξήχθη ἀντικείμενόν τι καὶ νὰ συλλέξῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Ἄρθρον 830.

(Ἄρθρον 891 Α.Ν. 44)1967)

Περὶ τῆς σφραγίσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 117 ἀπαιτούμενων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ σφράγισις, 2) περιγραφὴν τῶν χώρων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ σφραγίδες, 3) περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 828 εὐρεθέντων ἐγγράφων καὶ μνείαν τῶν προσώπων εἰς τὰ ὅποια παρεδόθησαν ταῦτα, 4) πάντα ἰσχυρισμὸν ἢ ἀμφισβήτησιν τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ πᾶν ὅ,τι ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν καὶ 5) βεβαιώσιν ὅτι ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν παρέλαβε τὰς κλειδας, ὅτι ἐνήργησε τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 829 παρ. 3 ἐρευναν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς. Ἐὰν ἐν τῷ διαμερίσματι τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ σφραγισθῇ δὲν ὑπάρχουν κινητὰ, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ἄρθρον 831.

(Ἄρθρον 892 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 17 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ἡ διατήρησις τῆς σφραγίσεως δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπογραφή, ὁ διατάξας τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης, αἰτῆσει παντός ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διατάσσει τὴν ἀποσφράγισιν. Ἀποσφράγισις καὶ ἐπανασφράγισις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου ἢ ἐνεκα ἄλλου σπουδαίου λόγου.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην δικάσιμον ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τοῦ αἰτήσαντος τὴν σφράγισιν, ὡς καὶ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἐὰν δὲ ἡ σφράγισις ἐγένετο ἐπὶ περιουσιακοῦ στοιχείου κληρονομίας δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν κλήτευσιν τῶν πιθανολογουμένων κληρονόμων, καταπιστευματοδόχων, κληροδόχων καὶ ἐκτελεστῶν διαθήκης.

Ἄρθρον 832.

(Ἄρθρον 893 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ἡ ἀποσφράγισις διατάσσεται διὰ νὰ γίνῃ ἀπογραφή, ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὀρίζει συμβολαιογράφον καὶπραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 838 παρ. 2 ἕως 4.

2. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης κρίνῃ μὴ ἀναγκαῖαν τὴν διατήρησιν τῆς σφραγίσεως καὶ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπογραφή, εἴτε ἐπιφυλάσσεται διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀποσφράγισιν ἀποφάσεως νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀποσφράγισιν εἴτε διατάσσει τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν.

Ἄρθρον 833.

(Ἄρθρον 894 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀποσφράγισιν ἀποφάσεως ὀρίζει τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ παραδοθῶν τὰ ἀντικείμενα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως. Ἐὰν ἡ ἀποσφράγισις διετάχθῃ διὰ νὰ γίνῃ ἀπογραφή, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ὀρίσῃ τὰ πρόσωπα ταῦτα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ μεσεγγυοῦχον ἵνα μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τὴν ἀπογραφὴν παραλάβῃ καὶ φυλάσῃ τὰ ἀντικείμενα μέχρις οὗ ἀποφασισθῇ εἰς ποῖον πρέπει ταῦτα νὰ παραδοθῶν.

Ἄρθρον 834.

(Ἄρθρον 895 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀποσφράγισιν ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν καὶ καλεῖ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς νὰ παραστοῦν κατ' αὐτὴν πάντας τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ ἀποσφραγίσεως παραστάντας διαδίκους ἢ τοὺς

παραστάντας πληρεξουσίου αὐτῶν, τοὺς ὀρισθέντας πραγματοποιώμενας, ὡς καὶ τὸν μεσεγγυοῦχον τῶν ἀντικειμένων. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως δύναται νὰ παραστῇ καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως παραδίδονται ὑπὸ τῆς γραμματείας ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει αἱ κλεῖδες τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 835.

(Ἄρθρον 896 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀποσφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων.

2. Ἐὰν αἱ ἐπιτεθεισῶν σφραγίδες δὲν εἶναι ἀλύμαντοι καὶ τὴν ἀποσφράγισιν ἐνεργῇ συμβολαιογράφος ἢ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, διακόπτει πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν καὶ ἀναφέρει τοῦτο παραχρῆμα ἐγγράφως εἰς τὸν διατάξαντα τὴν ἀποσφράγισιν εἰρηνοδίκη.

3. Ὁ εἰρηνοδίκης εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 μεταβαίνει ἀμελλητὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐτέθησαν αἱ σφραγίδες, βεβαίωσιν τὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ δι' ἀποφάσεώς του διατάσσει πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν του πρόσφορον μέτρον.

Ἄρθρον 836.

(Ἄρθρον 897 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἀποσφράγισις, ὅταν γίνεται ἀπογραφῇ, ἐνεργεῖται βαθμῶδὸν καὶ καθ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς. Ἐὰν δὲν δύναται ἡ ἀπογραφὴ νὰ περατωθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ συμβολαιογράφος διακόπτει αὐτὴν, ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ σφραγίζει τὰ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἀπογραφὴ δὲν ἐπερατώθη.

2. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τὰ ἀπογραφέντα ἀντικείμενα παραδίδονται εἰς τοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποσφραγίσεως ὀριζομένους, ἐὰν δὲ ὁ εἰρηνοδίκης ἐπεφυλάχθῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ὀρίσῃ τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παραδοθῶν, ὁ συμβολαιογράφος σφραγίζει καὶ πάλιν αὐτά.

Ἄρθρον 837.

(Ἄρθρον 898 Α.Ν. 44)1967)

Περὶ τῆς ἀποσφραγίσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 117 ἀπαιτούμενων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἀποσφράγισις, 2) βεβαίωσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀποσφράγισιν ὅτι ἐκάλεσε τὰ ἐν ἄρθρῳ 834 πρόσωπα καὶ τὸν τρόπον τῆς προσκλήσεως αὐτῶν, 3) βεβαίωσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀποσφράγισιν ὅτι αἱ σφραγίδες εὐρέθησαν ἀλύμαντοι, 4) πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἢ ἰσχυρισμὸν τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ πᾶν ὅ,τι ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν καὶ 5) τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν τὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 838.

(Ἄρθρον 899 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆς πραγμάτων. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας ὅπου εὐρίσκονται τὰ πράγματα.

2. Ἡ ἀπογραφὴ γίνεται ὑπὸ συμβολαιογράφου ὁ ὁποῖος ὀρίζεται διὰ τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως. Κωλυμένου τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ἀπογραφὴν ἐνεργεῖ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

3. Ὁ διατάσων τὴν ἀπογραφὴν εἰρηνοδίκης ὀρίζει καὶ δύο πραγματοποιώμενας διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπογραφοῦν.

4. Ἐὰν οἱ παρισταμένοι κατὰ τὴν συζήτησιν διάδικου ὑποδεικνύουν ἀπὸ κοινοῦ συμβολαιογράφον καὶ πραγματοποιώμενας, ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει αὐτούς, πλὴν ἂν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι διὰ νὰ μὴ ὀρισθῶν οὗτοι.

Ἄρθρον 839.

(Ἄρθρον 900 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ συμβολαιογράφος ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς καὶ καλεῖ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ διατάξασα τὴν ἀπογραφὴν ἀπόφασιν παραστάντας διαδίκους, ὡς καὶ τοὺς ὀρισθέντας ὑπ' αὐτῆς πραγματοποιώμενας νὰ παραστοῦν κατ' αὐτὴν. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς δύναται νὰ παραστῇ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Οἱ διορισθέντες διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀπογραφὴν ἀποφάσεως πραγματοποιώμενες δίδουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 385 ὄρκον.

Ἄρθρον 840.

(Ἄρθρον 901 Α.Ν. 44)1967)

Περὶ τῆς ἀπογραφῆς συντάσσεται ἔκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 117 ἀπαιτούμενων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἀπογραφὴ, 2) τὰ ὀνόματα τῶν παρισταμένων πραγματοποιωμένων καὶ βεβαίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι ἔδωσαν τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 839 παρ. 2 ὄρκον, 3) βεβαίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι ἐκάλεσε τὰ ἐν ἄρθρῳ 834 πρόσωπα καὶ τὸν τρόπον τῆς προσκλήσεως αὐτῶν, 4) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν ἀκριβῆ ὑπὸ τῶν πραγματοποιωμένων ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῆς ἀπογραφῆς, 5) ἀκριβῆ περιγραφὴν ὅλων τῶν εὐρεθέντων ἀξιογράφων καὶ μετρητῶν, 6) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὐρεθέντων ἐμπορικῶν ἢ οἰκιακῶν βιβλίων, ὡς καὶ ὅλων τῶν εὐρεθέντων ἐγγράφων, ταῦτα δὲ πάντα μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ 7) ἐὰν ἡ ἀπογραφὴ γίνεται κατόπιν ἐνεργηθείσης ἀποσφραγίσεως, τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα παραδίδονται τὰ ἀντικείμενα ἢ βεβαίωσιν ὅτι τὰ ἀπογραφέντα ἀντικείμενα ἐσφραγίσθησαν καὶ πάλιν.

Ἄρθρον 841.

(Ἄρθρον 902 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 60 παρ. 18 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶσα διαφορὰ ἢ δυσχέρεια προκύπτουσα κατὰ τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν δικάζεται ὑπὸ τοῦ διατάξαντος αὐτὰς εἰρηνοδίκου.

2. Ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν συμβολαιογράφος, ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς ἢ πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος, ἀποφαίνεται προσωρινῶς περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν διαφορῶν ἢ δυσχερειῶν, ἡ δὲ ἀπόφασίς του καταχωρίζεται εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰρηνοδίκου τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποφάσεις ἔχουν προσωρινὴν ἰσχύν, δὲν ἐπηρεάζουν τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, τὸ δὲ ἀρμόδιον νὰ διατάξῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα δικαστήριον δύναται νὰ τροποποιήσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτάς.

Ἄρθρον 842.

(Ἄρθρον 903 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ ὀρισθῇ ὁ τρόπος ἐνεργείας τῆς σφραγίσεως, τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 843.

(Ἄρθρον 904 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 60 παρ. 19 Ν.Δ. 958)1971)

1. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις τὸ δικαστήριον ἀπευθύνει δημοσίᾳ πρόσκλησιν πρὸς ἀναγκαστικὴν δικαιοσύνην ἢ ἀπαιτήσεως.

2. Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας, τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 844.

(Ἄρθρον 905 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 20 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει τὸ παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως καὶ δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν αἰτούντα ὅπως βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν, διατάσσει τὴν δημοσίευσιν προσκλήσεως πρὸς ἀναγγελίαν τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτούντος, β) καθορισμὸν προθεσμίας πρὸς ἀναγγελίαν καὶ γ) μνείαν τῆς βλάβης ἢ ὅποια θὰ ἐπέλθῃ ἐὰν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως ἡ ἀναγγελία.

Ἄρθρον 845.

(Ἄρθρον 906 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ πρόσκλησις πρὸς ἀναγγελίαν δημοσιεύεται εἰς μίαν ἢ πλείονας ἐφημερίδας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἅπαξ ἢ ὅσας φορές ἤθελεν ὀρίσῃ ἡ ἀπόφασις.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀναγγελίαν ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 846.

(Ἄρθρον 907 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 21 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ ἀναγγελίαι κατατίθενται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου συντασσομένης ἐκθέσεως, εἰδοποιεῖται δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀμελλητὶ ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσιεύσεως προσκλήσεως, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῆς ἀναγγελίας.

Ἄρθρον 847.

(Ἄρθρον 908 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 22 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας, ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως δύναται νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπείας ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως.

2. Ἀναγγελία γενομένη μετὰ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

3. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν ὅ,τι ἤθελε κρίνειν πρόσφορον πρὸς διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίας δὲν ὑποβληθῇ αἴτησις, τὸ δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐτέρων τριάκοντα ἡμερῶν δύναται νὰ τάξῃ νέαν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεως.

Ἄρθρον 848.

(Ἄρθρον 909 Α.Ν. 44)1967)

1. Γενομένης ἀναγγελίας καὶ ἀμφισβητουμένου τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ αἰτούντος, τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ ἀναστείλῃ τὴν διαδικασίαν μέχρις ὅτου λυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις εἴτε νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναγγελλέντος.

2. Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἀναγγελία, τὸ δικαστήριον ἀπαγγέλλει τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπείας.

3. Περίληψις τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ἀποφάσεων δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον 845.

Ἄρθρον 849.

(Ἄρθρον 910 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 23 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τριτανακοπὴ συγχωρεῖται μόνον κατ' ἀποφάσεων ἀπαγγελλουσῶν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπείας καὶ ἐφ' ὅσον α) ἐχώρησεν ἡ διαδικασία χωρὶς νὰ συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου, β) παρεβιάσθησαν διαδικαστικαὶ διατάξεις καὶ ἰδίᾳ αἱ ἀφορῶσαι τὰς δημοσιεύσεις, τὰς προθεσμίας ἢ τὰς ἀναγγελίας, γ) συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 544 περίπτ. 6.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τριτανακοπὴ ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 850.

(Ἄρθρον 911 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 24 Ν.Δ. 958)1971)

1. Κατὰ τὴν διαδικασίαν προσκλήσεως δύναται νὰ κηρυχθῇ ἀξιογράφον ὡς ἀνίσχυρον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ἐπομένων εἰδικῶν διατάξεων.

2. Ἡ διαδικασία αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοκομεριδίων, μερισματογράφων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀτόκων γραμματίων πληρωτέων ἐν ὄψει.

Ἄρθρον 851.

(Ἄρθρον 912 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 25 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐπὶ τίτλων εἰς τὸν κομιστὴν ἢ τίτλων μεταβιβασθέντων δι' ὀπισθογραφήσεως ἐν λευκῷ, τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσιεύσεως προσκλήσεως δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ μέχρι τοῦδε κομιστῆς τοῦ κλαπέντος, ἀπολεσθέντος ἢ καταστραφέντος τίτλου, ἐπὶ ἄλλων δὲ ἀξιογράφων, ὁ δυνάμενος νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐκ τούτων δικαίωμα.

2. Ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως εἶναι τὸ δικαστήριον τοῦ ἐν τῷ ἀξιογράφῳ ἀναφερομένου τόπου πληρωμῆς, ἐλλειπούσης δὲ μνείας τοῦ τόπου πληρωμῆς, τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ὅπου ἡ κατοικία ἢ ἡ ἔδρα τοῦ ἐκδότου καί, ἐν ἐλλείψει κατοικίας, ἡ διαμονή.

Ἄρθρον 852.

(Ἄρθρον 913 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον τοῦ κλαπέντος, ἀπολεσθέντος ἢ καταστραφέντος ἀξιογράφου.

Ἄρθρον 853.

(Ἄρθρον 914 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 26 Ν.Δ. 958)1971)

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κλοπῆς, ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τοῦ ἀξιογράφου, ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ αἰτούντος ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως, ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

Ἄρθρον 854.

(Ἄρθρον 915 Α.Ν. 44)1967)

1. Διὰ τῆς προσκλήσεως καλεῖται ὁ κομιστῆς τοῦ ἀξιογράφου ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι πέρατος τῆς προθεσμίας ἀναγγέλῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον κατέχῃ τὸ ἀξιογράφον καταθέσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ ὀρίξῃ ὡς βλάβην ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἐγγράφου.

2. Ἡ ἐν παρ. 1 πρόσκλησις δημοσιεύεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 845 παρ. 1, ὡς καὶ εἰς τὸ δελτίον ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ περιορισμένης εὐθύνης τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τοιχοκολλᾶται δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

Άρθρον 855.

(Άρθρον 916 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ ἀξιογράφων ἐφ' ὧν περιοδικῶς καταβάλλονται πρόσδοι, ἡ προθεσμία προσκλήσεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου τῆς κλοπῆς, ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τοῦ ἀξιογράφου καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ πρόσδοι καθίστανται ἀπαιτηταί.

Άρθρον 856.

(Άρθρον 917 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 27 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἀναγγεῖλῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ κατὰ θέσιν τὸ ἀξιογραφον, ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου καλεῖ ἀμελλητὶ τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐκδοσὶν διαταγῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως, ὅπως λάβῃ γνῶσιν.

Άρθρον 857.

(Άρθρον 918 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 848 παρ. 2 ἀπόφασις κηρύσσει ἀνίσχυρον τὸ ἀξιογραφον μετὰ τῶν συνημμένων τοκομεριδίων καὶ μερισματογράφων. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλάται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 848 παρ. 3.

Άρθρον 858.

(Άρθρον 919 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 28 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσὶν ἀποφάσεως ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαντήσεως, δικαιούται, ἀφ' ἧς αὕτη καταστῇ ἀπρόσβλητος δι' ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως, νὰ ἀσκήσῃ τὰ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον δικαιώματα αὐτοῦ.

Άρθρον 859.

(Άρθρον 920 Α.Ν. 44)1971)

1. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας τῆς προσκλήσεως δικαιούται νὰ ἀπαγορεύσῃ οἰανδήποτε παροχὴν εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἀξιογράφου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τοκομεριδίων καὶ μερισματοποιεῖξεων ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἀφορᾷ τὰ ἐκδοθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς τοκομερίδια καὶ μερισματογράφα, ἀπευθύνεται δὲ πρὸς τὸν ἐκδότην ἢ καὶ πρὸς ἕτερα πρόσωπα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προβοῦν εἰς τὴν παροχὴν καὶ περιέχει τὴν μνησίαν ὅτι ἤρξατο ἡ διαδικασία προσκλήσεως.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀρθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις καὶ ἡ ἄρσις δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 845

Άρθρον 860.

(Άρθρον 921 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τοὺς ἐκ τοῦ ἀξιογράφου ὑποχρέους ὅπως μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως καταθέσουν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν δημοσίως.

Άρθρον 861.

(Άρθρον 922 Α.Ν. 44)1967)

Ὅσῳ κατὰ νόμον ὑποχρεοῦται τις νὰ δώσῃ βεβαιωτικὸν ὅρκον, ἀρμόδιον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν του ὁ ὑπόχρεος πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου.

Άρθρον 862.

(Άρθρον 923 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 29 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ αἴτησις μετὰ τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδεται προσωπικῶς πρὸς τὸν ὑπόχρεον. Ἡ διάταξις τῆς παρα-

γράφου 4 τοῦ ἄρθρου 143 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον δι' ἀποφάσεώς του τάσσει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ὑπόχρεος ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον.

Άρθρον 863.

(Άρθρον 924 Α.Ν. 44)1967)

Δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη ὁμόσει τὸν αὐτὸν ὅρκον κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου δανειστοῦ, πλὴν ἂν ὁ αἰτῶν πιθανολογήσῃ ὅτι πληροῦνται ἤδη αἱ προϋποθέσεις πρὸς νέαν δόσιν τοῦ ὅρκου.

Άρθρον 864.

(Άρθρον 925 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἢ ἐμφανισθεὶς ἀρνεῖται τὴν δόσιν αὐτοῦ τὸ εἰρηνοδικεῖον τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ διατάσσει τὴν προσωπικὴν κράτησιν αὐτοῦ.

Άρθρον 865.

(Άρθρον 926 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 60 παρ. 30 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ ὀφειλέτης εἴτε ἔχει ἤδη προσωποκρατηθῇ εἴτε μὴ, δύναται, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ εἰρηνοδικεῖον νὰ ζητήσῃ ὅπως τοῦτο ὀρίσῃ τὸ συντομώτερον ἡμέραν διὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου. Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ κληθῇ καὶ ὁ αἰτήσας τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, ἀλλ' ἡ μὴ ἐμφάνισις αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου.

2. Δοθέντος τοῦ ὅρκου, ἀπολύεται ὁ προσωποκρατηθεὶς, ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ προσωποκρατηθῇ ματαίωται ἡ διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις.

Άρθρον 866.

(Άρθρον 927 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται καὶ κατὰ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὡς καὶ κατὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν δεομένων ἐπιμελείας προσώπων. Δὲν ἀπαγγέλλεται κατὰ τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς προσωπικὴν κράτησιν προσώπων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρον 867.

(Άρθρον 928 Α.Ν. 44)1967)

Ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφοραὶ δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς διαιτησίαν διὰ συμφωνίας ἐὰν οἱ συνομολογοῦντες αὐτὴν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 663 διαφοραὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς διαιτησίαν.

Άρθρον 868.

(Άρθρον 929 Α.Ν. 44)1967)

Συμφωνία περὶ διαιτησίας ἀφορῶσα μελλούσας διαφορὰς εἶναι ἐγκυρὸς μόνον ἐὰν εἶναι ἐγγράφος καὶ ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένην ἐννομον σχέσιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν αἱ διαφοραί.

Άρθρον 869.

(Άρθρον 930 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας πρέπει νὰ γίνεταί ἐγγράφως καὶ διέπεται ἀπὸ τὰς περὶ συμβάσεως διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου. Ἐὰν οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν καὶ μετάσχουν ἀνεπιφυλάκτως τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, ἡ ἔλλειψις ἐγγράφου θεραπεύεται.

Άρθρον 870.

(Άρθρον 931 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν περί της διαφοράς διά την οποίαν συνομολογείται ή συμφωνία περί διαιτησίας έκκρεμῇ δίκῃ ενώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἡ ὑπαγωγή αὐτῆς εἰς διαιτησίαν πρέπει νά προτείνεται κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συμφωνίας συζήτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 264.

2. Ἡ συμφωνία περί διαιτησίας δύναται νά γίνη καὶ ενώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ὅποτε τὸ δικαστήριον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν διαιτησίαν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 264.

Άρθρον 871.

(Άρθρον 932 Α.Ν. 44)1967)

1. Διαιτηταὶ δύνανται νά ὀρισθοῦν εἰς ἡ πλείονες, ὡς καὶ ὁλόκληρον δικαστήριον.

2. Δὲν δύνανται νά ὀρισθοῦν διαιτηταὶ οἱ ἀνίκαντοι πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ ἔχοντες περιορισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ συνεπεῖα καταδίκης στερούμενοι τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Άρθρον 872.

(Άρθρον 933 Α.Ν. 44)1967)

Εάν διὰ τῆς συμφωνίας περί διαιτησίας δὲν ὀρίζονται οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ τρόπος τοῦ ὀρισμοῦ των, ἕκαστον τῶν μερῶν ὀρίζει ἓνα διαιτητὴν. Συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι ἐν τῶν μερῶν θέλει ὀρίσῃ διαιτητὴν καὶ διὰ τὸ ἕτερον μέρος ἢ ὅτι τὰ μέρη δύνανται νά ὀρίσουν ἀνίσον ἀριθμὸν διαιτητῶν εἶναι ἄκυρος.

Άρθρον 873.

(Άρθρον 934 Α.Ν. 44)1967)

Εάν οἱ διαιτηταὶ δὲν ὀρίζονται διὰ τῆς περί διαιτησίας συμφωνίας, ἀλλὰ εἴτε κατ' αὐτὴν εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 872, τοὺς διαιτητὰς ὀρίζουν τὰ συνομολογήσαντα αὐτὴν μέρη, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δικαιούται νά καλέσῃ τὸ ἕτερον ἐγγράφως ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς, πρέπει δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ νά γνωστοποιήσῃ καὶ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους. Τὸ πρὸς δ' ἡ κλῆσις μέρος ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νά ἀνακοινώσῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους διαιτητὴν ἢ διαιτητὰς εἰς τὸν καλοῦντα.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν διαιτητῶν γνωστοποιοῦνται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ διευθύνσεις τοῦ ἑλλοῦ ἢ τῶν ἑλλων διαιτητῶν.

Άρθρον 874.

(Άρθρον 935 Α.Ν. 44)1967)

Εάν οἱ διαιτηταὶ εἶναι πλείονες τοῦ ἑνὸς καὶ διὰ τῆς συμφωνίας περί διαιτησίας δὲν ὀρίζεται ἑλλως, οἱ διαιτηταὶ ὀφείλουν νά ὀρίσουν τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας κατὰ τὸ ἄρθρον 873 παρ. 2 γνωστοποιήσεως καὶ νά ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

Άρθρον 875.

(Άρθρον 936 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν ὁ ὑπὸ τινος τῶν μερῶν ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνήται ἢ κωλύεται νά διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαίρεθῇ, τὸ ἕτερον μέρος δύναται νά καλέσῃ ἐγγράφως τὸ ὄρισαν τὸν διαιτητὴν τοῦτον μέρος ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ ἑτερον διαιτητὴν. Τὸ πρὸς δ' ἡ κλῆσις μέρος ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νά ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον διαιτητὴν.

2. Εάν ὁ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὀρισθεὶς ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνήται ἢ κωλύεται νά διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν, οἱ δὲ διαιτηταὶ δὲν προβοῦν εἰς ὀρισμὸν ἑλλοῦ, ἕκαστον τῶν μερῶν δύναται νά καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαιτητὰς ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁκτὼ ἡμερῶν ὀρίσουν ἑτερον ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

Άρθρον 876.

(Άρθρον 937 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν κατὰ τὴν συμφωνίαν περί διαιτησίας τρίτος ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἕκαστον τῶν μερῶν, προκειμένου δὲ περί τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ ἕκαστος τῶν διαιτητῶν, δύναται νά καλέσῃ τὸν τρίτον ἐγγράφως ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν καλοῦντα, προκειμένου δὲ περί ἐπιδιαιτητοῦ καὶ εἰς τοὺς διαιτητὰς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ ὑπὸ τοῦ τρίτου ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνήται ἢ κωλύεται νά διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν.

Άρθρον 877.

(Άρθρον 938 Α.Ν. 44)1967)

Ο ὀρισμὸς διαιτητοῦ ὑπὸ τινος τῶν μερῶν, ὁ ὀρισμὸς ἐπιδιαιτητοῦ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ ὁ ὀρισμὸς τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ὑπὸ τρίτου δὲν ἀνακαλεῖται.

Άρθρον 878.

(Άρθρον 939 Α.Ν. 44)1967)

1. Εάν δὲν ὀρισθῇ ἐμπροθέσμως ὁ διαιτητὴς ἢ οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ δὲν ὀρίζεται ἑλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περί διαιτησίας, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κατόπιν αἰτήσεως ὀρίζει αὐτούς. Ἀρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖοῦ ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμφωνίας ὅτι θὰ διεξαχθῇ ἡ διαιτησία, ἑλλως τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ διαμονῆς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους.

2. Ἡ παρ. 1 ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ὁ ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνήται ἢ κωλύεται νά διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν.

3. Ἡ αἴτησις δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 741 ἐπ., δικαιοῦνται δὲ νά ὑποβάλουν αὐτὴν τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν περί διαιτησίας μέρη, προκειμένου δὲ περί ἐπιδιαιτητοῦ καὶ ἕκαστος τῶν διαιτητῶν. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικά μέσα. Αἴτησις ἀνακλήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

Άρθρον 879.

(Άρθρον 940 Α.Ν. 44)1967)

1. Παρ' ἐκάστῳ μονομελεῖ πρωτοδικεῖῳ τηρεῖται κατάλογος διαιτητῶν τὸν ὁποῖον καταρτίζει τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον κατὰ τὰ διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀριζόμενα.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὀρίζει τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν διαιτητὴν ἐκ τοῦ καταλόγου διαιτητῶν, ἐλλείψει δὲ καταλόγου ἢ ἐὰν συντρέχῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀποχρῶν λόγος, ὀρίζει τὸ κατάλληλον πρόσωπον.

Άρθρον 880.

(Άρθρον 941 Α.Ν. 44)1967)

1. Ο ὀριζόμενος ὡς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς δὲν ὑποχρεοῦται νά δεχθῇ τὸν ὀρισμὸν του.

2. Ο αποδεχθείς τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὡς διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ δύνανται ἐνεκα σοβαροῦ λόγου νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀδεια παρέχεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τῆς διαμονῆς του, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ διαμονῆς ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεώς του δικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἐπ. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα, οὐδὲ εἰς ἀνάκλησιν ἢ μεταρρύθμισιν.

Ἄρθρον 881.

(Ἄρθρον 942 Α.Ν. 44)1967)

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν εὐθύνονται μόνον διὰ δόλον καὶ βαρεῖαν ἀμέλειαν.

Ἄρθρον 882.

(Ἄρθρον 943 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 61 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δικαιούνται εἰς ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων των. Ἡ ἀμοιβὴ ἐὰν δὲν ὠρίσθη ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ὀρίζεται ἐν τῇ διαιτητικῇ ἀποφάσει. Ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τῶν ἐνδιαφερομένων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 677 ἐπ.

Ἄρθρον 883.

(Ἄρθρον 944 Α.Ν. 44)1967)

1. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀνακαλέσουν τοὺς διαιτητάς, ὡς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

2. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δύνανται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσιν των ἢ νὰ ἐξαίρεθῶν ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 52 παρ. 1 λόγους, ὡς καὶ ἐὰν δὲν δύνανται νὰ εἶναι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 871 παρ. 2. Ἐὰν ὠρίσθησαν ὑπὸ τινος τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν μερῶν, ἢ ἐξαίρεσις δύνανται νὰ ζητηθῇ μόνον διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπῆλθον ἢ ἐγένοντο γνωστοὶ εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν ἐξαίρεσιν μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ διαιτητοῦ ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 878 παρ. 1 ἀρμοδίον δικαστήριον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 58 ἕως 60. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα καὶ μέχρις ἐκδόσεώς της ἀναβάλλεται ἢ ἐκδικασίς τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 884.

(Ἄρθρον 945 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν βραδύνη ἢ διεξαγωγὴ τῆς διαιτησίας ἢ ἡ ἐκδοσις τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν ὀρίζεται διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας προθεσμία ἐκδόσεώς της, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 878 παρ. 1 ἀρμοδίον δικαστήριον, τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς τοῦτο. Ἡ αἴτησις δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἐπ., ἢ δὲ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα.

Ἄρθρον 885.

(Ἄρθρον 946 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἰσχὺς τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας παύει, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως δι' αὐτῆς 1) ἐὰν οἱ διὰ τῆς συμφωνίας ἢ μετὰ ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων αὐτὴν ὁρισθέντες διαιτηταὶ ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιβάσουν ἢ δὲν ἀποδεχθῶν τὸν ὁρισμὸν των καὶ δὲν ἔχουν ὀρισθῇ ἀντικαταστάται ἢ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως αὐτῶν, 2) ἐὰν παρῇ ἢ διὰ τῆς συμφωνίας ὀριζομένη προθεσμία ἰσχύος αὐτῆς ἢ ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 884 τασσομένη προθεσμία, 3) ἐὰν οἱ συνομολο

γήσαντες τὴν συμφωνίαν συνομολογήσουν ἐγγράφως τὴν κατάργησιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 886.

(Ἄρθρον 947 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ. Οἱ διαιτηταὶ οὗτοι ὀρίζουν κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας καὶ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας.

2. Κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τὰ μέρη ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, πρέπει δὲ νὰ κηλοῦνται ὅπως παραστοῦν κατὰ τὰς συζητήσεις, ἀναπτύξουν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τοὺς ἰσχυρισμούς των καὶ προσαγάγουν τὰς ἀποδείξεις των.

3. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς διευθύνει τὴν συζήτησιν. Ἡ παράστασις μετὰ ἢ διὰ δικηγόρου δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ.

Ἄρθρον 887.

(Ἄρθρον 948 Α.Ν. 44)1967,

1. Ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ἢ ὑπόθεσις δικάζεται καὶ ἐὰν τὰ μέρη ἢ ἐν ἐξ αὐτῶν δὲν προσέλθουν ἢ δὲν ἀναπτύξουν τοὺς ἰσχυρισμούς των ἢ δὲν προσαγάγουν τὰς ἀποδείξεις των.

2. Οἱ διαιτηταὶ, ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ἀποφαίνονται περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐξετάζουν τὰ παρεμπιπτόντα ζητήματα.

Ἄρθρον 888.

(Ἄρθρον 949 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 61 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Μάρτυρες καὶ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐξετασθῶν ἀνωμοτῇ ἢ ἐνόρκως. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλουν ποινὰς ἢ νὰ διατάξουν τὴν λήψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων, πλὴν ἂν διαιτητὴς εἶναι δικαστήριον. Τοιαῦτα μέτρα διατάσσονται αἰτήσῃ τῶν διαιτητῶν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἢ λήψις αὐτῶν. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύνανται νὰ ἐξετασθῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 415 ἕως 420.

2. Ἡ ἐνέργεια κατ' ἴδιαν διαδικαστικῶν πράξεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τινὰ τῶν διαιτητῶν.

3. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἢ ἀπόδειξις. Τοῦτο ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἢ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως καὶ ἔχει πάσας τὰς ἐξουσίας δικαστηρίου διατάσσοντος ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 889.

(Ἄρθρον 950 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 61 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύνανται νὰ διατάσσουν, μεταρρυθμίζουν ἢ ἀνακαλοῦν ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

2. Ἐὰν διετάχθῃ ἀσφαλιστικὸν μέτρον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὠρίσθῃ προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἢ συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 715 παρ. 5 καὶ 729 παρ. 5, ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 693 παρ. 2, 715 παρ. 5, ἐδάφ. δεύτερον καὶ 729 παρ. 5 ἐδάφ. δεύτερον ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 890.

(Ἄρθρον 951 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, οἱ διαιτηταὶ ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

2. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων δημοσίας τάξεως.

*Ἀρθρον 891.

(*Ἀρθρον 952 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ εἶναι πλείονες καὶ διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἀποφασίζουν πάντες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐὰν δὲν σχηματισθῇ πλειονοψηφία, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

*Ἀρθρον 892.

(*Ἀρθρον 953 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ νὰ ὑπογράφεται ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. Ἐὰν τις τῶν διαιτητῶν ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ, πρέπει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποφάσεως νὰ βεβαιοῦται τοῦτο, ὡς καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος ἢ κωλυόμενος μετέσχε τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασχέσεως, νὰ ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν διαιτητῶν. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 891 ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφή ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ἰδιοχειρῶς μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ὑπὸ τούτου καὶ τινος τῶν διαιτητῶν.

2. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν, β) τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της, γ) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν μετασχόντων τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, δ) τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη, ε) τὸ αἰτιολογικὸν καὶ στ) τὸ διατακτικόν. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ τὸ διατακτικόν.

*Ἀρθρον 893.

(*Ἀρθρον 954 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις τελειοῦται ἀφ' ἧς ὑπογραφῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 892.

2. Ὁ διαιτητὴς ἢ ἐπὶ πλείονων διαιτητῶν ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἢ κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ τις τῶν διαιτητῶν, ὑποχρεοῦται, ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, νὰ καταθέσῃ τὸ πρωτότυπον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς τοὺς συνομολογήσαντας τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας.

*Ἀρθρον 894.

(*Ἀρθρον 955 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 61 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

Τῇ αἰτῇσι τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν, κοινοποιοιούμενη πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς, δύναται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 315 καὶ 316, νὰ γίνῃ διόρθωσις ἢ ἐρμηνεία τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ἐκδιδόντων αὐτήν. Τὸ ἀρθρον 320 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 895.

(*Ἀρθρον 956 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικοὺς μέσα.

2. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ προσφυγὴ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον ἄλλων διαιτητῶν, ὀριζομένων συγχρόνως τῶν προϋποθέσεων, τῆς προθεσμίας καὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῆς.

*Ἀρθρον 896.

(*Ἀρθρον 957 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἐὰν διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζεται προσφυγὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 895 παρ. 2 ἢ

παρῆλθεν ἡ ὁριθεῖσα διὰ τὴν προσφυγὴν προθεσμία, ἀποτελεῖ δεδρασμένον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 322, 324 ἕως 330, 332 ἕως 334.

*Ἀρθρον 897.

(*Ἀρθρον 958 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους 1) ἐὰν ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας εἶναι ἄκυρος, 2) ἐὰν ἐξεδόθῃ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, 3) ἐὰν οἱ ἐκδῶσαντες αὐτὴν ὠρίσθησαν κατὰ παράβασιν τῶν ὄρων τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ἢ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ ἀνεκλήθησαν ὑπὸ τῶν μερῶν ἢ ἀπεφάνθησαν καίτοι ἐγένετο δεκτὴ αἴτησις ἐξαίρέσεως αὐτῶν, 4) ἐὰν οἱ ἐκδῶσαντες αὐτὴν ἐνήργησαν καθ' ὑπέρβασιν τῆς ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ἢ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας, 5) ἐὰν παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 886 παρ. 2, 891, 892, 6) ἐὰν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις δημοσίας τάξεως ἢ εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη, 7) ἐὰν εἶναι ἀκατάληπτος ἢ περιέχῃ ἀντιφατικὰς διατάξεις, 8) ἐὰν συντρέχῃ λόγος ἀναψηλαφήσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 544.

*Ἀρθρον 898.

(*Ἀρθρον 959 Α.Ν. 44)1967)

Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς ἀκυρώσεως εἶναι τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

*Ἀρθρον 899.

(*Ἀρθρον 960 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον. Ἡ ἀγωγή ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν διαιτησίας.

2. Ἡ ἀγωγή ἀκυρώσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 897 ἀριθ. 1 ἕως 7 λόγους ἀσχεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἐπὶ ἀγωγῆς ἀκυρώσεως διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 897 ἀριθ. 8 λόγους ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 545.

*Ἀρθρον 900.

(*Ἀρθρον 961 Α.Ν. 44)1967)

Εἶναι ἄκυρος ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἀκυρώσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

*Ἀρθρον 901.

(*Ἀρθρον 962 Α.Ν. 44)1967)

1. Δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ δι' ἀγωγῆς ἡ ἐνστάσεως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνυπαρξίας διαιτητικῆς ἀποφάσεως μόνον εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις α) ἐὰν δὲν συνομολογήθῃ συμφωνία περὶ διαιτησίας, β) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐπὶ ἀντικειμένου μὴ δεκτικοῦ ὑπαγωγῆς εἰς διαιτησίαν, γ) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐπὶ διαιτητικῆς δίκης διεξαχθείσης κατ' ἀνυπάρκτου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας ὅπου ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

*Ἀρθρον 902.

(*Ἀρθρον 963 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὰ ἐπιμελητήρια, τὰ χρηματιστήρια ἀξιών καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἐνώσεις προσώπων αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύνανται κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν νὰ ὀργανωθῶνται μόνιμοι διαιτητοὶ διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου τελοῦν τὸ ἐπιμελητήριον, τὸ χρηματιστήριον ἢ ἡ ἐνωσις.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 β. διαταγμάτων ὀρίζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν διαιτησίαν ἐκάστου ἐπιμελητηρίου, χρηματιστηρίου ἢ ἐνώσεως, ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι ὀργανώσεως τῆς διαιτησίας. Ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 867 ἕως 900, δύναται δὲ κατ' ἀπόκλισιν αὐτῶν νὰ ὀρίζεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν β. διαταγμάτων α) ἀντὶ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὁ πρόεδρος ἢ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἢ ἐπιτροπὴ ἐκ συμβούλων τοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τῆς ἐνώσεως ἵνα ἀποφαίνωνται εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 878, 880 παρ. 2 καὶ 884, β) ὑποχρέωσις ἐκλογῆς τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐκ καταλόγου διαιτητῶν συντασσομένου κατ' ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τῆς ἐνώσεως, γ) ἡ διαιτητικὴ διαδικασία, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 886 παρ. 2, δ) τὸ ἐφαρμοστέον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν οὐσιαστικὸν δίκαιον, ε) τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 892 παρ. 2.

Ἄρθρον 903.

(Ἄρθρον 964 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 61 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων, ἄλλοδαπὴ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀποτελεῖ δεδικασμένον, ἀνευ ἄλλης διαδικασίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐπόμεναι προϋποθέσεις 1) ἐὰν ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη εἶναι ἐγκυρος κατὰ τὸ διέπον αὐτὴν δίκαιον, 2) ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ καταστῇ ἀντικείμενον συμφωνίας περὶ διαιτησίας κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν δίκαιον, 3) ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικομίσθωσιν ἢ προσφυγὴν ἢ δὲν ἐκκρεμῇ διαδικασία ἀμφισβήτησεως τοῦ κύρους αὐτῆς, 4) ἐὰν ὁ ἡττηθεὶς διάδικος δὲν ἐστέρηθη κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ δικαιώματος τῆς υπερασπίσεως, 5) ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντίκειται εἰς ἀπόφασιν ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποτελοῦσαν δεδικασμένον ἐναντὶ τῶν διαδίκων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἄλλοδαπὴ διαιτητικὴ ἀπόφασις, 6) ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 904.

(Ἄρθρον 965 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τίτλου ἐκτελεστοῦ.

2. Ἐκτελεστοὶ τίτλοι εἶναι α) αἱ τελεσίδικοι, ὡς καὶ αἱ κηρυχθεῖσαι προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις παντὸς ἡμεδαποῦ δικαστηρίου, β) αἱ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, γ) τὰ περιέχοντα συμβιβασμὸν ἢ προσδιορισμὸν δικαστικῶν ἐξόδων πρακτικὰ ἡμεδαπῶν δικαστηρίων, δ) τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, ε) αἱ παρ' ἡμεδαπῶν δικαστῶν ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ πληρωμῆς, στ) αἱ ἄλλοδαποι τίτλοι οἱ κηρυχθέντες ἐκτελεστοί, ζ) αἱ διαταγαὶ καὶ πράξεις αἱ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς τίτλοι ἐκτελεστοί.

Ἄρθρον 905.

(Ἄρθρον 966 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων, ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ γίνῃ

ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλοδαποῦ τίτλου ἀφ' ἧς οὗτος κηρυχθῇ ἐκτελεστός δι' ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας ὅπου ἡ κατοικία καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτῆς ἡ διαμονὴ τοῦ ὀφειλέτου, ἐν ἑλλείψει δὲ καὶ ταύτης, τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 740 ἕως 781.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κηρύσσει ἐκτελεστὸν τὸν ἄλλοδαπὸν τίτλον ἐφ' ὅσον εἶναι οὗτος ἐκτελεστός κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ καὶ δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

3. Ἐὰν ὁ ἄλλοδαπὸς τίτλος εἶναι δικαστικὴ ἀπόφασις, διὰ τὴν κηρύξιν αὐτοῦ ἐκτελεστοῦ πρέπει νὰ συντρέχουν καὶ οἱ ἐν ἄρθρῳ 323 ἀριθ. 2 ἕως 5 ὅροι.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δεδικασμένου ἐξ ἀποφάσεως ἄλλοδαποῦ δικαστηρίου ἀφορώσης τὴν προσωπικὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 906.

(Ἄρθρον 967 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ ἄλλοδαπαὶ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 905 ἐὰν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 903.

Ἄρθρον 907.

(Ἄρθρον 968 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ νικῶντος διαδίκου.

Ἄρθρον 908.

(Ἄρθρον 969 Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν κατ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ συντρέχουν ἐξαιρετικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον. Ἰδίᾳ δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις α) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐστηρίχθῃ ἐπὶ ἀναγνώρισεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας ἢ ἐπὶ δημοσίου ἢ ἀνεγνωρισμένου ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, β) ἐὰν πρόκειται περὶ διατροφῆς ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας, γ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων ἐκ δικαιωμάτων πνευματικῆς ιδιοκτησίας, δ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπορροεῦσεως ἐξ ἀδίκου πράξεως, ε) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀπορροεῦσιν ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 663 ἢ 728 σχέσεων, στ) ἐπὶ ἐμπορικῶν διαφορῶν, ζ) ἐπὶ διαφορῶν περὶ νομῆς, η) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀνώνυμων τίτλων.

2. Ἐὰν πιθανολογῇται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις θὰ προξενήσῃ ἀνεπανόρθωτον βλάβην εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἄρθρον 909.

(Ἄρθρον 970 Α.Ν. 44)1967)

Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ 1) κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, 2) κατ' οἰουδήποτε διαδίκου ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, 3) ὅταν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον διὰ νὰ ἐπέλθουν αἱ ἐννομοὶ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται νὰ καταστῇ αὕτη τελεσίδικος ἢ ἀμετάκλητος, 4) ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 618 διαφορῶν.

Ἄρθρον 910.

(Ἄρθρον 971 Α.Ν. 44)1967)

Τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν 1) ἐπὶ ἀποδόσεως μισθίου, 2) ἐπὶ καθυστέρησεως μισθωμάτων, 3) ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐκ συναλλαγματικῆς, γραμματίου εἰς διαταγὴν ἢ τραπεζικτικῆς ἐπιταγῆς, 4) ἐπὶ ἀπαιτήσεως διατροφῆς ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καὶ

ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐκ καθυστερουμένων μισθῶν, κατ' ἀμοτέρως δὲ τὰς περιπτώσεις μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ αὐτῆς.

Ἄρθρον 911.

(Ἄρθρον 972 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 908 τὸ δικαστήριον δύνανται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἡττωμένου διαδίκου, νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νικῶντος διαδίκου παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐὰν συντρέχουν πρὸς τοῦτο σπουδαῖοι λόγοι καὶ ἰδίᾳ ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ νικῶντος διαδίκου ἢ ἄλλοι λόγοι δημιουργοῦν τὸν κίνδυνον νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαναφορὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ δικαστήριον δύνανται ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως νὰ διατάξῃ ὅπως τὸ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ληφθῆσόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἢ πράγμα δεκτικὸν καταθέσεως κατατεθῇ δημοσίως μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 912.

(Ἄρθρον 973 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 62 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως κατὰ τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 908 ἢ 910 προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, δύνανται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου, νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως, καθοριζομένης διὰ τῆς ἀποφαινομένης τὴν ἀναστολὴν ἀποφάσεως, εἴτε ἄνευ παροχῆς ἐγγυήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἡ αἵτησις συζητεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. Κατὰ τὴν συζήτησιν κλητεῦται ὑποχρεωτικῶς ὁ ἀντίδικος τοῦ αἰτούντος.

Ἄρθρον 913.

(Ἄρθρον 974 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 62 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφεσιν δικαστήριον δύνανται, κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης, αἰτήσῃ τοῦ διαδίκου ὑποβαλλομένη μόνον διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ διὰ τῶν προτάσεων, νὰ κηρύξῃ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 908 καὶ 910 τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, νὰ διατάξῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 911 ὁριζόμενα μέτρα, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 912 ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀπόφασιν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 909 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀνακαλῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένη διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς καί, ὡς αἰτίας δὲν κατατίθενται τοιαῦται, καὶ διὰ προφορικῆς αἰτήσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 914.

(Ἄρθρον 975 Α.Ν. 44)1967)

Ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον, δεχόμενον ὁριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφεσιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀνταγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν, διατάσσει τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατ' οὐσίαν ἢ ἐκτελέσεως τῆς ἐξαρκυνίσεως ἢ μεταρρυθμίσεως ἀποφάσεως κατὰστασιν. Ἡ αἵτησις ὑποβάλλεται εἴτε διὰ τῶν δικογράφων τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως καὶ τῶν προσδθέντων λόγων εἴτε διὰ

τῶν προτάσεων ἢ δι' ἰδίου δικογράφου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἐκτέλεσις ἀποφάσεως πρέπει νὰ προαποδεικνύεται.

Ἄρθρον 915.

(Ἄρθρον 976 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἀφορῶσα ἀπαίτησιν ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἵρεσιν ἢ προθεσμίαν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς πληρώσεως τῆς αἵρέσεως ἢ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας. Ἡ πληρώσις τῆς αἵρέσεως, ὡς καὶ ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας, ἐφ' ὅσον ἡ λ' ξίς αὐτῆς δὲν εὐρίσκεται ἡμερολογιακῶς, πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Ὅσακις διὰ ἀποφάσεως ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπελεύσεως γεγονότος, τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 916.

(Ἄρθρον 977 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐὰν ἐκ τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου δὲν προκύπτῃ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τῆς παροχῆς.

Ἄρθρον 917.

(Ἄρθρον 978 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 62 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ὅσακις ἀντικείμενον τῆς παροχῆς εἶναι ἀντικαταστατὰ πράγματα, διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν δὲ ἐκτέλεσιν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς χρήμα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικείμενου τῆς παροχῆς γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 670 ἕως 676. Ἐὰν ἡ παροχὴ ἐπεδικάσθῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας γίνεται ὑπὸ τούτου κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 918.

(Ἄρθρον 979 Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 62 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου φέροντος τὸν ἐκτελεστήριον τύπον (ἀπόγραφον). Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος συνίσταται εἰς τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἐκδοσιν αὐτοῦ καὶ τὴν διαταγὴν πρὸς ἅπαντα τὰ ἀρμόδια ὄργανα ὅπως προβοῦν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τίτλου.

2. Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος περιάπτεται α) ἐπὶ ἀποφάσεων, διαταγῶν πληρωμῆς ἢ ἄλλων διαταγῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἢ τὴν διαταγὴν δικαστοῦ καὶ ἐπὶ ἀποφάσεως πολυμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου, β) ἐπὶ πρακτικῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ δικάσαντος καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου, γ) ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, δ) ἐπὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ οὐρίου αὐτῆς κατετέθησαν, ε) ἐπὶ ἀλλοδαπῶν τίτλων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τοῦ κηρύξαντος αὐτοὺς ἐκτελεστοῦς.

3. Ἐν μόνον ἀπόγραφον δίδεται εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον. Ἐτερον ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ δοθέντος ἢ δι' ἄλλον σοβαρὸν λόγον.

4. Ἀπόγραφον δὲν δίδεται ἐὰν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις κατὰ τὰ ἄρθρα 915 ἕως 917.

5. Ἐὰν ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀπογράφου ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ αὐτό, ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οὐρίου ἐδρεῖς ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπογράφου, ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 686 ἐπ.

6. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα ἐπίσημα ἀντίγραφα τοῦ ἐκτελουμέ-

νου δικαιογράφου και των επιδοτηρίων της επιταγής, δι' ὧν οὗτος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ νέαν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ κατὰ παντός ἄλλου ὑποχρέου, διὰ κατασχέσεως ἄλλης περιουσίας ἢ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, ἂν τοιαύτη ἐκτὴ ἀπαγγελοῖ.

*Ἀρθρον 919.

(*Ἀρθρον 980 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται 1) ἐπὶ τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν διαιτητικῶν ἀσφάσεων, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν προσώπων ἐναντι τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ δεδικασμένον καὶ κατὰ τῶν κτησαμένων τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν τοῦ ἐπιδίκου πράγματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς, 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκτελεστῶν τίτλων, ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων δικαιοῦχων καὶ κατὰ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀναφερομένων ὑποχρέων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ἐν ἀρθροῖς 325 ἕως 327 ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ κατὰ τῶν κτησαμένων τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν τοῦ πράγματος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν ἐκδοσιν τοῦ τίτλου.

*Ἀρθρον 920.

(*Ἀρθρον 981 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τῆς ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἐταιρίας ἐκτελεστοῦ τίτλου δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἐταίρων.

*Ἀρθρον 921.

(*Ἀρθρον 983 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ ἀρξάμενη κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, θανόντος τούτου, συνεχίζεται ἀφ' ἧς ὁ κληρονόμος ἀποδεχθῇ τὴν κληρονομίαν ἢ ἀφ' ἧς παρέλθῃ ἢ πρὸς ἀποποίησιν προθεσμία ἢ διορισθῇ κηδεμὼν τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

2. Ἐν ὅσῳ ὁ κληρονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποποιήσεως τῆς κληρονομίας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς κληρονομίας, πλὴν ἂν ἔχῃ γίνῃ διορισμὸς κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

3. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων κατὰ ὀφειλέτου γενομένου κληρονόμου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς κληρονομίας πρὶν οὗτος ἀποδεχθῇ τὴν κληρονομίαν ἢ παρέλθῃ ἢ πρὸς ἀποποίησιν αὐτῆς προθεσμία.

4. Ὅσακις ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτοχρόνου ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ ἐκπληρώσεως τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ἀντιπαροχῆς, ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ πρὸ τῆς προσφορᾶς τῆς ἀντιπαροχῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην, πλὴν ἂν ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὅτι ἐξεπληρώθη ἤδη ἢ ἀντιπαροχῇ ἢ ὅτι ὁ ὀφειλέτης περιῆλθεν εἰς ὑπερμερίαν ἀποδοχῆς.

*Ἀρθρον 922.

(*Ἀρθρον 984 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ δικαιούμενος εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ταύτην δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν παροχὴν κληρονομητηρίου περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

*Ἀρθρον 923.

(*Ἀρθρον 985 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατ' ἄλλοδαποῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

*Ἀρθρον 924.

(*Ἀρθρον 986 Α.Ν. 44)1967)

Ἡ διαδικασία τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη ἀντιγράφου τοῦ ἀπογράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τοῦ

ἀρθρου 915 καὶ ἀντιγράφου τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου. Ἡ ἐπιταγὴ γράφεται κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ἀπαιτήσεως. Ὁ ἐπισπεύδων, ἐὰν δὲν κατοικῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ διὰ τῆς ἐπιταγῆς ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου, κοινοποιουμένου πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἀντίκλητον κατοικοῦντα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν δὲν ὀρισθῇ ἀντίκλητος, ἀντίκλητος εἶναι ὁ ὑπογράφας τὴν ἐπιταγὴν δικηγόρος. Πρὸς τὸν ἀντίκλητον δύναται νὰ γίνουν πᾶσαι αἱ ἀφορώσαι τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιδόσεις καὶ προσφοραί.

*Ἀρθρον 925.

(*Ἀρθρον 987 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δικαιούχου δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἢ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν νομιμοποιούντων αὐτὸν ἐγγράφων.

2. Ὅσακις ἡ ἀρξάμενη ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρόκειται νὰ συνεχισθῇ κατὰ κληρονόμου ἢ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας, ἀπαιτεῖται ὅπως προηγηθῇ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐπίδοσις τῆς ἐπιταγῆς.

*Ἀρθρον 926.

(*Ἀρθρον 988 Α.Ν. 44)1967)

1. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δὲν δύναται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ γίνῃ περαιτέρω πράξις ἐκτελέσεως πρὸ τῆς παρόδου τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἡ προθεσμία αὕτη πρέπει νὰ τηρῇται καὶ ὁσακις ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις συνεχίζεται κατὰ τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

2. Μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ περαιτέρω πράξις ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

*Ἀρθρον 927.

(*Ἀρθρον 989 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 62 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελεῖα τοῦ δικαιουμένου νὰ προβῇ εἰς αὐτὴν ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ ἀπογράφου παρέχει τὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν πρὸς ὠρισμένον δικαστικὸν κλητῆρα, ὀρίζει τὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ εἰ δυνατόν τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν θὰ γίνῃ αὕτη, ἐπὶ δὲ κατασχέσεως, συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ τόπου ταύτης, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ ἐντολὴ πρέπει νὰ χρονολογῇται καὶ νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Ἡ ἐντολὴ παρέχει τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐνέργειαν πασῶν τῶν πράξεων τῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰς αὐτὴν.

*Ἀρθρον 928.

(*Ἀρθρον 990 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθη τὸ ἀπόγραφον μετὰ τῆς ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ δέχεται καταβολὴν καὶ νὰ χορηγῇ ἐγγράφον ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, παραδίδων ἅμα καὶ τὸ ἀπόγραφον, ἐφ' ὅσον πλήρως ἐξεπληρώθη ἡ παροχὴ. Δύναται νὰ δεχθῇ καὶ μερικὴν καταβολὴν περὶ τῆς ὁποίας χορηγεῖ ἀπόδειξιν καὶ ποιεῖται μνησίαν ἐπὶ τοῦ ἀπογράφου. Ἡ μερικὴ καταβολὴ δὲν ἐμποδίζει τὴν πρόδον τῆς ἐκτελέσεως.

*Ἀρθρον 929.

(*Ἀρθρον 991 Α.Ν. 44)1967,

ἀρθρον 62 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπαιτεῖ τοῦτο, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ καὶ εἰς πάντα ἕτερον χώρον εὐρισκόμενον ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, νὰ ἀνοίγῃ τὰς θύρας καὶ νὰ προβαίῃ εἰς ἐρεῦνας, ὡς καὶ νὰ ἀνοίγῃ κεκλεισμένα ἐπιπλά, σκεύη ἢ δοχεῖα.

2. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ δύναται νὰ ζητῇ τὴν συνδρομὴν τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀρχῆς ἢ ὅποια ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομὴν ταύτην.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς νόμῳ ἐξαιρετέας ἡμέρας δὲν δύναται νὰ γίνῃ πράξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, πλην ἂν ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἤθελε χορηγήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ.

*Ἀρθρον 930.

(*Ἀρθρον 992 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

1. Προβαλλομένης ἀντιστάσεως κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ δύναται νὰ μετέλθῃ βίαν πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἀντιστάσεως, καλῶν ἅμα πρὸς τοῦτο τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀρχῆς.

2. Ἐὰν προβάλλεται ἢ ἀπειλεῖται ἀντίστασις ἢ ἂν εἰς τὸν τόπον ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ πράξις ἐκτελέσεως δὲν εὐρίσκεται ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἐνθλίβοντο πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 128 παρ. 1 καὶ 129 παρ. 1 ἀναφερομένων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ προσλαμβάνει δύο ἐνηλίκους μάρτυρας ἢ ἕτερον δικαστικὸν κλητῆρα.

*Ἀρθρον 931.

(*Ἀρθρον 993 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ συντάσσει περὶ πάσης πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας ἐκθεσιν.

2. Περὶ πάσης ἀξιοποίνου πράξεως γενομένης κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ἐκθεσιν.

*Ἀρθρον 932.

(*Ἀρθρον 994 Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως φέρει ὁ καθ' οὗ ἐνεργεῖται αὕτη, προκαταβάλλονται δὲ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἐπι-σπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν.

*Ἀρθρον 933.

(*Ἀρθρον 995 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἀντιρρήσεις τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παντὸς δανειστοῦ αὐτοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἀφορῶσαι τὸ ἔγκυρον τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου, τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ τὴν ἀπαίτησιν ἀσχοῦνται μόνον δι' ἀνακοπῆς ἢ ὅποια εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐὰν ὁ ἐκτελεστός τίτλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἀποφασίς τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐνώπιον δὲ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

2. Ἀρμόδιον κατὰ τόπον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπηκολούθησαν καὶ ἕτεραι πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας, ἄλλως τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 584 ἀρμόδιον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ ἐκτελεστός τίτλος εἶναι δικαστικὴ ἀπόφασις, αἱ ἀντιρρήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι καθ' ἣν ἔκτασιν ἰσχύει τὸ δεδρασμένον κατὰ τὸ ἀρθρον 330.

4. Οἱ ἀφορῶντες τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀπαιτήσεως ἰσχυρισμοὶ πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται παραχρῆμα, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι καὶ αὐτεπαγγέλτως.

*Ἀρθρον 934.

(*Ἀρθρον 996 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀνακοπὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 933 εἶναι παραδεκτὴ α) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον τοῦ τίτλου ἢ τὴν προδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξεως ἐκτελέσεως, β) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον πράξεων ἐκτελέσεως γενομένων ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξεως ἐκτελέσεως καὶ ἐφεξῆς ἢ τὴν ἀπαίτησιν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας

πράξεως ἐκτελέσεως, γ) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον τῆς τελευταίας πράξεως ἐκτελέσεως, ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἐπὶ ἐκτελέσεως δὲ πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπὶ κινήτων καὶ ἐνεργημάτων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ ἀκινήτων.

2. Ἐπὶ ἐκτελέσεως πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, πρώτη μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξις ἐκτελέσεως εἶναι ἡ σύνταξις ἐκθέσεως κατασχέσεως, τελευταία δὲ ἡ σύνταξις ἐκθέσεως πλειστηριασμοῦ καὶ κατακυρώσεως.

3. Ἡ παράλειψις ἐπιβολῆς κατασχέσεως δύναται νὰ προβληθῇ μέχρι παρελεύσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδάφ. β' προθεσμίας.

*Ἀρθρον 935.

(*Ἀρθρον 997 Α.Ν. 44)1967)

Λόγοι ἀνακοπῆς γεγεννημένοι καὶ δυνάμενοι νὰ προταθοῦν εἰς τὴν δίκην ἐπὶ ἀνακοπῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 933 εἶναι ἀπαράδεκτοι προτεινόμενοι εἰς πᾶσαν μεταγενεστέραν δίκην εἰς τὴν ὁποίαν ἀνακύπτει ζήτημα κύρους τῆς ἐκτελέσεως.

*Ἀρθρον 936.

(*Ἀρθρον 998 Α.Ν. 44)1967)

1. Τρίτος δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον προσβάλλεται δικαίωμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκτελέσεως τὸ ὅποion δικαιούται νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἰδίᾳ α) ἐμπράγματος δικαίωμα ἀποκλείον ἢ περιορίζον τὸ δικαίωμα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, β) ἀπαγόρευσιν διαθέσεως ταχθεῖσαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπαγομένην κατὰ νόμον ἀκυρότητα τῆς διαθέσεως. Ἀνακοπὴν δικαιούται ὡσαύτως νὰ ἀσκήσῃ ὁ νομεύς, πλην ἂν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀποδείξῃ ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει ἐμπράγματος δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κατασχεθέντος ἐπικρατέστερον τῆς νομῆς. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ καθ' οὗ ἔλθῃ ἀρμοδίου δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

2. Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, προκειμένου δὲ περὶ ἀκινήτου ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων κατὰ τὸ ἀρθρον 220.

*Ἀρθρον 937.

(*Ἀρθρον 999 Α.Ν. 44)1967)

Εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκας 1) δικαιούται νὰ παρέμβῃ πᾶς δανειστής τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, 2) δὲν σύγχωρεῖται ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας τόσον ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου ὅσον καὶ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, 3) ἡ προθεσμία καὶ ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 938.

(*Ἀρθρον 1000 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 12 Ν.Δ. 968)1971)

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀνακόπτοντος δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ ἐγγυήσῃ ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος ἡ ἐνέργεια τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἤθελεν ἐπιφέρει ἀνεπανόρθωτον βλάβην εἰς τὸν αἰτοῦντα. Ὡσαύτως δύναται νὰ διαταχθῇ ὅπως ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις χωρήσῃ ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως.

2. Ἀρμόδιος νὰ διατάξῃ τὰ ἐν τῇ παρ. 1 ὀριζόμενα εἶναι ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ ἀνακοπὴ, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ πρωτοδικείου ὁ πρόεδρος, οἵτινες δύνανται διὰ σημειώματός των νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεις ἀσχοῦνται καὶ δικάζονται κατὰ τὰ ἀρθρα 685 ἐπ.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολὴ ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἀνακοπὴ

συζητηθῇ ἐντὸς προθεσμίας τὸ πολὺ τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν. Μετὰ τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἢ μὴ ὑποβολῆς τοιαύτης, ἢ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολή ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 939.

(Ἄρθρον 1001 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 62 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπόφασις ἢ ἀπόσπασμα αὐτῆς γνωστοποιεῖται εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως ἐπιμελεία τῶν διαδικίων ἢ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἢ γνωστοποιήσεις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ὑπηρεσιακοῦ τηλεγραφήματος ἢ προφορικῶς, καλουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ὁργάνου ἐκτελέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβαιοῦται δὲ αὕτη δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 γνωστοποιήσεως ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια πάσης πράξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι εἰδικῶς ἐπετράπησαν διὰ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν τρέχουν αἱ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαγορευομένων πράξεων ὀριζόμεναι προθεσμίαι, αἱ δὲ ἀρξάμεναι διακόπτονται.

3. Ἡ ἐκτέλεσις συνεχίζεται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς παύσεως τῆς ἀναστολῆς ἢ ὅποια γίνεται κατὰ τοὺς ἐν παρ. 1 τρόπους.

Ἄρθρον 940.

(Ἄρθρον 1002 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἀπόφασις κηρυχθεῖσα προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ καὶ ἐκτελεσθεῖσα, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 914 ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας μόνον ἐὰν οὗτος ἐγνώριζεν ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας ἡγνόη τὴν μὴ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος.

2. Ἐὰν ἐξαφανισθῇ συνεπείᾳ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου τελεσίδικος ἀπόφασις ἐκτελεσθεῖσα, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 914 ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας μόνον ἐὰν ἐτέλῃ οὗτος ἐν δόλῳ ὥς πρὸς τὴν μὴ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος.

3. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἀμετακλήτως ἢ ἀναγκαστικῇ ἐκτέλεσις, ὁ καθ' οὗ ἐνήργησεν αὕτη δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας, ἐὰν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἁρθρῶν 914 ἢ 919 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Μέσα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως

Ἄρθρον 941.

(Ἄρθρον 1003 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐπὶ ὑποχρέωσιν πρὸς παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν ὀριζομένου κινητοῦ πράγματος ἢ ποσότητος ἐξ ὀρισμένων κινητῶν πραγμάτων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφαιρεῖ τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν ἐξ αὐτῶν ὀφειλομένην ποσότητα ἀπὸ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον πρᾶγμα δὲν εὑρεθῇ, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 861 ἕως 866 νὰ δώσῃ βεβαιωτικὸν ὅρκον ὅτι δὲν κατέχει τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν γνωρίζει εἰς ποῖον μέρος εὐρίσκεται τοῦτο. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλως τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁρκου. Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς

ἐκτελέσεως ἢ τῆς κατοικίας καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς τῆς διαμονῆς τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 942.

(Ἄρθρον 1004 Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ ὑποχρέωσιν πρὸς παροχὴν ὀρισμένης ποσότητος ἀντικαταστατῶν πραγμάτων ἢ ἀνώνυμων χρεωγράφων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ, ἐφ' ὅσον εὖρη τοιαῦτα πράγματα παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ, ἀφαιρεῖ τὴν ἐξ αὐτῶν ὀφειλομένην ποσότητα καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 917.

Ἄρθρον 943.

(Ἄρθρον 1005 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 63 παρ. 1 Ν.Δ. 968)1971)

1. Ἐπὶ ὑποχρέωσιν πρὸς παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν ἀκινήτου πράγματος ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀποβάλλει τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐγκαθιστᾷ εἰς αὐτὸ τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Τὰ ἐν τῷ ἀκινήτῳ εὐρισκόμενα κινητὰ πράγματα τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως παραδίδει ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀποδείξει. Ἀπόντος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀρνούμενου νὰ παραλάβῃ ταῦτα, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραδίδει αὐτὰ εἴτε εἰς πρόσωπον ἀνῆκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἴτε εἰς πρόσωπον ἔχον τὴν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν.

3. Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἐν παρ. 2 προσώπων ἢ ἀρνούμενων νὰ παραλάβουν τὰ κινητὰ πράγματα, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραδίδει ταῦτα εἰς μεσεγγυοῦχον ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενον καὶ ἀδελφὸν τοῦ εἰρηνοδικεῖου τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δικάζοντος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 686 ἐπ., ἐκθέτειν τὰ κινητὰ πράγματα εἰς πλειστηριασμόν. Ὁ εἰρηνοδικὴς παρέχων τὴν ἀδειαν ὀρίζει ἅμα τὸν τρόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὅπως παραλάβῃ τὰ πράγματα. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται δημοσίᾳ κήρυξις εἰς τὸν τρόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 963. Τὸ πλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, κατατίθεται δημοσίως.

Ἄρθρον 944.

(Ἄρθρον 1006 Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 943 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πλοίων καὶ ἐπὶ ἀεροσκαφῶν. Ἡ ἐκθεσις ἐκτελέσεως κοινοποιεῖται ἀμελλητί εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ἐνθα εἶναι ἐλλιμενισμένος τὸ πλοῖον ἢ εἰς τὸν διιοκτὴν τοῦ ἀερολιμένος.

Ἄρθρον 945.

(Ἄρθρον 1007 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ὅπως προβῇ εἰς πρᾶξιν ἢ ὅποια δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τρίτου προσώπου, ὁ δανειστὴς δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν δαπάναις τοῦ ὀφειλέτου.

2. Τὸ δικαστήριον ὁσάκις καταδικάζει τὸν ὀφειλέτην εἰς τὴν ἐν παρ. 1 πρᾶξιν δύναται αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ νὰ καταδικάσῃ συγχρόνως αὐτὸν καὶ εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς πράξεως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελεν ἐκπληρώσει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν. Τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ μείζον ποσὸν τοῦ ἐπιδικασθέντος, ἂν ἡ δαπάνη τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως ὑπῆρξεν μεγαλυτέρα, δὲν ἐπηρεάζεται.

Ἄρθρον 946.

(Ἄρθρον 1008 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ὅπως προβῇ εἰς πρᾶξιν ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ τρί-

του προσώπου, εξαρτάται δὲ ἡ ἐπιχείρησις αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τὸ δικαστήριον καταδικάζει αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως, διὰ τὴν περὶ τῆς μὴ ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως καταδικάζει αὐτὸν αὐτεπαγγέλτως εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἰς προσωπικὴν κράτησιν μέχρις ἐνὸς ἔτους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζονται ὡσάκις ἡ πράξις συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐγγράμου συμβιώσεως ἢ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποχρέου ἰδιαιτέρων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν τεχνικῶν, καλλιτεχνικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν ἱκανοτήτων, ἡ δὲ ἀρνήσις αὐτοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς δυστροπίαν του.

*Ἀρθρον 947.

(*Ἀρθρον 1009 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 63 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅσακις ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, ἐπὶ παραβάσεως τῆς ὑποχρέσεως αὐτοῦ, ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ἐκάστην παράβασιν χρηματικὴ ποινὴ ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ προσωπικὴ κράτησις μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν ἡ ἀπειλὴ τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δὲν περιέχεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τὴν καταδικάζουσαν τὸν ὀφειλέτην εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. Τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἀρμόδιον καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς παραβάσεως καὶ τὴν καταδίκην εἰς τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 670 ἕως 676.

2. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ δύναται τὸ δικαστήριον, πλὴν τῆς ἀπειλῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως διὰ τὴν παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν τῆς πράξεως.

3. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεούμενος εἰς ἀνοχὴν πράξεως προβάλλῃ ἀντίστασιν, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραμερίζει πᾶν ἐμπόδιον καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 930.

*Ἀρθρον 948.

(*Ἀρθρον 1010 Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 941 ἕως 947 δὲν θίγεται τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου ἀποζημίωσιν.

*Ἀρθρον 949.

(*Ἀρθρον 1011 Α.Ν. 44)1967)

Καταδικασθέντος τινὸς εἰς δόλωσιν βουλήσεως, ἀλλὰ τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως, ἡ δόλωσις βουλήσεως θεωρεῖται ὡς γενομένη. Ἐὰν ἡ καταδίκη εἰς δόλωσιν βουλήσεως ἐξηρτήθη ἐξ ἀντιπαροχῆς, ἡ δόλωσις βουλήσεως θεωρεῖται ὡς γενομένη ἀφ' ἧς ἐξεπληρώθη ἡ ἀντιπαροχὴ ἢ ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ.

*Ἀρθρον 950.

(*Ἀρθρον 1012 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως διετάχθῃ ἡ ἀπόδοσις ἢ παράδοσις τέκνου, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφαιρεῖ τὸ τέκνον καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ὀριζόμενον πρόσωπον. Ἐὰν τὸ τέκνον δὲν εὐρεθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 861 ἕως 866.

2. Ἐὰν παρεμποδίζεται τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας τοῦ γονέως μετὰ τοῦ τέκνου, διὰ τῆς ρυθμιζούσης τὴν ἐπικοινωνίαν ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀπειληθῇ χρηματικὴ ποινὴ καὶ προσωπικὴ κράτησις κατὰ τοῦ κωλύοντος τὴν ἐπικοινωνίαν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 947.

*Ἀρθρον 951.

(*Ἀρθρον 1015 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 63 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῆς ἀπαιτήσεως γίνεται διὰ κατασχέσεως περιουσίας τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ δι' ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως ἢ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Ἐπὶ ἐνώσεως προσώπων τοῦ ἀρθροῦ 62 παρ. 2 ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν περιουσίας.

2. Ἡ κατάσχεςις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτείνεται πλέον ἢ ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

*Ἀρθρον 952.

(*Ἀρθρον 1016 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν διὰ τῆς ἐπιβληθείσης κατασχέσεως δὲν ἱκανοποιεῖται ἢ ἐὰν πιθανολογεῖται ὅτι διὰ τῆς κατασχέσεως δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ἀπαιτήσις τοῦ δανειστοῦ ὀλοσχερῶς, δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ὀφειλέτης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 861 ἕως 866 νὰ ὑποβάλλῃ κατάλογον τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ, δίδων ἀμα βεβαιωτικὸν ὅρκον ὅτι ὁ κατάλογος περιέχει ἅπαντα τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὅτι δὲν παραλείπει οὐδὲν ἐξ αὐτῶν καὶ ὅτι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ σύνολον τῶν περιουσιακῶν τοῦ στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κατάσχεςις ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

*Ἀρθρον 953.

(*Ἀρθρον 1017 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατάσχεςις δύναται νὰ γίνῃ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου εὐρισκομένων κινητῶν πραγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἐφαρμόζονται καὶ α) ὡσάκις κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ ἢ τρίτου προθύμου νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα, β) ὡσάκις κατὰσχεται ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ ἀλλοτρίου κινητοῦ πράγματος.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως α) πράγματα τῆς προσωπικῆς χρήσεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ἰδίως ἐνδύματα, κλινοστρωματὰ, ἐπιπλὰ, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς διαβιώσεως αὐτῶν, β) τροφίμα καὶ καύσιμος ὕλη ἀπαραίτητα εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ διὰ τρεῖς μῆνας, γ) τὰ παράσημα καὶ τὰ ἀναμνηστικὰ ἀντικείμενα, τὰ χειρόγραφα, αἱ ἐπιστολαί, τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ βιβλία, δ) τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν καὶ γενικώτερον τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ βιβλία, μουσικὰ ὄργανα, ἐργαλεῖα τέχνης.

4. Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν παρ. 3 περιουσιακῶν στοιχείων ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως ἐπὶ προσώπων τὰ ὅποια πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ καταβολῆς προσωπικῆς ἐργασίας, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐργαλεῖα, μηχανήματα, βιβλία ἢ ἄλλα πράγματα, πλὴν τούτων δὲ α) ἐπὶ προσώπων ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ γεωργικῆς ἐργασίας καὶ δὺο ἀροτρίωντα ζῶα, ἐν ὑποζύγιον, μία δάμαλις, ἕξ πρόβατα, ἕξ αἰγες, ἡ μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς ἀπαιτούμενη σπορὰ καὶ ἡ τροφή τῶν ἀνωτέρω ζώων ἐπὶ τρεῖς μῆνας, β) ἐπὶ προσώπων ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας καὶ δώδεκα μεγάλα ζῶα ἢ εἴκοσι τέσσαρα μικρὰ ζῶα καὶ ἡ τροφή τούτων ἐπὶ τρεῖς μῆνας, γ) ἐπὶ προσώπων ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς πτηνοτροφίας καὶ ἑκατὸν πτηνὰ καὶ ἡ τροφή αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

5. Ἡ κατάσχεςις καρπῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐνωρίτερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τοῦ συνήθους χρόνου τῆς ὀριμάνσεως αὐτῶν.

Οι μεταξοσκώληκες δὲν δύνανται νὰ κατασχεθοῦν πρὶν ἢ γίνουν τέλειοι βόμβυκες.

6. Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι ἡσφαλισμένα, ἡ κατάσχεσις ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 954.

(Ἄρθρον 1018 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ κατάσχεσις γίνεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀφαίρεσεως τοῦ πράγματος, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως παρουσίᾳ ἐνὸς ἐνῆλικου μάρτυρος. Τὸ κατασχεθὲν ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κλητῆρος προσλαμβανομένου πραγματογνώμονος.

2. Ἡ ἐκθεσις κατασκέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 117 οὐσιωδῶν προαπαιτουμένων α) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ὥστε νὰ μὴ γενῶνται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, β) μνείαν τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ τοῦ πραγματογνώμονος ἐκτιμῆσεως τοῦ κατασχεθέντος, γ) τιμὴν πρώτης προσφορᾶς ἢ ὅποια πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον τὸ ἕμισυ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τοῦ κατασχεθέντος, δ) μνείαν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιδοθείσης εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγῆς καὶ τοῦ ποσοῦ δι' ὃ γίνεται ἡ κατάσχεσις, ε) μνείαν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου.

3. Ἡ ἐκθεσις κατασκέσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ μάρτυρος, ἐὰν δὲ ὁ ὑπὲρ οὗ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἶναι παρόντες, καὶ ὑπὸ τούτων. Ἀρνηθέντος τινὸς ἐξ αὐτῶν νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

4. Κατὰ τῆς ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἐκτιμῆσεως καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τιμῆς πρώτης προσφορᾶς δικαιούται πᾶς ἔχων ἔνομον συμφέρον νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπήν, δικαζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 933 δικαστηρίου, δυνάμενου νὰ καθορίσῃ μείζονα τιμὴν πρώτης προσφορᾶς.

Ἄρθρον 955.

(Ἄρθρον 1019 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1981)

1. Ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασκέσεως περιλαμβάνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνείαν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, ἐπιδίδεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς κατασκέσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐὰν εἶναι παρών, ἀρνούμενου δὲ τούτου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος περὶ τῆς ἀρνήσεως ἐκθεσις. Ἐὰν εἶναι ἀπών ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος κατάρτισις τοῦ ἀντιγράφου ἢ τῆς περίληψεως, ἡ ἐπίδοσις γίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς κατασκέσεως ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἄλλως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὀκταήμερου προθεσμίας ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασκέσεως. Ἡ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω ἐπάγεται ἀκυρότητα. Ὁ εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἐκθέσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαριθμητικοῦ τῶν καθ' ὧν ἡ κατάσχεσις εὐρετηρίου.

2. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασκέσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, τὴν ἐκθεσιν κατασκέσεως καὶ τὰς ἐκθέσεις ἐπιδόσεως ταύτης πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν εἰρηνοδίκην,

κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 956 παρ. 3 καὶ τὸ γραμματίον δημοσίας καταθέσεως.

Ἄρθρον 956.

(Ἄρθρον 1020 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα παραδίδονται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς μεσεγγυοῦχον πρὸς φύλαξιν. Μεσεγγυοῦχος δύνανται νὰ ὀρισθῇ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο συναινῇ ὁ καθ' οὗ αὕτη ἢ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον συναινῇ ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη.

2. Ἐὰν κατεσχέθησαν πράγματα τῶν ὁποίων ἡ μεταφορὰ εἶναι δυσχερὴς ἢ δύναται νὰ προξενήσῃ βλάβην εἰς αὐτά, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφήνει ταῦτα εἰς τὸν τόπον τῆς κατασκέσεως.

3. Ἐὰν κατεσχέθησαν χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα δεκτικά κατὰ νόμον καταθέσεως, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ προβαίνει ἀμελλητί εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

4. Ὁ μεσεγγυοῦχος φυλάττει τὰ κατασχεθέντα πράγματα στερούμενος τῆς ἐξουσίας χρήσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, ὁ μεσεγγυοῦχος κατόπιν ἀδείας τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς κατασκέσεως, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., προβαίνει καὶ εἰς πράξεις διαχειρίσεως. Ὁ μεσεγγυοῦχος ὑποχρεοῦται εἰς λογοδοσίαν, τὸ δὲ προῖον τῆς διαχειρίσεως παραδίδει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ μεσεγγυοῦχου ἢ ἀφορώσα τὴν μεσεγγύησιν, ὡς καὶ ἡ αἴτησις περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς μεσεγγυοῦχον καὶ τὸν καθ' οὗ ἢ τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

6. Ἐὰν ὁ μεσεγγυοῦχος ἀπεβλήθῃ ἢ ἀπώλεσε τὴν κατοχήν τοῦ πράγματος, διατάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., ἡ εἰς αὐτὸν ἀπόδοσις του.

7. Πραγματοποιηθέντος τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ὁ ἀσφαλιστὴς καταβάλλει τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἐγκύρως καταβάλλει τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὶν εἰδοποιηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος περὶ τῆς γενομένης κατασκέσεως.

Ἄρθρον 957.

(Ἄρθρον 1021 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι μόνον χρήματα ἐφαρμοζονται τὰ ἄρθρα 971 ἐπ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἄλλοδαπα χρήματα τὰ ὁποῖα ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος τρέπει εἰς ἡμεδαπὸν χρήμα.

2. Ἐὰν πλὴν τῶν χρημάτων κατεσχέθησαν καὶ ἕτερα πράγματα, ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 958.

(Ἄρθρον 1022 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 955 παρ. 1 ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ἢ περίληψεως τῆς ἐκθέσεως κατασκέσεως ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἀκυρὸς ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἀναγκαστικῶς κατεσχηνμένων ἤδη κινήτων πραγμάτων ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀμρότητος αὐτῆς.

*Αρθρον 959.

(*Αρθρον 1023 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τα κατασχεθέντα πράγματα πλειστηριάζονται δημοσίως ενώπιον του επί του πλειστηριασμού ορισθέντος συμβολαιογράφου της περιφέρειας του τόπου της κατασχέσεως.

2. Ο πλειστηριασμός γίνεται εντός της περιφέρειας της κοινότητας ή του δήμου όπου ἐγένετο ή κατάσχεσις, κατά την κρίσιν δὲ του ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως εἴτε εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοῦ τόπον τῆς ἐδρας τοῦ δήμου ή τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐγένετο ή κατάσχεσις, ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης ὥρας μεσημβρινῆς.

3. Αἰτήσῃ τοῦ ὑπὲρ οὗ ή τοῦ καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις ή ἀναγγελθέντος δανειστοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρων 686 ἐπ. δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερον τόπον πλειστηριασμοῦ, ὀρίζον ἅμα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ἐὰν ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρχικῶς ὀρισθέντος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου.

4. Ο πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ή παρέλθουν δέκα πέντε ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως.

*Αρθρον 960.

(*Αρθρον 1024 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ο ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸς κλητῆρ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως συντάσσει πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς καὶ τοὺς τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ή ἐκτέλεσις τιθεμένους ὅρους τοῦ πλειστηριασμοῦ, γνωστοποιουμένους αὐτῷ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 927 ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ή ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, κατατίθεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον συντασσομένης πράξεως καὶ ἐφ' ὅσον τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν δημοσιεύεται περίληψις αὐτοῦ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν τῷ κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ή τῇ κοινότητι ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν μὴ ἐκδοῖται τοιαύτης ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δῆμος ή ή κοινότης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ πρόγραμμα ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ο εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 955 βιβλίον. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησίᾳ ἐφημερίδος, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται δημοσίᾳ α) διὰ τοιχοκολλήσεως πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δήμου ή τῆς κοινότητος ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ β) διὰ κηρύξεως ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δήμου ή τῆς κοινότητος ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ προγράμματος ἐπέλθῃ μεταβολή τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ ή τοῦ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλου κατὰ τὸ ἀρθρον 959 παρ. 3, ἐκδίδεται νέον πρόγραμμα, τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου προθε-

σμῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικεῖου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

4. Ο πλειστηριασμός ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν παραγράφοις 1,2 ἐδάφ. πρώτον, δεύτερον, τέταρτον καὶ πέμπτον καὶ 3 ὀριζομένων διατυπώσεων.

*Αρθρον 961.

(*Αρθρον 1025 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ή τοῦ ὑπὲρ οὗ ή ἐκτέλεσις ή καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 933 ἀρμόδιον δικαστήριον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρων 686 ἐπ., δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 960 γνωστοποιήσεων, ἐπιβάλλον καὶ συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας, ὀρίζον δὲ ἅμα τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 960 παρ. 1 καὶ 2 προθεσμίαι ἀρχονται ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

2. Ο ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀπαραίτητον, νὰ προβῇ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις τῆς περιλήψεως τοῦ προγράμματος εἰς ἐφημερίδας, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσις καὶ δὲν ἀπεφάσισε περὶ τούτου τὸ δικαστήριον.

*Αρθρον 962.

(*Αρθρον 1026 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, πλειστηριάζονται ἀμέσως, προηγουμένης ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος κηρύξεως διὰ κήρυκος. Ο ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ προβῇ εἰς πᾶσαν ἑτέραν ἐνέργειαν πρὸς ἐξασφάλισιν μεζονος δημοσιότητος. Ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ὑπὲρ οὗ ή τοῦ καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις ἀποφαίνεται τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρων 686 ἐπ.

*Αρθρον 963.

(*Αρθρον 1027 Α.Ν. 44)1967)

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ γίνεταί κήρυξις διὰ κήρυκος εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

*Αρθρον 964.

(*Αρθρον 1028 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

Ο καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις ἐὰν εἶναι παρὼν, προσδιορίζει τὴν σειράν καθ' ἣν θὰ κατακυροῦνται τὰ κατεσχημένα πράγματα. Ἀφ' ἧς τὸ πλειστηρίασμα καλύψῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ή ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, λήγει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός τῶν κατεσχημένων πραγμάτων.

*Αρθρον 965.

(*Αρθρον 1029 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 64 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ πλειοδοσία ἀρχεται μὲ βάσιν τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσουν ὁ ὀφειλέτης, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ. Ο ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ πλειοδοτοῦντος τὴν κατάθεσιν ἀναλόγου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐγγυήσεως, ἄλλως ἀποκλείει αὐτὸν τῆς πλειοδοσίας.

2. Ἡ κατακύρωσις τῶν πλειστηριζομένων πραγμάτων γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν, ἀφοῦ προηγουμένως τρεῖς φορές γίνῃ πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ο

ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος πρέπει νὰ καταχωρίζῃ ἐν τῇ ἐκθέσει πάσας τὰς γενομένας προσφορὰς.

3. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τοῦ πλειστηριασματος εἰς μετρητὰ ἅμα τῇ κατακυρώσει, εὐθὺς δὲ μετὰ τοῦτο παραδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ κατακυρωθέν πρᾶγμα. Ἡ παράδοσις τοῦ πράγματος εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ οὗτος καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα.

4. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει ἀμελλητί νὰ καταθέσῃ δημοσίως τὸ πλειστηρίασμα.

5. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα γίνονται δαπάναις αὐτοῦ ἀναπλειστηριασμός ἐπιμελεία τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐπισπεύσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀναγγελλθέντος δανειστοῦ ἔχοντος τίτλον ἐκτελεστόν. Ὁ ἀναπλειστηριασμός ἀρχεται διὰ κοινοποιήσεως προσκλήσεως πρὸς τὸν ὑπερθεματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του, ἢ διὰ δηλώσεως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, τῶν ὡς ἄνω δικαιουμένων εἰς ἐπίσπευσιν, συντασσομένης πράξεως. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 960 παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῶν ἐν αὐταῖς προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως ἢ τῆς συντάξεως τῆς πράξεως. Κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν ὁ μὴ καταβαλὼν πρῶτος ὑπερθεματιστὴς δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ, δικαιούται ὅμως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πλειοδοσίας, καταβάλλων τὸ πλειστηρίασμα μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν κατακύρωσιν τοῦ πράγματος.

6. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν δὲν ἐπιτευχθῇ τὸ αὐτὸ πλειστηρίασμα, ὁ μὴ καταβαλὼν πρῶτος ὑπερθεματιστὴς εὐθὺνεται εἰς συμπλήρωσιν. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀποτελεῖ κατ' αὐτοῦ τίτλον ἐκτελεστόν διὰ τὴν συμπλήρωσιν. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν ἐπιτευχθῇ μεῖζον πλειστηρίασμα, ὁ μὴ καταβαλὼν ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχει ἀπαίτησιν διὰ τὸ ἐπὶ πλέον.

Ἄρθρον 966.

(Ἄρθρον 1030 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 12 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πλείονες δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑπερθεματίσουν, εὐθὺνόμενοι εἰς ὁλόκληρον.

2. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθοῦν πλειοδῶται, τὸ πλειστηριαζόμενον πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τῇ αἰτήσῃ του εἰς τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ αἵτησις, γίνεται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν νέος πλειστηριασμός.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν νέον πλειστηριασμόν δὲν γίνῃ κατακύρωσις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 933 ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν νέου πλειστηριασμοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ κατωτέρα τιμῇ πρώτης προσφορᾶς ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐλευθέραν ἐκποίησιν τοῦ πράγματος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τρίτον ἐπὶ τιμῇματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δυναμένου νὰ ὀρίσῃ καὶ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν μέρους τοῦ τιμήματος.

4. Ἐὰν καὶ ὁ νέος πλειστηριασμός ἀπέβῃ ἄνευ ἀποτελέσματος ἢ δὲν ἐπετεύχθη ἐλευθέρα ἐκποίησις, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἄρῃ τὴν κατάσχεσιν ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διενέργειαν νέου πλειστηριασμοῦ εἰς ἀπώτερον χρόνον.

Ἄρθρον 967.

(Ἄρθρον 1031 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν τὰ κατασχνημένα πράγματα εἶναι ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὸ δελτίον τοῦ χρηματιστηρίου ἀξιών, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐκποιεῖ ταῦτα χρηματιστηριακῶς.

2. Ἐὰν τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα πράγματα εἶναι νομίσματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, δὲν δύνανται νὰ κατακυρωθοῦν εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμῆς τοῦ νομίσματος ἢ τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου. Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν

κατέστη τοῦτο δυνατόν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκποιεῖ ταῦτα ἐλευθέρως εἰς τὴν ἀνωτέρω τιμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 968.

(Ἄρθρον 1032 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1971)

Ὁ πλειστηριασμός τῶν καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ εἴτε μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν εἴτε καὶ πρὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρον 969.

(Ἄρθρον 1033 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 14 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ πλειστηριασμός τελειοῦται διὰ τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματίζων δεσμεύεται μέχρι κρείσσονος προσφορᾶς ἢ μέχρι ματαιώσεως τῆς κατακυρώσεως.

2. Μέχρι τῆς κατακυρώσεως ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, ἐξοφλῶν τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ τῶν λοιπῶν ἐχόντων τίτλον ἐκτελεστόν καὶ ἀναγγελλθέντων δανειστῶν, νὰ ἀναλάβῃ τὰ πλειστηριαζόμενα πράγματα. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται νὰ ἐνεχυριάξῃ τὰ πλειστηριαζόμενα πράγματα πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ καταβολὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 970.

(Ἄρθρον 1034 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 15 Ν.Δ. 968)1971)

Ὁσάκις τὸ πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις οὗτος καταβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως μέρος τοῦ πλειστηριασματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνγγέλησαν ἕτεροι δανεισταί. Ἡ καταβολὴ δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προδανηγελίαν προθεσμίας, πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὁποίας δὲν παραδίδεται τὸ ἐκπλειστηριασθέν. Ἐν περιπτώσει ἀναγγελίας ἐτέρων δανειστῶν ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ὁλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα.

Ἄρθρον 971.

(Ἄρθρον 1035 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 16 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα ἀρχῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, προβαίνει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τούτων τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ καὶ ἐνωρίτερον ἐὰν συμφωνήσῃ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀναγγελίας μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς διανομῆς τοῦ πλειστηριασματος, ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρων 933 ἐπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται ἀμελλητί καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

3. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς, τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις προσεβλήθησαν διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἢ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 980 παρ. 2 ἀναλόγως.

Ἄρθρον 972.

(Ἄρθρον 1036 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 17 Ν.Δ. 958)1971)

1. Οἱ δανεισταί τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούνται νὰ ἀναγγελοῦν τὴν ἀπαίτησίν των. Ἡ ἀναγγελία ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ α) διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἂν ὁ ἀναγγελλόμενος δανειστὴς δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης καὶ β) περιγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ. Ἡ ἀναγγελία πρέπει νὰ ἐπιδιοθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ

πλειστηριασμοῦ, τῆς ἐπιδόσεως δυναμένης νὰ γίνη καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας πρέπει νὰ κητεθεοῦν τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν ἀπαίτησιν ἐγγράφα. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναγγελίας βαρύνουν τὸν ἀναγγελλόμενον.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀναγγελίας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἀναστολῆς ἢ ματαιώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ εἰσέλθῃ ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἡ ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 973.

(Ἄρθρον 1037 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 18 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ πλειστηριασμὸς δὲν ἐγένετο δι' οἰονδήποτε λόγον κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, γίνεται οὗτος ἐτέραν ἡμέραν Κυριακὴν, τῶν ἐν ἄρθρῳ 960 παρ. 1 καὶ 2 προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τῆς πρὸς τὸν δικαστικὸν κλητῆρα ἐντολῆς συνεχίσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

2. Πᾶς δανειστὴς, ἐφ' ὅσον ἔχει ἀπαίτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ καὶ ἐπέδωκε πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπιταγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ ἐπιστεύσῃ τὸν πλειστηριασμόν.

3. Ὅσακις ἕτερος δανειστὴς, πλὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος, θέλει κατὰ τὴν παρ. 2 νὰ ἐπιστεύσῃ τὸν πλειστηριασμόν, πρέπει νὰ δηλώσῃ τοῦτο πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτὴν ἐνεργοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 γνωστοποιήσεις. Ἀντὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 960 ἡμέρας τῆς κατασχέσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν προθεσμιῶν ἡ ἡμέρα τῆς δηλώσεως. Ὁ πλειστηριασμὸς διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου.

4. Πᾶς κατὰ τὴν παρ. 2 δανειστὴς δύναται νὰ αἰτήσῃται ὅπως ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπίσπευσις τῆς ἐκτελέσεως ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος μετὰ δευτέραν τοῦλάχιστον ματαιώσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἄνευ ἀποχρώντος λόγου. Περὶ τούτου ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 933 δικαστήριον δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. καὶ ἐπιλέγον, ἐπὶ πλείονων αἰτούντων, τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνδεδειγμένον. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ἐὰν ἡ ἐπίσπευσις θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ματαιώσεως τοῦ ὁρισθέντος διὰ τοῦ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἢ θὰ χωρήσῃ ἀμέσως, ὅτε τὸ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα καὶ πᾶσα συναφὴς ἐνέργεια οὐδεμίαν ἔχουν ἐννομον συνέπειαν, οὐδὲ ἡ ἐξ αὐτῶν δαπάνη βαρύνει τὸ πλειστηριασμα.

Ἄρθρον 974.

(Ἄρθρον 1038 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 19 Ν.Δ. 968)1971)

Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ἀρκῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν ὁ ὑπὲρ οὗ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ πᾶς ἀναγγελλθεὶς δανειστὴς δικαιούται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας νὰ ὑποβάλλῃ παρατηρήσεις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, συντασσομένης πράξεως. Ἐντὸς ἐτέραν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑποβληθείσας τυχὸν παρατηρήσεις, συντάσσει πίνακα κατατάξεως.

Ἄρθρον 975.

(Ἄρθρον 1039 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 20 Ν.Δ. 968)1971)

Ἡ κατὰταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν: Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, ὀριζομένων ἡτιολογημένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, κατατάσσονται 1) ἀπαιτήσεις διὰ

τὴν κηδεῖαν ἢ τὴν νοσηλείαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 2) ἀπαιτήσεις διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων τροφίμων πρὸς συντήρησιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 3) ἀπαιτήσεις ἐκ παροχῆς ἐξηρημένης ἐργασίας, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις διδασκάλων, ἐφ' ὅσον πᾶσαι αὗται προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 4) ἀπαιτήσεις δικηγόρων ἐξ ἀμοιβῶν, ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων, ἐφ' ὅσον προέκυψαν ἐξ ἐνεργειῶν γενομένων ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους, πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ ἐπεδικασθῆσαν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως, 5) ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων προσδιορισθέντων ἐκ τῆς ἀξίας τῆς προσόδου ἢ τοῦ εἴδους τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων καὶ ἀφορώντων τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγένετο ὁ πλειστηριασμὸς καὶ τὸ προηγούμενον τούτου, 6) ἀπαιτήσεις τῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον αὗται προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 976.

(Ἄρθρον 1040 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 21 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἔχουσαι ὑπὲρ αὐτῶν προνόμιον ἐπὶ ὠρισμένου κινήτου πράγματος, ἢ ἐπὶ ποσότητος χρημάτων κατατάσσονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διανομῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ πράγματος ἢ τῆς ποσότητος χρημάτων 1) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος, 2) αἱ ἀπαιτήσεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνέχυρον, 3) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ συγκομιδὴν καρπῶν.

Ἄρθρον 977.

(Ἄρθρον 1041 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 22 Ν.Δ. 958)1981)

1. Ἐὰν πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 975 ἀπαιτήσεων ὑφίστανται καὶ αἱ ἐν ἄρθρῳ 976 ἀριθ. 3 ἀπαιτήσεις, προτιμῶνται αἱ πρῶται. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ αἱ ἐν ἄρθρῳ 976 ἀριθ. 1 καὶ 2, τότε αἱ τοῦ ἄρθρου 975 ἱκανοποιοῦνται μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ διανεμητέου εἰς τοὺς πιστωτὰς ποσοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὰ δὲ δύο τρίτα τούτου διατίθενται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 976 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀπαιτήσεων. Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἄρθροισι 975 καὶ 976 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀπαιτήσεων, ὑπολειφθέντων ὑπολοίπων ἐκ τοῦ ἐνὸς τρίτου ἢ τῶν δύο τρίτων, κατατάσσονται μέχρι καλύψεως τῶν αἱ μὴ ἱκανοποιηθεῖσαι ἀπαιτήσεις τῆς ἐτέρας τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν.

2. Ἐὰν ὑφίστανται πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 975 ἢ 976 ἀναφερομένων, ἡ ἀπαίτησις τῆς προηγούμενης τάξεως προτιμᾶται τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἐπομένης τάξεως, ἐὰν δὲ εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως ἱκανοποιοῦνται συμμετρως. Ἐὰν συντρέχουν πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 976 ἀριθ. 2 ἀναφερομένων, ἀκολουθεῖται ἡ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον σειρά.

3. Τὸ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἄρθροισι 975 καὶ 976 ἀπαιτήσεων ἀπομένον ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν συμμετρως.

Ἄρθρον 978.

(Ἄρθρον 1042 Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 64 παρ. 23 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ αἵρεσιν ἢ ἀμφίβολοι κατατάσσονται τυχαίως. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπαιτήσεων τούτων δύναται νὰ γίνη μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ προθεσμίαν κατατάσσονται ἀφαιρουμένου τοῦ ἀναλογούντος τόκου μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Ὅσακις ἀπαίτησις κατατάσσεται τυχαίως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀρίζει ἐν τῷ πίνακι κατατάξεως

πῶς κατανέμεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀπαιτήσιν ποσὸν εἰς ἣν περιπτώσιν αὕτη ἤθελε παύσει ὑφισταμένη.

Ἄρθρον 979

(Ἄρθρον 1043 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 64 παρ. 24 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστάς, ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ πίνακος κατατάξεως.

2. Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προσκλήσεως πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως, ἐφαρμοζομένων τῶν ἁρθρῶν 933 ἐπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ ἀνακοπὴ στρέφεται κατὰ τῶν δανειστῶν τῶν ὁποίων προσβάλλεται ἡ κατάταξις.

Ἄρθρον 980.

(Ἄρθρον 1044 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν δὲν ἡσκήθῃ ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν διανομὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐὰν ἡσκήθῃ ἀνακοπὴ παρὰ τινος τῶν δανειστῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς δανειστάς τῶν ὁποίων ἡ κατάταξις προσβάλλεται διὰ τῆς ἀνακοπῆς. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ, νὰ διατάξῃ τὴν καταβολὴν ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ.

Ἄρθρον 981.

(Ἄρθρον 1045 Α.Ν. 44)1967)

Παρ' ἐκάστῳ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλῳ τηρεῖται ἴδιον βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα «βιβλίον πλειστηριασμῶν». Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὑπὸ ἰδίαν μερίδα δι' ἐκαστον πλειστηριασμὸν καταχωρίζονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον κοινοποιουμένων ἢ παρ' αὐτῶ κατατιθεμένων ἐγγράφων, ὡς καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ συντασσομένων πράξεων. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τηρεῖται ἀλφαβητικὸν εὐρετήριο εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται τὰ ὀνοματεπώνυμα τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ καθ' οὗ αὕτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρον 982.

(Ἄρθρον 1046 Α.Ν. 44)1967)

1. Δύνανται νὰ κατασχεθῶν α) μὴ ἐξαρτώμεναι ἐξ ἀντιπαροχῆς χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις κατὰ τρίτων ἢ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ κατὰ τρίτων πρὸς μεταβίβασιν τῆς κυριότητος κινητῶν μὴ ἐξαρτωμένην ἐξ ἀντιπαροχῆς, β) κινητὰ πράγματα αὐτοῦ εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας τρίτου.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως α) πράγματα ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον φθοράν, β) ἡ ἐταιρικὴ μερίς ἐπὶ προσωπικῶν ἐταιρειῶν, γ) ἀπαιτήσεις διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, δ) ἀπαιτήσεις μισθῶν, συντάξεων ἢ ασφαλιστικῶν παροχῶν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ικανοποιήσεως ἀπαιτήσεως λόγῳ διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, ὅποτε ἐπιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου.

Ἄρθρον 983.

(Ἄρθρον 1047 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 65 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου γίνεται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν τρίτον καὶ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου

τὸ ὅποιον πρέπει νὰ περιέχῃ, πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῳ 118 ἀναφερομένων στοιχείων καὶ α) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου καὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ κατάσχεσις, β) τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, γ) ἐπιταγὴν πρὸς τὸν τρίτον ὅπως μὴ καταβάλῃ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, δ) διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου ἢ εἰς τὴν ἐδραν τοῦ πρωτοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου, εἰς τὴν ὅπου ἡ ἐκτέλεσις δὲν κατοικῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου.

2. Τὸ διὰ τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις προοριζόμενον ἐγγράφον πρέπει νὰ ἐπιδόθῃ πρὸς αὐτόν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, τὸ βραδύτερον ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον ἐπιδόσεως.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 κατάσχεσις, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως ἐκ τίτλου εἰς διαταγὴν, δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὁ τίτλος κατὰ τὸ ἄρθρον 954 παρ. 1 παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραδοθῇ οὗτος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ αὕτη.

Ἄρθρον 984.

(Ἄρθρον 1048 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 65 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 983 ἐγγράφου καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιδόθῃ εἰς τὸν τρίτον, τῆς εὐθύνης τοῦ τρίτου ρυθμιζομένης κατὰ τὴν παρ. 3.

2. Ἀπαγορεύεται καὶ δὲν παράγει ἐννόμους συνεπείας ἐναντι τοῦ κατασχόντος ἡ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξόφλησις τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως ἢ ὁ συμψηφισμὸς αὐτῆς πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαιτήσιν, ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ πρὸς τρίτους διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 983 ἐγγράφου, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιδόθῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἡ ἀπαγόρευσις ἀφορᾷ μόνον τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

3. Ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως οὗτος καθίσταται μεσεγγυοῦχος.

4. Ἡ ἐπιβληθεῖσα κατάσχεσις δὲν ἐμποδίζει τὸν καθ' οὗ αὕτη νὰ στραφῇ δικαστικῶς ἢ δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τοῦ τρίτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, γενομένης ἐκτελέσεως, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ πράγματος δεκτικοῦ καταθέσεως, τοῦτο κατατίθεται δημοσίως, ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος μεσεγγυοῦχος πρὸς φύλαξιν.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 956 παρ. 4 ἕως 6 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 985.

(Ἄρθρον 1049 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχετηρίου πρὸς τὸν τρίτον ὀφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ ἐὰν ὑφίσταται ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαιτήσις, ἐὰν ἔχῃ εἰς χεῖρας τοῦ τοῦ κατασχεθέντος πράγμα καὶ ἐὰν ἐπεβλήθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐτέρα κατάσχεσις, μετὰ μνείας τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὅποιον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 δήλωσις γίνεται προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, συντασσομένης ἐκθέσεως.

3. Ἡ παράλειψις τῆς δηλώσεως ἐξομοιοῦται πρὸς ἀρνητικὴν δήλωσιν. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς δηλώσεως ἢ ἀνακριβοῦς δηλώσεως, ὁ τρίτος εὐθύνεται ἐναντι τοῦ κατασχόντος εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 986.

(Ἄρθρον 1050 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 65 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 985 δηλώσεως ὁ κατασχὼν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 ἐπ. καὶ 23 ἐπ. δικαστη-

ρίου. Διὰ τῆς ἀνακοπῆς δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 985 παρ. 3 ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 987.

(Ἄρθρον 1051 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ τρίτος δὲν δικαιούται νὰ προσβάλῃ τὸ κύρος τῆς κατασχέσεως εἰμὴ μόνον ἐὰν τὸ κατασχετήριο δὲν περιέχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 983 στοιχεῖα ἢ δὲν ἐκοινοποιήθῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 988.

(Ἄρθρον 1052 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 65 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ὑφίσταται ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαίτησις, εἶναι δὲ αὕτη ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κατασχόντος ἢ τῶν κατασχόντων, ὑποχρεοῦται ὁ τρίτος μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, μετὰ παρέλευσιν δὲ τριάνκοντα ἡμερῶν ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, νὰ καταβάλῃ εἰς ἕκαστον τῶν κατασχόντων τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἐὰν ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαίτησις δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν πάντων τῶν κατασχόντων, ὁ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν, γίνεται δὲ διανομὴ ὑπὸ συμβολαιογράφου ὀριζομένου, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 686 ἐπ. Ἡ διανομὴ γίνεται μετὰ τῶν κατασχόντων κατὰ τὰ ἄρθρα 974 ἐπ., τῆς προθεσμίας τοῦ ἁρθρου 974 παρ. 1 ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.

2. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ἔχει εἰς χεῖρας τοῦ τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα, γίνεται πλειστηριασμὸς ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὀριζομένου κατὰ τὴν παρ. 1. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 959 ἐπ., τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἁρθρου 960 παρ. 1 καὶ 2 ἀρχομένων ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις καὶ ὀρίζει τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸν κλητῆρα.

Ἄρθρον 989.

(Ἄρθρον 1053 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 65 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 988 καταφατικὴ δήλωσις ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως περιεχομένου ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ὁποῦ ἐγένετο ἡ δήλωσις.

Ἄρθρον 990.

(Ἄρθρον 1054 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 986 ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτὴ, τὸ δικαστήριο διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὑποχρεοῖ τὸν τρίτον νὰ καταβάλῃ τὸ κατασχεθὲν ποσὸν ἢ νὰ παραδώσῃ τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 988.

Ἄρθρον 991.

(Ἄρθρον 1055 Α.Ν. 44)1967)

Ἐὰν ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαίτησις ἀσφαλίζεται δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 458 καὶ 1312 Α.Κ. Ἡ σημείωσις εἰς τὰ δημόσια βιβλία γίνεται μετὰ τὴν καταφατικὴν δήλωσιν ἢ τὴν τελεσιδικίαν τῆς δεχομένης τὴν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς δηλώσεως τρίτου ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κατάσχεσις ἐπὶ ἀκινήτων, πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 992.

(Ἄρθρον 1056 Α.Ν. 44)1967)

1. Δύναται νὰ γίνῃ κατάσχεσις ἀκινήτου ἀνήκοτος κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος τοῦ

ὀφειλέτου ἐπὶ ἀκινήτου. Αἱ διατάξεις περὶ κατασχέσεως ἀκινήτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κατασχέσεως δικαιωμάτων ἐφ' ὧν ἰσχύουν οἱ περὶ ἀκινήτου κανόνες, ὡς καὶ ἐπὶ κατασχέσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

2. Ἡ κατάσχεσις ἀκινήτου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν παραρτημάτων μόνον ἐὰν περιληφθοῦν εἰς αὐτήν. Ἐὰν τὰ παραρτήματα δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀκινήτου, δύναται νὰ κατασχεθῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς κατασχέσεως κινήτων πραγμάτων.

3. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν εἶναι ἡσφαλισμένον, ἡ κατάσχεσις ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 993.

(Ἄρθρον 1057 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ κατάσχεσις γίνεται διὰ συντάξεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκθέσεως παρουσίᾳ ἐνὸς ἐνηλίκου μάρτυρος. Ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται νὰ γίνῃ εἴτε κατὰ τοῦ ὀφειλέτου εἴτε κατὰ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ τοῦ νομίμου τίτλῳ νεμομένου τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, μετὰ κοινοποιήσιν τῆς ἐπιταγῆς πρὸς τε τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον. Ἡ προθεσμία τοῦ ἁρθρου 926 ἄρχει ἀπὸ τῆς τελευταίας κοινοποιήσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἐδάφ. β καὶ 2 ἕως 4 τοῦ ἁρθρου 954 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον, κατόπιν ἐπιτοπίου μεταβάσεως τοῦ κλητῆρος, πρέπει νὰ περιγραφῆται ἀκριβῶς κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος.

Ἄρθρον 994.

(Ἄρθρον 1058 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν μετὰ τοῦ ἀκινήτου κατασχεθῇσαν καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ, τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 933 ἀρμόδιον δικαστήριο, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 686 ἐπ. δύναται νὰ διατάξῃ τὴν χωριστὴν πλειστηρίασιν αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ κινήτων πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι αὕτη εἶναι μᾶλλον συμφέρουσα, ὅποτε καὶ ὀρίζει προθεσμίαν συντάξεως τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 995.

(Ἄρθρον 1059 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀντίγραφον ἢ περίληψιν τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, περιλαμβάνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνεῖται τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου καὶ τῶν τυχόν κατασχεθέντων παραρτημάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐπιδίδεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐὰν εἶναι παρών, ἀρνούμενου δὲ τούτου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο συντάσσεται περὶ τῆς ἀρνήσεως ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ κλητῆρος. Ἐὰν εἶναι ἀπὸν ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος κατάρτισις τοῦ ἀντιγράφου ἢ τῆς περιλήψεως, ἡ ἐπίδοσις γίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἄλλως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἡ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω ἐπάγεται ἀκυρότητα.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατασχέσεως. Προκειμένου περὶ πλοίων νηολογημένων ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον εἰς ὃ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, προ-

κειμένου δὲ περὶ ἀεροσκαφῶν ἐγγεγραμμένων εἰς μητρώον τηρούμενον ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐπιδόσεις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ μητρώον τοῦτο. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἢ ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ τὴν κατάσχεσιν αὐθημερὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων καὶ νὰ παραδώσῃ ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιδόσεως τὸ πιστοποιητικὸν βαρῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸν κλητῆρα.

3. Ἐπὶ κατασχέσεως ἐνυποθήκου κτήματος, ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ νομέως, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ εἰς τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

4. Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ ὀφείλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως, τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως ταύτης εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα ἢ τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν βαρῶν, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως. Ὡσαύτως ὀφείλει ἀμελλητὶ νὰ καταθέσῃ τὰς ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 3 ἐπιδόσεων.

Ἄρθρον 996.

(Ἄρθρον 1060 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Μεσεγγυῶχος τοῦ ἀκινήτου εἶναι ὁ κατὰ τὴν κατάσχεσιν κάτοχος αὐτοῦ. Κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κατασχεθέν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., δύναται νὰ ὀρίξῃ ἄλλον μεσεγγυῶχον ἢ νὰ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον, ὡς καὶ νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ πάσης ἀμφισβήτησεως ἀφορώσης τὴν μεσεγγύησιν. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 956 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Οἱ φυσικοὶ καρποὶ τοῦ κατασχεθέντος οἱ συλλεγέντες μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασχέσεως ἐκποιοῦνται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυῶχου, πλὴν ἂν τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κατασχεθέν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. ἤθελε διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν αὐτῶν. Τὸ προϊόν τῆς ἐκποίησεως τῶν φυσικῶν καρπῶν κατατίθεται δημοσίως. Ἐὰν τὸ κατασχεθέν ἀγροτικὸν ἢ ἄλλο προσοδοφόρον ἀκίνητον εἶναι ἐκμισθωμένον, οἱ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασχέσεως συλλεγέντες φυσικοὶ καρποὶ ἀνήκουν εἰς τὸν μισθωτῇ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ δημοσίως τὸ μίσθωμα.

3. Ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων αἱ δυνάμει ἐννόμου σχέσεως πρόσδοι τοῦ κατασχεθέντος πράγματος εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυῶχου καὶ κατατίθενται δημοσίως. Ὁ ἐκ τῆς ἐννόμου σχέσεως ὀφειλέτης ἐγκύρως καταβάλλει εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὶν εἰδοποιηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος περὶ τῆς γενομένης κατασχέσεως.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 956 παρ. 7 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 997.

(Ἄρθρον 1061 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν ἢ διὰθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπὶ ἐνυποθήκου δὲ κτήματος καὶ ὑπὸ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ νομέως.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποτελέσματα ἄρχονται : α) διὰ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως ἢ ἀντιγράφου τῆς κατασχέσεως, β) διὰ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως ἢ ἀντιγράφου τῆς κατασχέσεως, γ) διὰ τοὺς τρίτους μόνον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς

τῆς κατασχέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 995 εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ ἐπιδόσεις πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα.

3. Ἐναντι τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν δὲν ἀντιτάσσεται ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων γενομένη μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, εἰς οἷονδήποτε τίτλον καὶ ἂν στηρίζεται ἡ ὑποθήκη. Ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατασχέσεως γενομένη τροπὴ τῆς προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην εἶναι ἰσχυρὰ ἔναντι τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν συμπέσῃ ἐγγραφὴ κατασχέσεως καὶ μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου, προτιμᾶται ἡ κατ' ἐλάχιστον χρόνον πρότερον καταχωρισθεῖσα.

5. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἀπαγορεύεται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ νὰ ἐγγραφῇ εἰς αὐτὸ ἐτέρα ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου.

Ἄρθρον 998.

(Ἄρθρον 1062 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον πλειστηριάζεται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρισθέντος συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δήμου, ἐὰν τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου, εἰς τὴν ἔδραν δὲ τῆς κοινότητος, ἐὰν τοῦτο κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν κοινότητος καὶ εἰς τὸν συνῆθη διὰ πλειστηριασμοῦς τόπον, ἡμέραν δὲ πάντοτε Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον κεῖται εἰς περιφέρειας περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς δήμων ἢ κοινοτήτων, ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς οἷονδήποτε τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τούτων.

4. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γῇ πρὶν ἢ παρέλθουν τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 999.

(Ἄρθρον 1063 Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 66 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸς κλητῆρ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως συντάσσει πρόγραμμα περιέχον συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, ὡς καὶ μνείαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὕφισταμένων ὑποθηκῶν ἢ προσημειώσεων, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν πρώτης προσφοράς καὶ τοὺς τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τιθεμένους ὅρους τοῦ πλειστηριασμοῦ, γνωστοποιούμενους αὐτῷ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 927 ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, κατατίθεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως, καὶ περίληψις αὐτοῦ δημοσιεύεται ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καί, ἐν μὴ ἐκδόσει τοιαύτης, ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ πρόγραμμα ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ὁ εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τοῦ προγράμματος εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαβητικοῦ τῶν καθ' ὧν

ή κατάσχες εϋρετηρίου. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησία ἐφημερίς, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται δημοσίᾳ α) διὰ τοιχοκολλήσεως δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον καὶ β) διὰ κηρύξεως ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωΐνης μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

3. Ὁ πλειστηριασμός, ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἐδαφ. πρῶτον, δευτέρον, τέταρτον καὶ πέμπτον ὀριζομένων διατυπώσεων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 961, 972 καὶ 973 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῳ.

*Ἀρθρον 1000.

(Ἀρθρον 1064 Α.Ν. 44)1967,
ἀρθρον 66 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

Αἰτῆσει τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 933 δικαστήριον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ., δύναται νὰ ἀναστείλῃ ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἐξ μηνῶν, ἐὰν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος βλάβης τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν βάσιμοι λόγοι ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος θέλει ἱκανοποιήσῃ τὸν ἐπισπεύδοντα τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ὅτι παρερχομένου ὠρισμένου χρόνου θέλει ἐπιτευχθῇ μείζον πλειστηρίασμα. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὡς ὅρον τῆς ἀναστολῆς τὴν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἱκανοποίησιν μέρους τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ. Ἡ ἀναστολὴ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐξ μηνῶν ἐν συνόλῳ ἀπὸ τῆς ἀρχικῶς διὰ τὸν ἀνασταλόντα πλειστηριασμὸν ὀρισθείσης ἡμέρας. Ὡσαύτως δύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ πώλησις γίνῃ ταυτοχρόνως ἐν συνόλῳ καὶ τμηματικῶς ἐπὶ τῇ βάσει σχεδιαγράμματος ἢ σχεδίου μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου συνυποβαλλομένου μετὰ τῆς αἰτήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατακύρωσις τότε μόνον γίνεται εἰς τοὺς τμηματικῶς πλειοδοτοῦντας, ὅταν τὸ σύνολον τῶν προσφορῶν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὴν τιμὴν τὴν προσφερθεῖσαν διὰ τὴν πώλησιν ἐν συνόλῳ.

*Ἀρθρον 1001.

(Ἀρθρον 1065 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνεταί κήρυξις διὰ κήρυκος, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως κατεσχέθησαν πλεονα ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν, ταῦτα πλειστηριάζονται χωρισμένως τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἄλλως ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, προσδιορίζει τὴν σειρὰν καθ' ἣν κατακυροῦνται ταῦτα. Ἀφ' ἧς τὸ πλειστηρίασμα τοῦ κατακυρωθέντος καλύψῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, λήγει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός τῶν λοιπῶν ἀκινήτων.

*Ἀρθρον 1002.

(Ἀρθρον 1066 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ πλειστηριασμός τελειοῦται διὰ τῆς κατακύρωσεως. Ὁ ὑπερθεματίζων δεσμεύεται μέχρι κρείσσονος προσφορᾶς ἢ μέχρι ματαιώσεως τῆς κατακύρωσεως.

2. Μέχρι τῆς κατακύρωσεως ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν μετὰ τῶν ἐξόδων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πλειστηριασμός ματαιοῦται καὶ αἴρεται ἡ κατάσχεσις.

*Ἀρθρον 1003.

(Ἀρθρον 1067 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριαζομένου ἀκινήτου γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλύτεραν τιμὴν, ἐφαρμοζομένων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 965.

2. Ὁ ὑπερθεματίας διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ὑπερθεματίσεν, ἐντὸς δὲ προθεσμίας ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακύρωσεως ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἡ ἀρνούμενου τοῦ τρίτου ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν κατακύρωσιν, θεωρεῖται ὁ ὑπερθεματίας διὰ τὸν τρίτον ὡς ὑπερθεματίας δι' ἑαυτόν.

3. Ἐν τῇ ἐκθέσει κατακύρωσεως πρέπει νὰ καταχωρίζονται καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τυχόν τεθέντες ὅροι οἱ ἀφορῶντες τὴν κατακύρωσιν καὶ δεσμεύοντες τὸν ὑπερθεματιστὴν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 965 παρ. 4 ἕως 6 καὶ 966 παρ. 1 ἕως 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 1004.

(Ἀρθρον 1068 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἀμέσως ὀλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα, πλην ἂν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἤθελεν ἐπιτρέψῃ τὴν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν καταβολὴν μέρους αὐτοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται, ἐκτὸς τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ, νὰ ζητήσῃ καὶ ἐγγύησιν παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων του.

2. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς εἶναι ἐνυπόθηκος δανειστής, δύναται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως μέχρι τῆς ὀριστικῆς κατατάξεως του μὴ καταβάλλῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἐνυπόθηκον ἀπαιτήσιν του ποσὸν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ μέρος αὐτοῦ, ἐπὶ ἐγγυήσῃ ἢ καὶ ἄνευ ἐγγυήσεως.

*Ἀρθρον 1005.

(Ἀρθρον 1069 Α.Ν. 44)1967,
ἀρθρον 66 παρ. 9 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἀφ' ἧς ὁ ὑπερθεματιστὴς καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος χορηγεῖ εἰς αὐτὸν περίληψιν τῆς ἐκθέσεως περὶ κατακύρωσεως. Διὰ τῆς κατακύρωσεως καὶ ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως κατακύρωσεως ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα ὅπερ εἶχεν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἡ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατακύρωσεως εἶναι τίτλος ἐκτελεστός. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ τὸ ἀρθρον 943 ὑπὲρ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ διαδοχὴ ἐχώρησε μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ὡς καὶ κατὰ τοῦ νεομένου ἢ κατέχοντος τὸ πρᾶγμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ ἐμπραγμάτου ἢ ἐνοχικῆς σχέσεως. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 947 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἀποσβέννυται ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὑποθήκη ἢ προσημειώσεις. Ὁ ὑπερθεματιστὴς μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν, προσημειώσεων καὶ κατασχέσεων. Ἐὰν ὁ πλειστηριασμός ἀκυρωθῇ, ἀναβιοῦν αὐτοδικαίως αἱ ἐξαλειφθεῖσαι ὑποθήκαι καὶ προσημειώσεις, τὸ ὑποθηκοφύλακος ὑποχρεομένου ὅπως προβῇ εἰς σχετικὴν σημείωσιν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τοῦτον ἀντιγράφου τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 1006.

("Αρθρον 1070 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 66 παρ. 10 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Εάν τὸ πλειστηρίασμα κατεβλήθῃ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἀρκῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἀρθρῳ 971.

2. 'Εάν ἐδόθῃ προθεσμία πρὸς καταβολὴν μέρους τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 971 προθεσμίας, ἡ ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου.

3. 'Εάν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ἀρκῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 974, 979, 980 καὶ 1007.

4. 'Εάν ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐρείδεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἡ ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπιδοθῇ αὕτη καὶ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν καὶ ἀφ' ἧς σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 973 παρ. 2 καὶ 3 πράξεως περὶ τῆς δηλώσεως ἐπισπεύσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ παρ' ἐτέρου δανειστοῦ πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ ἐπιδοθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως.

"Αρθρον 1007.

("Αρθρον 1071 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 66 παρ. 11 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν δανειστῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 975 ἕως 978, πλὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 976 ἀριθ. 3. Τὴν θέσιν τῆς ἐν ἀρθρῳ 976 ἀριθ. 2 ἀπαιτήσεως λαμβάνει ἡ ἐνυπόθηκος τοιαύτη. Ἡ ἀπαίτησις ὑπὲρ ἧς ὑφίσταται ἐγγεγραμμένη προσημείωσις κατατάσσεται τυχαίως.

2. 'Εάν γίνῃ χωριστὴ πλειστηρίασις τῶν παραρτημάτων ἐνυποθήκου κτήματος ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ἡ ὑποθήκη, ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατατάσσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

"Αρθρον 1008.

("Αρθρον 1072 Α.Ν. 44)1967)

Συναينوῦντος τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ δύναται ὁ ὑπερθεματιστὴς νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐνυπόθηκον ἀπαίτησιν, διατηρουμένης τῆς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου. Ἡ δῆλωσις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ μὴ καταβάλλῃ ἀνάλογον μέρος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀρθρου 1004 παρ. 2.

"Αρθρον 1009.

("Αρθρον 1073 Α.Ν. 44)1967)

'Εάν τὸ πλειστηριασθὲν ἀκίνητον ᾗτο μισθωμένον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 614 καὶ 616 Α.Κ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 615 Α.Κ. ἡ περίληψις ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ μισθωτοῦ μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ προθεσμιῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως.

"Αρθρον 1010.

("Αρθρον 1074 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 66 παρ. 12 Ν.Δ. 958)1971)

'Η περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ἀνακοπὴ εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεως τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέα ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 934.

"Αρθρον 1011.

("Αρθρον 1075 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως πλοίου πρέπει νὰ ἀναφέρονται καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἰθαγένεια τοῦ πλοιοκτήτου, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως, ὡς καὶ τὸ διεθνὲς σῆμα αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ κατασχεθέντος πλοίου πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς διαστάσεις καὶ τὴν χωρητικότητα, τὸ εἶδος τῆς κινητήριου δυνάμεως καὶ τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς, ὡς καὶ τὰ κατασχεθέντα παραρτήματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ γίνεται ἀκριβῶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις τοῦ πλοίου ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου, ὁ δὲ λιμενάρχης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσει τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

"Αρθρον 1012.

("Αρθρον 1076 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 66 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ κατασχεθέντος πλοίου γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος ὅπου εὑρίσκεται τὸ πλοῖον ἐλλιμενισμένον κατὰ τὴν κατάσχεσιν. Ἡ ἐν ἀρθρῳ 1000 ἀναστολὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ πλοίου ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν πλοίαρχον, τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ὅπου κατασχέθῃ τὸ πλοῖον καὶ πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμιεῖον, καὶ κατατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

3. Τοιοκόλλησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡσάκις κατὰ τὸ ἀρθρον 999 παρ. 2 ἀπαιτεῖται αὕτη, γίνεται εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ λιμένος τῆς κατασχέσεως καὶ εἰς καταφανὲς μέρος τοῦ πλοίου.

4. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα κατάταξεως γίνεται τηρουμένων κατὰ πρῶτον λόγον τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

"Αρθρον 1013.

("Αρθρον 1077 Α.Ν. 44)1967,
 αρθρον 66 παρ. 14 Ν.Δ. 958)1971)

'Εάν τὸ κατασχεθὲν εἰς ἡμεδαπὸν λιμένα πλοῖον εἶναι ἀλλοδαπὸν, ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητῇ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν πλοίων ἐγγεγραμμένων εἰς νηολόγια τηρούμενα ὑπὸ ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

"Αρθρον 1014.

("Αρθρον 1078 Α.Ν. 44)1967)

1. Εἰς τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως ἀεροσκάφους πρέπει νὰ ἀναφέρονται καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἰθαγένεια τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀεροσκάφους, τὰ διακριτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀεροσκάφους, ἡ πρᾶξις τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα καὶ τὸ διεθνὲς σῆμα αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ κατασχεθέντος ἀεροσκάφους πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς διαστάσεις καὶ τὴν χωρητικότητα, τὸ εἶδος καὶ τὴν δύναμιν τῶν κινητήρων αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ κατασχεθέντα παραρτήματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ γίνεται ἀκριβῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ ἀερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις τοῦ ἀεροσκάφους ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὴν ἀπογείωσιν τοῦ ἀεροσκάφους, ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ ἀερολιμένος ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσει τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀπογείωσιν τοῦ ἀεροσκάφους.

*Άρθρον 1015.

(*Άρθρον 1079 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 66 παρ. 15 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Ο πλειστηριασμός του κατασχεθέντος αεροσκάφους γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του αερολιμένος όπου εγένετο η κατάσχεσις.

2. Το πρόγραμμα του πλειστηριασμού επιδίδεται και προς τον κυβερνήτην του αεροσκάφους και τον διοικητήν του αερολιμένος, και κατατίθεται εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον.

3. Τοιχοκόλλησις του προγράμματος του πλειστηριασμού, όσάκις κατά το άρθρον 999 παρ. 2 απαιτείται αυτή, γίνεται εις έμφανές μέρος του γραφείου της διοικήσεως του αερολιμένος όπου εγένετο η κατάσχεσις.

4. 'Η κατάταξις των δανειστών εις τον πίνακα κατατάξεως γίνεται τηρουμένων κατά πρώτον λόγον των διατάξεων των νόμων περί πολιτικής αεροπορίας.

*Άρθρον 1016.

(*Άρθρον 1080 Α.Ν. 44)1967)

'Εάν το κατασχεθέν εις ήμεδαπόν αερολιμένα αεροσκάφος είναι άλλοδαπόν, ο διοικητής του αερολιμένος όπου εγένετο η κατάσχεσις υποχρεούται να αποστείλῃ άμελλῆτι αντίγραφον της εκθέσεως κατασκέσεως και του προγράμματος πλειστηριασμού εις τον τηρούντα το μητρώον όπου είναι έγγεγραμμένον το αεροσκάφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Κοιναι διατάξεις επί πλειστηριασμού κινητών και άκινήτων.

*Άρθρον 1017.

(*Άρθρον 1081 Α.Ν. 44)1967)

1. Αί διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου περί κτήσεως κυριότητος παρά μη κυρίου εφαρμόζονται και επί πλειστηριασμού κινητού πράγματος.

2. 'Επί πλειστηριασμού κινητού ή άκινήτου πράγματος, δεν ύφίσταται εύθύνη ένεκα πραγματικών έλαττωμάτων. 'Ενεκα νομικών έλαττωμάτων ύφίσταται εύθύνη μόνον του έπισπεύσαντος τον πλειστηριασμόν, και μόνον εάν ούτος εγνώριζε κατά τον χρόνον του πλειστηριασμού την ύπαρξιν του νομικού έλαττώματος. 'Η εκ των διατάξεων περί άδικαιολογήτου πλουτισμού εύθύνη δεν αποκλείεται.

3. Τον κίνδυνον της τυχαίας καταστροφής ή χειροτερεύσεως του πράγματος επί πλειστηριασμού φέρει ο υπερθεματιστής από της κατακυρώσεως.

4. 'Ο υπερθεματιστής από της κατακυρώσεως λαμβάνει τα ώφελήματα και φέρει τα βάρη του πράγματος.

*Άρθρον 1018.

(*Άρθρον 67 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Εις περίπτωσιν άκυρώσεως του πλειστηριασμού και διενεργείας νέου ή άπαίτησις του υπερθεματιστοϋ του άκυρωθέντος πλειστηριασμού προς ανάληψιν του διανεμηθέντος πλειστηριάσματος κατατάσσεται μετά τα έξοδα εκτελέσεως του νέου πλειστηριασμού και πρό των εν άρθροις 975, 976, 1007, 1012 παρ. 4 και 1015 παρ. 4 απαιτήσεων. Διά την ικανοποίησιν της απαιτήσεως ταύτης ο υπερθεματιστής δύναται να έπισπεύσῃ πλειστηριασμόν βάσει της άκυρώσεως την εκτέλεσιν άποφάσεως και πιστοποιήσεως του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου περί καταβολής και διανομής του πλειστηριάσματος.

*Άρθρον 1019.

(*Άρθρον 1082 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 67 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. 'Η κατάσχεσις, έφ' όσον δεν επηκολούθησε πλειστηριασμός εντός έτους από της έπιβολής αυτής, ή αναπλειστη-

ριασμός εντός έξ μηνών από του πλειστηριασμού, ανατρέπεται τη αίτήσει παντός έχοντος έννομον συμφέρον δι' άποφάσεως του ειρηνοδικείου εις την περιφέρειαν του όποίου επεβλήθη αυτή, δικάζοντος κατά την διαδικασίαν των άρθρων 686 έπ. 'Η άπόφασις γνωστοποιείται άμελλῆτι υπό του δικαστηρίου εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον, υποχρεούμενον να άπόσχη πάσης περαιτέρω ένεργείας και να αίτησῃται την έγγραφην σχετικής σημειώσεως εις το βιβλίον κατασκέσεων. 'Η άνατροπή λογίζεται έπελθούσα έναντι πάντων από της δημοσιεύσεως της άποφάσεως.

2. Εις τας κατά την προηγούμενην πράξαφον προθεσμίας δεν υπολογίζεται ο χρόνος άναστολής εκτελέσεως χορηγηθείσης δια δικαστικής άποφάσεως ή έπελθούσης κοινή συναινέσει έπισπεύδοντος και όφειλέτου, πιστοποιουμένης δια συμβολαιογραφικής πράξεως.

*Άρθρον 1020.

(*Άρθρον 1083 Α.Ν. 44)1967)

'Αγωγή διεκδικήσεως του πλειστηριασθέντος πράγματος πρέπει να άσκηθῇ εντός άποκλειστικής προθεσμίας, επί μεν κινητών ενός έτους από της παραδόσεως αυτών εις τον υπερθεματιστήν, επί δε άκινήτων πέντε έτών από της μεταγραφής της περιλήψεως της κατακυρωτικής εκθέσεως.

*Άρθρον 1021.

(*Άρθρον 1084 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 67 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

'Οσάκις δύναμει διατάξεως νόμου ή δικαστικής άποφάσεως ή κατόπιν συμφωνίας των μερών γίνεται έκούσιος πλειστηριασμός, εφαρμόζονται αναλόγως αί διατάξεις των άρθρων 960, 961, 965, 966, 967, 969 παρ. 1, 999, 1001 παρ. 1, 1002, 1003 παρ. 1 και 2, 1004, 1005 παρ. 1 και 2 και 1010. 'Ο έκούσιος πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας όπου εύρίσκεται το πράγμα ή κείται το άκίνητον. Κατόπιν συμφωνίας των μερών ή κατόπιν άποφάσεως του ειρηνοδικείου της περιφέρειας όπου εύρίσκεται το πράγμα ή κείται το άκίνητον, εκδιδομένης κατά την διαδικασίαν των άρθρων 686 έπ., δύναται τη αίτήσει του έχοντος έννομον συμφέρον να όρισθῇ έτερος τόπος πλειστηριασμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Κατάσχεσις ειδικών τινων περιουσιακών στοιχείων.

*Άρθρον 1022.

(*Άρθρον 1085 Α.Ν. 44)1967)

Κατάσχεσις δύναται να γίνη και επί περιουσιακών δικαιωμάτων του καθ' ού ή εκτέλεσις τα όποια δεν άποτελούν άντικείμενον κατασκέσεως κατά την διαδικασίαν των άρθρων 953 παρ. 1 και 2, 982 και 992, ιδία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, εύρεσιτεχνίας, έκμεταλλεύσεως κινηματογραφικών ταινιών, άπαιτήσεων κατά τρίτων έξαρτωμένων έξ αντιπαροχής, έφ' όσον κατά τας διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου έπιτρέπεται ή μεταβίβασις των δικαιωμάτων τούτων.

*Άρθρον 1023.

(*Άρθρον 1086 Α.Ν. 44)1967)

1. 'Η κατά το άρθρον 1022 κατάσχεσις δικαιωμάτων διατάσσεται τη αίτήσει του ύπερ ού ή εκτέλεσις υπό του μονομελούς πρωτοδικείου κατά την διαδικασίαν των άρθρων 741 έπ.

2. Το δικαστήριο δύναται να μη έπιτρέψῃ την κατάσχεσιν εάν ή ένέργεια της αναγκαστικής εκτελέσεως καθίσταται κατά την κρίσιν του δυσχερής ή κατ' άποτέλεσμα άσύμφορος.

*Άρθρον 1024.

(*Άρθρον 1087 Α.Ν. 44)1967)

1. Το δικαστήριο δια της διατασσούσης την κατάσχεσιν ή και δια μεταγενεστέρας άποφάσεως όρίζει τα κατά την κρί-

σιν του πρόσφορα μέσα προς αξιοποίησιν του δικαιώματος, ιδίχ δὲ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ ὠρισμένῳ τιμήματι ἢ ἐπὶ συμφηρισμῷ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς του ἢ τὴν ἐλευθέραν ἢ διὰ πλειστηριασμοῦ διάθεσιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲ δὲν κρίνῃ τὰ μέτρα ταῦτα πρόσφορα, διορίζει διαχειριστὴν. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ τις τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν.

2. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις συνίσταται εἰς ἐκπλήρωσιν παρὰ τρίτου παροχῆς ἐξαρτωμένης ἐξ ἀντιπαροχῆς, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐκπληρώσεως τῆς πρὸς τὸν τρίτον ἀντιπαροχῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μὲν αξιοποίησις τοῦ κατασχεθέντος γίνεται κατὰ τὴν παρ. 1, ἀποκλειομένου τοῦ διορισμοῦ διαχειριστοῦ, ἡ δὲ ἀξία τῆς ἐκπληρωθείσης ἀντιπαροχῆς θεωρεῖται ὡς ἔξοδον ἐκτελέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 975.

Ἄρθρον 1025.

(Ἄρθρον 1088 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ κατάσχεσις γίνεται ἐπὶ μὲν ἀπαιτήσεως κατὰ τρίτου δι' ἐπιδόσεως τῆς ἐπιτροφάσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τὸν τρίτον, ἐπὶ δὲ δικαιώματος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δι' ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς αὐτόν. Εἰς ἃς περιπτώσεις διὰ τὴν σύστασιν ἢ μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος προβλέπεται ἡ τήρησις βιβλίων ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν, ἡ κατάσχεσις ἐγγράφεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως, ἐφαρμόζονται δὲ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 995 παρ. 2 καὶ 997, τῶν ἀρχῶν τούτων ἐπεχουσῶν τὴν θέσιν ὑποθηκοφυλάκων.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος. Ὅσακις προβλέπεται ἡ ἐγγραφή εἰς βιβλίον, ἡ ἀκυρότης ἐναντι τῶν τρίτων ἰσχύει μόνον ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθέσεως εἶχε γίνει ἐγγραφή τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 984 παρ. 1 καὶ 2, 985 ἕως 987 καὶ 990 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 1026.

(Ἄρθρον 1089 Α.Ν. 44) 1967)

Ἐὰν διετάχθῃ ἡ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις τοῦ κατασχεθέντος δικαιώματος, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστήριον ὁρίζει τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλλουν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1027.

(Ἄρθρον 1090 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ἡ διορίζουσα διαχειριστὴν ἀπόφασις καταχωρίζεται εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 776 καὶ κοινοποιεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὸς τὸν διαχειριστὴν.

2. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἂν δέχεται τὸν διορισμόν. Ἡ παράλειψις δηλώσεως θεωρεῖται ὡς ἀποποίησης.

3. Μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἀναλήψεως τῶν καθήκοντων ἀσκεῖ προσωρινῶς καθήκοντα διαχειριστοῦ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὸν διαχειριστὴν.

Ἄρθρον 1028.

(Ἄρθρον 1091 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πάσας τὰς ἐνδεικνυόμενας δικαιοπραξίας ἢ πράξεις διὰ τὴν ἐπωφελεῖ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δικαιώματος καὶ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς διαχείρισεως, παριστάμενος καὶ ἐπὶ δικαστηρίου διὰ πᾶσαν ἔνομον σχέσιν ἀφορῶσαν τὴν διαχείρισιν τοῦ δικαιώματος, καὶ ἂν ἐτι αὕτη ἐγενήθη πρὸ τῆς διαχείρισεως.

2. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστη-

ρίου τοῦ ἐκδόσαντος τὴν περὶ διαχειρίσεως ἀπόφασιν, χορηγούμενης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἐπ., νὰ καταρτίξῃ δικαιοπραξίας διαρκείας μείζονος τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 1029.

(Ἄρθρον 1092 Α.Ν. 44) 1967)

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τινὸς τῶν ἀναγγελθέντων, δύναται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστήριον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διαχειριστὴν.

2. Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν διαχείρισιν τοῦ δικαιώματος λύεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις ἢ τοῦ διαχειριστοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίξῃ τὸν τρόπον τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ διατάσῃ πᾶν πρὸς τοῦτο πρόσφορον μέτρον.

Ἄρθρον 1030.

(Ἄρθρον 1093 Α.Ν. 44) 1967)

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστήριον ὁρίζει τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ.

2. Ὁ διαχειριστὴς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, φόρων καὶ τῆς ἐκ τῆς διαχείρισεως ἀποζημιώσεώς του, καταβάλλει ἀμελλητί τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον εἰς τὸν δανειστὴν μέχρι ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

3. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ ἕτεροι δανεισταί, οὗτοι ἀναγγέλλονται δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν διαχειριστὴν καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις. Ὁ διαχειριστὴς συντάσσει κατὰ τρίμηνον πίνακα διανομῆς. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 975, 977, παρ. 2 καὶ 3 καὶ 1024 παρ. 2. Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 975 ἀπαιτήσεων ἀντὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνεται ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς διαχείρισεως.

3. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος διανομῆς ὁ διαχειριστὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ πίνακος.

Ἄρθρον 1031.

(Ἄρθρον 1094 Α.Ν. 44) 1967)

1. Κατὰ τῆς ἀναγγελίας δανειστοῦ, ὡς καὶ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς, ὁ ὑπὲρ οὗ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀναγγελθέντες, δύναται νὰ ἀσκήσουν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστηρίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1030 παρ. 4 ἐπιδόσεως. Ἡ ἄσκησις ἀντιρρήσεων κατὰ τῆς ἀναγγελίας ἢ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς ἀναστέλλει τὴν καταβολὴν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν καθ' οὗ στρέφονται αὗται μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1032.

(Ἄρθρον 1095 Α.Ν. 44) 1967)

1. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως, ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαχείρισεως, ἐγγραφον λογοδοσίαν πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς.

2. Ὁ διαχειριστὴς εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν ἐναντι τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 1033.

(Ἄρθρον 1096 Α.Ν. 44) 1967)

Ἡ διαχείρισις τοῦ δικαιώματος παύει διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 1 δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις ἢ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον 1) ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν ἱκανοποιήθησαν ἢ ἐὰν οὗτοι δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις παρητήθησαν τῆς διαχείρισεως, 2) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστη-

ρίου δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαχειρίσεως ἢ εἰ-
 ναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἀναγκαστικὴ διαχείρισις.

*Ἀρθρον 1034.

(*Ἀρθρον 1097 Α.Ν. 44)1967,
 ἄρθρον 68 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανει-
 στοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἀκινήτου
 ἢ ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἐπιβάλλεται κατόπιν ἀπο-
 φάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν
 τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπι-
 χειρίσεως τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος τίτλον ἐκ-
 τελεστὸν δανειστοῦ καὶ ἐπιδόσαντος ἐπιταγὴν πρὸς ἐκτέ-
 λεσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην. Κατὰ τῆς δεχομένης ἢ ἀπορριπτού-
 σης τὴν αἴτησιν ἀποφάσεως χωρεῖ μόνον ἔφεσις. Ἡ αἴτησις
 καὶ ἡ ἔφεσις δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 686 ἐπ. Ὁ πρόεδρος
 τῶν ἐφετῶν ὁρίζει τὴν προθεσμίαν ἐμφανίσεως, ἐφαρμοζομέ-
 νου ἐν προκειμένῳ τοῦ ἁρθροῦ 226.

3. Τὸ ἀκίνητον ἢ ἡ ἐπιχειρήσις τελεῖ ὑπὸ ἀναγκαστικὴν
 διαχείρισιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς διατα-
 σούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν πρὸς τὸν ὀφειλέτην.
 Τὸ ἄρθρον 912 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

*Ἀρθρον 1035.

(*Ἀρθρον 1098 Α.Ν. 44)1967)

Ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἐπὶ ἀκινήτου ἢ ἐπιχειρήσεως
 δὲν ἐπιβάλλεται δι' ἓνα τῶν ἐπομένων λόγων 1) ἐὰν τὸ δικα-
 στήριον κρίνῃ ὅτι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς
 ἐπιχειρήσεως δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου
 ἱκανοποίησις τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ, 2) ἐὰν κατὰ τὴν
 κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανει-
 στοῦ δὲν δικαιολογῇ τὴν θέσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχει-
 ρήσεως ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν, 3) ἐὰν πρόκειται περὶ
 μικρᾶς ἐπιχειρήσεως ἢ μικρᾶς ἀξίας ἀκινήτου καὶ κατὰ τὴν
 κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις θὰ ᾔτο ἀ-
 σύμφορος, 4) ἐὰν προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεως κατὰ τὴν
 κρίσιν τοῦ δικαστηρίου συντρέχουν σπουδαῖοι λόγοι ὅπως μὴ
 τεθῇ αὕτη ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν.

*Ἀρθρον 1036.

(*Ἀρθρον 1099 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπόφα-
 σις ἐγγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτήσαντος δανειστοῦ, ἐὰν μὲν
 πρόκειται περὶ ἀκινήτου εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων τῆς περι-
 φερείας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἐπιχει-
 ρήσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας
 τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται
 ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγγραφὴ τῆς ἀναγκαστικῆς διαχει-
 ρίσεως εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία δὲν κωλύει τὴν διάθεσιν τοῦ ἀκι-
 νήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἀναγκαστικὴ ὁμως διαχείρισις
 ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν διάθεσιν.

3. Ἐπιβληθείσης κατασχέσεως ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῶν
 περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἀναγκαστικὴ
 διαχείρισις παύει ἀφ' ἧς γίνῃ ὁ πλειστηριασμός. Ὡσαύτως
 παύει ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κηρυχθῇ εἰς
 πτώχευσιν. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ζη-
 τηθῇ ἡ ἐξάλειψις τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγγραφῆς.

*Ἀρθρον 1037.

(*Ἀρθρον 1100 Α.Ν. 44)1967)

1. Διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν
 ἀποφάσεως, διορίζεται ἅμα καὶ διαχειριστὴς τοῦ ἀκινήτου ἢ
 τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ διοριζόμενος διαχειριστὴς πρέπει νὰ
 εἶναι πρόσωπον κατάλληλον, προτιμωμένων τῶν ἀσκούντων

τὸ αὐτὸ ἢ συγγενὲς ἐπάγγελμα ἢ κεκτημένων τὰς πρὸς τοῦτο
 εἰδικὰς γνώσεις ἢ πείραν.

2. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν τοῦ-
 το κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον
 τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπι-
 χειρήσεως. Ὅσakis διαχειριστὴς διορίζεται ὁ ὀφειλέτης, δι-
 ορίζεται ἅμα καὶ ἐπόπτης τοῦ διαχειριστοῦ.

3. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς τῶν δανει-
 στῶν. Ἐὰν ἀξιόχρεος δανειστὴς προτείνῃ ὠρισμένον πρόσω-
 πον ὡς διαχειριστὴν ἢ ἐπόπτην καὶ δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει
 τὴν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτῶν προτιμᾶ-
 ται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὑπ' αὐτοῦ προτει-
 νόμενον πρόσωπον.

4. Ὁ διαχειριστὴς καὶ ὁ τυχὸν διορισθεὶς ἐπόπτης, ἐντὸς
 ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως,
 ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν πρὸς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκα-
 στικὴν διαχείρισιν δανειστὴν ἂν δέχωνται τὸν διορισμόν, ἄλ-
 λως θεωροῦνται ὡς ἀποποιούμενοι αὐτόν.

*Ἀρθρον 1038.

(*Ἀρθρον 1101 Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπό-
 φασις κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἀναγκα-
 στικὴν διαχείρισιν δανειστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, τὸν διαχει-
 ριστὴν, τὸν τυχὸν διορισθέντα ἐπόπτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους
 δανειστάς. Ἀρνούμενου τοῦ ὀφειλέτου ὅπως συμμορφωθῇ
 πρὸς τὴν ἀπόφασιν, γίνεται ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ τὰς
 διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 947.

2. Ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστι-
 κὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην στερεεῖται οὗ-
 τος τῆς διαχείρισεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως. Μέχρι
 τῆς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐ-
 τοῦ ἀσχεῖ κηθήμενα διαχειριστοῦ προσωρινῶς ὁ ὀφειλέτης,
 ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὸν διαχειριστήν.

3. Ἐπιβληθείσης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῶν περιουσιακῶν
 στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως συντηρητικῆς ἢ ἀναγκαστικῆς
 κατασχέσεως, μεσεγγυούχος εἶναι ὁ διαχειριστής.

*Ἀρθρον 1039.

(*Ἀρθρον 1102 Α.Ν. 44)1967,
 ἄρθρον 68 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πάσας τὰς ἐνδεικνυόμενας διὰ
 τὴν τακτικὴν καὶ ἐπιμελὴ οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀ-
 κινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως πράξεις, ὑποχρεούμενος νὰ δια-
 τηρῇ τὸ ἀκίνητον ἢ τὴν ἐπιχείρισιν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ
 νὰ ἀποφεύγῃ πράξεις αἰτίνας παραβλάπτουν τὴν οἰκονομι-
 κὴν ὑπόστασιν αὐτῶν.

2. Ὁ διαχειριστὴς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐ-
 τοῦ εἰδοποιεῖ ἐγγράφως τοὺς ὀφειλέτας τοῦ καθ' οὗ ἡ διαχεί-
 ρισις καὶ τοὺς μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως συναλλασσομένους ὅτι
 ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ
 πρέπει τοῦ λοιποῦ πρὸς αὐτόν νὰ καταβάλλωνται αἱ ὀφειλαὶ
 καὶ μετ' αὐτοῦ πρέπει νὰ συναλλάσσωνται.

3. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἢ πράξιν
 πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς διαχείρισεως καὶ δικαιούται
 ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρή-
 σεως ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀκινήτου νὰ συνάπτῃ συμβά-
 σεις δανείου, δυνάμενος νὰ χορηγῇ καὶ ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν πρώ-
 των ὑλῶν ἢ τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ πᾶσαν ἐν-
 νομον σχέσιν ἀφορώσαν τὴν διαχείρισιν καὶ ἂν ἐτι αὕτη ἐγεν-
 νήθη πρὸ τῆς διαχείρισεως, παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ὁ
 διαχειριστής. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 997 Α.Κ. καὶ 956
 παρ. 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ μονομελοῦς
 πρωτοδικείου, χορηγομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρ-
 θρῶν 686 ἐπ., νὰ καταρτίζῃ δικαιοπραξίας διαρκείας μεῖζο-
 νος τοῦ ἐνὸς ἔτους.

"Αρθρον 1040.

("Αρθρον 1103 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 68 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τινὸς τῶν δανειστῶν, τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ. δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διαχειριστὴν ἢ τὸν ἐπόπτην.

2. Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν διαχείρισιν λύεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ. τῇ αἰτήσῃ τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου ἢ τοῦ ὀφειλέτου ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ διατάσῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον δι' αὐτήν.

"Αρθρον 1041.

("Αρθρον 1104 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 68 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὁρίζει τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ ἐπόπτου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1034 παρ. 2, ἐδάφ. δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης στερεῖται τῶν πρὸς διατροφήν μέσων, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὁρίζει χρηματικὸν ποσὸν καταβλητέον κατὰ μῆνα διὰ τὰ ἀπαραίτητα ἔξοδα διατροφῆς τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1034 παρ. 2, ἐδάφ. δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατοικῇ ἐν τῷ ἀκινήτῳ, δικαιούται νὰ ἐξακολουθῇ κατοικῶν καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως.

4. Ὁ ὀφειλέτης ὀριζόμενος διαχειριστὴς δὲν δικαιούται μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

"Αρθρον 1042.

("Αρθρον 1105 Α.Ν. 44)1967)

Ὁ διαχειριστὴς ἐκ τῶν καρπῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως καταβάλλει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ, τοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαχείρισεως καθισταμένους ἀπαιτητοὺς τακτικοὺς φόρους καὶ τὰς εἰσφοράς ὑπὲρ ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν, ἐξοφλεῖ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συναφθέντα δάνεια καὶ ἐν γένει καταβάλλει πάντα τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως.

"Αρθρον 1043.

("Αρθρον 1106 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 1 Α.Ν. 545)1968)

1. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 1042 ἐξόδων ἀπομένον ὑπόλοιπον καταβάλλει ὁ διαχειριστὴς εἰς τὸν δανειστὴν μέχρις ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ ἕτεροι δανεισταὶ πλὴν τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν, οὗτοι ἀναγγέλλονται δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπιτιδομένης εἰς τὸν διαχειριστὴν καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

3. Ἐὰν ἀνηγγέλησαν δανεισταί, ὁ διαχειριστὴς συντάσσει κατὰ τρίμηνον πίνακα διανομῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ καταβάλλει πρὸς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα διανομῆς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 975, 976, 977 καὶ 1007. Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 975 ἀπαιτήσεων, ἀντὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως.

4. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος διανομῆς ὁ διαχειριστὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς δανειστάς ὅπως λάβουν γνῶσιν αὐτοῦ.

"Αρθρον 1044.

("Αρθρον 1107 Α.Ν. 44)1967)

1. Κατὰ τῆς ἀναγγελίας δανειστοῦ, ὡς καὶ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς, ὁ ὀφειλέτης καὶ πᾶς ἀναγγελλθεὶς δανειστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀντιρρήσεις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν ἀρθρῳ 1043 παρ. 4 προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 933 ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ ἀσκῆσις ἀντιρρήσεων κατὰ ἀναγγελίας ἢ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς ἀναστέλλει τὴν καταβολὴν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν καθ' οὗ στρέφονται αὗται μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποράσεως τοῦ δικαστηρίου.

2. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας ὁ διαχειριστὴς καταβάλλει εἰς τοὺς δανειστάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος διανομῆς.

"Αρθρον 1045.

("Αρθρον 1108 Α.Ν. 44)1967)

1. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως, ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς διαχείρισεως, ἐγγράφον λογοδοσίαν πρὸς τὸν ὀφειλέτην, τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς.

2. Ὁ ἐπόπτης τοῦ διαχειριστοῦ ἐπιβλέπει καὶ παρακολουθεῖ τὴν διαχείρισιν, δικαιούται δὲ νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς διαχείρισεως.

3. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐν ἀρθρῳ 1040 παρ. 2 δικαστήριον λύει διαφορὰν ἀφορῶσαν τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν, καλεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὁ ἐπόπτης.

4. Ὁ διαχειριστὴς καὶ ὁ ἐπόπτης εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημίωσιν ἐναντὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν δανειστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

"Αρθρον 1046.

("Αρθρον 1109 Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 68 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις παύει διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ δανειστοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον α) ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν ἱκανοποιήθησαν ἢ ἐὰν οὗτοι δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην παρητήθησαν τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως, β) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως δὲν ἐνδείκνυται ἢ εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ὀφειλέτου, γ) ἐὰν ὁ αἰτήσας τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν δανειστὴς μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην δὲν ἐμερίμνησεν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ διαχειριστῆς ἢ ἐπόπτης. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1034 παρ. 2, ἐδάφ. δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐξαλείψεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1036 παρ. 1 ἐγγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία παύει ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Προσωπικὴ κράτησις

"Αρθρον 1047.

("Αρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

1. Προσωπικὴ κράτησις διατάσσεται, πλὴν τῶν ρητῶς ὀριζομένων ἐν τῷ νόμῳ περιπτώσεων, καὶ κατ' ἐμπορικῶν ἀπαιτήσεων, δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀδικοπραξιῶν. Ἡ διάρκεια τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὁρίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἡ

αίτησις περί προσωπικής κρατήσεως, δυναμένη να υποβληθῇ καὶ αὐτοτελῶς, ἐκδικάζεται πάντοτε κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπαίτησιν δικαστηρίου.

2. Δὲν διατάσσεται προσωπικὴ κράτησις ἐπὶ ἀπαιτήσεως δικαστικῶν ἐξόδων ἐπιδικασθείσης ὑπὸ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἢ μικροτέρας τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, πλὴν ἂν προέρχεται ἐκ πιστωτικοῦ τίτλου.

3. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων, ἐξαίρειται τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, ὡς πρὸς τὰ ἐν παρ. 1 ἐδάφ. πρῶτον τοῦ παρόντος ἄρθρου χρέη, ἡ προσωπικὴ κράτησις διατάσσεται κατὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 947 παρ. 1 κατὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν τελούντος διαδίκου.

*Ἀρθρον 1048.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

Προσωπικὴ κράτησις δὲν διατάσσεται α) κατὰ τῶν τελούντων ὑπὸ πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἀνηλίκων καὶ τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων, β) κατὰ βουλευτῶν, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου καὶ τέσσαρας ἐβδομάδας μετὰ τὴν λήξιν της, γ) κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ δ) κατὰ κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ πάσης γνωστῆς θρησκείας.

*Ἀρθρον 1049.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διάταξις ἐκτελεῖται μόνον ἀφ' ἧς ἡ διατάσσουσα ταύτην ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐπιδόθῃ αὕτη εἰς τὸν καταδικασθέντα. Ἐπὶ ἐκπροσώπου νομικοῦ προσώπου ἢ προσωπικῆς κράτησις δὲν ἐνεργεῖται πρὸ τῆς παρόδου τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ σύλληψις τοῦ καταδικασθέντος γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆτος πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ προσλαμβανομένου ἐπὶ τούτῳ μάρτυρος, συντάσσεται δὲ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις. Ἡ σύλληψις ἀπαγορεύεται α) εἰς τὸν τόπον συνεδριάσεως δικαστηρίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, β) εἰς καθιερωθέντα τόπον ἱεραρχίας ὑπὸ γνωστῆς θρησκείας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

*Ἀρθρον 1050.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς φέρῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, προσάγεται ἀμέσως εἰς τὸν πρόεδρον πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύλληψις. Οὗτος, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, δυναμένων νὰ υποβληθῶν καὶ προφορικῶς.

2. Ἐὰν δὲν προεβλήθησαν ἀντιρρήσεις ἢ αὗται ἀπερρίφθησαν, ὁ συλληφθεὶς ὁδηγεῖται εἰς τὰς φυλακάς, ἔνθα κρατεῖται εἰς χώρον διάφορον τοῦ προοριζομένου διὰ τοὺς ὑποδίκους ἢ καταδίκους δι' ἀξιοποιήσεως πράξεις. Μόνον κατὰ τὴν ὁδηγήσιν του εἰς τὴν φυλακὴν δύναται νὰ φυλαχθῇ εἰς οἶανδήποτε ἄλλην φυλακὴν ἢ καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον χώρον.

3. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν παραλαμβάνει τὸν συλληφθέντα μόνον ἐὰν παραδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ διατάσσουσα τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἀπόφασις καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως συλλήψεως, προκαταβληθῶν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει δι' ἑνα μῆνα τροφεῖα, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Εἰς τὸν αὐτὸν διευθυντὴν προκαταβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει τὰ τροφεῖα ἐκάστου ἐπομένου μηνός.

4. Ἡ προσωπικὴ κράτησις τῶν στρατιωτικῶν ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν προκαταβάλλονται τὰ τροφεῖα κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ.

*Ἀρθρον 1051.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀποφάσεις περὶ προσωπικῆς κρατήσεως πρὸς εἰσπραξίν ἀπαιτήσεων προγενέστεραι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτ.θείσεως προσωποκρατήσεως ἐκτελοῦνται μόνον ἐὰν αὕτη δὲν διήρκε-

σεν ἐπὶ ἔτος καὶ διὰ τὸ μέχρι συμπληρώσεως τούτου χρονικὸν διάστημα. Ἡ διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται ἐν συνεχείᾳ ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος. Διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐκτέλεσιν ἀρκεῖ ἐκθεσις τοῦ δικαστικοῦ κλητῆτος, συντασσόμενη ἐνώπιον τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, εἰς ὃν παραδίδεται ἡ ἐκτελουμένη ἀπόφασις καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, προκαταβάλλονται δὲ τὰ τροφεῖα κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

*Ἀρθρον 1052.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ παρακρατούμενος ἀπολύεται α) ἐὰν συνεπληρώθῃ ὁ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενος χρόνος διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, β) ἐὰν κατατεθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπεβλήθη ἡ προσωπικὴ κράτησις, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτέλεσεως, παρακατατεθῇ δὲ τὸ γραμματίον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ φυλακὴ, γ) ἐὰν συναινέσουν ἐγγράφως ὁ ἐνεργήσας τὴν προσωπικὴν κράτησιν δανειστής καὶ πᾶς ἄλλος τοιοῦτος αἰτησάμενος τὴν παράτασιν τῆς κρατήσεως, δ) ἐὰν ὁ κρατούμενος συμπληρώσῃ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ε) ἐὰν παρελείφθῃ ἡ προκαταβολὴ τῶν τροφείων. Εἰς τὰς περιπτώσεις α', γ' καὶ ε' ἡ ἀπόλυσις γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ φυλακὴ, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' ἡ ἀπόλυσις ἐνεργεῖται ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς τελευταίας ἡμέρας, δι' ἣν κατεβλήθησαν τροφεῖα, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νέα κράτησις τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος.

*Ἀρθρον 1053.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

Ἐὰν ὁ κρατούμενος εἶναι ἀσθενὴς ἢ ἀσθενήσῃ διαρκούσης τῆς κρατήσεώς του, ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον πρόεδρος πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς νοσοκομεῖον ἢ ἰδιωτικὴν οἰκίαν κράτησιν, δαπάναις τοῦ κρατουμένου, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τούτου, ἐὰν ἡ ἀσθένεια εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ὑφίσταται κίνδυνος ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς κρατήσεως.

*Ἀρθρον 1054.

(Ἀρθρον 69 Ν.Δ. 958)1971)

Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὑπάγεται, ἂν μὴ ἄλλως ὀρίζεται, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται αὕτη. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τούτου ὀρίζει σύντομον δικάσιμον καὶ τὴν προθεσμίαν κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου τοῦ προσφεύγοντος.

2. Ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως εἶναι πέντε ἡμερῶν, αὕτη ὅμως, ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν.

II

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

*Ἀρθρον 1.

(Ἀρθρον 1 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 70 παρ. 1 Ν.Δ. 958)1971)

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καταργοῦνται α) ὁ νόμος τῆς 2/14 Ἀπριλίου 1834 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας», β) ὁ νόμος τῆς 23 Ἰουλίου 1903 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας», γ) τὰ ἄρθρα 315 ἕως 409 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς 25 Ἰανουαρίου 1880, δ) τὰ ἄρθρα 50 ἕως 56 τῆς Εἰδικῆς Δικονομίας τῶν Κρητῶν τῆς 10 Φεβρουαρίου 1880 ὡς

ἴσχυον μέχρι τοῦδε, ε) πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτὸν καὶ στ) πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγομένου κώδικος ρυθμιζόμενα θέματα, ἐφ' ὅσον δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου καὶ δὲν ὀρίζεται ἄλλως εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας δὲν ἐπηρεάζεται ἡ ἰσχὺς δικονομικῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι στηρίζονται εἰς διεθνεῖς συμβάσεις.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 70 παρ. 2 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὅσακις εἰδικοί νόμοι παραπέμπουν εἰς διατάξεις καταργουμένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις αὐτοῦ.

2. Καθ' ὅς περιπτώσεις διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ ἄλλου νόμου παραπέμπουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν ἐπ' ἀναφορὰ διαδικασίαν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν γενικῶς ἢ εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἕως 639 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἢ 564 ἕως 568 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἀρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ., πλὴν ἂν ὀρίζεται ἄλλως.

3. Καθ' ὅς περιπτώσεις διατάξεις νόμων παραπέμπουν εἰς τὴν ἐπ' ἀναφορὰ διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἢ εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 640 ἕως 645 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ 557 ἕως 560 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 740 ἐπ. αὐτοῦ, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὀρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων αἱ καθιεροῦσαι εἰδικὰς διαδικασίας ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ εἰδικούς κανόνες δι' ὀρισμένες κατηγορίας ὑποθέσεων εἰσαγομένων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὀρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κ. Πολ. Δ. ὀριζόμενα εἰς δραχμὰς χρηματικὰ ποσὰ δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται διὰ β. δ/των ἐκδιδομένων προτάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος α) τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς αἰτήσεως, προκειμένου περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς εἰδικῶν διατάξεων ἢ εἰδικῶν διαδικασιῶν, β) τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κρίνοντος αὐτὸ δικαστηρίου, γ) τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς, προκειμένου περὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ δ) τῆς γενέσεως τῆς ἐννόμου σχέσεως, προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 70 παρ. 3 Ν.Δ. 958)1971)

1. Ὁ νόμος 406 τῆς 17/24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων» διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

2. Ὁ νόμος 407 τῆς 20/24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας» διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

3. Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. 407 τῆς 20/24 Νοεμβρίου 1914 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 7 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967,
ἄρθρον 70 παρ. 4 Ν.Δ. 958)1971)

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου 3632 τῆς 17/26 Ἰουλίου 1928 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν» καὶ τὸ π.δ. τῆς 15/15 Ἀπριλίου 1929 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν», αἱ παρ. 3 ἐπ. τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ν. δ/τος τῆς 2/10 Νοεμβρίου 1923 «περὶ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων», τὰ ἄρθρα 51 ἕως 63 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων διὰ τῶν ὁποίων καθιεροῦνται εἰδικὰ πολιτικά δικαστήρια ἢ ὑποχρεωτικά ἢ ἀναγκαστικά διαιτησία διὰ τὴν ἐκδίκασιν διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροισ 8 καὶ 46 ὀριζομένων.

2. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 καταργουμένων εἰδικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ ὑποχρεωτικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν διαιτησιῶν συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς καταργουμένας διατάξεις, μέχρι ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 8 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2345 τῆς 24 Ἰουνίου/3 Ἰουλίου 1920 «περὶ προσωρινοῦ ἀρχιμουφτῆ καὶ μουφτῆδων τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουσουλμάνων καὶ περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων».

2. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2345 τῆς 24 Ἰουνίου 1920 τροποποιοῦνται ὡς ἐξῆς :

«2. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ μουφτῆ ἐπὶ ζητημάτων ἀμφισβητουμένης δικαιοδοσίας δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ οὐδὲ ἀποτελεῖ δεδικασμένον ἐὰν μὴ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ὁ ἐκδῶσας τὴν ἀπόφασιν μουφτῆς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον ἐξετάζει μόνον ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιοδοσίας τοῦ μουφτῆ καὶ δὲν ἐξετάζει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς».

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 9 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. πᾶσαι αἱ διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἡ καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων ὑποθέσεων.

2. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι συνεχίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰς τὰ ὁποῖα αὐταὶ εἰσῆχθησαν ἢ παρεπέμφθησαν, ἐφ' ὅσον ταῦτα κατὰ τὰς μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἰσχυούσας διατάξεις εἶναι καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμόδια, ἐὰν δὲ εἶναι ἀναρμόδια, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 ἡ διαδικασία διεξάγεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ ἄρθρα 42 ἕως 51 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ δικῶν.

2. Συμφωνία παρεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος συνομολο-

γηθείσα πρό της εισαγωγής του Κ. Πολ. Δ. κατά τὰς διατάξεις του μέχρι τότε ισχύοντος δικαίου είναι έγκυρος, εάν άφορά την κατά τόπον άρμοδιότητα.

Άρθρον 11.

(Άρθρον 11 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Πάσαι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι κατά τὰς διατάξεις τοῦ β. διατάγματος 27/27 Μαΐου 1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου κ.λ.π.» συναφῶν νόμων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3664/1957» ὑπάρχονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, δικάζονται ἐφεξῆς, αἱ μὲν πρῶται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, αἱ δεύτεραι δὲ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 647 ἕως 662 τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Αἱ κατὰ τὴν εισαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὸ ἐν παρ. 1 β. διάταγμα δικαστηρίων συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ τὰς μέχρι τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ διατάξεις.

Άρθρον 12.

(Άρθρον 12 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν δικῶν αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, αἱ πρὸ τῆς εισαγωγῆς ὁμῶς αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαι διέπονται ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου δικαίου.

Άρθρον 13.

(Άρθρον 13 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ περὶ προθεσμίων διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 144 ἕως 151 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίδοσις ἢ τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονὸς ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν εισαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Ἡ διάρκεια τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἀρξαμένων καὶ μὴ ληξασῶν προθεσμιῶν καὶ ἡ παρέκτασις αὐτῶν κρίνονται κατὰ τὸ πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἰσχύον δίκαιον, ἡ παράτασις ὁμῶς, ἡ ἀναστολὴ καὶ ἡ διακοπὴ αὐτῶν λόγῳ γεγονότων ἐπελθόντων μετὰ τὴν εισαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 152 ἕως 158 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀρξαμένων προθεσμιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπερατώθη ἡ δίκη δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

Άρθρον 14.

(Άρθρον 14 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 173 ἕως 175 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 176 ἕως 193 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Άρθρον 15.

(Άρθρον 15 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 205 καὶ 206 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Άρθρον 16.

(Άρθρον 16 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 208 ἕως 214 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκηθεισῶν καὶ μὴπω συζητηθεισῶν ἀγωγῶν.

Άρθρον 17.

(Άρθρον 17 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 226 ἕως 281 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν ἀγωγῶν.

Άρθρον 18.

(Άρθρον 18 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 286 ἕως 312 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 313 ἕως 320 καὶ 332 ἕως 334 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ δημοσιευθεισῶν ἀποφάσεων.

Άρθρον 19.

(Άρθρον 19 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς ἐξωδίκουπραγματογνωμοσύνης ἢ δειγματοληψίας.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 γνωμοδοτήσειςπραγματογνωμόνων ἢ αἱ βάσει αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ συλλογικῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, πᾶσα δὲ ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

Άρθρον 20.

(Άρθρον 20 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 393 καὶ 394 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ δικαιοπραξιῶν αἱ ὁποῖαι κατηρτίσθησαν μετὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ.

Άρθρον 21.

(Άρθρον 21 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 415 ἕως 420 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν. Διαδικαστικαὶ πράξεις περὶ ἀποδείξεως αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου κρίνονται κατὰ τὸ δίκαιον τοῦτο. Ἐὰν πρὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐπεβλήθη δικαστικὸς ὄρκος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προϊσχύοντος δικαίου.

Άρθρον 22.

(Άρθρον 22 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 432 ἕως 449 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ συντασσομένων ἐγγράφων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 450 ἕως 465 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ συντεταγμένων ἐγγράφων.

Άρθρον 23.

(Άρθρον 23 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ μέχρι τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νομ. διατάγματος τῆς 9/16 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 4204 τοῦ 1929, ἀσκηθεῖσαι ἀγωγαὶ καὶ μὴπω συζητηθεῖσαι δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 473 ἕως 477 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 478 ἕως 494 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Άρθρον 24.

(Άρθρον 24 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ παραδεκτὸν τῶν ἐνδίκων μέσων, τὸ ἐπιτρεπτὸν τῶν προβαλλομένων λόγων καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀσκήσεως κρίνονται

κατά τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐπὶ τῶν ἀσκηθέντων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 518 παρ. 2, 545 παρ. 5 καὶ 564 παρ. 3. Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν καθοριζόμεναι προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 25 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 501, 502, 511 ἕως 517, 538 ἕως 543, 552 ἕως 562 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 495 ἕως 500 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκουμένων ἐνδίκων μέσων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 506 ἕως 510, 524 ἕως 537, 548 ἕως 551, 568 ἕως 582 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκηθέντων ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 26 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ ἄρθρα 593 ἕως 597 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκουμένων ἀγωγῶν.

2. Τὰ ἄρθρα 592, 598 ἕως 607 καὶ 611 ἕως 613 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου δικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 593 ἕως 613 Κ. Πολ. Δ. καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τραπεζῆς καὶ κοίτης.

Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 28 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἄρθρα 614 ἕως 618 καὶ 622 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 29.

(Ἄρθρον 29 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Ἐὰν κατὰ διαταγῆς πληρωμῆς χρηματικῆς ἀπαιτήσεως δὲν ἀσκηθῇ ἐμπροθέσμως ἀνακοπὴ ἢ ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἀπορριφθῇ τελεσιδικῶς, ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

2. Ἐὰν ἐνεγράφη προσημείωσις πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη διαταγὴ πληρωμῆς, μετατρέπεται αὕτη εἰς ὑποθήκην, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 30 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὸ Β. Διάταγμα τῆς 29/31 Δεκεμβρίου 1953 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 13/19 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματίων εἰς διαταγὴν διαφορῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, καταργεῖται, αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁμοῦ τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ δίκαι, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται μέχρι ἀμετακλήτου ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 1 ἕως 15 τοῦ καταργουμένου β. διατάγματος.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 31 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὸ Διάταγμα τῆς 24/30 Δεκεμβρίου 1943 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ

ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁμοῦ τοῦ Κ. Πολ. Δ. βάσει τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 ἕως 9 τοῦ καταργουμένου διατάγματος.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 164 τῆς 29/30 Ὀκτωβρίου 1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας» καταργεῖται.

Ἄρθρον 33.

(Ἄρθρον 33 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3741 τῆς 4/9 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ τῆς ἰδιοκτησίας κατ' ὀρόφους» καταργεῖται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου ἁρθρου.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 34 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ περίπτωσις 8 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 4672 τῆς 5/9 Μαΐου 1930 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«8. Πάντα ἄλλον ὅρον μὴ ἀντικείμενον εἰς τοὺς προηγουμένους ὅρους».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4672/1930 καταργεῖται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου ἁρθρου.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 35 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὰ ἄρθρα 27 ἕως 32 τοῦ νόμου 2475 τῆς 24 Ἰουλίου/17 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἀποδημίας» καταργοῦνται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν καταργουμένων ἁρθρῶν.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 36 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 5 Ν.Δ. 958)1971)

1. Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ β. διατάγματος τῆς 23/23 Σεπτεμβρίου 1948 «περὶ ἐκτελέσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ψηφίσματος ΚΗ'/1947 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, συνεπληρώθη καὶ ἐπεξετάθη, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικάζονται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 647 ἕως 662 Κ. Πολ. Δ. διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν ἐιδικῶν δικονομικῶν διατάξεων τοῦ β. διατάγματος, ἀρκεῖ δὲ πιθανολόγησις τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν.

2. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ ἐν παρ. 1 β. διατάγματος καταργεῖται.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἁρθρου 3 καὶ τὴν παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 β. διατάγματος διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 647 ἕως 662 Κ. Πολ. Δ., διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν ἐιδικῶν δικονομικῶν διατάξεων αὐτῶν, ἀρκεῖ δὲ πιθανολόγησις τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δὲν ὑπόκειται εἰς τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 β. διατάγματος ἀναστολὴ ἐκτελέσεως χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τηρουμένων τῶν ἐν αὐτῇ ἐιδικῶν

οικονομικῶν διατάξεων, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

5. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς παρ. 1, 3 καὶ 4 δικαστηρίων συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ τὰς μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. διατάξεις.

*Ἀρθρον 37.

(Ἀρθρον 37 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Τὸ Β. Διάταγμα τῆς 1/1 Αὐγούστου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου Γ'λΟΔ' «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κ.λ.π.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδικασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 663 τοῦ Κ. Πολ. Δ. διαφορῶν καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς καταργουμένας διατάξεις.

*Ἀρθρον 38.

(Ἀρθρον 38 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδικασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 677 τοῦ Κ. Πολ. Δ. διαφορῶν καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς καταργουμένας διατάξεις.

*Ἀρθρον 39.

(Ἀρθρον 39 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 70 παρ. 6 Ν.Δ. 958)1971)

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. πᾶσαι αἱ περὶ προφυλακτικῶν, προσωρινῶν ἢ συντηρητικῶν μέτρων διατάξεις τοῦ προϊσχύσαντος δικαίου. Κατ' ἐξαιρέσιν, διατηρεῖται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων περὶ διορισμοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, ὡς καὶ αἱ τῶν ἄρθρων 24 ἕως 31 τοῦ Νόμου ΨΜΒ/1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων».

*Ἀρθρον 40.

(Ἀρθρον 40 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Ἡ μεταρρύθμισις ἡ ἢ ἀνάκλησις ἀσφαλιστικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἢ διατάχθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικαίου γίνεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 682 ἐπ. Κ. Πολ. Δ. Ἐὰν τὸ διατάξαν ἀσφαλιστικὰ μέτρα δικαστήριον εἶναι ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν, ἀρμόδιον διὰ τὴν μεταρρύθμισιν ἢ ἀνάκλησιν αὐτῶν εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον.

*Ἀρθρον 41.

(Ἀρθρον 41 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967.

ἄρθρον 70 παρ. 7 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. περὶ ὑποθήκης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσημειώσεως, πλὴν ἂν ὀρίζεται ἄλλως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

*Ἀρθρον 42.

(Ἀρθρον 42 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Πᾶσα ἐκ μέρους τῶν διαδίκων παραβίασις τῶν ἀποφάσεων τῶν διατασσουσῶν ἀσφαλιστικὰ μέτρα διὰ τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων αὐτῆς συνεπειῶν, τιμωρεῖται καὶ μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 169 Ποιν. Κ.

*Ἀρθρον 43.

(Ἀρθρον 43 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 Εἰσ. Ν. Α.Κ. αἵτησις ἐξαγορᾶς δικάζεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 682 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

*Ἀρθρον 44.

(Ἀρθρον 44 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 8 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ περὶ πτωχεύσεως ὑποθέσεις αἱ δικάζόμεναι κατὰ τὴν προϊσχύσαντα Πολ. Δικ. κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου καὶ δικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 741 ἐπ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 764 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν.

*Ἀρθρον 45.

(Ἀρθρον 45 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 84 ἕως 86 τοῦ νόμου 5325 τῆς 9/16 Μαρτίου 1932 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν», τῶν ἄρθρων 64 ἕως 66 τοῦ νόμου 5960 τῆς 23/23 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ ἐπιταγῆς» καὶ τῶν ἄρθρων 81 ἕως 86 τοῦ νομ. διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου /13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμοζομένης ἐπὶ ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τίτλου εἰς διαταγὴν τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 843 ἕως 860.

*Ἀρθρον 46.

(Ἀρθρον 46 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ διαιτησίας διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου διατάξεις τῶν διὰ νόμου κεκυρωμένων συμβάσεων, ὡς καὶ τῶν τροποποιούντων ἢ συμπληρούντων αὐτὰς νόμων. Εἰς τὰς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχομένης διαιτησίας ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 867 ἐπ. Κ. Πολ. Δ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἢ τῶν τροποποιούντων ἢ συμπληρούντων αὐτὴν νόμων.

*Ἀρθρον 47.

(Ἀρθρον 47 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Τὰ ἄρθρα 867 ἕως 885 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ συνομολογηθεῖσων συμφωνιῶν διαιτησίας, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου, ἡ προθεσμία ἰσχύος τῶν συμφωνιῶν διαιτησίας ἢ ἐκδόσεως τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 886 ἕως 891 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἀρχομένων διαιτητικῶν διαδικασιῶν.

3. Τὰ ἄρθρα 892 ἕως 900 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ συντασσομένων καὶ ὑπογραφομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

*Ἀρθρον 48.

(Ἀρθρον 48 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Καταργοῦνται αἱ περὶ διαιτησίας τῶν ἐπιμελητηρίων διατάξεις, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη περὶ ἐκουσίας διαιτησίας διάταξις. Ἐὰν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἔχη ἀρχίσει ἡ διαιτητικὴ διαδικασία, συνεχίζεται συμφώνως πρὸς τὰς καταργουμένας διατάξεις.

*Ἀρθρον 49.

(Ἀρθρον 49 Εἰσ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Ἡ συνομολόγησις συμφωνίας περὶ διαιτησίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐγγράφως κατόπιν γνωμοδότησεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ὁ ὁρισμὸς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν διαιτητῶν αὐτοῦ.

2. Αἱ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 873 ἕως 876 τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἶναι ἐνὸς μηνὸς, προκειμένου περὶ συμφωνιῶν διαιτησίας συνομολογηθεῖσων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

*Άρθρον 50.

(*Άρθρον 50 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 70 παρ. 9 και 10 Ν.Δ. 958)1970)

1. Αί διατάξεις του Κ. Πολ. Δ. περί αναγκαστικής εκτέλεσης εφαρμόζονται επί των εκτελέσεων αίτινες άρχονται από της εισαγωγής αυτού. Η αναγκαστική εκτέλεσις θεωρείται άρξαμένη άφ' ης έγγενετο επίδοσις της επιταγής προς τόν καθ' ού ή εκτέλεσις.

2. Αί διατάξεις των άρθρων 1000 και 1009 έως 1012 του Κ. Πολ. Δ. εφαρμόζονται και επί των ήδη πρό της εισαγωγής αυτού άρξαμένων εκτελέσεων. Αί διατάξεις των άρθρων 1034 έως 1046 του Κ. Πολ. Δ. εφαρμόζονται και επί των πρό της εισαγωγής αυτού επιβληθεισών αναγκαστικών διαχειρίσεων.

3. Η κατά τά άρθρα 972 παρ. 1 και 999 παρ. 4 Κωδ. Πολ. Δικ. προθεσμία άναγγελίας ισχύει και ως προς την άναγγελίαν του Δημοσίου, μη εφαρμοζομένης ως προς τούτο της διατάξεως του άρθρου 10 του Κ. Δ)τος της 26 'Ιουνίου/10 'Ιουλίου 1944 (περί κώδικος νόμων περί δικών του Δημοσίου).

*Άρθρον 51.

(*Άρθρον 51 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967)

Από της εισαγωγής του Κ. Πολ. Δ. καταργούνται 1) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν την προσωπικήν κράτησιν ως μέσον αναγκαστικής εκτέλεσεως κατά την Πολιτικήν Δικονομίαν προς ίκανοποίησιν χρηματικών απαιτήσεων, διατηρουμένων εν ισχύϊ των διατάξεων περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων, 2) αί διατάξεις νόμων αί όρίζουσαι ότι τά δι' αὐτῶν προβλεπόμενα προνόμια κατισχύουν του προνομίου τῶν ἐξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσεως, 3) αί διατάξεις νόμων αί αποκλείουσαι την προσωρινήν εκτέλεσιν κατά νομικῶν προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ως και αί διατάξεις αί όρίζουσαι ότι ή προθεσμία ή ή άσκησις ἀναιρέσεως έχει αποτέλεσμα άνασταλτικόν της αναγκαστικής εκτέλεσεως, 4) αί διατάξεις νόμων αί επιβάλλουσαι άδειαν του δικαστηρίου δια την επιβολήν κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου παρ' όλον ότι ό δανειστής κέκτηται τίτλον εκτελεστόν, 5) αί διατάξεις του άρθρου 19 του ά. νόμου 2514 της 24 Αύγουστου/4 Σεπτεμβρίου 1940 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί μεταλλείων διατάξεων), 6) αί διατάξεις του ά. νόμου 1519 της 17/19 Δεκεμβρίου 1938 (περί αναγκαστικής εκτελέσεως και συντηρητικῶν μέτρων επί περιουσίας άλλοδαπῶν κρατῶν).

*Άρθρον 52.

(*Άρθρον 52 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 70 παρ. 11 και 12 Ν.Δ. 958)1971)

Διατηρουνται εν ισχύϊ 1) αί διατάξεις του άρθρου 79 του νομ. διατάγματος της 31 Δεκεμβρίου 1923 (περί του καταστατικού νόμου της Αυτοκεφάλου Έκκλησίας της Ελλάδος), 2) αί διατάξεις των άρθρων 45 έως 57 του νομ. διατάγματος 3077 της 6/11 'Οκτωβρίου 1954 (περί γενικῶν άποθηκῶν), 3) αί διατάξεις του νομ. διατάγματος της 17 'Ιουλίου/13 Αύγουστου 1923 (περί ειδικῶν διατάξεων επί ανωνύμων εταιριῶν) αί άφορῶσαι την αναγκαστικήν εκτέλεσιν προς ίκανοποίησιν απαιτήσεων ασφαλιζομένων δι' ένεχύρου ή ύποθήκης, πλην τῶν διατάξεων των άρθρων 60, 63, 92 και 94 αί όποῖαι καταργουῦνται από της εισαγωγής του Κ. Πολ. Δ., 4) αί διατάξεις του νόμου 4332 της 10/16 Αύγουστου 1929 (περί κυρώσεως της μεταξύ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου και 'Εθνικῆς Τραπεζῆς της 'Ελλάδος συμβάσεως κλπ.), ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αί άφορῶσαι την αναγκαστικήν εκτέλεσιν προς ίκανοποίησιν απαιτήσεων της Αγροτικῆς Τραπεζῆς, 5) αί διατάξεις αί άφορῶσαι την αναγκαστικήν εκτέλεσιν του νομ. διατάγματος 1038 της 10/17 Αύγουστου 1949 (περί κυρώσεως της από 12 Νοεμβρίου 1948 και της τροποποιητικῆς και συμπληρωματικῆς ταύτης από 15 'Απριλίου 1949 συμβάσεως δια γεωργικά και βιομηχανικά δάνεια και περί ειδικῶν επί τῶν εν λόγω δανείων διατάξεων) κυρωθέντος δια του νομ. διατάγματος 1198 της 9/19 'Οκτω-

βρίου 1949, ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν δια τῶν διατάξεων του νομ. διατάγματος 2688 της 31 'Οκτωβρίου 10 Νοεμβρίου 1953 και τῶν διατάξεων του νομ. διατάγματος 2941 της 31 'Ιουλίου/9 Αύγουστου 1954 (περί κυρώσεως τῶν ύπ' αριθ. 2/29.3.1952, ύπ' αριθ. 3/15.9.1952 και ύπ' αριθ. 4/18.6.1954 τροποποιητικῶν και συμπληρωματικῶν συμβάσεων δια γεωργικά και βιομηχανικά δάνεια κλπ.), 6) αί διατάξεις του νομ. διατάγματος 3441 της 12/12 Νοεμβρίου 1955 (περί επεκτάσεως επί του 'Οργανισμοῦ Χρηματοδοτήσεως Οικονομικῆς 'Αναπτύξεως τῶν διατάξεων του νομ. διατάγματος (περί ειδικῶν διατάξεων επί ανωνύμων εταιριῶν), 7) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν την διαδικασία της συντηρητικῆς ή αναγκαστικῆς κατασχέσεως κτηνῶν, 8) αί διατάξεις του άρθρου 15 του β. διατάγματος της 24 'Ιουλίου/25 Αύγουστου 1920 (περί κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περί εὐθύνης προς άποζημίωσιν τῶν ἐξ άτυχήματος εν τη ἐργασίᾳ παθόντων εργατῶν ή υπαλλήλων), 9) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν τὸ άκατάσχετον ἐπιδομάτων ή βοηθημάτων χορηγουμένων προς επαγγελματίας ή δεόμενα βοήθειας πρόσωπα, 10) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν την κατάσχεσιν και τὸν πλειστηριασμόν ή τὸ άκατάσχετον ἀρχαιολογικῶν αντικειμένων, ιστορικῶν κειμηλίων και κτημάτων διατηρουμένων ἐξ ιστορικῶν ή άλλων λόγων, 11) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν τὰς προϋποθέσεις ύφ' ἃς εἶναι δυνατή κατάσχεσις τῶν απαιτήσεων ἐργολάβων, 12) αί διατάξεις νόμων αί προβλέπουν τὸ άκατάσχετον της ἐπὶ ειδικῷ σκοπῷ ἐγγυοδοσίας, 13) αί διατάξεις του άρθρου 9 του νόμου 1023 (περί ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ασφαλίσσεως) κωδικοποιηθέντος δια του β. διατάγματος της 8/10 'Οκτωβρίου 1920, 14) αί διατάξεις του άρθρου 11 του νόμου 3632 της 17/26 'Ιουλίου 1928 (περί χρηματιστηρίων ἀξιῶν), 15) αί διατάξεις του άρθρου 16 του νόμου 841/1948 (περί ταχυδρομικῶν δερμάτων), 16) αί διατάξεις του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4114/1960 (περί Κώδικος περί του Ταμείου Νομικῶν) αί άφορῶσαι την δημοσίευσιν προγράμματος πλειστηριασμοῦ διεξαγομένου εν τη περιφερείᾳ του τέως δήμου 'Αθηναίων, αίτινες εφαρμόζονται επί παντός πλειστηριασμοῦ διεξαγομένου εν τη περιφερείᾳ της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, 17) αί διατάξεις του άρθρου 8 του διατάγματος της 24/30 Δεκεμβρίου 1943 (περί κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων του νόμου ΒΧΗ'/1899 (περί ἐξώσεως τῶν δυστροπόντων μισθωτῶν), ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὅσον άφορᾷ την αναγκαστικήν εκτέλεσιν τῶν άποφάσεων αί όποῖαι ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἐκκρεμῶν κατά την εισαγωγήν του Κ. Πολ. Δ. δικῶν. 18) αί διατάξεις τῶν άρθρων 22 Ν. 3693/1957, 19 Α.Ν. 1715/1951, 8 και 22 Α.Ν. 1539/1938 και 125 και 126 Α.Ν. 2039/1939, 19) ὁ νόμος 4112/1929, 20) ειδικαί διατάξεις επιτρέπουν την κατάσχεσιν και ἐκχώρησιν μισθῶν, συντάξεων και ασφαλιστικῶν παροχῶν, 21) διατάγματα καθορίζοντα τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμοῦ, του 'Υπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐξουσιοδοτουμένου προς τροποποίησιν και ἐκδοσιν τοιούτων εν τῷ μέλλοντι, 22) αί διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. Δ/τος 4001/1959.

*Άρθρον 53.

(*Άρθρον 53 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,
 άρθρον 70 παρ. 13 Ν.Δ. 958)1981)

Τά άρθρα 105 παρ. 2, 205, 521, 539, 1275, 1310, 1377, 1473 και 1889 Α.Κ., ως και τά άρθρα 126 και 127 του Εισαγ. Ν.Α.Κ. καταργουῦνται.

*Άρθρον 54.

(*Άρθρον 70 παρ. 15 Ν.Δ. 958)1971)

Τὸ άρθρον 2025 του 'Αστικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ως ἀκολουθῶς : «Αἱ ἀξιώσεις της κληρονομίας ἀσκοῦνται ὑπὸ του κληρονόμου. Ὁ εκτελεστής της διαθήκης ἀσκεῖ τὰς ἀξιώσεις της κληρονομίας και ἐνάγεται δια τὰς κατ' αὐτῆς τοιαύτας, ἐφ' ὅσον ἐχῇ την διαχείρισιν της κληρονομίας ή τῶν τοιούτων ἀξιώσεων».

*Άρθρον 55.

(*Άρθρον 55 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967).

Τὸ ἄρθρον 606 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν τὰ εἰσκομισθέντα ἐξήχθησαν τοῦ μισθίου μετενεχθέντα ἀλλοχοῦ, τὸ νόμιμον ἐνέχυρον τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑφίσταται μόνον ἐφ' ὅσον οὗτος ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐξαγωγῆς κατέσχε ταῦτα ἀναγκαστικῶς ἢ ἐξετέλεσεν ἀπόφασιν διατάσσουσιν τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἢ τὴν δικαστικὴν μεσεγγυήσιν αὐτῶν.

*Άρθρον 56.

(*Άρθρον 56 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967).

1. Τὸ ἄρθρον 1274 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐγγραφὴ προσημείωσης ὑποθήκης γίνεται μόνον κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 1323 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἡ προσημείωσις ἀποσβέννεται ἐξ ὧν λόγων καὶ ἡ ὑποθήκη, προσέτι δὲ α) διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς διαταξάσεως αὐτὴν ἀποφάσεως, β) ἐὰν ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδικάζουσας τὴν ἀπαίτησιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως δὲν ἐτράπη εἰς ὑποθήκην».

3. Τὸ ἄρθρον 1330 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται α) διὰ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ, παρεχομένης ὡς καὶ ἐπὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης, β) ἂν προσαχθῇ ἀπόφασις ἀνακαλοῦσα τὴν διατάξασαν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῆς ἀπόφασιν ἢ διατάσσουσα τὴν ἐξάλειψιν αὐτῆς, γ) ἂν ἀπὸ τῆς τελεσιδίκου ἐπιδικάσεως τῆς ἀπαιτήσεως παρῇθον ἐνενήκοντα ἡμέραι χωρὶς νὰ τραπῇ εἰς ὑποθήκην».

*Άρθρον 57.

(*Άρθρον 57 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967).

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1502 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Αἰτήσῃ τῆς μητρὸς ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἐὰν ἡ ἀσκήσις τοῦ δικαιώματος τοῦ πατρὸς παρίσταται ὡς κατάχρησις δικαιώματος».

2. Ἡ τρίτη φράσις τοῦ ἄρθρου 1503 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ἄλλως ἐὰν ἐπιβάλλεται τοῦτο ἐκ τοῦ συμφέροντος τοῦ τέκνου, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τρίτον τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ».

3. Τὸ ἄρθρον 1506 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ διαζυγίου ἢ περὶ ἀκυρώσεως γάμου δίκης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν γονεᾶ εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει προσωρινῶς ἢ ἐπιμέλεια περὶ τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου».

4. Τὸ ἄρθρον 1552 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν ἡ πατρότης καθίσταται σφόδρα πιθανή, ἡ δὲ μήτηρ διάγῃ ἐν ἀπορίᾳ, τὸ δικαστήριον δύναται καὶ πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς περὶ ἀναγνώσεως ἀγωγῆς νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς προκαταβολὴν κατὰ μῆνα εἰς τὸ τέκνον ἀναλόγου ποσοῦ ἔναντι τῆς ὀφειλομένης διατροφῆς αὐτοῦ».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1647 Α. Κ. προστίθενται τὰ ἐξῆς : «7. νὰ συνομολογῇ ἐξώδικον διανομήν».

*Άρθρον 58.

(*Άρθρον 58 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 16 Ν.Δ. 958)1081)

Τὰ ἄρθρα 210, 212, 213, 215, 216, 217 καὶ 218 τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου καταργοῦνται.

*Άρθρον 59.

(*Άρθρον 59 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 17 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 5017 τῆς 11/13 Ἰουνίου 1931 «περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας» καταργεῖται.

2. Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ νόμου 5017/1931 «περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν δικαιούται νὰ κατὰσχῇ συντηρητικῶς πᾶν ἐλληνικὸν ἢ ξένον ἀεροσκάφος τοῦ ὁποίου ὁ κυβερνήτης ὑπέπεσεν εἰς παράβασιν τινὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τὸ ὅποιον δὲν πληροῖ τοὺς ἐν τῷ παρόντι προβλεπόμενους ὁρους κυκλοφορίας. Ἡ κατάσχεσις δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν νὰ ἀρῇ κατόπιν παροχῆς ἐγγυήσεως ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ».

*Άρθρον 60.

(*Άρθρον 60 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967).

1. Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 602 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914/24 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ συνεταιρισμῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως δύνανται νὰ προσβληθοῦν δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἕνεκα παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ. Ἐνάγοντες δύνανται νὰ εἶναι α) συνεταῖροι ἀνερχόμενοι τοῦλάχιστον εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ἀριθμὸν, β) τὸ διοικητικὸν ἢ ἐποπτικὸν συμβούλιον, ὡς καὶ πᾶν μέλος αὐτῶν, γ) οἰονδήποτε μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ, προκειμένου περὶ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἀφορῶσιν τοῦτο εἰδικῶς. Ἐν περιπτώσει ταύτοχρόνου ἀνακλήσεως διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ μόνον ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν περιπτώσει προσβολῆς ἀποφάσεως γενικῆς συνελεύσεως, ἀφορώσης ἐκλογῆν ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐποπτεύει τὸ νέον ἐποπτικὸν συμβούλιον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος».

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων αἱ ἀφορῶσαι ἐκλογὴν μελῶν διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου συνεταιρισμῶν ἢ ἀντιπροσώπων δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔνδικο μέσα.

*Άρθρον 61.

(*Άρθρον 61 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 18 Ν.Δ. 958)1971)

1. Αἱ παρ. 2 ἕως 4 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 τῆς 7/18 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

2. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν εἶναι τὸ ἐφετεῖον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα, τὸ ὅποιον δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου. Ἐὰν τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται εἰς περιφέρειαν πλειόνων ἐφετειῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων.

3. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν μέσα, οἱ δὲ μάρτυρες ἐξετάζονται παραχρῆμα, μὴ ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως. Τὸ ἄρθρον 671 παρ. 1 ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ συμπληρωματικὰς ἀποδείξεις. Αἱ ἀποφάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν.

4. Ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ἐργολάβου πρὸς τὸν ἐργοδότην ἢ ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ἐργοδότου πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐποπτευσῆς ἀρχῆς, ὡσάκις οὗτος δὲν εἶναι τὸν Δημόσιον, ἀλλὰ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἢ ὁργανισμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, προηγεῖται ὑποχρεωτικῶς τῆς εἰς τὸ ἐφετεῖον εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως αἵτησις θεραπείας, ἐπιδιδόμενη πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίων ἔργων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργοδότην τῆς προκαλεσάσης τὴν διαφωνίαν ἀποφάσεως.

*Άρθρον 62.

(*Άρθρον 62 Εισ. Ν. Α.Ν. 44)1967).

Τὸ δῆγμα ΙΙ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ π. διατάγματος 18/21 Ἰουλίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 «περὶ ὁργανώσεως τῆς κεντρικῆς πρεσβευτικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«(ΙΙ) υποχρεούνται να ενεργούν διαιτησίας, ἐφ' ὅσον οἱ συνολογούντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας εἶναι ἑλλήνες».

*Ἀρθρον 63.

(*Ἀρθρον 63 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967)

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 29/30 Ἀπριλίου 1953 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀποβολὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 682 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 10 ἕως 16 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος διαδικασία προσδιορισμοῦ προσωρινῆς τιμῆς μονάδος ἢ ἐκδόσεως προσωρινῆς διατάξεως διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως εἰς τὴν καταληφθεσομένην ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἔκτασιν, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 ἕως 33 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος διαδικασία δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων γίνονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 682 ἐπ. Κ. Πολ. Δ., διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν λοιπῶν δικονομικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων αὐτῶν.

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τῆς προσδιορίζουσας τὴν προσωρινὴν τιμὴν μονάδος δικαιούνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ αἰτήσωνται διὰ προσφυγῆς τὸν ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως».

4. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐάν τις τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι κάτοικος ἀλλοδαπῆς ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 προθεσμία εἶναι διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐξήκοντα ἡμερῶν».

5. Ἡ πρώτη φράσις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 προθεσμίας, ἡ προσδιορισθεῖσα προσωρινὴ ἀποζημιώσις θεωρεῖται ὀριστικὴ ὡς πρὸς τὸν ἀμελήσαντα ἐνδιαφερόμενον».

6. Αἱ ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος λέξεις «ἐντὸς τῆς παρεκτεινομένης ὑπὲρ αὐτοῦ μηνιαίας προθεσμίας προέβη εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 495 Πολ. Δικ. κατάθεσιν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς τῶν κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 προθεσμιῶν προέβη εἰς τὴν κατάθεσιν».

7. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου γίνεται ὁ ὀριστικὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ ἄρθρον 226 παρ. 2 Κ. Πολ. Δ. δὲν ἐφαρμόζεται. Τὰ ἄρθρα 744, 754, 759 παρ. 1, 3 καὶ 4 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὁ ὑπόχρεος πρὸς ἀποζημιώσιν, οἱ παραστάντες κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου συζήτησιν καὶ πᾶς ἄλλος ὁ ὁποῖος προβάλλει ἐαυτὸν μεταγενεστέρως ὡς δικαιούχον. Ὁ εἰσηγητὴς ἐνεργεῖ ὑποχρεωτικῶς αὐτοψίαν καὶ διατάσσει ὑποχρεωτικῶς πραγματογνωμοσύνην».

8. Τὰ ἄρθρα 18 ἕως 20 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος καταργοῦνται.

9. Ἡ πρώτη φράσις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως περιορίζεται μόνον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος, ἄνευ ἀναγνωρίσεως δικαιούχων οὐδὲ καταψηφίσεως ὑποχρέου, ἔτι δὲ ἄνευ τόκων».

10. Αἱ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ β. διατάγματος λέξεις «κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου», διαγράφονται.

11. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νομ. διατάγματος 3979 τῆς 15/18 Σεπτεμβρίου 1959 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμ. διατάγματος 1731/1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Προκειμένης ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συγκοινωνιακῶν, λιμενικῶν, ἐγγειοβελτικῶν, τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως καὶ ὑδροηλεκτρικῶν, ὁ προσωρινὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἰτῆσαι παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 682 ἐπ. Κ. Πολ. Δ. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν προσωρινὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον κατὰ τὸπον εἰρηνοδίκην, ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 733 Κ. Πολ. Δ.

12. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἰς τὰς διατάξεις τοῦ β. διατάγματος τῆς 29/30 Ἀπριλίου 1953 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καὶ τοῦ νόμου 3979 τῆς 13/18 Σεπτεμβρίου 1959 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀ. νόμου 1731/1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὅπου προκειμένου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος γίνεται μνηεῖα τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν νοεῖται ἀντ' αὐτοῦ τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον καὶ ὅπου, προκειμένου περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τιμῆς μονάδος, γίνεται μνηεῖα τοῦ πρωτοδικείου, νοεῖται ἀντ' αὐτοῦ τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον.

*Ἀρθρον 64.

(*Ἀρθρον 64 Εἰς. Ν. Α.Ν. 44)1967,

ἄρθρον 70 παρ. 19 Ν.Δ. 958)1971)

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου πρωτοδίκου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

3. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

4. Τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν δικαζομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 647 ἕως 661 καὶ 670 ἕως 676 τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν, καὶ ἐν γένει αἱ διατάξεις τῶν νόμων αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 4 τοῦ νόμου 3810/1957 «περὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν», διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. καὶ τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 65.

(*Ἀρθρον 71 Ν.Δ. 958)1971)

Αἱ συνταχθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου ἐκθέσεις περὶ διορισμοῦ ἢ ἀνακλήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως ἢ παραιτήσεως ἀντικλήτου καὶ τὰ περὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων τηρηθέντα ἀλφαβητικὰ κατ' ἐπώνυμα εὔρετῆρια ἀποστέλλονται ἀμελλητὶ παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοδικείου, εἰς δ' τοῦτο ὑπάγεται καὶ καταχωρίζονται παρὰ τῆς τελευταίας ταύτης, ἅμα τῇ λήψει των, εἰς τὸ παρ' αὐτῆς τηρούμενον ἴδιον ἀλφαβητικὸν κατ' ἐπώνυμα βιβλίον.

*Αρθρον 66.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Εν καθυστερήσει τοῦ μισθώματος ἐκ δυστροπίας, διακιοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ μισθίου διαρκούσης τῆς μισθώσεως καὶ ἂν δὲν κατήγγειλε ταύτην κατὰ τὸ ἀρθρον 597 Α.Κ. Ἡ ἀσκήσις τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐπέχει ἐν προκειμένῳ ἰσχὺν καταγγελλίας τῆς συμβάσεως

*Αρθρον 67.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Ἐπὶ τῶν ἐμπροθέσμως ἀσκηθεισῶν ἀνακοπῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐκδοθῇ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποφάσεις, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀσκηθησομένων, ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 501 τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ. ὡς τροποποιεῖται.

*Αρθρον 68.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Διαδικαστικαὶ ἐν γένει πράξεις ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμῶν τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1968, εἶναι ἰσχυραὶ εἴτε ἐφηρμόσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ. εἴτε αἱ διατάξεις τῆς προϊσχύσας Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐφεξῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ., πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ τούτῳ νόμῳ.

*Αρθρον 69.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

1. Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις μὴ συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ. ὡς αὗται τροποποιούνται. Τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμοῦν αὗται, δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, διατάσσει τὴν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου, δι' ἐτέραν δικάσιμον, ἐγγραφὴν, ἐπέχουσιν θέσιν κλητεύσεως διὰ τοὺς ἀντιμωλία ἢ νομίμως ἐρήμην δικαζομένους διαδίκους. Πᾶς διάδικος δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοιαύτης ἀποφάσεως νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως.

2. Αἱ συζητηθεῖσαι ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 296 τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ. εἰσηγητοῦ ὑποθέσεις, εἴτε ἐξεδόθη ἀπόφασις μὴ ὀριστική εἴτε δὲν ἐξεδόθη, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται κατὰ τὸν Κ.δ. Πολ. Δικ. ὡς ἰσχυε πρὸ τῆς τροποποιήσεώς του. Ὁ Πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται, διαρκούσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἐὰν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος, νὰ ὀρίσῃ ἕτερον δικαστὴν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ εἰσηγητοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν διὰ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὁποίου μετέχει εἰ δυνατόν ὁ ἀνωτέρω εἰσηγητής. Τὸ ἀρθρον 297 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κ.δ. Πολ. Δ.κ. δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ.

3. Ἀνακοπαὶ ἐρημοδικίας, τριτανάκοπαὶ καὶ ἀναψηλαφήσεις κατὰ τῶν ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ εἰσάγονται ἐφεξῆς πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου.

*Αρθρον 70.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Ἐκκρεμεῖς περὶ πτωχεύσεως ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο συζήτησις, εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου διὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν, ἐφαρμολομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 69 παρ. 1 ἐδάφ. δεύτερον καὶ τρίτον τοῦ παρόντος Εἰσαγ. Νόμου Κ.δ. Πολ. Δικ. Αἱ συζητηθεῖσαι ὑποθέσεις

ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον μέχρις ἐκδόσεως παρ' αὐτοῦ ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρον 71.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν δὲν καταβάλλεται τὸ κατὰ τὸν Νόμον Γ'ΛΟΗ τοῦ 1912, ὡς νῦν ἰσχύει, δικαστικὸν ἐνσημον, ὅσας τὸ αἵτημα τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμᾶς.

*Αρθρον 72.

(*Αρθρον 71 Ν.Α. 958)1971)

Ὁ νόμος ΡΠΑ/1851 «περὶ δικαστικῶν διακοπῶν», διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, πλὴν τοῦ ἀρθρου 7, ὅπερ καταργεῖται καὶ τῶν ἀρθρων 1 καὶ 6 αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθεῖ :

«Αρθρον 1. Τὰ μονομελῆ καὶ πολυμελῆ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεῖα καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Αἱ κατεπεύγουσαι, αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις καὶ αἱ ὑποθέσεις περὶ ασφαλιστικῶν μέτρων, διαταγῆς πληρωμῆς, πιστωτικῶν τίτλων, ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου, ἐργατικαὶ καὶ ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν».

«Αρθρον 6. Ὡς κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύνανται νὰ ἀναβληθοῦν ἀνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κηρυχθοῦν δὲ ὡς τοιαῦται αἰτήσῃ αὐτῶν διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ παρ' ᾧ εἶναι ἐκκρεμεῖς δικαστηρίου, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ προέδρου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διεξαγωγή κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν ἀποδείξεως μὴ ἀρξαμένης, ἐὰν αὕτη κινδυνεύῃ νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς».

*Αρθρον 73.

(*Αρθρον 71 Α.Ν. 44)1967)

Αρθρον 73. 1. Ἀγωγή κακοδικίας κατὰ εἰρηνοδίκου, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὑπάγεται εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας κατὰ τὸν ἀρμόδιον πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, δικάζον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

2. Ἡ ἀγωγή, συντασσομένη κατὰ τὰ ἀρθρα 118 καὶ 216 ἐδάφ. 1 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος α) πάντας τοὺς λόγους ἐφ' ὧν ὁ ἐνάγων στηρίζει τὴν περὶ κακοδικίας ἀγωγὴν καὶ β) ἀκριβῆ ἀναγραφὴν πάντων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων ἐπικαλουμένων ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Εἰς τὴν ἀγωγὴν ἐπισυνάπτονται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου : α) τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων τῆς ἀγωγῆς ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικὰ ἐγγράφα ἐν πρωτοτύποις ἢ κεχυρωμένοις ἀντιγράφοις, β) εἰδικὸν πληρεξούσιον πρὸς τὸν ὑπογράφοντα τὴν ἀγωγὴν δικηγόρον.

4. Ἀγωγή κακοδικίας ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν στηρίζεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ ἀρνησιδικίαν καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων πράξεων ἢ παραλείψεων προέκυψε ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα.

5. Δὲν χωρεῖ ἀγωγή κακοδικίας μετὰ πάροδον ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικαλουμένης παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως.

6. Ἀπορριπτομένης τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας δι' οἰονδήποτε λόγον, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγερσις νέας ὡς πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν διὰ τοὺς αὐτοὺς ἢ ἐτέρους λόγους καὶ ὁ ἐνάγων καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, δύνανται δὲ νὰ καταδικασθῇ καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 205 τοῦ Κ.δ. Πολ. Δικ..

*Άρθρον 74.

(*Άρθρον άκροτελεύτιον Α.Ν. 44)1967,
άρθρον 72 Ν.Δ. 958)1971)

Η ισχύς του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου άρχεται από 16ης Σεπτεμβρίου 1971.

*Άρθρον 75.

(*Άρθρον 73 Ν.Δ. 958)1971)

Διά Β. Διατάγματος έκδομένου τή προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης θέλουσι κωδικοποιηθῇ εἰς έναῖον κείμενον αἱ διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου, ως νύν ισχύουν αὐται και ως τροποποιούνται και συμπληροῦνται ὑπό του παρόντος, μεταβαλλομένης και τῆς ἀριθμήσεως τῶν άρθρων αὐτῶν.

*Άρθρον 76.

(*Άρθρον 74 Ν.Δ. 958)1971)

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1 Ὀκτωβρίου 1971, πλὴν τῆς παρ. 7 του άρθρου 53, τῶν παραγρ. 3 και 4 του άρθρου 63 και τῶν άρθρων 69 και 73 αὐτοῦ τῶν ὁποίων ἡ ισχύς άρχεται από 16 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ****Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ**

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἑτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀνελ- λογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:
2. » » » Β'	»	350	
3. » » » Γ'	»	300	
4. » » » Δ'	»	500	
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300	1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'
6. » » Παράρτημα	»	200	2. » » » Β'
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750	3. » » » Γ'
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	4. » » » Δ'
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.
Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους κατα- βάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.			6. » » Παράρτημα
			7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν
			8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..
			9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἀνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εἰς τὸ μὲντοι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:			12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν			13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200	Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης		
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000	1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000	2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλε- πομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπιῶν Ἀσφαλι- στικῶν Ἐταιρειῶν	»	500	3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100	4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000	5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500	Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν- εταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων		
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300	1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγί- σεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστι- κῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000	2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000	II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα		
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000	1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
			2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ πιστογράφου, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομενων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ